

NEGERI PULAU PINANG

Warta Kerajaan

DITERBITKAN DENGAN KUASA

GOVERNMENT OF PENANG GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 48
No. 27

24hb November 2005

*TAMBAHAN No. 3
ENAKMEN*

Enakmen-enakmen yang berikut, yang telah diluluskan oleh Dewan Undangan Negeri, Pulau Pinang pada hari yang ketiga belas dalam bulan Oktober 2004 dan telah diperkenankan oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri pada hari kedua puluh dalam bulan Oktober 2004, adalah disiarkan mengikut kuasanya syarat-syarat Artikel 26 dalam Perlembagaan Negeri Pulau Pinang:

The following Enactments, passed by the Legislative Assembly of the State of Penang on the thirteenth day of October 2004 and assented to by His Excellency the Yang di-Pertua Negeri on the twentieth day of October 2004 are published in accordance with the provisions of Article 26 of the Constitution of the State of Penang:

Enakmen No.	Nama	Muka Surat Page
No. 4 tahun 2004	Enakmen Pentadbiran Agama Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004	49
	Administration of the Religion of Islam (State of Penang) Enactment 2004	121
No. 5 tahun 2004	Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004	187
	Islamic Family Law (State of Penang) Enactment 2004	269

Enakmen No.	Nama	Muka Surat Page
No. 6 tahun 2004	Enakmen Tatacara Mal Mahkamah Syariah (Negeri Pulau Pinang) 2004	343
	Syariah Court Civil Procedure (State of Penang) Enactment 2004	491
No. 7 tahun 2004	Enakmen Tatacara Jenayah Syariah (Negeri Pulau Pinang) 2004	621
	Syariah Criminal Procedure (State of Penang) Enactment 2004	743
No. 8 tahun 2004	Enakmen Keterangan Mahkamah Syariah (Negeri Pulau Pinang) 2004	851
	Syariah Court Evidence (State of Penang) Enactment 2004	927

ENAKMEN PENTADBIRAN AGAMA ISLAM (NEGERI PULAU PINANG) 2004

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
2. Tafsiran
3. Kecualian prerogatif

BAHAGIAN II

MAJLIS AGAMA ISLAM NEGERI PULAU PINANG

4. Penubuhan Majlis
5. Identiti di sisi undang-undang dan fungsi Majlis
6. Majlis hendaklah membantu dan menasihati Yang di-Pertuan Agong
7. Kewajipan Majlis tentang kemajuan ekonomi dan sosial orang Islam
8. Kuasa untuk menubuhkan perbadanan
9. Kuasa untuk menubuhkan syarikat
10. Kuasa untuk meminjam
11. Keanggotaan Majlis
12. Tamat pelantikan
13. Pembatalan pelantikan
14. Penyiaran pelantikan, dan pembatalan dalam *Warta*
15. Kawalan oleh Yang di-Pertua
16. Setiausaha
17. Kehadiran bukan anggota dalam mesyuarat Majlis
18. Mempengerusikan mesyuarat
19. Kuorum
20. Penjalanan urusan

Seksyen

21. Memanggil mesyuarat
22. Minit
23. Aturan urusan mesyuarat
24. Salinan diperakui bagi ketetapan
25. Permohonan cuti oleh Yang di-Pertua dan anggota lain
26. Tindakan dalam hal yang perlu disegerakan
27. Jawatankuasa
28. Perwakilan kewajipan atau kuasa Majlis
29. Pelantikan pegawai dan pekhidmat Majlis
30. Tatatertib
31. Jawatankuasa tatatertib
32. Peraturan-peraturan tatatertib
33. Lembaga Rayuan Tatatertib
34. Pengenaan surcaj
35. Notis tunjuk sebab sebelum disurcaj
36. Amaun surcaj
37. Pemberitahuan surcaj
38. Penarikan balik surcaj
39. Mendapatkan surcaj
40. Majlis boleh menerima pakai peraturan-peraturan, dsb.
41. Kerahsiaan
42. Pkhidmat Awam
43. Majlis boleh menentukan tatacaranya sendiri

BAHAGIAN III

PELANTIKAN MUFTI, KUASA DALAM HAL EHWAL AGAMA
JAWATANKUASA FATWA DAN FATWA YANG BERHUBUNGAN
DENGAN PERKARA KEPENTINGAN NASIONAL

44. Pelantikan Mufti dan Timbalan Mufti
45. Fungsi Mufti
46. Jawatankuasa Fatwa
47. Kuasa Jawatankuasa Fatwa untuk menyediakan fatwa
48. Tatacara pembuatan fatwa
49. Fatwa yang disiarkan dalam *Warta* adalah mengikat
50. Pindaan, ubahsuaian atau pembatalan fatwa

Seksyen

51. Fatwa yang ada hubungan dengan perkara kepentingan nasional
52. Menerima pakai nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan
53. Meminta pendapat daripada Jawatankuasa Fatwa
54. Qaul muktamad yang hendaklah diikuti

BAHAGIAN IV

MAHKAMAH SYARIAH

55. Penubuhan Mahkamah Syariah
56. Pelantikan Ketua Hakim Syarie
57. Pelantikan Hakim Mahkamah Rayuan Syariah
58. Pelantikan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah
59. Pelantikan Hakim Mahkamah Rendah Syariah
60. Pendaftar-Pendaftar
61. Bidang kuasa Mahkamah Tinggi Syariah
62. Bidang kuasa Mahkamah Rendah Syariah
63. Rayuan kepada Mahkamah Tinggi Syariah
64. Permohonan untuk mendapatkan kebenaran merayu
65. Perakuan pewarisan
66. Bidang kuasa pengawasan dan penyemakan Mahkamah Tinggi Syariah
67. Bidang kuasa Mahkamah Rayuan Syariah
68. Bidang kuasa pengawasan dan penyemakan Mahkamah Rayuan Syariah
69. Keanggotaan Mahkamah Rayuan Syariah
70. Keputusan ikut majoriti
71. Penerusan prosiding Mahkamah Rayuan Syariah walaupun Hakim tiada
72. Mahkamah terbuka
73. Bahasa
74. Bidang kuasa tidak meliputi orang bukan Islam
75. Tindakan bersaling
76. Pelindungan Hakim, pegawai Mahkamah, dll.
77. Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah

BAHAGIAN V

PENDAKWAAN DAN PEWAKILAN

Seksyen

78. Ketua Pendakwa Syarie dan Pendakwa Syarie
79. Pegawai Penguatkuasa Agama
80. Peguam Syarie

BAHAGIAN VI

KEWANGAN

Baitulmal dan Tatacara Kewangan Majlis

81. Penubuhan Baitulmal
82. Anggaran pendapatan dan belanjawan
83. Perbelanjaan Majlis
84. Akaun bank
85. Akaun dan laporan tahunan

Zakat dan Fitrah

86. Kuasa Majlis memungut zakat dan fitrah
87. Kuasa membuat peraturan-peraturan
88. Rayuan

Wakaf, Nazr dan Amanah

89. Majlis menjadi pemegang amanah tunggal wakaf, nazr dan amanah
90. Peletakan harta wakaf, nazr dan amanah pada Majlis
91. Sekatan bagi pewujudan amanah khairat
92. Pendapatan daripada wakaf dan nazr
93. Modal wakaf dan nazr
94. Tafsiran suratcara tentang wakaf atau nazr
95. Penyiaran senarai harta wakaf, nazr dan amanah

BAHAGIAN VII

MASJID

96. Majlis menjadi pemegang amanah tunggal bagi masjid dan tanah yang berkaitan dengannya
97. Sekatan tentang penubuhan masjid dan penalti
98. Penubuhan masjid

Seksyen

99. Penyenggaraan masjid dan kawasannya
100. Pelantikan Pegawai Masjid
101. Tauliah Pegawai Masjid
102. Tempoh jawatan Pegawai Masjid
103. Kawalan dan arahan Pegawai Masjid
104. Jawatankuasa Kariah
105. Pengecualian masjid

BAHAGIAN VIII

PUNGUTAN KHAIRAT

106. Pungutan khairat

BAHAGIAN IX

MEMELUK AGAMA ISLAM

107. Kehendak-kehendak bagi pemelukan agama Islam
108. Saat memeluk agama Islam
109. Tugas-tugas dan kewajipan mualaf
110. Pendaftar Mualaf
111. Pendaftaran Mualaf
112. Perakuan Memeluk Agama Islam
113. Pengiktirafan mualaf sebagai orang Islam
114. Penentuan sama ada orang yang tidak didaftarkan ialah seorang mualaf
115. Kesalahan memberikan maklumat palsu
116. Kuasa untuk membuat peraturan-peraturan
117. Keupayaan untuk memeluk agama Islam

BAHAGIAN X

PENDIDIKAN AGAMA ISLAM

118. Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam
119. Kesalahan mengajar agama Islam atau apa-apa aspek tentang agama Islam tanpa tauliah
120. Sekolah agama Islam
121. Pengecualian

BAHAGIAN XI

AM

Seksyen

- 122. Kuasa am untuk membuat peraturan-peraturan
- 123. Kecualian dan peralihan
- 124. Pemansuhan

JADUAL PERTAMA

JADUAL KEDUA

PULAU PINANG

ENAKMEN No. 4 tahun 2004

DIPERKENANKAN

(MOHOR KERAJAAN)

**TUN DATO' SERI UTAMA
(DR.) HAJI ABDUL RAHMAN
BIN HAJI ABBAS**
Yang di-Pertua Negeri

*6 Ramadan 1425
20 Oktober 2004*

Suatu Enakmen bagi mengadakan peruntukan baru tentang pentadbiran agama Islam; penubuhan dan bidang kuasa Mahkamah Syariah; penubuhan dan fungsi Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang; dan perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya.

[]

DIPERUNDANGKAN oleh Kuasa Undangan Negeri Pulau Pinang seperti yang berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

1. (1) Enakmen ini bolehlah dinamakan Enakmen Pentadbiran Agama Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004.

Tajuk
ringkas dan
permulaan
kuat kuasa.

(2) Enakmen ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Yang di-Pertuan Agong melalui pemberitahuan dalam *Warta*.

(3) Yang di-Pertuan Agong boleh menetapkan tarikh-tarikh yang berlainan bagi permulaan kuat kuasa peruntukan-peruntukan yang berlainan dalam Enakmen ini.

Tafsiran.

2. (1) Dalam Enakmen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“ahli kariah” ertinya seseorang yang tinggal tetap atau pada kelazimannya bermukim dalam sesuatu kariah masjid;

“Baitulmal” ertinya kumpulan wang yang ditubuhkan di bawah seksyen 81;

“Enakmen terdahulu” ertinya Enakmen Pentadbiran Hal Ehwal Agama Islam Negeri Pulau Pinang 1993;

“Hakim Syarie” atau “Hakim” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah subseksyen 58(1) atau 59(1);

“Hakim Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang dilantik di bawah subseksyen 57(1);

“Hukum Syarak” ertinya Hukum Syarak mengikut Mazhab Shafie atau mengikut mana-mana satu Mazhab Hanafi, Maliki, atau Hanbali;

“Jawatankuasa Kariah” ertinya Jawatankuasa Kariah yang ditubuhkan melalui peraturan-peraturan yang dibuat di bawah seksyen 104;

“Jawatankuasa Fatwa” ertinya Jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah seksyen 46;

“Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan” ertinya Jawatankuasa yang ditubuhkan oleh Majlis Raja-Raja di bawah peraturan 11 Peraturan Majlis Kebangsaan Bagi Hal Ehwal Agama Islam Malaysia;

“kariah masjid”, berhubung dengan sesuatu masjid, ertinya kawasan yang di dalamnya masjid itu terletak;

“Ketua Hakim Syarie” ertinya Ketua Hakim Syarie yang dilantik di bawah subseksyen 56(1);

“Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama” dan “Pegawai Penguatkuasa Agama” ertinya pegawai yang dilantik sebagai yang sedemikian di bawah seksyen 79;

“Ketua Pendakwa Syarie” ertinya pegawai yang dilantik di bawah subseksyen 78(1);

“Mahkamah Syariah” atau “Mahkamah” ertinya Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang ditubuhkan di bawah subseksyen 55(1) atau 55(2);

“Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya Mahkamah Rayuan Syariah yang ditubuhkan di bawah subseksyen 55(3);

“Mahkamah Sivil” ertinya mana-mana mahkamah yang ditubuhkan di bawah Perkara 121 Perlembagaan Persekutuan;

“Majlis” ertinya Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang yang ditubuhkan di bawah subseksyen 4(1);

“Majlis terdahulu” ertinya Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu;

“masjid” ertinya suatu bangunan—

- (a) yang digunakan bagi sembahyang Jumaat dan sembahyang lain dan kegiatan-kegiatan yang disuruh, diperlukan, disyorkan, atau dibenarkan oleh agama Islam; dan
- (b) yang penggunaannya sebagai yang sedemikian dibenarkan oleh Majlis di bawah seksyen 98;

dan termasuklah mana-mana surau, madrasah atau bangunan lain yang ditetapkan oleh Majlis sebagai masjid di bawah seksyen itu;

“mualaf” ertinya seseorang yang baru memeluk agama Islam di bawah seksyen 107;

“Mufti” ertinya orang yang dilantik menjadi Mufti bagi Negeri Pulau Pinang di bawah seksyen 44 dan termasuklah Timbalan Mufti;

“nazr” ertinya suatu ikrar yang dilafazkan untuk melakukan sesuatu perbuatan bagi apa-apa maksud yang dibenarkan oleh Hukum Syarak;

“nazr `am” ertinya sesuatu nazr yang dimaksudkan keseluruhannya atau sebahagiannya bagi faedah masyarakat Islam pada amnya atau mana-mana bahagian masyarakat Islam, dan bukan bagi seorang atau orang-orang perseorangan;

“orang Islam” ertinya—

- (a) seseorang yang menganut agama Islam;
- (b) seseorang yang salah seorang atau kedua-dua ibu bapanya, pada masa kelahiran orang itu, ialah orang Islam;
- (c) seseorang yang dibesarkan atas asas bahawa dia orang Islam;
- (d) seseorang yang lazimnya dikenali sebagai orang Islam;
- (e) seseorang yang telah memeluk agama Islam mengikut seksyen 108; atau
- (f) seseorang yang ditunjukkan telah menyatakan dalam hal keadaan apabila dia terikat di sisi undang-undang untuk menyatakan yang benar, bahawa dia ialah orang Islam, sama ada pernyataan itu secara lisan atau bertulis;

“Pegawai Masjid” ertinya Imam, Bilal dan Pembantu Bilal sesuatu masjid;

“Peguam Syarie” ertinya seseorang yang diterima sebagai Peguam Syarie di bawah seksyen 80;

“Pendaftar” ertinya Pendaftar atau Ketua Pendaftar Mahkamah Syariah;

“Pendakwa Syarie” ertinya pegawai yang dilantik di bawah subseksyen 78(3);

“Setiausaha” ertinya Setiausaha Majlis yang tersebut dalam seksyen 16;

“Yang di-Pertua” ertinya Yang di-Pertua Majlis yang dilantik di bawah subseksyen 11(2);

“wakaf” ertinya apa-apa harta yang boleh dinikmati manfaat atau faedahnya untuk apa-apa tujuan khairat sama ada sebagai wakaf am atau wakaf khas menurut Hukum Syarak tetapi tidak termasuk amanah sebagaimana yang ditakrifkan di bawah Akta Pemegang Amanah 1949; [Akta 208].

“wakaf am” ertinya sesuatu wakaf yang diwujudkan bagi tujuan khairat umum menurut Hukum Syarak;

“wakaf khas” ertinya sesuatu wakaf yang diwujudkan bagi tujuan khairat khusus menurut Hukum Syarak.

(2) Semua perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini dan tidak ditakrifkan dalam Enakmen ini tetapi ditakrifkan dalam Bahagian I Akta Tafsiran 1948 dan 1967 [Akta 388]. hendaklah masing-masing mempunyai erti yang diberikan kepadanya dalam Bahagian itu setakat yang erti itu tidak bercanggah dengan Hukum Syarak.

(3) Bagi mengelakkan keraguan tentang identiti atau pentafsiran perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, rujukan bolehlah dibuat kepada tulisan Arab bagi perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan itu yang ditunjukkan bersetentangan dengannya dalam Jadual itu.

3. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dengan nyata dalam Enakmen ini, tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Enakmen ini boleh mengurangkan atau menyentuh hak-hak dan kuasa-kuasa Yang di-Pertuan Agong sebagai Ketua Agama Islam di dalam Negeri Pulau Pinang sebagaimana yang ditetapkan dan dinyatakan dalam Perlembagaan Negeri Pulau Pinang. Kecualian prerogatif.

BAHAGIAN II

MAJLIS AGAMA ISLAM NEGERI PULAU PINANG

Penubuhan
Majlis.

4. (1) Maka hendaklah ada suatu badan bernama “Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang” untuk membantu dan menasihati Yang di-Pertuan Agong dalam perkara-perkara yang berhubungan dengan agama Islam.

(2) Apabila seksyen ini mula berkuat kuasa, Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang yang wujud sebelum permulaan kuat kuasa itu menurut kuasa Enakmen terdahulu hendaklah disifatkan sebagai Majlis yang disebut dalam subseksyen (1).

(3) Segala hak, kuasa, kewajipan dan tanggungan yang sebelum Bahagian ini mula berkuat kuasa adalah terletak hak atau dipertanggungkan pada Majlis terdahulu hendaklah apabila Enakmen ini mula berkuat kuasa terletak hak dan dipertanggungkan pada Majlis, setakat mana ianya tidak bertentangan dengan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

(4) Segala jenis harta, alih dan tak alih, yang sebelum Enakmen ini mula berkuat kuasa, adalah terletak hak pada Majlis terdahulu hendaklah, apabila Bahagian ini mula berkuat kuasa, terletak hak pada Majlis tanpa dipindahkan, diserahkan atau dipindahmilikkan.

Identiti di
sisi undang-
undang dan
fungsi
Majlis.

5. (1) Majlis hendaklah menjadi suatu pertubuhan perbadanan yang kekal turun-temurun dan mempunyai suatu meterai perbadanan, dan meterai itu boleh dari semasa kesemasa dipecahkan, ditukar, diubah dan dibuat baharu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Majlis, dan, sehingga suatu meterai diadakan di bawah seksyen ini, meterai Majlis terdahulu bolehlah digunakan sebagai meterai perbadanan bagi Majlis.

(2) Majlis boleh mendakwa dan didakwa dengan nama perbadanannya.

(3) Majlis boleh membuat kontrak dan boleh memperoleh, membeli, mengambil, memegang, dan menikmati segala jenis harta alih dan tak alih dan, tertakluk kepada mana-mana

undang-undang bertulis yang menyentuh harta itu, boleh memindahkannya, menyerahkannya, menyerahkan dan memulangkan, menggadaikan, menggadaikan, mendemis, menyerahkannya semula, memindahkan hakmilik atau selainnya melupuskan, atau membuat apa-apa urusan tentang mana-mana harta alih atau tak alih yang terletak hak pada Majlis atas apa-apa terma yang difikirkan patut oleh Majlis menurut Hukum Syarak.

(4) Majlis hendaklah mempunyai kuasa untuk bertindak sebagai wasi sesuatu wasiat atau sebagai pentadbir harta pusaka seseorang si mati atau sebagai pemegang amanah mana-mana amanah.

(5) Majlis hendaklah mempunyai apa-apa kuasa selanjutnya dan menjalankan apa-apa kewajipan yang diberikan kepadanya oleh Enakmen ini atau mana-mana Enakmen lain.

6. Majlis hendaklah membantu dan menasihati Yang di-Pertuan Agong berkenaan dengan semua perkara yang berhubungan dengan agama Islam di dalam Negeri Pulau Pinang, kecuali perkara-perkara Hukum Syarak dan yang berhubungan dengan pentadbiran keadilan, dan dalam semua perkara sedemikian hendaklah menjadi pihak berkuasa utama di dalam Negeri Pulau Pinang selepas Yang di-Pertuan Agong, kecuali jika diperuntukkan selainnya dalam Enakmen ini.

Majlis hendaklah membantu dan menasihati Yang di-Pertuan Agong.

7. (1) Maka hendaklah menjadi kewajipan Majlis untuk menggalakkan, mendorong, membantu dan mengusahakan kemajuan ekonomi dan sosial masyarakat Islam di dalam Negeri Pulau Pinang selaras dengan Hukum Syarak.

Kewajipan Majlis tentang kemajuan ekonomi dan sosial orang Islam.

(2) Majlis hendaklah mempunyai kuasa, bagi maksud menunaikan kewajibannya di bawah subseksyen (1)—

(a) untuk menjalankan segala aktiviti, yang tidak melibatkan apa-apa unsur yang tidak dibenarkan oleh agama Islam, khususnya memajukan perusahaan

komersial dan perindustrian, yang perjalanannya ternyata kepada Majlis adalah perlu, berfaedah atau menyenangkan bagi atau berkaitan dengan penunaian kewajipan yang sedemikian, termasuklah membuat, memasang, memproses, membungkus, menggreg dan memasarkan keluaran-keluaran;

- (b) untuk menggalakkan penjalanan apa-apa kegiatan sedemikian oleh badan-badan atau orang lain, dan bagi maksud itu untuk menubuhkan atau memperkembang, atau menggalakkan penubuhan atau perkembangan badan-badan lain untuk menjalankan apa-apa kegiatan sedemikian sama ada di bawah kawalan atau kawalan separa oleh Majlis atau secara bebas, dan untuk memberikan bantuan kepada badan-badan atau orang lain yang ternyata kepada Majlis mempunyai kemudahan untuk menjalankan apa-apa kegiatan yang sedemikian, termasuklah pemberian bantuan kewangan dengan cara pinjaman atau selainnya;
- (c) untuk menjalankan apa-apa kegiatan sedemikian bersama badan-badan lain atau mana-mana orang, termasuklah jabatan-jabatan atau pihak-pihak berkuasa Kerajaan Persekutuan atau kerajaan mana-mana Negeri, atau sebagai ejen pengurus atau selainnya bagi pihak Kerajaan Negeri;
- (d) untuk melabur dalam apa-apa pelaburan yang dibenarkan sebagaimana yang ditakrifkan oleh Akta Pemegang Amanah 1949, dan melupuskan pelaburan itu atas apa-apa terma dan syarat yang ditentukan oleh Majlis;
- (e) untuk menubuhkan apa-apa skim bagi pemberian pinjaman daripada Baitulmal kepada individu beragama Islam bagi pendidikan tinggi;
- (f) untuk menubuhkan dan menyenggarakan sekolah-sekolah Islam, institusi-institusi pendidikan Islam, institusi-institusi latihan dan penyelidikan Islam;

[Akta 208].

(g) untuk menubuhkan, mengurus dan mengawal rumah-rumah kebajikan untuk anak yatim, dan

(h) untuk melakukan segala perbuatan yang difikirkan oleh Majlis wajar atau suaimanfaat.

8. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, dari semasa ke semasa dengan perintah yang disiarkan dalam *Warta*, menubuhkan perbadanan dengan apa-apa nama yang pada pendapat Majlis adalah sesuai untuk menjalankan dan dipertanggungjawabkan dengan, bertindak dan menguruskan apa-apa projek, skim atau pengusahaan yang telah dirancang atau dijalankan oleh Majlis dalam melaksanakan fungsi atau kuasanya di bawah seksyen 7.

Kuasa untuk menubuhkan perbadanan.

(2) Apabila Majlis menubuhkan suatu perbadanan di bawah subseksyen (1), Majlis hendaklah, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, melalui perintah yang sama atau perintah yang lain membuat peruntukan berhubung dengan pertubuhan itu yang menetapkan—

(a) kewajipan, kuasa dan hak perbadanan itu; dan

(b) sistem pengurusan perbadanan itu.

(3) Peruntukan-peruntukan Jadual Kedua hendaklah terpakai bagi sesuatu perbadanan yang ditubuhkan oleh Majlis di bawah subseksyen (1).

9. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, menubuhkan syarikat di bawah Akta Syarikat 1965 untuk menjalankan apa-apa aktiviti Majlis dalam melaksanakan fungsi atau kuasanya di bawah seksyen 7.

Kuasa untuk menubuhkan syarikat. [Akta 125].

(2) Tiap-tiap syarikat yang ditubuhkan atau berupa sebagai ditubuhkan oleh Majlis di bawah Akta Syarikat 1965 sebelum seksyen ini mula berkuat kuasa hendaklah disifatkan telah ditubuhkan dengan sah dan hendaklah terus wujud seolah-olah ia telah ditubuhkan oleh Majlis di bawah subseksyen (1).

(3) Apa-apa pembiayaan atau bantuan kewangan yang diberikan oleh Majlis kepada sesuatu syarikat yang disebut dalam subseksyen (2) hendaklah disifatkan telah diberikan dengan sah di bawah subseksyen 7(2).

Kuasa untuk meminjam.

10. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri dan atas terma dan syarat sebagaimana yang ditentukan oleh Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, meminjam apa-apa jumlah wang yang mungkin diperlukannya untuk menunaikan mana-mana fungsinya di bawah Enakmen ini.

(2) Jumlah-jumlah wang yang dipinjam menurut kuasa subseksyen (1) hendaklah dibayar ke dalam Baitulmal.

Keanggotaan Majlis.

11. (1) Majlis hendaklah terdiri daripada anggota-anggota yang berikut:

- (a) seorang Yang di-Pertua;
- (b) seorang Timbalan Yang di-Pertua;
- (c) lima orang anggota atas nama jawatan yang hendaklah terdiri daripada orang yang pada masa itu memegang jawatan yang berikut:
 - (i) Setiausaha Kerajaan Negeri;
 - (ii) Penasihat Undang-Undang Negeri;
 - (iii) Pegawai Kewangan Negeri;
 - (iv) Mufti;
 - (v) Ketua Polis Negeri; dan

- (d) tidak lebih daripada lapan anggota lain, sekurang-kurangnya lima daripada mereka hendaklah yang arif dalam Hukum Syarak.
- (2) Yang di-Pertua, Timbalan Yang di-Pertua dan anggota-anggota yang dilantik di bawah perenggan (1)(d) hendaklah dilantik oleh Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri bagi apa-apa tempoh, tidak melebihi tiga tahun, sebagaimana yang ditentukan oleh Yang di-Pertuan Agong.
- (3) Seseorang anggota yang tempoh jawatannya telah tamat boleh dilantik semula.
- (4) Jika pada bila-bila masa orang yang memegang jawatan yang disebut dalam subperenggan (1)(c) (i), (ii), (iii) atau (v) bukan orang Islam, Yang di-Pertuan Agong hendaklah melantik seorang pegawai lain yang beragama Islam dan paling kanan selepasnya dari Jabatan atau Bahagian yang sama dengan orang itu untuk menjadi anggota bagi menggantikan orang itu.
- (5) Tiap-tiap orang yang, sebaik sebelum seksyen ini mula berkuat kuasa adalah Yang di-Pertua, Timbalan Yang di-Pertua atau anggota yang dilantik bagi Majlis terdahulu hendaklah, tertakluk kepada Enakmen ini, masing-masing terus menjadi Yang di-Pertua, Timbalan Yang di-Pertua atau anggota Majlis sehingga tempoh pelantikannya tamat.

12. Pelantikan seseorang anggota Majlis yang dilantik hendaklah tamat— Tamat pelantikan.

- (a) apabila dia mati;
- (b) jika dia dengan surat yang dialamatkan kepada Yang di-Pertuan Agong, melalui Yang di-Pertua, meletakkan jawatannya; atau
- (c) jika dia, tidak ada di Malaysia, tanpa kebenaran bertulis daripada Yang di-Pertua, selama tempoh melebihi enam bulan.

Pembatalan
pelantikan.

13. Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, boleh membatalkan pelantikan mana-mana anggota Majlis selain daripada yang disebut dalam subseksyen 11(1)(c) jika—

- (a) kelakuannya, sama ada yang berkaitan dengan tugasnya sebagai anggota atau selainnya, adalah kelakuan yang memburukkan nama Majlis;
- (b) dia telah menjadi tidak berupaya untuk menjalankan tugasnya dengan sempurna sebagai anggota;
- (c) tanpa apa-apa alasan yang mencukupi pada pendapat Yang di-Pertua, dia telah tidak menghadiri tiga mesyuarat Majlis secara berturut-turut;
- (d) dia telah bertindak bertentangan dengan kepentingan Majlis; atau
- (e) dia diisytiharkan bankrap.

Penyiaran
pelantikan,
dan
pembatalan
dalam
Warta.

14. Semua pelantikan dan pembatalan pelantikan di bawah seksyen 11, 12 dan 13 hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Kawalan
oleh Yang
di-Pertua.

15. Yang di-Pertua hendaklah menjalankan kawalan ke atas segala pertimbangan dan prosiding Majlis dan hendaklah bertanggungjawab bagi penjalanannya yang sepatutnya dan teratur.

Setiausaha.

16. (1) Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang hendaklah melantik seseorang menjadi Setiausaha Majlis.

(2) Setiausaha hendaklah menjadi Ketua Pentadbir Majlis dan hendaklah bertanggungjawab bagi menjalankan dasar dan ketetapan Majlis.

(3) Tertakluk kepada apa-apa arahan yang diberikan oleh Yang di-Pertua kepadanya, Setiausaha hendaklah bertanggungjawab ke atas semua surat-menyurat dan dokumen Majlis, dan hendaklah dalam apa-apa hal lain menjalankan apa-apa tugas yang dikenakan ke atasnya oleh Enakmen ini atau yang diberikan kepadanya oleh Yang di-Pertua.

(4) Setiausaha berhak menghadiri semua mesyuarat Majlis dan mengambil bahagian dalam pertimbangtelitiannya, tetapi tidak berhak mengundi.

17. (1) Jika seseorang anggota yang dilantik di bawah perenggan 11(1)(c) atau subseksyen 11(4) tidak dapat menghadiri sesuatu mesyuarat Majlis, anggota itu boleh diwakili oleh mana-mana pegawai beragama Islam di Jabatan atau Bahagian yang sama dengannya pada mesyuarat itu. Kehadiran bukan anggota dalam mesyuarat Majlis.

(2) Yang di-Pertua boleh menjemput mana-mana orang yang bukan anggota Majlis untuk hadir dalam mana-mana mesyuarat Majlis, jika urusan di hadapan mesyuarat itu menyebabkan kehadiran orang itu adalah wajar.

(3) Seseorang yang dijemput menghadiri mesyuarat di bawah subseksyen (1) atau (2) berhak mengambil bahagian dalam pertimbangtelitian Majlis, tetapi tidak berhak mengundi.

18. (1) Yang di-Pertua, atau dalam masa ketakhadirannya Timbalan Yang di-Pertua, hendaklah mempengerusikan semua mesyuarat Majlis. Mem-pengerusikan mesyuarat.

(2) Jika Yang di-Pertua dan Timbalan Yang di-Pertua tidak hadir dalam sesuatu mesyuarat, anggota-anggota yang hadir hendaklah memilih seorang daripada kalangan mereka untuk mempengerusikan mesyuarat itu.

19. Tiada urusan, kecuali mengenai penangguhan, boleh dilakukan dalam sesuatu mesyuarat, dan tiada ketetapan atau tindakan Majlis yang dibuat atau dilaksanakan dalam sesuatu mesyuarat adalah sah melainkan, jika sekurang-kurangnya satu pertiga daripada anggota, termasuk orang yang mempengerusikan mesyuarat, hadir dalam mesyuarat itu. Kuorum.

20. (1) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dengan nyata selainnya oleh Enakmen ini, semua urusan Majlis hendaklah dijalankan dalam mesyuarat Majlis yang diadakan dengan sempurna dan hendaklah dibereskan melalui ketetapan majoriti anggota yang hadir dan berhak mengundi. Penjalanan urusan.

(2) Ketetapan bertulis yang ditandatangani oleh semua anggota Majlis hendaklah, melainkan jika dalam mana-mana hal atau golongan hal tertentu diarahkan selainnya oleh Yang di-Pertuan Agong, mempunyai kesan yang sama seperti ketetapan yang diluluskan sewajarnya di bawah subseksyen (1).

Memanggil
mesyuarat.

21. (1) Mesyuarat Majlis hendaklah diadakan dengan tetap sehingga tidak lebih daripada tiga bulan kalendar boleh berlalu antara satu mesyuarat dengan yang berikutnya.

(2) Semua mesyuarat Majlis hendaklah dipanggil oleh Setiausaha.

(3) Yang di-Pertua boleh pada bila-bila masa mengarahkan Setiausaha memanggil mesyuarat.

(4) Mana-mana empat orang anggota Majlis boleh pada bila-bila masa secara bertulis menghendaki Setiausaha memanggil mesyuarat Majlis dengan syarat mereka memberitahu Setiausaha maksud yang baginya mereka menghendaki mesyuarat itu dipanggil.

(5) Setiausaha hendaklah memanggil mesyuarat dalam tempoh empat belas hari dari tarikh penerimaan arahan di bawah subseksyen (3) atau kehendak di bawah subseksyen (4).

(6) Notis bertulis sekurang-kurangnya tujuh hari hendaklah diberikan mengenai mana-mana mesyuarat, tetapi Yang di-Pertua boleh, jika dia berpendapat bahawa ada keperluan mendesak untuk memanggil suatu mesyuarat dengan notis yang lebih singkat, mengarahkan supaya kehendak notis tujuh hari itu diketepikan.

(7) Notis mesyuarat boleh dihantar dengan pos, faksimili atau E-mel.

(8) Notis yang dihantar kepada seseorang anggota dengan pos hendaklah di alamatkan ke tempat tinggalnya yang terakhir diketahui dan hendaklah disifatkan telah disampaikan mengikut perjalanan biasa pos.

(9) Notis yang dihantar kepada seseorang anggota dengan faksimili hendaklah dihantar kepada nombor faksimili yang diberikan oleh anggota itu secara bertulis kepada Setiausaha dan hendaklah disifatkan telah diterima oleh anggota itu apabila kod panggilan balik diterima oleh Setiausaha.

(10) Notis yang dihantar kepada seseorang anggota dengan E-mel hendaklah dihantar ke alamat E-mel anggota itu yang diberikan kepada Setiausaha secara bertulis dan hendaklah disifatkan telah diterima oleh anggota itu jika pentadbir mel yang berkenaan memaklumkan bahawa mel itu sudah berjaya dihantar atau jika tidak ada makluman daripada pentadbir mel bahawa mel itu tidak berjaya dihantar.

(11) Tiada notis mesyuarat diperlukan dalam hal anggota yang sedang berada di luar Malaysia.

22. (1) Setiausaha hendaklah menyimpan minit segala Minit. mesyuarat Majlis.

(2) Pada tiap-tiap mesyuarat minit mesyuarat yang lalu hendaklah dibaca dan disahkan, tertakluk kepada apa-apa pindaan yang diperlukan.

(3) Minit itu hendaklah dicatatkan dalam buku minit Majlis dan hendaklah mengandungi rekod kata demi kata penuh bagi tiap-tiap ketetapan yang dibuat oleh Majlis.

(4) Dengan seberapa segera yang mungkin selepas tiap-tiap mesyuarat Majlis, satu salinan draf minit itu hendaklah dihantar kepada Yang di-Pertuan Agong, dan jika semasa draf minit itu disahkan minit dipinda, Yang di-Pertuan Agong hendaklah dengan segera dimaklumkan tentang pindaan yang dibuat.

(5) Tiada keputusan yang dibuat dalam mana-mana mesyuarat Majlis boleh diambil tindakan sehingga minit mesyuarat itu disahkan atau, jika tindakan perlu diambil sebelum minit itu disahkan, Yang di-Pertuan Agong telah menandakan perkenannya secara bertulis.

Aturan
urusan
mesyuarat.

23. (1) Pengerusi hendaklah menentukan aturan urusan mesyuarat.

(2) Pengerusi boleh memutuskan aturan anggota-anggota Majlis untuk berucap dalam mesyuarat dan boleh pada bila-bila masa menghendaki mana-mana anggota berhenti berucap dalam mesyuarat.

(3) Jika di atas apa-apa ketetapan terdapat persamaan undi Pengerusi hendaklah mempunyai undi pemutus.

Salinan
diperakui
bagi
ketetapan.

24. Satu salinan apa-apa ketetapan Majlis yang diperakui oleh Setiausaha sebagai salinan benar ketetapan itu adalah keterangan yang mencukupi mengenainya, dan semua mahkamah hendaklah memberikan pengiktirafan kehakiman kepada ketetapan itu tanpa bukti tandatangan Setiausaha.

Permohonan
cuti oleh
Yang di-
Pertua dan
anggota lain.

25. (1) Jika Yang di-Pertua menjangka dia akan tidak berada di Malaysia selama lebih daripada tiga puluh hari, dia hendaklah memohon cuti daripada Yang di-Pertuan Agong dan Yang di-Pertuan Agong boleh memberikan apa-apa arahan sebagaimana yang difikirkannya patut.

(2) Jika mana-mana anggota Majlis selain daripada yang disebut dalam subseksyen 11(1)(c) menjangka dia tidak akan berada di Malaysia selama lebih daripada tiga puluh hari, dia hendaklah memohon cuti daripada Yang di-Pertua.

Tindakan
dalam hal
yang perlu
disegerakan.

26. (1) Dalam apa-apa hal yang perlu disegerakan, Yang di-Pertua boleh, melakukan atau mengarahkan supaya dilakukan bagi pihak Majlis apa-apa tindakan atau perkara yang boleh dilakukan dengan sah melalui ketetapan Majlis.

(2) Jika apa-apa tindakan atau perkara dilakukan menurut subseksyen (1), suatu mesyuarat Majlis hendaklah diadakan dalam masa tujuh hari selepas itu bagi maksud meratifikasikan dan mengesahkan tindakan atau perkara yang dilakukan itu; dan jika Majlis enggan meratifikasikan dan mengesahkan tindakan atau perkara yang dilakukan itu, Yang di-Pertuan Agong boleh mengeluarkan apa-apa arahan berkenaan dengannya sebagaimana yang difikirkannya patut.

27. Majlis boleh melantik jawatankuasa untuk membantunya dalam menunaikan kewajipannya atau menjalankan kuasanya. Jawatankuasa.

28. (1) Majlis boleh, melalui ketetapan, dan tertakluk kepada syarat dan sekatan yang difikirkan patut oleh Majlis, mewakilkan kepada Yang di-Pertua atau Setiausaha atau kepada mana-mana jawatankuasa Majlis penunaian mana-mana kewajipannya atau penjalanan mana-mana kuasanya. Pewakilan kewajipan atau kuasa Majlis.

(2) Pelaksanaan kewajipan dan penjalanan kuasa menurut perwakilan di bawah subseksyen (1) hendaklah tertakluk kepada kawalan dan arahan Majlis.

(3) Yang di-Pertua, Setiausaha, atau jawatankuasa yang kepadanya perwakilan dibuat di bawah subseksyen (1) hendaklah memberitahu Majlis tentang semua tindakan dan perkara yang dilakukan olehnya menurut perwakilan itu.

29. (1) Majlis boleh melantik atau mengambil kerja apa-apa bilangan pegawai dan pekhidmat yang perlu untuk membantunya menjalankan fungsinya. Pelantikan pegawai dan pekhidmat Majlis.

(2) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, membuat peraturan-peraturan mengenai syarat perkhidmatan pegawai-pegawai dan pekhidmat-pekhidmatnya.

30. Majlis hendaklah mempunyai kuasa tatatertib ke atas semua pegawai dan pekhidmatnya dan hendaklah menjalankan kawalan tatatertib berkenaan dengan semua orang sedemikian. Tatatertib.

Jawatankuasa
tatatertib.

31. (1) Majlis boleh menubuhkan jawatankuasa tatatertib yang berlainan bagi kategori yang berlainan untuk pegawai-pegawai dan pekhidmatnya.

(2) Yang berikut hendaklah terpakai bagi sesuatu jawatankuasa tatatertib:

(a) sesuatu jawatankuasa tatatertib hendaklah terdiri daripada apa-apa bilangan anggota Majlis, selain Yang di-Pertua, atau pegawai Majlis atau apa-apa kombinasi anggota dan pegawai itu; dan

(b) seseorang pegawai yang menjadi anggota sesuatu jawatankuasa tatatertib tidaklah boleh lebih rendah pangkatnya daripada seseorang pegawai yang ke atasnya jawatankuasa tatatertib yang dianggotainya mempunyai kuasa tatatertib.

(3) Sesuatu jawatankuasa tatatertib hendaklah menjalankan kuasanya dalam segala perkara yang berhubungan dengan tatatertib pegawai dan pekhidmat yang diletakkan di bawah bidang kuasanya.

(4) Pada menjalankan fungsi dan kuasa tatatertibnya, sesuatu jawatankuasa tatatertib hendaklah mempunyai kuasa untuk mengambil tindakan tatatertib dan mengenakan apa-apa hukuman tatatertib atau apa-apa kombinasi dua hukuman tatatertib atau lebih sebagaimana yang diperuntukkan di bawah mana-mana peraturan tatatertib yang dibuat di bawah seksyen 32.

Peraturan-
peraturan
tatatertib.

32. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, membuat peraturan-peraturan untuk mengadakan peruntukan bagi tatatertib pegawai dan pekhidmatnya.

(2) Peraturan-peraturan tatatertib yang dibuat di bawah seksyen ini—

- (a) boleh mewujudkan kesalahan tatatertib;
- (b) boleh mengadakan peruntukan bagi hukuman tatatertib yang difikirkan sesuai oleh Majlis dan hukuman itu boleh meliputi—
 - (i) amaran;
 - (ii) denda;
 - (iii) pelucuthakan emolumen;
 - (iv) penangguhan pergerakan gaji;
 - (v) pengurangan gaji;
 - (vi) penurunan pangkat; dan
 - (vii) buang kerja;
- (c) hendaklah memberikan peluang kepada pegawai dan pekhidmat yang terhadapnya prosiding tatatertib itu diambil untuk membuat representasi terhadap pertuduhan tatatertib yang dibuat terhadapnya sebelum keputusan dicapai oleh jawatankuasa tatatertib kecuali dalam hal-hal yang berikut:
 - (i) jika seseorang pegawai atau pekhidmat dibuang kerja atau diturunkan pangkat atas alasan salah laku yang berkenaan dengannya suatu pertuduhan jenayah telah dibuktikan terhadapnya;
 - (ii) jika Majlis, atas syor Menteri yang dipertanggungkan dengan hal ehwal dalam negeri, berpuas hati bahawa demi kepentingan keselamatan Malaysia atau mana-mana bahagiannya adalah tidak suaimanfaat untuk menjalankan kehendak perenggan ini; atau

(iii) jika telah—

(A) dibuat terhadap seseorang pegawai atau pekhidmat apa-apa perintah tahanan, pengawasan, kediaman terhad, buang negeri atau pengusiran; atau

(B) dikenakan terhadap seseorang pegawai atau pekhidmat apa-apa bentuk sekatan atau pengawasan dengan bon atau selainya,

di bawah mana-mana undang-undang yang berhubungan dengan keselamatan Malaysia atau mana-mana bahagiannya, pencegahan jenayah, tahanan pencegahan, kediaman terhad, buang negeri, imigresen, atau perlindungan wanita dan gadis atau kanak-kanak;

(d) boleh mengadakan peruntukan bagi penahanan kerja dengan pengurangan emolumen seseorang pegawai atau pekhidmat semasa menanti selesainya prosiding jenayah terhadapnya dengan tujuan buang kerja atau turun pangkat; dan

(e) boleh mengadakan peruntukan bagi penggantungan tanpa emolumen seseorang pegawai atau pekhidmat—

(i) jika pegawai atau pekhidmat itu telah disabitkan oleh suatu mahkamah jenayah; atau

(ii) jika suatu perintah tahanan atau sekatan telah dikenakan ke atas pegawai atau pekhidmat itu; dan

(f) boleh mengadakan peruntukan bagi tatacara pendengaran rayuan oleh Lembaga Rayuan Tatatertib yang ditubuhkan di bawah seksyen 33.

33. (1) Sesuatu keputusan jawatankuasa tatatertib boleh dirayukan kepada Lembaga Rayuan Tatatertib yang hendaklah terdiri daripada anggota yang berikut:

Lembaga
Rayuan
Tatatertib.

- (a) Yang di-Pertua Majlis, hendaklah menjadi Pengerusi Lembaga Rayuan Tatatertib dan mempunyai undi pemutus; dan
- (b) dua orang anggota Majlis yang lain, yang bukan anggota jawatankuasa tatatertib yang keputusannya ialah hal perkara rayuan itu, yang hendaklah dilantik oleh Pengerusi Lembaga Rayuan Tatatertib dengan kelulusan Majlis bagi maksud rayuan itu.

(2) Apabila Lembaga Rayuan Tatatertib menimbangkan sesuatu rayuan, anggota jawatankuasa tatatertib yang terhadap keputusannya rayuan itu dibuat tidak boleh hadir atau dengan apa-apa cara mengambil bahagian dalam apa-apa prosiding yang berhubungan dengan rayuan itu.

(3) Lembaga Rayuan Tatatertib boleh mengesahkan, mengakaskan atau mengubah keputusan jawatankuasa tatatertib.

34. (1) Seseorang yang sedang atau pernah bekerja dengan Majlis boleh disurcaj jika ternyata kepada Majlis bahawa orang itu—

Pengenaan
surcaj.

- (a) telah gagal memungut wang yang terhutang kepada Majlis yang pemungutan wang itu adalah telah menjadi atau pernah menjadi tanggungjawabnya;
- (b) adalah atau pernah bertanggungjawab bagi apa-apa pembayaran wang yang tidak wajar daripada Majlis bagi apa-apa pembayaran wang yang tidak diluluskan dengan sewajarnya;
- (c) adalah atau pernah bertanggungjawab, secara langsung atau tidak langsung, bagi apa-apa kekurangan dalam, atau bagi pemusnahan, apa-apa wang, barang simpanan atau harta lain Majlis;

- (d) tidak membuat apa-apa pembayaran, atau adalah atau pernah bertanggungjawab bagi apa-apa kelewatan dalam pembayaran wang daripada Majlis kepada mana-mana orang yang kepadanya pembayaran itu kena dibuat di bawah mana-mana undang-undang, atau di bawah mana-mana kontrak, perjanjian atau perkiraan yang dibuat antara orang itu dengan Majlis; atau
 - (e) sebagai atau semasa menjadi pegawai perakaunan, tidak atau telah tidak menyimpan akaun atau rekod yang sepatutnya.
- (2) Dalam seksyen ini, “pegawai perakaunan” termasuklah seseorang pegawai yang dipertanggungjawabkan dengan—
- (a) kewajipan untuk memungut, menerima atau mengakaunkan, atau yang sebenarnya memungut, menerima atau mengakaunkan, apa-apa wang Majlis;
 - (b) kewajipan untuk membuat pembayaran, atau yang sebenarnya membuat pembayaran, apa-apa wang Majlis; atau
 - (c) kewajipan untuk menerima, menyimpan, melupuskan atau mengakaunkan, apa-apa barang simpanan dan harta Majlis yang dia sebenarnya menerima, memegang, melupuskan atau mengakaunkan barang simpanan dan harta itu.

Notis tunjuk
sebab
sebelum
disurcay.

35. Majlis hendaklah, sebelum seseorang disurcay, menyampaikan kepadanya suatu notis bertulis yang memintanya menunjukkan sebab mengapa dia tidak patut disurcay.

Amaun
surcay.

36. Jika penjelasan yang memuaskan hati tidak diterima dalam masa empat belas hari dari tarikh notis disampaikan kepada seseorang di bawah seksyen 35, Majlis boleh—

- (a) dalam hal mana-mana perbuatan atau peninggalan yang disebut dalam perenggan 34 (1) (a), (b) dan (c), mensurcay terhadap orang itu wang yang tidak melebihi amaun yang tidak dipungut, atau apa-apa bayaran yang tidak sepatutnya dibuat, atau nilai yang berkurang dalam harta itu atau nilai harta yang termusnah itu; dan
- (b) dalam hal mana-mana perbuatan atau peninggalan yang disebut dalam perenggan 34 (1) (d) dan (e), mensurcay terhadap orang itu apa-apa jumlah wang yang difikirkan patut oleh Majlis.

37. Majlis hendaklah memberitahu orang yang disurcay berkeenaan dengan apa-apa surcay yang dikenakan di bawah seksyen 35. Pemberitahuan surcay.

38. Walau apa pun seksyen 36 dan 37, Majlis boleh pada bila-bila masa menarik balik apa-apa surcay yang berkeenaan dengannya penjelasan yang memuaskan hati telah diterima atau jika ternyata selainnya bahawa tiada surcay patut dikenakan, dan Majlis hendaklah dengan serta-merta memberitahu orang yang disurcay itu tentang penarikan balik itu. Penarikan balik surcay.

39. Amaun apa-apa surcay yang dikenakan di bawah seksyen 36 dan tidak ditarik balik di bawah seksyen 38 hendaklah menjadi hutang yang kena dibayar kepada Majlis daripada orang yang disurcay dan boleh didakwa dan didapatkan di dalam mana-mana mahkamah atas guaman Majlis dan boleh juga, jika diarahkan oleh Majlis, didapatkan melalui potongan— Mendapatkan surcay.

(a) gaji orang yang disurcay; atau

(b) pencen orang disurcay;

dengan ansuran bulanan yang sama banyak yang tidak melebihi satu perempat daripada jumlah gaji atau pencen bulanan, mengikut mana-mana yang berkeenaan, orang itu.

Majlis boleh menerima pakai peraturan-peraturan, dsb.

40. Dalam membuat apa-apa peraturan di bawah Bahagian ini, Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, menerima pakai dengan membuat apa-apa ubahsuaian yang difikirkannya patut mana-mana peraturan, dasar, pekeliling dan arahan yang diperbuat atau dikeluarkan oleh Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan Negeri.

Kerahsiaan.

41. Prosiding Majlis hendaklah dirahsiakan dan tiada seorang pun anggota atau pekhidmatnya boleh mendedahkan atau membukakan kepada mana-mana orang selain Yang di-Pertuan Agong atau Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan yang bertanggungjawab bagi hal ehwal agama Islam atau mana-mana anggota Majlis apa-apa perkara yang telah berbangkit dalam mana-mana mesyuarat melainkan jika dia dibenarkan dengan nyata oleh Majlis.

Pekhidmat Awam.

[Akta 574].

42. Tiap-tiap anggota, pegawai dan pekhidmat Majlis hendaklah disifatkan sebagai pekhidmat awam mengikut pengertian Kanun Keseksaan.

Majlis boleh menentukan tatacaranya sendiri.

43. Tertakluk kepada peruntukan lain Enakmen ini, Majlis boleh menentukan semua persoalan berhubungan dengan tatacara dan amalannya sendiri.

BAHAGIAN III

PELANTIKAN MUFTI, KUASA DALAM HAL EHWAL AGAMA, JAWATANKUASA FATWA DAN FATWA YANG BERHUBUNGAN DENGAN PERKARA KEPENTINGAN NASIONAL

Pelantikan Mufti dan Timbalan Mufti.

44. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri boleh melantik mana-mana orang yang layak dan sesuai menjadi Mufti dan Timbalan Mufti bagi Negeri Pulau Pinang.

(2) Pelantikan Mufti dan Timbalan Mufti hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

(3) Apabila seksyen ini mula berkuat kuasa, orang yang menjadi Mufti dan Timbalan Mufti bagi Negeri Pulau Pinang sebelum sahaja seksyen ini mula berkuat kuasa hendaklah disifatkan telah dilantik di bawah seksyen ini sebagai Mufti dan Timbalan Mufti bagi Negeri Pulau Pinang dan hendaklah terus memegang jawatan itu.

45. Mufti hendaklah membantu dan menasihati Yang di-Pertuan Agong berkenaan dengan semua perkara Hukum Syarak, dan dalam semua perkara sedemikian hendaklah menjadi pihak berkuasa utama di Negeri Pulau Pinang selepas Yang di-Pertuan Agong, kecuali jika diperuntukkan selainnya dalam Enakmen ini.

Fungsi
Mufti.

46. (1) Maka hendaklah ada suatu jawatankuasa bernama Jawatankuasa Fatwa.

Jawatankuasa
Fatwa.

(2) Jawatankuasa hendaklah terdiri daripada—

- (a) Mufti, sebagai Pengerusi;
- (b) Timbalan Mufti;
- (c) dua orang anggota Majlis yang dinamakan oleh Majlis;
- (d) tidak kurang daripada dua orang dan tidak lebih daripada tujuh orang yang layak dan sesuai, yang dilantik oleh Mufti; dan
- (e) seorang pegawai dari Jabatan Mufti sebagai setiausaha.

(3) Mana-mana orang yang, sebelum sahaja seksyen ini mula berkuat kuasa, menjadi anggota Jawatankuasa Syariah yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu hendaklah tertakluk kepada subseksyen (4), disifatkan telah dinamakan atau dilantik menjadi anggota Jawatankuasa Fatwa dan hendaklah menjadi anggota Jawatankuasa Fatwa sehingga tempoh pelantikannya di bawah Enakmen yang terdahulu itu tamat.

(4) Subseksyen (3) tidak terpakai bagi mana-mana orang, kecuali Mufti dan Timbalan Mufti, yang adalah anggota atas nama jawatan bagi Jawatankuasa Syariah yang disebut dalam subseksyen (3).

(5) Jawatankuasa Fatwa boleh, tertakluk kepada Enakmen ini, memutuskan segala persoalan berhubungan dengan tatacara dan amalannya.

Kuasa
Jawatankuasa
Fatwa untuk
menyediakan
fatwa.

47. Tertakluk kepada seksyen 51, Jawatankuasa Fatwa hendaklah, atas perintah Yang di-Pertuan Agong, dan bolehlah atas kehendaknya sendiri atau atas permintaan oleh mana-mana orang melalui surat yang dialamatkan kepada Mufti, menyediakan fatwa atas apa-apa persoalan yang belum muktamad atau yang menimbulkan kontroversi atau yang berhubungan dengan Hukum Syarak.

Tatacara
pembuatan
fatwa.

48. (1) Sebelum Jawatankuasa Fatwa membuat fatwa, Mufti boleh menyebabkan apa-apa kajian atau penyelidikan dijalankan sebagaimana yang diarahkan olehnya dan kertas kerja disediakan.

(2) Apabila Jawatankuasa bercadang hendak membuat fatwa, Mufti hendaklah memanggil suatu mesyuarat Jawatankuasa Fatwa bagi maksud membincangkan fatwa yang dicadangkan itu.

(3) Selepas fatwa disediakan oleh Jawatankuasa Fatwa, Mufti hendaklah, bagi pihak dan atas nama Jawatankuasa Fatwa, membuat syor kepada Yang di-Pertuan Agong untuk mendapatkan perkenannya bagi penyiaran fatwa itu dalam *Warta*.

(4) Apabila fatwa itu telah diperkenankan oleh Yang di-Pertuan Agong, Jawatankuasa Fatwa hendaklah memaklumkan Kerajaan Negeri tentang fatwa itu dan selepas itu hendaklah menyebabkan fatwa itu disiarkan dalam *Warta*.

(5) Sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah seksyen ini.

(6) Sesuatu fatwa hendaklah disiarkan dalam bahasa kebangsaan dalam tulisan rumi, tetapi teks fatwa itu dalam tulisan jawi boleh juga disiarkan.

(7) Apa-apa pernyataan yang dibuat oleh Jawatankuasa Fatwa tidak boleh diambil sebagai fatwa melainkan jika pernyataan itu disiarkan dalam *Warta* menurut subseksyen (4).

49. (1) Apabila disiarkan dalam *Warta*, sesuatu fatwa hendaklah mengikat tiap-tiap orang Islam yang berada di Negeri Pulau Pinang sebagai ajaran agamanya dan hendaklah menjadi kewajibannya di sisi agama Islam untuk mematuhi dan berpegang dengan fatwa itu, melainkan jika dia dibenarkan oleh Hukum Syarak untuk tidak mengikut fatwa itu dalam perkara-perkara amalan.

Fatwa yang disiarkan dalam *Warta* adalah mengikat.

(2) Sesuatu fatwa hendaklah diiktiraf oleh semua mahkamah di dalam Negeri Pulau Pinang tentang semua perkara yang dinyatakan dalamnya.

50. (1) Jawatankuasa Fatwa boleh meminda, mengubahsuaikan atau membatalkan mana-mana fatwa yang telah disiarkan dalam *Warta* di bawah Enakmen ini, atau di bawah Enakmen terdahulu.

Pindaan, ubahsuaian atau pembatalan fatwa.

(2) Sesuatu pindaan, ubahsuaian atau pembatalan sesuatu fatwa hendaklah disifatkan sebagai suatu fatwa dan peruntukan-peruntukan seksyen 48, kecuali subseksyen 48(7), hendaklah terpakai baginya.

(3) Sesuatu pindaan, ubahsuaian atau pembatalan sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah subseksyen (1).

51. (1) Walau apa pun kuasa Jawatankuasa Fatwa di bawah seksyen 47, apabila Jawatankuasa Fatwa mendapati bahawa suatu fatwa yang dicadangkan dibuat adalah berkaitan dengan perkara-perkara yang menyentuh kepentingan nasional, Jawatankuasa Fatwa hendaklah menanggukkan perbincangannya tentang fatwa yang dicadangkan itu.

Fatwa yang ada hubungan dengan perkara kepentingan nasional.

(2) Jawatankuasa Fatwa bolehlah membuat syor kepada Yang di-Pertuan Agong untuk mendapat perkenannya agar fatwa yang dicadangkan itu dirujuk kepada Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan, melalui Majlis Raja-Raja.

(3) Tanpa menjejaskan keluasan subseksyen (1), suatu fatwa adalah dianggap berkaitan dengan perkara-perkara yang menyentuh kepentingan nasional jika persoalan itu ada hubungan dengan apa-apa perkara, dasar, program atau aktiviti yang secara langsung menyentuh kepentingan Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri atau mana-mana kementerian, jabatan atau agensi-agensinya.

(4) Setelah Yang di-Pertuan Agong memberikan perkenannya di bawah subseksyen (2), Jawatankuasa Fatwa hendaklah, sebelum fatwa itu dirujuk kepada Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan, memaklumkan Kerajaan Negeri tentang perujukan itu.

(5) Apabila sesuatu fatwa yang dicadangkan telah dirujuk kepada Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan, Jawatankuasa itu hendaklah mengemukakan nasihat dan syornya kepada Majlis Raja-Raja tentang perkara itu.

(6) Jika Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan menasihatkan atau mengesyorkan supaya fatwa yang dicadangkan itu dibuat, dengan atau tanpa ubahsuaian yang disyorkan olehnya, atau menasihatkan atau mengesyorkan suatu fatwa lain tentang perkara yang sama dan Majlis Raja-Raja telah bersetuju dengan nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan itu, maka Jawatankuasa Fatwa hendaklah menimbang nasihat dan syor itu dan selepas itu bolehlah menyebabkan supaya fatwa mengikut nasihat dan syor itu disiarkan dalam *Warta* tanpa apa-apa pindaan atau ubahsuaian dan peruntukan-peruntukan seksyen 48, kecuali subseksyen 48(5), hendaklah terpakai baginya.

(7) Sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah seksyen ini.

52. (1) Jawatankuasa Fatwa hendaklah menerima pakai apa-apa nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan yang menyentuh apa-apa perbuatan atau amalan yang telah dipersetujui oleh Majlis Raja-Raja merupakan perbuatan atau amalan yang meliputi seluruh Persekutuan menurut Perkara 38(2)(b) Perlembagaan Persekutuan.

Menerima pakai nasihat dan syor Jawatankuasa Fatwa Kebangsaan.

(2) Nasihat atau syor yang diterima pakai menurut kuasa subseksyen (1) hendaklah disifatkan sebagai fatwa dan seksyen 48, kecuali subseksyen 48(5), hendaklah terpakai baginya.

(3) Sesuatu fatwa yang disiarkan dalam *Warta* hendaklah disertakan dengan pernyataan bahawa fatwa itu dibuat di bawah seksyen ini.

53. Jika dalam mana-mana mahkamah selain Mahkamah Syariah, apa-apa persoalan Hukum Syarak perlu diputuskan, mahkamah itu boleh meminta pendapat Jawatankuasa Fatwa tentang persoalan itu, dan Mufti boleh memperakukan pendapat Jawatankuasa Fatwa itu kepada mahkamah yang membuat permintaan itu.

Meminta pendapat daripada Jawatankuasa Fatwa.

54. (1) Dalam mengeluarkan apa-apa fatwa di bawah seksyen 48 atau memperakukan apa-apa pendapat di bawah seksyen 53 Jawatankuasa Fatwa hendaklah pada lazimnya mengikut qaul muktamad (pendapat-pendapat yang diterima) Mazhab Syafie.

Qaul muktamad yang hendaklah diikuti.

(2) Jika Jawatankuasa Fatwa berpendapat bahawa dengan mengikut qaul muktamad Mazhab Syafie suatu keadaan yang berlawanan dengan kepentingan awam akan terhasil, Jawatankuasa Fatwa bolehlah mengikut qaul muktamad Mazhab Hanafi, Maliki atau Hambali.

(3) Jika Jawatankuasa Fatwa berpendapat bahawa tiada satu pun qaul muktamad daripada empat mazhab itu boleh diikuti tanpa membawa kepada keadaan yang berlawanan dengan kepentingan awam, Jawatankuasa Fatwa bolehlah membuat fatwa itu mengikut ijtihad tanpa terikat dengan qaul muktamad daripada mana-mana mazhab yang empat itu.

BAHAGIAN IV

MAHKAMAH SYARIAH

Penubuhan
Mahkamah
Syariah.

55. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis, boleh melalui pemberitahuan dalam *Warta* menubuhkan Mahkamah-Mahkamah Rendah Syariah bagi Negeri Pulau Pinang di tempat-tempat yang difikirkannya patut.

(2) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis, boleh melalui pemberitahuan dalam *Warta* menubuhkan suatu Mahkamah Tinggi Syariah bagi Negeri Pulau Pinang.

(3) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis, boleh melalui pemberitahuan dalam *Warta* menubuhkan suatu Mahkamah Rayuan Syariah bagi Negeri Pulau Pinang.

(4) Yang di-Pertuan Agong, atas syor Ketua Hakim Syarie, boleh menetapkan secara bertulis suatu kod etika yang mesti dipatuhi oleh semua Hakim Syarie dan Hakim Mahkamah Rayuan Syariah.

Pelantikan
Ketua
Hakim
Syarie.

56. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, boleh melantik seorang Ketua Hakim Syarie.

(2) Seseorang layak dilantik di bawah subseksyen (1) jika dia—

(a) seorang warganegara; dan

(b) selama tidak kurang daripada sepuluh tahun sebelum pelantikannya, telah memegang jawatan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Kadhi atau Pendaftar

atau Pendakwa Syarie sesuatu Negeri atau pada suatu masa memegang mana-mana satu daripada jawatan itu dan pada masa yang lain memegang mana-mana yang lain pula.

(3) Orang yang, sebelum sahaja seksyen ini mula berkuat kuasa, memegang jawatan Ketua Hakim Syarie di bawah Enakmen terdahulu dan melaksanakan fungsi-fungsi kehakiman hendaklah, apabila seksyen ini mula berkuat kuasa, terus memegang jawatan Ketua Hakim Syarie seolah-olah dia telah dilantik di bawah subseksyen (1).

(4) Pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

57. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Ketua Hakim Syarie, boleh melantik tujuh orang Islam untuk membentuk suatu panel tetap Hakim Mahkamah Rayuan Syariah.

Pelantikan
Hakim
Mahkamah
Rayuan
Syariah.

(2) Seseorang yang dilantik di bawah subseksyen (1) hendaklah memegang jawatan selama tempoh tiga tahun dan boleh dilantik semula.

(3) Tiap-tiap pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

58. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Ketua Hakim Syarie, boleh melantik Hakim-Hakim Mahkamah Tinggi Syariah.

Pelantikan
Hakim
Mahkamah
Tinggi
Syariah.

(2) Seseorang layak dilantik di bawah subseksyen (1) jika—

(a) dia seorang warganegara; dan

(b) dia—

(i) selama tidak kurang daripada sepuluh tahun sebelum pelantikannya, telah memegang jawatan Hakim Mahkamah Rendah Syariah

atau Kadhi atau Pendaftar atau Pendakwa Syarie sesuatu Negeri atau pada suatu masa memegang mana-mana satu daripada jawatan itu dan pada masa yang lain memegang mana-mana yang lain pula; atau

- (ii) selama tidak kurang dari sepuluh tahun sebelum pelantikannya telah menjadi Peguam Syarie sesuatu Negeri atau pada suatu masa sebelum itu di mana-mana Negeri.

(3) Orang yang, sebelum sahaja seksyen ini mula berkuat kuasa, memegang jawatan Hakim Mahkamah Tinggi Syariah di bawah Enakmen terdahulu dan melaksanakan fungsi-fungsi kehakiman hendaklah, apabila seksyen ini mula berkuat kuasa, terus memegang jawatan sebagai Hakim Mahkamah Tinggi Syariah seolah-olah dia telah dilantik di bawah subseksyen (1).

(4) Tiap-tiap pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Pelantikan
Hakim
Mahkamah
Rendah
Syariah.

59. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Ketua Hakim Syarie, boleh melantik daripada kalangan anggota perkhidmatan awam am bersama Hakim-Hakim Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Tiap-tiap pelantikan di bawah subseksyen (1) hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

Pendaftar.

60. Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Ketua Hakim Syarie, boleh melantik daripada kalangan anggota perkhidmatan awam am Persekutuan bersama seorang Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah, Pendaftar Mahkamah Tinggi Syariah dan Penolong-Penolong Pendaftar Mahkamah Rendah Syariah.

Bidang
kuasa
Mahkamah
Tinggi
Syariah.

61. (1) Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa di seluruh Negeri Pulau Pinang dan hendaklah diketuai oleh seorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Ketua Hakim Syarie boleh bersidang sebagai Hakim Mahkamah Tinggi Syariah dan mengetuai Mahkamah itu.

(3) Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah—

- (a) dalam bidang kuasa jenayahnya, membicarakan apa-apa kesalahan yang dilakukan oleh seseorang orang Islam dan boleh dihukum di bawah Enakmen ini, Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004 atau di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain yang sedang berkuat kuasa yang menetapkan kesalahan-kesalahan dan boleh mengenakan apa-apa hukuman yang diperuntukkan bagi kesalahan itu; dan
- (b) dalam bidang kuasa malnya, mendengar dan memutuskan semua tindakan dan prosiding jika semua pihak dalam tindakan atau prosiding itu adalah orang Islam dan tindakan atau prosiding itu adalah berhubungan dengan—
 - (i) pertunangan, perkahwinan, ruju', perceraian, pembubaran perkahwinan (fasakh), nusyuz, atau pemisahan kehakiman (faraq) atau apa-apa perkara yang berkaitan dengan perhubungan antara suami isteri;
 - (ii) apa-apa pelupusan atau tuntutan harta yang berbangkit daripada mana-mana perkara yang dinyatakan dalam subperenggan (i);
 - (iii) nafkah orang-orang tanggungan, kesahtarafan, atau penjagaan atau jagaan (hadhanah) budak-budak;
 - (iv) pembahagian atau tuntutan harta sepencarian;

- (v) wasiat atau alang yang dibuat semasa maraḍ-
al-maut;
- (vi) alang semasa hidup, atau penyelesaian yang
dibuat tanpa balasan yang memadai dengan
wang atau nilai wang, oleh seorang Islam;
- (vii) wakaf atau nazr;
- (viii) pembahagian dan pewarisan harta berwasiat
atau tak berwasiat;
- (ix) penentuan orang yang berhak kepada
bahagian harta pusaka seseorang si mati
yang beragama Islam atau bahagian-
bahagian yang kepadanya masing-masing
orang itu berhak;
- (x) perisytiharan bahawa seseorang itu bukan
lagi orang Islam;
- (xi) perisytiharan bahawa seseorang yang telah
mati itu ialah seorang Islam atau sebaliknya
pada masa kematiannya; dan
- (xii) perkara-perkara lain yang berkenaan
dengannya bidang kuasa diberikan oleh
mana-mana undang-undang bertulis.

Bidang
kuasa
Mahkamah
Rendah
Syariah.

62. (1) Sesuatu Mahkamah Rendah Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa di seluruh Negeri Pulau Pinang dan hendaklah diketuai oleh seorang Hakim Mahkamah Rendah.

(2) Mahkamah Rendah Syariah hendaklah—

- (a) dalam bidang kuasa jenayahnya, membicarakan apa-apa kesalahan yang dilakukan oleh seseorang Islam di bawah Enakmen ini, Enakmen Undang-Undang

Keluarga Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004 atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang menetapkan kesalahan-kesalahan terhadap rukun-rukun agama Islam yang baginya hukuman yang diperuntukkan oleh Enakmen atau mana-mana undang-undang bertulis itu tidak melebihi tiga ribu ringgit, atau pemenjaraan selama tempoh dua tahun atau kedua-duanya, dan boleh mengenakan mana-mana hukuman yang diperuntukkan bagi kesalahan itu; dan

- (b) dalam bidang kuasa malnya, mendengar dan memutuskan semua tindakan dan prosiding yang Mahkamah Tinggi Syariah diberi kuasa untuk mendengar dan memutuskannya, jika amaun atau nilai hal perkara yang dipertikaikan itu tidak melebihi seratus ribu ringgit atau tidak dapat dianggarkan dengan wang (tidak termasuk tuntutan hadhanah atau harta sepencarian).

(3) Yang di-Pertuan Agong boleh dari semasa ke semasa melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* memperluaskan bidang kuasa mal Mahkamah Rendah Syariah.

63. (1) Rayuan boleh dibuat kepada Mahkamah Tinggi Syariah daripada apa-apa keputusan sesuatu Mahkamah Rendah Syariah—

Rayuan
kepada
Mahkamah
Tinggi
Syariah.

- (a) dalam bidang kuasa jenayahnya, oleh pihak pendakwa atau oleh orang yang telah disabitkan, dan rayuan itu boleh sama ada terhadap pembebasan, sabitan atau hukuman atau mana-mana daripadanya;

(b) dalam bidang kuasa malnya—

- (i) oleh mana-mana orang yang terkilan dengan keputusan itu, jika amaun yang dituntut itu tidak kurang daripada satu ribu ringgit;

- (ii) dalam semua kes yang melibatkan apa-apa keputusan mengenai taraf diri, oleh mana-mana orang yang terkilan dengan keputusan itu;
 - (iii) dalam semua kes yang berhubungan dengan nafkah orang-orang tanggungan, oleh mana-mana orang yang terkilan dengan keputusan itu, dengan syarat tiada rayuan boleh dibuat terhadap keputusan yang telah dibuat dengan persetujuan; dan
- (c) dalam apa-apa kes lain, jika Mahkamah Tinggi Syariah memberikan kebenaran untuk merayu.
- (2) Dalam mana-mana rayuan, Mahkamah Tinggi Syariah boleh—
- (a) dalam perkara jenayah, menolak rayuan, mensabitkan dan menghukum pihak yang merayu, memerintahkan Mahkamah perbicaraan memanggil pembelaan atau membuat siasatan lanjut, menambah atau meminda jenis hukuman, memerintahkan perbicaraan semula, atau meminda, atau mengakaskan apa-apa perintah Mahkamah perbicaraan; dan
 - (b) dalam perkara mal, mengesahkan, mengakaskan atau mengubah keputusan Mahkamah perbicaraan, menjalankan mana-mana kuasa yang boleh dijalankan oleh Mahkamah perbicaraan, membuat apa-apa perintah yang sepatutnya dibuat oleh Mahkamah perbicaraan, atau memerintahkan perbicaraan semula.

Permohonan
untuk
mendapatkan
kebenaran
merayu.

64. (1) Suatu rayuan atau permohonan bagi mendapatkan kebenaran untuk merayu di bawah perenggan 63(1)(c) dibuat kepada Mahkamah Tinggi Syariah mengikut apa-apa cara yang ditetapkan, tetapi dalam apa-apa keadaan hendaklah dalam tempoh empat belas hari dari tarikh penghakiman,

perintah atau keputusan yang berkenaan dengannya permohonan itu yang telah dibuat atau, dalam keadaan apabila pemohon tidak mengetahuinya pada tarikh itu dan tidak dengan menjalankan usaha yang munasabah dapat mengetahuinya, dalam tempoh empat belas hari dari tarikh penghakiman, perintah, atau keputusan itu sampai kepada pengetahuannya.

(2) Mahkamah Tinggi Syariah, apabila mendengar mana-mana permohonan bagi mendapatkan kebenaran untuk merayu, boleh atas alasan khas melanjutkan masa untuk merayu, walaupun masanya telah tamat.

65. Jika dalam perjalanan mana-mana prosiding yang berhubungan dengan pentadbiran atau pembahagian harta pusaka seseorang si mati yang beragama Islam, mana-mana mahkamah atau pihak berkuasa, selain Mahkamah Tinggi Syariah atau suatu Mahkamah Rendah Syariah, mempunyai kewajipan untuk menentukan—

Perakuan
pewarisan.

(a) orang-orang yang berhak mendapat bahagian dalam harta pusaka itu; atau

(b) bahagian-bahagian yang kepadanya masing-masing orang itu berhak,

Mahkamah Syariah boleh, atas permohonan mana-mana orang yang menuntut bahawa dia menjadi benefisiari atau wakilnya, dan setelah dibayar olehnya fi yang ditetapkan, memperakukan fakta-fakta yang didapati oleh Mahkamah Syariah itu dan pendapat Mahkamah Syariah itu tentang orang-orang yang berhak mendapat bahagian dalam harta pusaka itu dan tentang bahagian yang kepadanya masing-masing orang itu berhak.

66. (1) Mahkamah Tinggi Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa pengawasan dan penyemakan ke atas semua Mahkamah Rendah Syariah dan boleh, jika didapati perlu olehnya demi kepentingan keadilan, sama ada atas kehendaknya sendiri atau atas kehendak mana-mana pihak atau orang yang berkepentingan, pada mana-mana peringkat

Bidang
kuasa
pengawasan
dan
penyemakan
Mahkamah
Tinggi
Syariah.

dalam apa-apa perkara atau prosiding, sama ada mal atau jenayah, dalam mana-mana Mahkamah Rendah Syariah, memanggil dan memeriksa mana-mana rekod tentang perkara atau prosiding itu dan boleh memberikan apa-apa arahan yang dikehendaki demi keadilan.

(2) Apabila Mahkamah Tinggi Syariah memanggil rekod sesuatu perkara atau prosiding di bawah subseksyen (1), semua prosiding dalam Mahkamah Rendah Syariah tentang perkara atau prosiding itu hendaklah digantung sementara menanti perintah selanjutnya daripada Mahkamah Tinggi Syariah.

Bidang
kuasa
Mahkamah
Rayuan
Syariah.

67. (1) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa untuk mendengar dan memutuskan apa-apa rayuan terhadap apa-apa keputusan yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah dalam menjalankan bidang kuasa asalnya.

(2) Apabila suatu rayuan daripada sesuatu keputusan Mahkamah Rayuan Syariah telah diputuskan oleh Mahkamah Tinggi Syariah, Mahkamah Rayuan Syariah boleh atas permohonan mana-mana pihak memberikan kebenaran untuk diputuskan olehnya sendiri apa-apa persoalan undang-undang berkepentingan awam yang telah timbul dalam perjalanan rayuan itu dan yang keputusannya oleh Mahkamah Tinggi Syariah telah menyentuh keputusan rayuan itu.

(3) Apabila kebenaran telah diberikan oleh Mahkamah Rayuan Syariah, ia hendaklah mendengar dan memutuskan persoalan yang dibenarkan dirujukkan bagi keputusannya dan membuat apa-apa perintah yang boleh dibuat oleh Mahkamah Tinggi Syariah, dan yang difikirkannya adil bagi pemberesan rayuan itu.

Bidang
kuasa
pengawasan
dan
penyemakan
Mahkamah
Rayuan
Syariah.

68. (1) Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah mempunyai bidang kuasa pengawasan dan penyemakan ke atas Mahkamah Tinggi Syariah dan boleh, jika didapati perlu olehnya demi kepentingan keadilan, sama ada atas kehendaknya sendiri

atau atas kehendak mana-mana pihak atau orang yang berkepentingan, pada mana-mana peringkat dalam apa-apa perkara atau prosiding, sama ada mal atau jenayah, dalam Mahkamah Tinggi Syariah, memanggil dan memeriksa mana-mana rekod tentang perkara atau prosiding itu dan boleh memberikan apa-apa arahan yang dikehendaki demi keadilan.

(2) Apabila Mahkamah Rayuan Syariah memanggil rekod tentang apa-apa perkara atau prosiding di bawah subseksyen (1), semua prosiding dalam Mahkamah Tinggi Syariah tentang perkara atau prosiding itu hendaklah digantung sementara menanti perintah selanjutnya daripada Mahkamah Rayuan Syariah.

69. (1) Sesuatu rayuan dalam Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah didengar dan dibereskan oleh seorang pengerusi dan dua orang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang ditentukan oleh Ketua Hakim Syarie daripada kalangan anggota panel tetap Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang dilantik di bawah seksyen 57.

Keanggotaan
Mahkamah
Rayuan
Syariah.

(2) Walau apa pun seksyen 55, Ketua Hakim Syarie boleh melantik mana-mana Hakim Mahkamah Tinggi Syariah untuk menjadi seorang anggota Mahkamah Rayuan Syariah bagi mana-mana prosiding yang tertentu jika Ketua Hakim Syarie berpendapat wajar berbuat demikian.

(3) Ketua Hakim Syarie hendaklah menjadi pengerusi tiap-tiap prosiding Mahkamah Rayuan Syariah, melainkan—

(a) jika rayuan dalam Mahkamah Rayuan Syariah itu ialah terhadap keputusan Ketua Hakim Syarie yang telah bersidang sebagai Hakim Mahkamah Tinggi Syariah; atau

(b) jika Ketua Hakim Syarie tidak dapat menjadi pengerusi kerana apa-apa sebab lain,

Ketua Hakim Syarie hendaklah melantik Hakim yang paling kanan antara Hakim Mahkamah Rayuan Syariah untuk menjadi pengerusi.

Keputusan
ikut majoriti.

70. Rayuan hendaklah diputuskan mengikut pendapat majoriti Mahkamah Rayuan Syariah.

Penerusan
prosiding
Mahkamah
Rayuan
Syariah
walaupun
Hakim tiada.

71. (1) Jika, dalam perjalanan apa-apa prosiding dalam sesuatu rayuan atau pada bila-bila masa sebelum diumumkan penghakiman, mana-mana Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang mendengar prosiding itu tidak dapat, kerana sakit atau apa-apa sebab lain, untuk hadir dan menyelesaikan prosiding itu atau selainnya menjalankan fungsinya sebagai Hakim Mahkamah itu maka, jika kedua-dua pihak bersetuju, pendengaran itu hendaklah diteruskan dan penghakiman atau penghakiman yang ditangguhkan, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah diberikan oleh dua orang Hakim Mahkamah yang ada itu, dan bagi maksud rayuan itu, Mahkamah hendaklah disifatkan telah dianggotai dengan sempurna.

(2) Dalam mana-mana kes seperti yang tersebut dalam subseksyen (1), jika tiada keputusan sebulat suara oleh kedua-dua hakim yang ada, rayuan itu hendaklah didengar semula.

(3) Jika di bawah subseksyen (1) kedua-dua pihak tidak memberikan persetujuan mereka, atau lebih daripada seorang Hakim tidak dapat, kerana sakit atau apa sebab lain, untuk hadir dan menyelesaikan prosiding itu atau selainnya menjalankan fungsi mereka sebagai Hakim Mahkamah itu, rayuan itu hendaklah didengar semula.

Mahkamah
terbuka.

72. (1) Semua perbicaraan dalam Mahkamah Syariah hendaklah, tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis lain dan subseksyen (2), terbuka kepada orang awam.

(2) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah boleh memerintahkan keseluruhan atau mana-mana bahagian mana-mana perbicaraan diadakan dalam Mahkamah tertutup jika Mahkamah itu berpuas hati bahawa perintah itu adalah demi kepentingan keadilan atau kesopanan.

73. Bahasa Melayu hendaklah menjadi bahasa bagi semua prosiding Mahkamah Syariah dan semua dokumen serta nota prosiding boleh menggunakan tulisan rumi atau jawi. Bahasa.
74. Tiada keputusan Mahkamah Rendah Syariah, Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rayuan Syariah boleh melibatkan mana-mana hak atau harta seseorang bukan Islam. Bidang kuasa tidak meliputi orang bukan Islam.
75. (1) Jika Mahkamah Syariah dalam mana-mana Negeri di Malaysia mengeluarkan waran atau saman, mengikut mana-mana yang berkenaan, di bawah peruntukan undang-undang yang berkuat kuasa dalam Negeri itu untuk dilaksanakan ke atas atau disampaikan kepada seseorang yang berada atau dipercayai berada dalam Negeri Pulau Pinang, maka mana-mana Hakim Syarie boleh mengendorskan waran atau saman itu dengan menandatangani dan waran atau saman itu boleh dilaksanakan atau disampaikan kepada orang itu seolah-olah waran atau saman itu telah dikeluarkan oleh Mahkamah Syariah dalam Negeri Pulau Pinang menurut peruntukan Enakmen ini. Tindakan bersaling.
- (2) Jika Mahkamah Syariah dalam Negeri Pulau Pinang mengeluarkan waran yang memberikan kuasa untuk menangkap mana-mana orang, atau saman yang memanggil mana-mana orang supaya hadir di Mahkamah Syariah, dan orang itu berada atau dipercayai berada dalam mana-mana Negeri lain di Malaysia dan waran atau saman itu telah dilaksanakan atau disampaikan kepada orang itu menurut mana-mana undang-undang yang berkuat kuasa dalam Negeri itu, maka waran atau saman itu hendaklah bagi maksud Enakmen ini disifatkan telah dilaksanakan atau disampaikan dengan sah seolah-olah pelaksanaan atau penyampaian itu telah dilakukan dalam Negeri Pulau Pinang.
- (3) Jika Mahkamah Syariah dalam mana-mana Negeri di Malaysia membuat satu perintah atau penghakiman di bawah peruntukan mana-mana undang-undang yang berkuat kuasa dalam Negeri itu terhadap seseorang dan orang itu berada atau

dipercayai berada dalam Negeri Pulau Pinang, maka Hakim Syarie, jika dia berpuas hati bahawa perintah atau penghakiman itu telah dikeluarkan dengan sempurna oleh suatu Mahkamah Syariah yang kompeten dalam mana-mana Negeri di Malaysia, boleh mengendorskan perintah atau penghakiman itu dan perintah atau penghakiman itu bolehlah kemudiannya dilaksanakan atau disampaikan, mengikut mana-mana yang berkenaan, seolah-olah perintah atau penghakiman itu telah dibuat dengan sah oleh mana-mana Mahkamah Syariah dalam Negeri Pulau Pinang menurut peruntukan Enakmen ini.

Pelindungan
Hakim,
pegawai
Mahkamah,
dll.

76. (1) Tiada seorang pun Hakim Mahkamah Rayuan Syariah atau Hakim Syarie boleh dibawa guaman terhadap mana-mana Mahkamah Syariah atau Mahkamah Sivil bagi apa-apa perbuatan yang dilakukan atau diperintahkan olehnya supaya dilakukan dalam menjalankan tugas kehakimannya, sama ada dalam had bidang kuasanya atau tidak, dan tiada apa-apa perintah bagi kos boleh dibuat terhadapnya, dengan syarat bahawa dia pada masa itu dengan suci hati percaya bahawa dia mempunyai bidang kuasa untuk melakukan atau memerintahkan perbuatan yang dimusykilkan itu.

(2) Tiada pegawai mana-mana Mahkamah atau orang lain yang terikat untuk melaksanakan waran atau perintah yang sah di sisi undang-undang yang dikeluarkan oleh Hakim Mahkamah Rayuan Syariah atau Hakim Syarie boleh dibawa guaman terhadapnya dalam mana-mana Mahkamah Syariah atau Mahkamah Sivil bagi melaksanakan waran atau perintah itu.

Jawatankuasa
Kaedah
Mahkamah
Syariah.

77. (1) Maka hendaklah ada suatu Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah bagi membuat kaedah-kaedah tentang tatacara Mahkamah Rayuan Syariah, Mahkamah Tinggi Syariah dan Mahkamah Rendah Syariah.

(2) Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah hendaklah terdiri daripada—

- (a) Ketua Hakim Syarie, sebagai pengerusi;
- (b) Penasihat Undang-Undang Negeri atau wakilnya;
dan

(c) orang-orang yang berikut yang dilantik oleh Ketua Hakim Syarie:

- (i) seorang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah;
- (ii) seorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah;
- (iii) seorang Hakim Mahkamah Rendah Syariah;
- (iv) seorang Peguam Syarie; dan
- (v) seorang pegawai undang-undang yang berkhidmat dengan Biro Bantuan Guaman yang ditubuhkan di bawah Akta Bantuan Guaman 1971. *[Akta 26].*

(3) Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah menjadi setiausaha kepada Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah dan hendaklah bertanggungjawab bagi melaksanakan keputusan-keputusan Jawatankuasa itu.

(4) Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah boleh menentukan tatacaranya sendiri.

(5) Semua kaedah yang dibuat oleh Jawatankuasa Kaedah Mahkamah Syariah hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

BAHAGIAN V

PENDAKWAAN DAN PEWAKILAN

78. (1) Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Majlis, boleh melantik seseorang yang berkelayakan daripada perkhidmatan awam am Persekutuan untuk menjadi Ketua Pendakwa Syarie. Ketua Pendakwa dan Pendakwa Syarie.

(2) Ketua Pendakwa Syarie hendaklah mempunyai kuasa yang boleh dijalankan menurut budi bicaranya bagi memulakan, menjalankan atau memberhentikan apa-apa prosiding bagi sesuatu kesalahan di hadapan mana-mana Mahkamah Syariah.

(3) Majlis boleh melantik orang yang layak dan sesuai daripada kalangan perkhidmatan awam am Persekutuan menjadi Pendakwa Syarie.

(4) Pendakwa Syarie hendaklah bertindak di bawah kawalan am dan arahan Ketua Pendakwa Syarie dan boleh menjalankan semua atau mana-mana hak dan kuasa yang diberikan kepada atau yang boleh dijalankan oleh Ketua Pendakwa Syarie, kecuali hak dan kuasa yang dinyatakan hendaklah dijalankan oleh Ketua Pendakwa Syarie sendiri.

Pegawai
Penguat-
kuasa
Agama.

79. Majlis boleh melantik daripada kalangan anggota perkhidmatan awam am Persekutuan seorang Ketua Pegawai Penguatkuasa Agama dan Pegawai Penguatkuasa Agama untuk menjalankan penyiasatan kesalahan di bawah Enakmen ini atau di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain yang menetapkan kesalahan terhadap rukun agama Islam.

Peguam
Syarie.

80. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2),(3) dan (4), Majlis boleh menerima mana-mana orang yang mempunyai pengetahuan yang mencukupi tentang undang-undang Islam menjadi Peguam Syarie bagi mewakili pihak-pihak dalam apa-apa prosiding dalam Mahkamah Syariah.

(2) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, membuat peraturan-peraturan untuk—

(a) mengadakan peruntukan bagi tatacara, kelayakan dan fi bagi penerimaan Peguam Syarie; dan

(b) mengawalselia, mengawal dan mengawasi kelakuan Peguam Syarie.

(3) Walau apa pun subseksyen (1)—

(a) mana-mana anggota Perkhidmatan Kehakiman dan Perundangan ; atau

(b) mana-mana orang yang dilantik di bawah seksyen 3 Akta Bantuan Guaman 1976,

boleh bertindak sebagai Peguam Syarie bagi mewakili mana-mana pihak dalam apa-apa prosiding dalam Mahkamah Syariah jika pihak itu boleh diwakili olehnya dalam Mahkamah Sivil menurut kuasa Akta Profesion Undang-Undang 1976 [Akta 166]. atau Ordinan Peguambela Sabah atau Ordinan Peguambela Sarawak tanpa anggota atau orang itu perlu diterima masuk [Bab 2]. sebagai peguambela dan peguamcara di bawah Akta atau Ordinan itu. [Bab 110].

(4) Walau apa pun subseksyen (1) dan (2), mana-mana orang yang telah diterima menjadi seorang Peguam Syarie di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berkuat kuasa di mana-mana Negeri di Malaysia hendaklah diterima sebagai Peguam Syarie bagi Negeri Pulau Pinang apabila permohonan dibuat olehnya kepada Majlis dengan menyertakan keterangan yang menunjukkan bahawa dia telah diterima sebagai Peguam Syarie di Negeri lain itu.

(5) Seseorang yang sebelum saja seksyen ini mula berkuat kuasa telah diterima menjadi seorang Peguam Syarie di bawah Enakmen terdahulu hendaklah, tertakluk kepada Enakmen ini, disifatkan telah diterima menjadi seorang Peguam Syarie dan hendaklah berhak hadir di mana-mana Mahkamah Syariah bagi pihak mana-mana pihak kepada apa-apa prosiding di hadapan Mahkamah Syariah itu.

(6) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis yang lain, tiada seorang pun, selain Peguam Syarie atau orang yang disebut dalam subseksyen (3), berhak hadir di dalam mana-mana Mahkamah Syariah bagi pihak mana-mana pihak kepada apa-apa prosiding di hadapannya.

BAHAGIAN VI

KEWANGAN

Baitulmal dan Tatacara Kewangan Majlis

81. (1) Suatu kumpulan wang bernama Baitulmal adalah dengan ini ditubuhkan. Penubuhan Baitulmal.

(2) Baitulmal hendaklah terdiri daripada semua wang dan harta, alih atau tak alih, yang menurut Hukum Syarak atau di bawah Enakmen ini atau peraturan-peraturan atau kaedah-kaedah yang dibuat di bawahnya, terakru, atau disumbangkan oleh mana-mana orang, kepada Baitulmal.

(3) Semua wang dan harta dalam Baitulmal hendaklah terletak pada Majlis yang hendaklah mentadbirkan semua wang dan harta itu mengikut peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Enakmen ini.

(4) Walau apa pun peraturan yang disebut dalam subseksyen (3), mana-mana pelaburan, aset atau kumpulan wang yang terletak pada Majlis boleh dijual, dihasilkan dan dilupuskan, dan hasil-hasil daripadanya boleh dilaburkan dari semasa ke semasa dalam apa-apa pelaburan yang dibenarkan oleh mana-mana undang-undang bertulis yang sedang berkuat kuasa bagi pelaburan wang amanah dan Hukum Syarak.

(5) Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Enakmen ini, Majlis, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong boleh membuat peraturan-peraturan tentang pemungutan, pentadbiran dan pembahagian semua harta Baitulmal.

Anggaran
pendapatan
dan
belanjawan.

82. (1) Majlis hendaklah, menyediakan dan menyebarkan kepada Yang di-Pertuan Agong, tidak lewat daripada tiga puluh satu haribulan Oktober dalam setiap tahun, anggaran kesemua pendapatan dan perbelanjaan Majlis, termasuk anggaran segala harta dan segala barang boleh lupus, berkenaan dengan tahun yang berikutnya.

(2) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, boleh meluluskan anggaran itu atau boleh mengarahkan supaya anggaran itu dipinda.

(3) Anggaran yang diluluskan, dengan atau tanpa pindaan di bawah subseksyen (2), hendaklah disiarkan dalam *Warta*.

(4) Majlis boleh pada bila-bila masa menyembahkan kepada Yang di-Pertuan Agong anggaran perbelanjaan tambahan berkenaan dengan tahun semasa, atau, pada bila-bila masa sebelum tiga puluh satu haribulan Mac dalam mana-mana tahun, berkenaan dengan tahun yang sebelumnya, dan anggaran itu boleh diluluskan atau dipinda, dan hendaklah disiarkan, mengikut subseksyen (2) dan (3).

(5) Tiada wang boleh dibelanjakan, atau harta dilupuskan dalam bentuk barang, kecuali mengikut apa-apa anggaran yang diperuntukkan dalam seksyen ini dan dengan berdasarkan baucar yang ditandatangani oleh Yang di-Pertua atau mana-mana pegawai Majlis atau mana-mana pegawai lain yang diberi kuasa oleh Yang di-Pertua.

83. Semua kos, bayaran dan belanja untuk mentadbirkan harta dan aset yang terletak pada Majlis, termasuk kos penyenggaraan dan pembaikan mana-mana harta tak alih, gaji dan elaun yang kena dibayar kepada mana-mana pegawai atau anggota Majlis, berkenaan dengan perkhidmatannya sebagai pekhidmat, pegawai atau anggota Majlis, hendaklah dibayar daripada harta dan aset Baitulmal.

Perbelanjaan
Majlis.

84. (1) Majlis boleh mengendalikan apa-apa akaun atau akaun-akaun yang difikirkannya patut dengan mana-mana bank yang pilihannya.

Akaun
bank.

(2) Pembayaran oleh Majlis amaun yang melebihi lima ratus ringgit hendaklah dibuat dengan cek.

(3) Semua wang yang diterima oleh atau untuk Majlis hendaklah dibayar ke dalam suatu akaun bank Majlis mengikut cara yang diperuntukkan dalam Tatacara Kewangan Majlis.

(4) Cek yang dikeluarkan daripada mana-mana akaun bank Majlis hendaklah ditandatangani oleh Yang di-Pertua atau oleh mana-mana pegawai atau anggota Majlis atau mana-mana pegawai lain yang diberikuasa oleh Yang di-Pertua.

Akaun dan
laporan
tahunan.
[Akta 240].

85. Peruntukan-peruntukan Akta Badan Berkanun (Akaun dan Laporan Tahunan) 1980 hendaklah terpakai bagi Majlis dan bagi mana-mana perbadanan di bawah Enakmen ini.

Zakat dan Fitrah

Kuasa
Majlis
memungut
zakat dan
fitrah.

86. Majlis hendaklah berkuasa memungut zakat dan fitrah daripada setiap orang Islam yang kena dibayar di dalam Negeri Pulau Pinang mengikut Hukum Syarak bagi pihak Yang di-Pertuan Agong.

Kuasa
membuat
peraturan.

87. (1) Majlis dengan kebenaran Yang di-Pertuan Agong boleh membuat peraturan-peraturan untuk mengawalselia semua perkara yang berhubungan dengan pungutan, pentadbiran dan pembahagian zakat dan fitrah.

(2) Tanpa menjejaskan kuasa keseluruhan sebelum ini, Majlis boleh membuat peraturan-peraturan untuk—

- (a) menentukan dari semasa ke semasa nilai kadar zakat dan fitrah yang kena dibayar oleh setiap orang Islam di dalam Negeri Pulau Pinang;
- (b) mewujudkan tatacara pemungutan zakat dan fitrah;
- (c) melantik amil-amil bagi menjalankan pemungutan zakat dan fitrah; dan
- (d) mewujudkan kesalahan dan memperuntukkan hukuman bagi perkara-perkara yang berkaitan dengan pemungutan atau penyerahan semua hasil pungutan zakat dan fitrah.

Rayuan.

88. (1) Mana-mana orang bolehlah membuat rayuan kepada Majlis terhadap mana-mana tuntutan bayaran zakat atau fitrah ke atasnya.

(2) Majlis hendaklah menimbang rayuan itu dan boleh memerintahkan bahawa orang itu hendaklah membayar amaun zakat atau fitrah yang dituntut ke atasnya, atau amaun yang kurang, sebagaimana difikirkan patut oleh Majlis atau boleh memerintahkan bahawa orang itu tidak dikehendaki daripada membayar zakat atau fitrah atau salah satu daripadanya dalam sesuatu tahun tertentu atau beberapa tahun.

(3) Keputusan Majlis terhadap rayuan itu adalah muktamad dan tidak boleh dipersoalkan lagi di dalam mana-mana mahkamah.

Wakaf, Nazr dan Amanah

89. Walau apa pun apa-apa peruntukan yang berlawanan yang terkandung dalam mana-mana suratcara atau perisytiharan yang mewujudkan, mengawal, atau menyentuh perkara itu, Majlis hendaklah menjadi pemegang amanah yang tunggal—

Majlis menjadi pemegang amanah tunggal wakaf, nazr dan amanah.

- (a) semua wakaf, sama ada wakaf am atau wakaf khas;
- (b) semua nazr am; dan
- (c) segala jenis amanah yang mewujudkan apa-apa amanah khairat bagi menyokong dan memajukan agama Islam atau bagi faedah orang-orang Islam mengikut Hukum Syarak,

setakat apa-apa harta yang tersentuh oleh wakaf, nazr 'am atau amanah itu dan terletak di dalam Negeri Pulau Pinang.

90. Semua harta yang tertakluk kepada seksyen 89 tanpa apa-apa pindah hak, serah hak atau hakmilik, dan, dalam hal harta tak alih, apabila didaftar di bawah undang-undang bertulis berhubungan dengan tanah, terletak pada Majlis, bagi maksud wakaf, nazr 'am atau amanah yang menyentuh harta itu.

Peletakan wakaf, nazr dan harta amanah pada Majlis.

Sekatan bagi
pewujudan
amanah
khairat.

91. (1) Sama ada atau tidak dibuat secara wasiat atau alang semasa marad-al-maut, tiada wakaf atau nazr yang dibuat selepas seksyen ini mula berkuat kuasa dan melibatkan lebih daripada satu pertiga daripada harta orang yang membuatnya boleh menjadi sah berkenaan dengan bahagian yang melebihi satu pertiga itu.

(2) Tiap-tiap wakaf khas atau nazr yang dibuat selepas seksyen ini mula berkuat kuasa adalah batal dan tak sah melainkan jika—

(a) Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Majlis, dengan nyata memperkenankan dan mengesahkan wakaf khas atau nazr itu; atau

(b) wakaf khas atau nazr itu telah dibuat semasa pembuatnya sakit tenat dan kemudian meninggal dunia akibat sakit itu dan telah dibuat secara bertulis melalui suratcara yang disempurnakan olehnya dan disaksikan oleh dua orang Islam dewasa yang tinggal di kariah masjid yang sama dengan pembuat itu.

(3) Seksyen ini tidaklah berkuat kuasa untuk menjadikan sah apa-apa wasiat, alang semasa marad-al-maut wakaf atau nazr yang tak sah di bawah peruntukan Hukum Syarak.

(4) Apa-apa wakaf atau nazr yang sah menurut Enakmen terdahulu hendaklah terus sah bagi maksud Enakmen ini.

Pendapatan
daripada
wakaf dan
nazr.

92. (1) Pendapatan yang diterima oleh Majlis daripada sesuatu wakaf khas hendaklah digunakan olehnya mengikut peruntukan yang sah bagi wakaf khas itu.

(2) Pendapatan daripada tiap-tiap wakaf khas dan tiap-tiap nazr ‘am hendaklah dibayar kepada dan menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

Modal
wakaf dan
nazr.

93. (1) Tertakluk kepada subsekyen (2) dan (3), harta modal dan aset yang tersentuh oleh mana-mana wakaf atau nazr ‘am yang sah tidak boleh menjadi sebahagian daripada Baitulmal, tetapi hendaklah digunakan menurut wakaf atau nazr ‘am itu dan dipegang sebagai dana yang berasingan.

(2) Jika, oleh sebab masa telah luput atau hal keadaan sudah berubah, tidak mungkin lagi dapat dijalankan dengan berfaedah peruntukan-peruntukan tepat mana-mana wakaf atau nazr ‘am, Majlis hendaklah menyediakan suatu skim bagi menggunakan harta dan aset yang tersentuh olehnya mengikut cara yang sehampir mungkin sama dengan dikehendaki oleh terma-terma wakaf atau nazr ‘am itu, dan hendaklah menggunakan harta dan aset itu dengan sewajarnya.

(3) Walau apa pun subseksyen (2), Majlis boleh, dengan kelulusan bertulis daripada Yang di-Pertuan Agong, mengarahkan supaya harta dan aset yang disebut dalam subseksyen (2) itu ditambahkan kepada dan menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

(4) Jika terma mana-mana wakaf atau nazr ‘am tidak menyatakan cara penggunaan harta modal dan aset yang tersentuh olehnya, atau tidak pasti daripada terma itu bagaimana harta modal atau aset itu patut digunakan, Majlis boleh mengarahkan supaya harta modal dan aset itu ditambahkan kepada dan menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

(5) Segala suratcara yang mewujudkan, yang menjadi keterangan, atau yang menyentuh mana-mana wakaf atau nazr ‘am, beserta dengan mana-mana dokumen hakmilik atau cagaran lain yang berhubungan dengannya, hendaklah dipegang dan disimpan oleh Majlis.

94. Jika, pada pendapat Majlis makna atau natijah mana-mana suratcara atau akuan yang mewujudkan atau menyentuh mana-mana wakaf atau nazr adalah kabur atau tidak pasti, Majlis bolehlah merujuk perkara itu kepada Jawatankuasa Fatwa bagi mendapatkan pendapatnya tentang makna dan natijah suratcara atau akuan itu, dan hendaklah bertindak menurut apa-apa pendapat yang diberikan sedemikian oleh Jawatankuasa Fatwa itu.

Tafsiran
suratcara
tentang
wakaf atau
nazr.

Penyiaran
senarai
wakaf, nazr
dan harta
amanah.

95. Dengan seberapa segera yang mungkin selepas tiga puluh satu haribulan Disember tiap-tiap tahun, Majlis hendaklah menyediakan, mengeluarkan dan menyiarkan dalam *Warta* satu senarai semua harta, pelaburan dan aset yang terletak hak pada Majlis, dengan tertakluk kepada mana-mana wakaf, nazr atau amanah dan yang tidak menjadi sebahagian daripada Baitulmal.

BAHAGIAN VII

MASJID

Majlis
menjadi
pemegang
amanah
tunggal bagi
masjid dan
tanah yang
berkaitan
dengannya.

96. (1) Walau apa pun apa-apa peruntukan yang berlawanan dalam mana-mana suratcara bertulis, Majlis hendaklah menjadi pemegang amanah tunggal bagi semua masjid dalam Negeri Pulau Pinang.

(2) Tiap-tiap masjid, bersama dengan tapak masjid itu dan mana-mana tanah yang berhubung dengan dan digunakan bagi maksud masjid itu, selain tanah Kerajaan atau tanah yang dirizab bagi maksud awam, hendaklah, sebaik sahaja didaftarkan di bawah undang-undang bertulis yang berhubungan dengan tanah, dan tanpa apa-apa pemindahhakan, penyerahhakan, atau pemindahmilikan, terletak hak pada Majlis bagi maksud Enakmen ini.

Sekatan
tentang
penubuhan
masjid dan
penalti.

97. (1) Tiada seorang pun boleh, tanpa kebenaran bertulis daripada Majlis mendirikan apa-apa bangunan untuk digunakan, atau menggunakan atau menyebabkan supaya digunakan mana-mana bangunan, bagi maksud yang hanya boleh dilakukan di atau oleh masjid.

(2) Mana-mana orang yang melanggar peruntukan subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi tiga ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi satu tahun atau kedua-duanya sekali.

98. (1) Majlis boleh pada bila-bila masa—

Penubuhan
masjid.

- (a) membenarkan sesuatu bangunan didirikan untuk digunakan sebagai masjid;
- (b) membenarkan penggunaan mana-mana bangunan sebagai masjid; atau
- (c) menetapkan mana-mana surau, madrasah atau bangunan lain menjadi masjid.

(2) Majlis tidak boleh memberikan kebenarannya atau membuat penetapan di bawah subseksyen (1) melainkan jika tapak bangunan yang hendak digunakan sebagai masjid itu telah dijadikan wakaf yang berkekalan.

(3) Majlis boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta* menentukan atau meminda sempadan mana-mana kariah masjid.

99. (1) Majlis hendaklah memastikan bahawa semua masjid dalam Negeri Pulau Pinang berada dalam keadaan baik yang sepatutnya dan bahawa kawasannya disenggarakan dalam keadaan bersih yang sepatutnya.

Penyenggara-
an masjid
dan
kawasannya.

(2) Majlis boleh memperdapatkan dan menggunakan, atau membenarkan pemerdapatan dan penggunaan, wang khas bagi maksud pembaikan dan penyenggaraan masjid, atau boleh membayar kos pembaikan dan penyenggaraan itu daripada Baitulmal.

(3) Jawatankuasa Kariah hendaklah dengan segera memberitahu Majlis tentang apa-apa keadaan yang memerlukan pembaikan dalam masjidnya, dan hendaklah memeriksa atau mengawasi mana-mana pembaikan itu sebagai ejen untuk dan bagi pihak Majlis.

(4) Tiada perubahan yang material kepada struktur masjid boleh dibuat tanpa kebenaran bertulis daripada Majlis.

(5) Majlis boleh mengarahkan sesuatu Jawatankuasa Kariah supaya menyenggarakan masjid yang di bawah tanggungjawabnya dalam keadaan baik yang sepatutnya.

Pelantikan
Pegawai
Masjid.

100. (1) Bagi tiap-tiap masjid dalam Negeri Pulau Pinang, Majlis hendaklah melantik seorang atau beberapa orang Imam, Bilal dan Pembantu Bilal.

(2) Bagi tiap-tiap masjid yang ditetapkan oleh Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Majlis dan Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri, Imam, Bilal dan Pembantu Bilal hendaklah dilantik dari kalangan pegawai dalam perkhidmatan awam Negeri Pulau Pinang atau perkhidmatan awam Persekutuan.

(3) Bagi tiap-tiap masjid yang tidak ditetapkan di bawah subseksyen (2) Majlis hendaklah melantik Imam dan Bilal dari kalangan ahli kariah bagi masjid itu.

(4) Pembantu Bilal bagi sesuatu masjid hendaklah dilantik dari kalangan ahli kariah bagi masjid itu.

(5) Apabila seksyen ini mula berkuat kuasa, tiap-tiap orang yang sebelum sahaja seksyen ini mula berkuat kuasa telah menjadi Imam, Bilal atau Pembantu Bilal semua masjid di bawah Enakmen terdahulu hendaklah disifatkan telah dilantik dengan sewajarnya di bawah seksyen ini sebagai Imam, Bilal atau Pembantu Bilal masjid itu dan hendaklah, tertakluk kepada seksyen 101, terus memegang jawatan sebagai Imam, Bilal atau Pembantu Bilal masjid itu.

Tauliah
Pegawai
Masjid.

101. (1) Tiap-tiap orang yang dilantik oleh Majlis menjadi Pegawai Masjid, termasuk tiap-tiap orang yang disifatkan telah dilantik sedemikian di bawah subseksyen 100(5), hendaklah diberi *tauliah* oleh Majlis.

(2) Tiap-tiap Pegawai Masjid hendaklah mempunyai kuasa dan tugas yang dinyatakan dalam peraturan yang dibuat di bawah Enakmen ini dan dalam *tauliahnya*.

102. (1) Pelantikan seseorang Pegawai Masjid selain Imam, Bilal dan Pembantu Bilal bagi masjid yang ditetapkan di bawah subseksyen 100(2) atau disifatkan telah dilantik di bawah subseksyen 100(5) sebagai Pegawai Masjid, boleh ditamatkan dengan notis bertulis oleh Majlis.

Tempoh jawatan Pegawai Masjid.

(2) Tiada seorang pun Pegawai Masjid yang dilantik atau disifatkan dilantik di bawah subseksyen 100(5) boleh terus memegang jawatan itu selepas mencapai umur enam puluh tahun:

Dengan syarat Majlis boleh, jika difikirkannya sesuai, melantik mana-mana orang menjadi Pegawai Masjid walaupun orang itu telah mencapai umur 60 tahun atau melanjutkan tempoh perkhidmatan Pegawai Masjid yang telah mencapai umur 60 tahun.

(3) Setiausaha hendaklah memaklumkan kepada Majlis apa-apa kelakuan yang memalukan bagi pihak mana-mana Pegawai Masjid, sama ada yang berhubungan dengan tugasnya sebagai Pegawai Masjid atau sebagainya, dan membuat apa-apa syor yang munasabah.

103. Dalam pelaksanaan tugas mereka, Imam, Bilal dan Pembantu Bilal hendaklah tertakluk kepada kawalan dan arahan Majlis.

Kawalan dan arahan atas Pegawai Masjid.

104. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, membuat peraturan bagi—

Jawatankuasa Kariah.

- (a) penubuhan Jawatankuasa Kariah bagi sesuatu kariah masjid;
- (b) menetapkan cara bagaimana anggota Jawatankuasa Kariah itu hendak dilantik; dan
- (c) menetapkan fungsi Jawatankuasa Kariah itu.

(2) Jawatankuasa Kariah sesuatu kariah masjid, bersama-sama dengan Pegawai Masjid, hendaklah—

- (a) bertanggungjawab bagi pengelolaan sempurna dan keadaan baik masjid serta semua tanah perkuburan Islam dalam kariah masjid itu;
- (b) bertanggungjawab bagi kelakuan baik anak kariah dalam perkara yang berhubungan dengan agama Islam; dan
- (c) memberikan maklumat wajar dan segera kepada Majlis tentang semua perkara yang berbangkit dalam kariah masjid itu yang memerlukan perhatian Majlis.

Pengecualian
masjid.

105. Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong melalui pemberitahuan dalam *Warta* mengecualikan mana-mana masjid daripada semua atau mana-mana peruntukan Bahagian ini.

BAHAGIAN VIII

PUNGUTAN KHAIRAT

Pungutan
khairat.

106. (1) Majlis boleh memungut atau, dengan surat kebenaran yang dikeluarkan oleh Majlis, membenarkan mana-mana orang atau kumpulan orang, dengan apa-apa terma yang difikirkan patut oleh Majlis, memungut wang atau sumbangan-sumbangan lain bagi apa-apa maksud khairat bagi menyokong dan memajukan agama Islam atau bagi faedah orang-orang Islam mengikut Hukum Syarak.

(2) Maka hendaklah disifatkan sebagai suatu terma bagi tiap-tiap kebenaran yang diberikan di bawah subseksyen (1) bahawa penerima kebenaran itu dan semua orang lain yang dibenarkan melaluinya untuk memungut wang atau sumbangan lain hendaklah—

- (a) mengeluarkan berkeñaan dengan tiap-tiap jumlah wang dipungut sedemikian suatu resit mengikut nombor siri dalam bentuk yang ditetapkan;

- (b) menyimpan akaun-akaun yang benar dan lengkap bagi semua jumlah wang dipungut sedemikian dan tentang pelupusannya, dengan semua baucar yang sepatutnya;
 - (c) apabila dituntut, mengemukakan potongan resit dan semua akaun serta baucar itu bagi pemeriksaan dan pengauditan oleh Majlis;
 - (d) menggunakan dan melupuskan semua jumlah wang yang dipungut sedemikian mengikut terma kebenaran itu atau jika tiada cara untuk melupuskan wang itu dibenarkan dengan nyata oleh surat kebenaran itu, membayar dan mengakaunkannya kepada Baitulmal.
- (3) Wang yang dipungut menurut seksyen ini bolehlah digunakan bagi apa-apa maksud yang dinyatakan oleh Majlis, dan jika tiada maksud dinyatakan sedemikian, hendaklah menjadi sebahagian daripada Baitulmal.
- (4) Tiada seorang pun boleh membuat atau mengambil bahagian dalam apa-apa pungutan wang bagi apa-apa maksud seperti yang disebut dalam subseksyen (1) kecuali dengan kebenaran nyata daripada Majlis atau menurut kuasa surat kebenaran di bawah subseksyen (1).
- (5) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (4) adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

BAHAGIAN IX

MEMELUK AGAMA ISLAM

107. (1) Kehendak-kehendak yang berikut hendaklah dipatuhi bagi pemelukan sah agama Islam oleh seseorang—

Kehendak-kehendak bagi pemelukan agama Islam.

- (a) orang itu mestilah mengucapkan dua kalimah Syahadah dalam bahasa Arab secara yang semunasabahnya jelas;
- (b) pada masa dia mengucap dua kalimah Syahadah itu, orang itu mestilah sedar bahawa kalimah itu bermakna “Aku menjadi saksi bahawa tiada Tuhan melainkan Allah dan aku menjadi saksi bahawa Nabi Muhammad S.A.W. ialah Pesuruh Allah”; dan
- (c) pengucapan itu mestilah dibuat dengan kerelaan hati orang itu sendiri.

(2) Seseorang yang tiada dapat bercakap boleh, bagi maksud memenuhi kehendak perenggan (1)(a), mengucapkan dua kalimah Syahadah dengan menggunakan isyarat yang menunjukkan makna yang dinyatakan dalam perenggan (1)(b).

Saat memeluk agama Islam.

108. Seseorang itu memeluk agama Islam dan menjadi seorang orang Islam sebaik-baik sahaja dia habis mengucapkan dua kalimah Syahadah dengan syarat bahawa kehendak-kehendak seksyen 107 adalah dipenuhi; dan orang itu selepas itu disebut mualaf.

Tugas-tugas dan kewajipan mualaf.

109. Dari saat pemelukannya, seseorang mualaf menjadi tertakluk kepada tugas dan kewajipan yang sama seperti mana-mana orang Islam yang lain.

Pendaftar Mualaf.

110. Majlis hendaklah melantik seorang Pendaftar Mualaf untuk menyenggarakan suatu Daftar Mualaf dalam bentuk yang ditetapkan untuk pendaftaran mualaf.

Pendaftaran mualaf.

111. (1) Seseorang yang telah memeluk agama Islam boleh memohon kepada Pendaftar dalam borang yang ditetapkan untuk pendaftaran sebagai mualaf.

(2) Jika Pendaftar berpuas hati bahawa kehendak-kehendak seksyen 107 telah dipenuhi berkenaan dengan pemohon itu, Pendaftar boleh mendaftarkan pemeluk agama Islam oleh

pemohon itu dengan mencatatkan dalam Daftar Mualaf nama pemohon itu dan butir-butir lain sebagaimana yang dikehendaki dalam Daftar Mualaf.

(3) Pendaftar hendaklah juga menentukan tarikh pemelukan agama Islam oleh pemohon itu dan mencatatkan tarikh itu dalam Daftar Mualaf.

(4) Untuk memuaskan hatinya tentang hakikat dan tarikh pemelukan agama Islam oleh pemohon, dan butir-butir lain yang hendak dicatatkan dalam Daftar Mualaf, Pendaftar boleh membuat apa-apa siasatan dan meminta apa-apa keterangan yang difikirkannya perlu; tetapi subseksyen ini tidak boleh ditafsirkan sebagai menghalang Pendaftar daripada hanya bergantung pada kata-kata pemohon setakat yang berkenaan dengan fakta dan tarikh pemelukan agama Islam itu.

(5) Jika Pendaftar tidak berpuas hati bahawa kehendak-kehendak seksyen 107 telah dipenuhi berkenaan dengan pemohon itu, dia boleh membenarkan pemohon itu mengucap, di hadapannya atau di hadapan mana-mana pegawainya, dua kalimah Syahadah mengikut kehendak-kehendak seksyen 107.

112. (1) Pendaftar hendaklah memberi tiap-tiap orang yang pemelukan agama Islam olehnya telah didaftarkan suatu Perakuan Memeluk Agama Islam dalam bentuk yang ditetapkan.

Perakuan
Memeluk
Agama
Islam.

(2) Perakuan Memeluk Agama Islam hendaklah menjadi bukti muktamad tentang fakta yang dinyatakan dalam Perakuan itu.

113. (1) Seseorang yang telah memeluk agama Islam dan pemelukan agama Islam itu telah didaftarkan dalam Daftar Mualaf hendaklah, bagi maksud mana-mana undang-undang Persekutuan atau Negeri, dan selama-lamanya diperlakukan sebagai orang Islam.

Pengiktira-
fan mualaf
sebagai
orang Islam.

(2) Seseorang yang pemeluk agama Islam olehnya telah didaftarkan di bawah undang-undang mana-mana Negeri hendaklah, bagi semua maksud di Negeri Pulau Pinang dan bagi maksud penguatkuasaan peruntukan mana-mana undang-undang di Negeri Pulau Pinang, diperlakukan sebagai orang Islam.

Penentuan sama ada orang yang tidak didaftarkan ialah seorang mualaf.

114. Jika apa-apa persoalan timbul tentang sama ada seseorang itu adalah seorang mualaf, dan orang itu tidak didaftarkan dalam Daftar Mualaf atau di bawah mana-mana undang-undang mana-mana Negeri sebagai seorang mualaf, persoalan itu hendaklah diputuskan berdasarkan kepada merit kes itu mengikut seksyen 107.

Kesalahan memberikan maklumat palsu.

115. Mana-mana orang yang, dalam sesuatu permohonan untuk pendaftaran di bawah seksyen 111, atau sebagai jawapan kepada apa-apa permintaan untuk mendapatkan maklumat atau keterangan yang dibuat oleh Pendaftar di bawah seksyen itu, dengan sengaja memberi Pendaftar apa-apa maklumat atau keterangan yang palsu atau yang mengelirukan adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

Kuasa untuk membuat peraturan-peraturan.

116. Majlis boleh membuat peraturan-peraturan bagi melaksanakan peruntukan Bahagian ini.

Keupayaan untuk memeluk agama Islam.

117. Bagi maksud Bahagian ini, seseorang yang tidak beragama Islam boleh memeluk agama Islam jika dia sempurna akal dan—

- (a) sudah mencapai umur lapan belas tahun; atau
- (b) jika dia belum mencapai umur lapan belas tahun, ibu dan bapa atau penjaganya mengizinkan pemeluk agama Islam olehnya.

BAHAGIAN X

PENDIDIKAN AGAMA ISLAM

118. (1) Majlis hendaklah melantik suatu jawatankuasa bernama Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam, yang hendaklah terdiri daripada—

Jawatankuasa
Pengawasan
Pengajaran
Agama
Islam.

(a) Mufti, sebagai Pengerusi; dan

(b) tidak kurang daripada tiga orang dan tidak lebih daripada tujuh orang yang mempunyai pengalaman, pengetahuan dan kepakaran yang sesuai.

(2) Majlis hendaklah bertanggungjawab bagi melaksanakan keputusan-keputusan Jawatankuasa itu.

(3) Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam hendaklah mempunyai kuasa untuk memberikan *tauliah* bagi maksud pengajaran agama Islam atau apa-apa aspek tentang agama Islam dan untuk menarik balik *tauliah* itu.

(4) Majlis boleh membuat peraturan-peraturan yang mengadakan peruntukan bagi—

(a) tatacara, kehendak-kehendak dan perkara lain berhubungan dengan pemberian *tauliah* di bawah seksyen ini, termasuk fi yang boleh dikenakan;

(b) tatacara Jawatankuasa Pengawasan Pengajaran Agama Islam; dan

(c) elaun yang patut dibayar kepada anggota-anggota Jawatankuasa itu.

119. (1) Mana-mana orang yang mengajar agama Islam atau apa-apa aspek tentang Agama Islam tanpa tauliah yang diberikan di bawah seksyen 118 adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun atau kedua-duanya.

Kesalahan
mengajar
agama Islam
atau apa-apa
aspek
tentang
agama Islam
tanpa
tauliah.

(2) Subseksyen (1) tidaklah terpakai bagi—

- (a) mana-mana orang atau golongan orang yang dikecualikan oleh Majlis di bawah seksyen 121 Enakmen ini; atau
- (b) mana-mana orang yang mengajar agama Islam atau apa-apa aspek tentang agama Islam di dalam kediamannya sendiri kepada anggota keluarganya sahaja.

Sekolah
agama
Islam.
[Enakmen
Bil. 1 tahun
1989]

120. Tertakluk kepada Enakmen Pengawalan Sekolah-sekolah Agama Islam (Pulau Pinang) 1989, Majlis hendaklah mempunyai kuasa untuk mendaftarkan sekolah-sekolah Agama Islam di Negeri Pulau Pinang.

Pengecualian.

121. Majlis boleh mengecualikan mana-mana orang atau golongan orang daripada mana-mana peruntukan Bahagian ini.

BAHAGIAN XI

AM

Kuasa am
untuk
membuat
peraturan-
peraturan.

122. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong membuat peraturan-peraturan, yang hendaklah disiarkan dalam *Warta* bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

(2) Khususnya, dan tanpa menjejaskan keluasan kuasa yang diberikan di bawah subseksyen (1), peraturan-peraturan boleh dibuat untuk mengadakan peruntukan bagi—

- (a) tatacara Majlis, bentuk dan cara penyempurnaan suratcara oleh Majlis, dan pelantikan pegawai-pegawai Majlis;
- (b) fi yang kena dibayar berkenaan dengan apa-apa tindakan atau perkara yang dilakukan di bawah atau menurut Enakmen ini, dan cara memungut dan melupuskan fi itu;

- (c) pelantikan jawatankuasa-jawatankuasa Majlis dan kuasa, kewajipan dan tatacaranya;
- (d) borang, daftar, buku akaun, laporan, akaun, anggaran, dan dokumen lain yang hendaklah digunakan berkenaan dengan apa-apa tindakan atau perkara yang dilakukan di bawah atau menurut Enakmen ini;
- (e) pengelolaan pungutan khairat dan pelupusan hasilnya;
- (f) pengelolaan masjid atau surau atau tanah perkuburan dan semua perkara yang berhubungan denganya;
- (g) kuasa dan tugas mana-mana Pegawai Masjid;
- (h) penentuan dan pindaan sempadan kariah masjid;
- (i) penjagaan dan pengajaran bagi mualaf, dan kaedah untuk mendaftarkan mualaf;
- (j) tertakluk kepada Enakmen Pengawalan Sekolah-sekolah Agama Islam (Pulau Pinang) 1989, pentadbiran sekolah-sekolah Islam dan aktiviti yang berkaitan dengan pengajaran agama Islam; dan [Enakmen Bil. 1 tahun 1989].
- (k) perkara-perkara lain yang difikirkan perlu bagi maksud melaksanakan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

123. (1) Semua kaedah, perisytiharan, perintah, pemberitahuan, notis, borang, surat kebenaran dan pelantikan yang dikeluarkan atau dibuat di bawah atau menurut mana-mana undang-undang bertulis yang mansuh menurut Enakmen ini hendaklah terus berkuat kuasa, setakat yang tidak bertentangan dengan Enakmen ini, sehingga dibatalkan atau digantikan oleh peraturan-peraturan, kaedah-kaedah, perisytiharan, perintah, pemberitahuan, notis, borang, surat kebenaran, atau pelantikan yang dikeluarkan atau dibuat di bawah Enakmen ini. Kecualian dan peralihan.

(2) Apabila Enakmen ini mula berkuat kuasa, semua kuasa Mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu hendaklah diambil alih atau dijalankan oleh Mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen ini dan mana-mana sebutan dalam mana-mana undang-undang bertulis lain atau selainnya tentang Mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen terdahulu hendaklah disifatkan sebagai sebutan tentang Mahkamah yang ditubuhkan di bawah Enakmen ini.

Pemansuhan.
[Enakmen
No. 7 tahun
1993].

124. (1) Enakmen Pentadbiran Hal Ehwal Agama Islam Negeri Pulau Pinang 1993 adalah dimansuhkan.

(2) Jika mana-mana kes atau perkara belum selesai di hadapan mana-mana mahkamah pada permulaan kuat kuasa Enakmen ini, peruntukan Enakmen ini hendaklah terpakai berkenaan dengan prosiding kes atau perkara itu setakat yang tidak menyebabkan ketidakadilan.

JADUAL PERTAMA

[Subseksyen 2(3)]

BENTUK SKRIP BAHASA ARAB BAGI PERKATAAN DAN UNGKAPAN TERTENTU

Faraq	—	فرق
Fasakh	—	فسخ
Fatwa	—	فتوي
Hadith	—	حديث
Hukum Syarak	—	حكم شرع
Ijtihad	—	إجتihad
Kariah	—	قرية
Nas	—	نص
Naqib	—	ناقب
Nazr	—	نزر
Qaul muktamad	—	قول معتمد
Quran	—	القرآن
Ratib	—	راتيب
Syariah	—	شرعية

JADUAL KEDUA

[Subseksyen 8(3)]

1. Tiada apa-apa jua dalam seksyen 8 boleh disifatkan sebagai membenarkan Majlis membuat perintah untuk menubuhkan apa-apa perbadanan yang mempunyai apa-apa kewajipan, kuasa atau hak yang bukan dalam kewajipan, kuasa atau hak Majlis di bawah Enakmen ini.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Enakmen ini, apa-apa perintah yang dibuat di bawah seksyen 8 adalah mengikat perbadanan yang berkenaan dengannya perintah itu dibuat dan hendaklah mempunyai kuat kuasa bagi segala maksud seolah-olah perintah itu terkandung dalam Enakmen ini.
3. Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, pada bila-bila masa meminda, membatalkan atau menambah apa-apa perintah yang dibuat berkenaan dengan mana-mana perbadanan di bawah seksyen 8.
4. Majlis hendaklah menyimpan satu daftar bagi semua perbadanan yang ditubuhkan olehnya di bawah seksyen 8 dan daftar itu bersekali dengan salinan-salinan semua perintah yang dibuat di bawah seksyen itu hendaklah terbuka kepada pemeriksaan awam di tempat atau tempat-tempat dan pada waktu-waktu yang ditetapkan oleh Majlis.
5. (1) Majlis boleh, dengan kelulusan Yang di-Pertuan Agong, melalui perintah yang disiarkan dan *Warta*, mengarahkan supaya mana-mana perbadanan yang ditubuhkan olehnya digulung dan dibubarkan.
 (2) Apabila mana-mana perbadanan terbubar di bawah perenggan ini, aset perbadanan itu, setelah dibayar segala liabiliti, hendaklah berpindah kepada dan terletak hak pada Majlis.
 (3) Penggulungan sesuatu perbadanan di bawah perenggan ini hendaklah dijalankan cara yang ditetapkan oleh Majlis.
6. Tiap-tiap perbadanan yang ditubuhkan di bawah seksyen 8—
 - (a) hendaklah menjadi pertubuhan perbadanan dengan nama yang diberikan kepadanya oleh Majlis;
 - (b) hendaklah kekal turun temurun;
 - (c) boleh mendakwa dan didakwa atas nama yang diberikan oleh Majlis itu; dan
 - (d) bagi maksud memajukan atau menunaikan fungsi-fungsinya, boleh—

- (i) membuat kontrak;
- (ii) memegang dan mengurusniagakan atau memperlakukan apa-apa harta alih atau tak alih; dan
- (iii) boleh melakukan segala perkara dan benda lain yang bersampingan atau berkaitan dengan sesuatu pertubuhan perbadanan yang tidak berlawanan dengan peruntukan-peruntukan Enakmen ini.

tertakluk kepada apa-apa sekatan yang ditetapkan oleh Majlis dalam setiap satu hal.

7. (1) Tiap-tiap perbadanan hendaklah mempunyai suatu meterai perbadanan, yang hendaklah mengandungi suatu tanda sebagaimana yang diluluskan oleh perbadanan itu dengan kelulusan Majlis, dan meterai itu boleh dari semasa ke semasa dipecahkan, ditukar, diubah dan dibuat oleh perbadanan itu dengan kelulusan Majlis.

(2) Sehingga suatu meterai diadakan oleh sesuatu perbadanan di bawah perenggan ini, suatu cap yang mengandungi perbadanan itu bolehlah digunakan sebagai meterai perbadanan.

(3) Meterai perbadanan, atau cap yang disebut dalam subperenggan (2), hendaklah berada dalam jagaan orang yang diarahkan oleh perbadanan dan hendaklah disahkan oleh orang itu; dan segala suratikatan, dokumen dan suratcara lain yang berupa sebagai dimeterai dengan meterai tersebut, dan yang disahkan seperti yang disebut terdahulu hendaklah, sehingga dibuktikan sebaliknya, disifatkan telah disempurnakan dengan sah.

(4) Apa-apa dokumen atau suratcara, yang jika disempurnakan oleh seseorang yang bukan pertubuhan perbadanan tidak akan dikehendaki supaya dibuat di bawah meterai, boleh disempurnakan oleh perbadanan dengan cara yang sama.

(5) Meterai tiap-tiap perbadanan hendaklah diberi pengiktirafan rasmi kehakiman.

Diluluskan di dalam Dewan Undangan Negeri pada 13 Oktober 2004.

KASIM BIN MD. ISA
*Setiausaha Dewan Undangan Negeri
Pulau Pinang*

ADMINISTRATION OF THE RELIGION OF ISLAM
(STATE OF PENANG) ENACTMENT 2004

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

Section

1. Short title and commencement
2. Interpretation
3. Saving of prerogative

PART II

MAJLIS AGAMA ISLAM NEGERI PULAU PINANG

4. Establishment of the Majlis
5. Legal identity and functions of the Majlis
6. The Majlis shall aid and advise the Yang di-Pertuan Agong
7. The duty of the Majlis for the economic and social development of Muslims
8. Power to establish corporation
9. Power to establish companies
10. Power to borrow
11. Membership of the Majlis
12. Termination of appointments
13. Revocation of appointments
14. Publication of appointments and revocations in the *Gazette*
15. Control by the Yang Di-Pertua
16. Secretary
17. Attendance of non-members at meetings of the Majlis
18. Presiding over meetings
19. Quorum
20. Conduct of business
21. Summoning of meetings

Section

22. Minutes
23. Order of business
24. Certified copies of resolution
25. Application for leave by the Yang Di-Pertua and other members
26. Action in cases of urgency
27. Committees
28. Delegation of duties and powers of the Majlis
29. Appointment of officers and servants of the Majlis
30. Discipline
31. Disciplinary committees
32. Disciplinary regulations
33. Disciplinary Appeal Board
34. Imposition of surcharge
35. Show cause notice before surcharge
36. Amount of surcharge
37. Notification of surcharge
38. Withdrawal of surcharge
39. Recovery of surcharge
40. Majlis may adopt regulations, *etc.*
41. Secrecy
42. Public servant
43. Majlis may determine its own procedure

PART III

THE APPOINTMENT OF THE MUFTI, AUTHORITY IN RELIGIOUS MATTERS,
THE *FATWA* COMMITTEE AND *FATWA* RELATING TO MATTER OF
NATIONAL INTEREST

44. Appointment of Mufti and Deputy Mufti
45. Functions of the Mufti
46. *Fatwa* Committee
47. Power of the *Fatwa* Committee to prepare a *fatwa*
48. Procedure in making a *fatwa*
49. A *fatwa* published in the *Gazette* is binding
50. Amendment, modification or revocation of *fatwa*
51. *Fatwa* which relates to matters of national interest

Section

- 52. Adoption of advice and recommendation of National *Fatwa* Committee
- 53. Request for opinion of *Fatwa* Committee
- 54. *Qaul muktamad* to be followed

PART IV

SYARIAH COURTS

- 55. Establishment of Syariah Courts
- 56. Appointment of Chief Syarie Judge
- 57. Appointment of Syariah Appeal Court Judges
- 58. Appointment of Syariah High Court Judges
- 59. Appointment of Syariah Subordinate Court Judges
- 60. Registrars
- 61. Jurisdiction of Syariah High Court
- 62. Jurisdiction of Syariah Subordinate Court
- 63. Appeals to Syariah High Court
- 64. Application for leave to appeal
- 65. Inheritance certificates
- 66. Supervisory and revisionary jurisdiction of Syariah High Court
- 67. Jurisdiction of Syariah Appeal Court
- 68. Supervisory and revisionary jurisdiction of Syariah Appeal Court
- 69. Composition of Syariah Appeal Court
- 70. Decision by the majority
- 71. Continuation of proceedings in Syariah Appeal Court notwithstanding absence of Judge
- 72. Open Court
- 73. Language
- 74. Jurisdiction does not extend to non-Muslims
- 75. Reciprocal action
- 76. Protection of Judges, Court officials, *etc.*
- 77. Rules Committee of the Syariah Courts

PART V

PROSECUTION AND REPRESENTATION

Section

- 78. Chief Syarie Prosecutor and Syarie Prosecutors
- 79. Religious Enforcement Officers
- 80. *Peguam Syarie*

PART VI

FINANCE

BAITULMAL AND FINANCIAL PROCEDURE OF THE MAJLIS

- 81. Establishment of Baitulmal
- 82. Estimates of income and expenditure
- 83. Expenses of the Majlis
- 84. Bank accounts
- 85. Accounts and annual reports

Zakat and Fitrah

- 86. Power to collect *zakat* and *fitrah*
- 87. Power to make regulations
- 88. Appeal

Wakaf, Nazr and Trusts

- 89. Majlis to be sole trustee of *wakaf*, *nazr* and trusts
- 90. Vesting of *wakaf*, *nazr* and trust property in Majlis
- 91. Restriction on creation of charitable trusts
- 92. Income from *wakaf* and *nazr*
- 93. Capital of *wakaf* and *nazr*
- 94. Construction of instruments on *wakaf* or *nazr*
- 95. Publication of list of *wakaf*, *nazr* and trust property

PART VII

MOSQUES

- 96. Majlis to be sole trustee of mosques and related land
- 97. Restriction on establishment of mosques and penalty
- 98. Establishment of mosques

Section

- 99. Maintenance of mosques and their compounds
- 100. Appointment of *Pegawai Masjid*
- 101. *Tauliah* of *Pegawai Masjid*
- 102. Tenure of office of *Pegawai Masjid*
- 103. Control and direction of *Pegawai Masjid*
- 104. *Jawatankuasa Kariah*
- 105. Exemption of mosques

PART VIII

CHARITABLE COLLECTIONS

- 106. Charitable collections

PART IX

CONVERSION TO THE RELIGION OF ISLAM

- 107. Requirements for conversion to the religion of Islam
- 108. Moment of conversion to the religion of Islam
- 109. Duties and obligations of a *mualaf*
- 110. Registrar of *Mualafs*
- 111. Registration of *Mualafs*
- 112. Certificates of Conversion to the Religion of Islam
- 113. Recognition of *mualafs* as Muslims
- 114. Determination whether a non-registered person is a *mualaf*
- 115. Offence of giving false information
- 116. Power to make regulations
- 117. Capacity to convert to the religion of Islam

PART X

ISLAMIC RELIGIOUS EDUCATION

- 118. Islamic Religious Teaching Supervisory Committee
- 119. Offence of teaching the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam without a *tauliah*
- 120. Islamic religious schools
- 121. Exemption

PART XI

GENERAL

Section

122. General power to make regulations

123. Savings and transitional

124. Repeal

FIRST SCHEDULE

SECOND SCHEDULE

PENANG

ENACTMENT No. 4 of 2004

I ASSENT

(STATE SEAL)

TUN DATO' SERI UTAMA
(DR.) HAJI ABDUL RAHMAN
BIN HAJI ABBAS
Yang di-Pertua Negeri

20th October 2004
6th Ramadan 1425

An Enactment to make new provisions on the administration of the religion of Islam; the establishment and jurisdiction of the Syariah Courts; the establishment and functions of the Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang; and other matters related thereto.

[]

ENACTED by the Legislature of the State of Penang as follows:

PART I
PRELIMINARY

1. (1) This Enactment may be cited as the Administration of the Religion of Islam (State of Penang) Enactment 2004. Short title and commencement.
- (2) This Enactment shall come into operation on a date to be appointed by the Yang di-Pertuan Agong by notification in the *Gazette*.
- (3) The Yang di-Pertuan Agong may appoint different dates for the coming into operation of different parts of this Enactment.

Interpreta-
tion.

2. (1) In this Enactment, unless the context otherwise requires—

“*ahli kariah*” means a person who permanently lives or habitually resides in a *kariah masjid*;

“Baitulmal” means the fund established under section 81;

“previous Enactment” means the Administration of Islamic Law Enactment of the State of Penang 1993;

“Syarie Judge” or “Judge” means a Judge of the Syariah High Court or the Syariah Subordinate Court, as the case may be, appointed under subsection 58(1) or 59(1);

“Syariah Appeal Court Judge” means a Syariah Appeal Court Judge appointed under subsection 57(1);

“*Hukum Syarak*” means *Hukum Syarak* according to *Mazhab Shafie* or any one of *Mazhab Maliki*, *Hanafi* or *Hambali*;

“*Jawatankuasa Kariah*” means *Jawatankuasa Kariah* established by regulations made under section 104;

“*Fatwa Committee*” means the committee established under section 46;

“National *Fatwa Committee*” means the Committee established by the Ruler’s Conference under regulation 11 of the regulations of the National Council for Islamic Religious Affairs, Malaysia;

“*kariah masjid*”, in relation to a mosque, means the area in which the mosque is situated;

“Chief Syarie Judge” means the Chief Syarie Judge appointed under subsection 56(1);

“Chief Religious Enforcement Officer” and “Religious Enforcement Officer” means the officers appointed as such under section 79;

“Chief Syarie Prosecutor” means the officer appointed under subsection 78(1);

“Syariah Court” or “Court” means the Syariah High Court or the Syariah Subordinate Court, as the case may be, established under subsection 55(1) or 55(2);

“Syariah Appeal Court” means the Syariah Appeal Court established under subsection 55(3);

“Civil Court” means any court established under Article 121 of the Federal Constitution;

“Majlis” means the Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang established under subsection 4(1);

“previous Majlis” means the Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang established under the previous Enactment;

“mosque” means a building—

- (a) used for Friday prayers and other prayers and activities which are enjoined, required, recommended, or approved by the religion of Islam; and
- (b) the use of which as such is permitted by the Majlis under section 98,

and includes any *surau*, *madrassah* or other building declared by the Majlis as a mosque under that section;

“*mualaf*” means a person who is newly converted to the religion of Islam under section 107;

“Mufti” means the person who is appointed the Mufti for the State of Penang under section 44 and includes the Deputy Mufti;

“*nazr*” means an expressed vow to do an act for any purpose permitted by *Hukum Syarak*;

“*nazr am*” means a *nazr* intended wholly or in part for the benefit of the Muslim community generally or any section of the Muslim community, as opposed to an individual person or persons;

“Muslim” means—

- (a) a person who professes the religion of Islam;
- (b) a person either or both of whose parents were at the time of the person’s birth, a Muslim;
- (c) a person whose upbringing was conducted on the basis that he was a Muslim;
- (d) a person who is commonly reputed to be a Muslim;
- (e) a person who has converted to the religion of Islam in accordance with section 108; or
- (f) a person who is shown to have stated, in circumstances in which he was bound by law to state the truth, that he was a Muslim, whether the statement be oral or written;

“*Pegawai Masjid*” means the *Imam*, *Bilal* and *Pembantu Bilal* of a mosque;

“*Peguan Syarie*” means a person who has been admitted as a *Peguan Syarie* under section 80;

“Registrar” means the Registrar or Chief Registrar of the Syariah Court;

“Syarie Prosecutor” means an officer appointed under subsection 78(3);

“Secretary” means the Secretary of the Majlis mentioned in section 16;

“Yang di-Pertua” means the Yang di-Pertua Majlis appointed under subsection 11(2);

“*wakaf*” means any property from which its benefit or interest may be enjoyed for any charitable purpose whether as *wakaf am* or *wakaf khas* in accordance with *Hukum Syarak*, but does not include a trust which is defined under the Trustee Act 1949;

[Act 208].

“*wakaf am*” means a *wakaf* that is created for a general charitable purpose in accordance with *Hukum Syarak*;

“*wakaf khas*” means a *wakaf* that is created for a specified charitable purpose in accordance with *Hukum Syarak*;

(2) All words and expressions in this Enactment and not defined in this Enactment but defined in Part I of the Interpretation Act 1948 and 1967 shall have the meanings assigned to them respectively in that Part to the extent that such meanings do no conflict with *Hukum Syarak*. [Act 388].

(3) For the avoidance of doubt as to the identity or interpretation of the words and expressions used in this Enactment that are listed in the First Schedule, reference may be made to the Arabic script for those words and expressions as shown against them in the Schedule.

3. Save as expressly provided in this Enactment, nothing contained in this Enactment shall derogate from or affect the rights and powers of the Yang di-Pertuan Agong as the Head of the Religion of Islam in the State of Penang as declared and set forth in the Constitution of the State of Penang. Saving of prerogative.

PART II

MAJLIS AGAMA ISLAM NEGERI PULAU PINANG

4. (1) There shall be a body known as the “Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang” to aid and advise the Yang di-Pertuan Agong in matters relating to the religion of Islam. Establish-ment of the Majlis.

(2) Upon the commencement of this section, the Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang existing before such commencement by virtue of the previous Enactment shall be deemed to be the Majlis referred to in subsection (1).

(3) Every right, authority, duty and liability which before this Part comes into operation is vested in or charged on the previous Majlis shall, upon the commencement of this Enactment, vest in and be charged on the Majlis, in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Enactment.

(4) Every description of property, movable or immovable, which before the commencement of this Enactment was vested in the previous Majlis shall, upon the commencement of this Part, vest in the Majlis without any conveyance, assignment or transfer.

Legal
identity and
functions of
the Majlis.

5. (1) The Majlis shall be a body corporate having perpetual succession with a common seal, and the seal may from time to time be broken, changed, altered and made anew as the Majlis deems fit, and, until the seal is provided under this section, the seal of the previous Majlis may be used as the common seal of the Majlis.

(2) The Majlis may sue and be sued by its corporate name.

(3) The Majlis may enter into contracts and may acquire, purchase, take, hold, and enjoy movable and immovable property of every description, and subject to any written law affecting the property, may convey, assign, surrender and yield up, charge, mortgage, demise, reassign, transfer or otherwise dispose of, or deal with, any movable or immovable property vested in the Majlis upon such terms as the Majlis deems fit in accordance with *Hukum Syarak*.

(4) The Majlis shall have power to act as an executor of a will or as an administrator of the estate of a deceased person or as a trustee of any trust.

(5) The Majlis shall have such further powers and carry out such duties as may be assigned to it by this Enactment or by any other Enactment.

6. The Majlis shall aid and advise the Yang di-Pertuan Agong in respect of all matters relating to the religion of Islam in the State of Penang, except matters of *Hukum Syarak* and those relating to the administration of justice, and in all such matters shall be the chief authority in the State of Penang after the Yang di-Pertuan Agong, except where otherwise provided in this Enactment.

The Majlis shall aid and advise the Yang di-Pertuan Agong.

7. (1) It shall be the duty of the Majlis to promote, stimulate, facilitate and undertake the economic and social development of the Muslim community in the State of Penang consistent with *Hukum Syarak*.

The duty of the Majlis for the economic and social development of Muslims.

(2) The Majlis shall have power, for the purpose of the discharge of its duty under subsection (1)—

- (a) to carry on all activities, which does not involve any element which is not approved by the religion of Islam, particularly the development of commercial and industrial enterprises, the carrying on of which appears to the Majlis to be requisite, advantageous or convenient for or in connection with the discharge of such duty, including the manufacturing, assembling, processing, packing, grading and marketing of products;
- (b) to promote the carrying on of any such activities by other bodies or persons, and for that purpose to establish or expand, or promote the establishment or expansion, of other bodies to carry on any such activities either under the control or partial control of the Majlis or independently, and to give assistance to such bodies or to other bodies or persons appearing to the Majlis to have the facilities for the carrying on of any such activities, including the giving of financial assistance by way of loan or otherwise;

- [Act 208].
- (c) to carry on any such activities in association with other bodies or any person, including the department or authorities of the Federal Government or the Government of any State or as managing agent or otherwise on behalf of the State Government;
 - (d) to invest in any authorised investment as defined by the Trustee Act 1949, and to dispose of the investment on such terms and conditions as the Majlis may determine;
 - (e) to establish any scheme for the granting of loans from the Baitulmal to Muslim individuals for higher education;
 - (f) to establish and maintain Islamic schools, Islamic teaching institutions and Islamic training and research institutions;
 - (g) to establish, maintain and manage welfare homes for orphans; and
 - (h) to do such acts as the Majlis considers desirable or expedient.

Power to
establish
corporation.

8. (1) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, from time to time by order published in the *Gazette*, establish a corporation by such name as the Majlis deems fit to carry out and have the charge, conduct and management of any project, scheme or enterprise which has been planned or undertaken by the Majlis in execution of its functions or powers under section 7.

(2) When the Majlis establishes a corporation under subsection (1), the Majlis shall, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, by the same or another order make provisions in respect of the corporation defining—

- (a) the duties, powers and rights of the corporation; and
- (b) the system of management of the corporation.

(3) The provisions of the Second Schedule shall apply to a corporation established by the Majlis under subsection (1).

9. (1) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, establish companies under the Companies Act 1965 to carry on any activity by the Majlis in the execution of its duties and powers under section 7. Power to establish companies. [Act 125].

(2) Every company established or purported to be established by the Majlis under the Companies Act 1965 before the commencement of this section shall be deemed to have been lawfully established and shall continue to exist as if it had been established by the Majlis under subsection (1).

(3) Any financing or financial assistance given by the Majlis to a company referred to in subsection (2) shall be deemed to have been lawfully given under subsection 7(2).

10. (1) The Majlis may, with the approval of the State Executive Council and on such terms and conditions as may be determined by the State Executive Council, borrow such sums as it may require for discharging any of its functions under this Enactment. Power to borrow.

(2) Sums borrowed by virtue of subsection (1) shall be paid into the Baitulmal.

11. (1) The Majlis shall consist of the following members: Membership of the Majlis.

(a) a Yang di-Pertua;

(b) a Timbalan Yang di-Pertua;

(c) five *ex-officio* members who shall be the persons for the time being holding the following appointments:

(i) the State Secretary;

- (ii) the State Legal Adviser;
- (iii) the State Financial Officer;
- (iv) the Mufti;
- (v) the Chief Police Officer; and

(d) not more than eight other members, at least five of whom shall be persons who are learned in *Hukum Syarak*.

(2) The Yang di-Pertua, Timbalan Yang di-Pertua and the members appointed under paragraph (1)(d) shall be appointed by the Yang di-Pertuan Agong on the advice of the State Executive Council for such period, not exceeding three years, as the Yang di-Pertuan Agong may determine.

(3) A member whose term of office has expired may be reappointed.

(4) If at any time the person holding the appointment mentioned in subparagraph (1)(c)(i), (ii), (iii) or (v) is not a Muslim, the Yang di-Pertuan Agong shall appoint another officer who is a Muslim and next in seniority from the same Department or Division to be a member in place of that person.

(5) Every person who, immediately before the commencement of this section, was the Yang di-Pertua, Timbalan Yang di-Pertua or appointed member of the previous Majlis shall, subject to this Enactment, each continue to be the Yang di-Pertua, Timbalan Yang di-Pertua or member of the Majlis until the expiry of his term of appointment.

Termination
of
appoint-
ments.

12. The appointment of an appointed member of the Majlis shall terminate—

- (a) on his death;
- (b) if he, by letter addressed to the Yang di-Pertuan Agong, through the Yang di-Pertua, resigns his appointment; or

- (c) if he has been absent from Malaysia, without the written permission of the Yang di-Pertua, for a period exceeding six months.

13. The Yang di-Pertuan Agong, on the advice of the State Executive Council, may revoke the appointment of any member of the Majlis other than those mentioned in subsection 11(1)(c) if—

Revocation
of
appoint-
ments.

- (a) his conduct, whether in connection with his duties as a member or otherwise, has been such as to bring discredit to the Majlis;
- (b) he has become incapable of properly carrying out his duties as a member;
- (c) without any excuse which in the opinion of the Yang di-Pertua is sufficient, he has been absent from three consecutive meetings of the Majlis;
- (d) he has acted contrary to the interest of the Majlis; or
- (e) he is declared a bankrupt.

14. All appointments and revocation of appointments under sections 11, 12 and 13 shall be published in the *Gazette*.

Publication
of
appoint-
ments and
revocations
in the
Gazette.

15. The Yang di-Pertua shall exercise control over all deliberations and proceedings of the Majlis and shall be responsible for the proper and orderly conduct thereof.

Control by
the Yang
di-Pertua.

16. (1) Majlis Agama Islam Pulau Pinang shall appoint a person to be the Secretary of the Majlis.

Secretary.

(2) The Secretary shall be the Chief Administrator of the Majlis and shall be responsible for carrying out the policies and resolutions of the Majlis.

(3) Subject to such directions as may be given to him by the Yang di-Pertua, the Secretary shall have charge of all correspondence and documents of the Majlis, and shall in all other respects carry out such duties as may be imposed upon him by this Enactment or assigned to him by the Yang di-Pertua.

(4) The Secretary is entitled to attend all meetings of the Majlis and to participate in its deliberations, but is not entitled to vote.

Attendance
of non-
members at
meetings of
the Majlis.

17. (1) If a member who is appointed under paragraph 11(1)(c) or subsection 11(4) is unable to attend a meeting of the Majlis, the member may be represented by any Muslim officer in the same Department or Division as the member at the meeting.

(2) The Yang di-Pertua may invite any person who is not a member of the Majlis to attend any meeting of the Majlis, if the business before the meeting makes the presence of the person desirable.

(3) A person attending a meeting under subsection (1) or (2) is entitled to participate in the deliberations of the Majlis but is not entitled to vote.

Presiding
over
meetings.

18. (1) The Yang di-Pertua, or in his absence the Timbalan Yang di-Pertua, shall preside over all meetings of the Majlis.

(2) If the Yang di-Pertua and the Timbalan Yang di-Pertua are absent from a meeting, the members present shall elect one of the members to preside over the meeting.

Quorum.

19. No business, except that of adjournment, shall be transacted at a meeting, and no resolution or action of the Majlis made or performed at a meeting shall be valid unless, one-third of the members, including the person presiding over the meeting, are present at the meeting.

Conduct of
business.

20. (1) Except as otherwise expressly provided by this Enactment, all business of the Majlis shall be conducted in a meeting of the Majlis regularly convened and shall be disposed of by the resolution of the majority of the members present and entitled to vote.

(2) A resolution in writing signed by all members of the Majlis shall, unless in any special case or class of cases the Yang di-Pertuan Agong otherwise directs, have the same effect as a resolution duly passed under subsection (1).

21. (1) Meetings of the Majlis shall be held with such regularity that not more than three calendar months shall have elapsed between one meeting and the next. Summoning of meetings.

(2) All meetings of the Majlis shall be summoned by the Secretary.

(3) The Yang di-Pertua may at any time direct the Secretary to summon a meeting.

(4) Any four members of the Majlis may at any time in writing require the Secretary to summon a meeting of the Majlis on condition that they inform the Secretary the purpose for which they desire the meeting to be summoned.

(5) The Secretary shall summon a meeting within fourteen days from the date of receipt of the direction under subsection (3) or the requirement under subsection (4).

(6) At least seven days notice in writing shall be given of any meeting, but the Yang di-Pertua may, if he considers that there is an urgent need to summon a meeting at shorter notice, direct that the requirement of seven days notice be dispensed with.

(7) Notice of a meeting may be sent by post, facsimile or E-mail.

(8) A notice sent to a member by post shall be addressed to his last-known place of residence and shall be deemed to have been served in due course of post.

(9) A notice sent to a member by facsimile shall be sent to the facsimile number given by the member in writing to the Secretary and shall be deemed to have been received by the member when the call back code is received by the Secretary.

(10) A notice sent to a member by E-mail shall be sent to the E-mail address of the member given to the Secretary in writing and shall be deemed to have been received by the member if the relevant mail administrator informs that the mail has been successfully delivered or if there is no information from the mail administrator that the mail has not been successfully delivered.

(11) No notice of meeting shall be necessary in the case of a member who is for the time being outside Malaysia.

Minutes.

22. (1) The Secretary shall keep the minutes of all meetings of the Majlis.

(2) At every meeting the minutes of the previous meeting shall be read and confirmed, subject to any amendment which may be required.

(3) The minutes shall be entered in the minute book of the Majlis and shall contain a full verbatim record of every resolution made by the Majlis.

(4) As soon as possible after every meeting of the Majlis, a copy of the draft minutes shall be sent to the Yang di-Pertuan Agong, and if on confirmation of the draft minutes the minutes are amended, the Yang di-Pertuan Agong shall forthwith be informed of the amendments made.

(5) No decision made in any meeting of the Majlis shall be acted upon until the minutes of the meeting have been confirmed or, if action is required to be taken before the minutes have been confirmed, the Yang di-Pertuan Agong has signified his assent in writing.

Order of
business.

23. (1) The Yang di-Pertua shall determine the order of business in meetings.

(2) The Yang di-Pertua may decide in what order members may address the meeting and may at any time require any member to cease addressing the meeting.

(3) If on any resolution there is an equality of votes, the Yang di-Pertua shall have a casting vote.

24. A copy of any resolution of the Majlis certified by the Secretary to be a true copy of the resolution shall be sufficient evidence thereof, and all courts shall take judicial notice of the resolution without proof of the Secretary's signature.

Certified
copies of
resolution.

25. (1) If the Yang di-Pertua expects to be absent from Malaysia for a period of more than thirty days, he shall apply for leave from the Yang di-Pertuan Agong and the Yang di-Pertuan Agong may give such directions as he thinks fit.

Application
for leave by
the Yang
di-Pertua
and other
members.

(2) If any member of the Majlis expects to be absent from Malaysia for more than thirty days, he shall apply for leave from the Yang di-Pertua.

26. (1) In any case of urgency, the Yang di-Pertua may, do or direct to be done on behalf of the Majlis any act or thing that may lawfully be done by resolution of the Majlis.

Action in
cases of
urgency.

(2) If any act or thing is done pursuant to subsection (1), a meeting of the Majlis shall be held within seven days thereafter for the purpose of ratifying and confirming the act or thing done; and if the Majlis declines to ratify and confirm the act or thing done, the Yang di-Pertuan Agong may issue any direction with respect thereto as he thinks fit.

27. The Majlis may appoint committees to assist it in the discharge of its duties or exercise of its powers.

Committees.

28. (1) The Majlis may, by resolution, and subject to such conditions and restrictions as the Majlis thinks fit, delegate to the Yang di-Pertua or Secretary or to any committee of the Majlis the discharge of any of its duties or the exercise of any of its powers.

Delegation
of duties and
powers of
the Majlis.

(2) The discharge of duties and exercise of powers in pursuance of a delegation under subsection (1) shall be subject to the control and direction of the Majlis.

(3) The Yang di-Pertua, Secretary, or committee to whom or to which a delegation is made under subsection (1) shall inform the Majlis of all acts and things done by him or it in pursuance of such delegation.

Appoint-
ment of
officers and
servants of
the Majlis.

29. (1) The Majlis may appoint or remedy such number of officers and servants as may be necessary to assist it in carrying out its function.

(2) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, make regulations with respect to conditions of services of its officers and servants.

Discipline.

30. The Majlis shall have disciplinary authority over all its officers and servants and shall exercise disciplinary control in respect of all such persons.

Disciplinary
committees.

31. (1) The Majlis may establish different disciplinary committees for different categories of its officers and servants.

(2) The following shall apply to a disciplinary committee:

(a) a disciplinary committee shall consist of any number of members of the Majlis, other than the Yang di-Pertua, or officers of the Majlis, or any combination of such members and officers; and

(b) an officer who is a member of a disciplinary committee shall not be lower in rank than an officer over whom the disciplinary committee of which he is a member has disciplinary authority.

(3) A disciplinary committee shall exercise its powers in all matters relating to the discipline of officers and servants placed under its jurisdiction.

(4) In the exercise of its disciplinary functions and powers, a disciplinary committee shall have the power to take disciplinary action and impose any disciplinary punishment or any combination of two or more disciplinary punishments as may be provided for under any disciplinary regulation made under section 32.

32. (1) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, make regulations to provide for the discipline of its officers and servants. Disciplinary regulations.

(2) The disciplinary regulations made under this section—

(a) may create disciplinary offences;

(b) may provide for such disciplinary punishments as the Majlis may deem appropriate and the punishment may extend to—

(i) a warning;

(ii) a fine;

(iii) a forfeiture of emoluments;

(iv) a deferment of salary movement;

(v) a reduction of salary;

(vi) a reduction in rank; and

(vii) a dismissal;

(c) shall provide for an opportunity to the officers and servants against whom disciplinary proceedings are taken to make representations against the disciplinary charge laid against him before a decision is arrived at by the disciplinary committee except in the following cases:

(i) where an officer or servant is dismissed or reduced in rank on the ground of misconduct in respect of which a criminal charge has been proved against him;

(ii) where the Majlis, on the recommendations of the Minister charged with the responsibility for home affairs, is satisfied that in the interest of the security of Malaysia or any part of Malaysia it is not expedient to carry out the requirements of this paragraph; or

(iii) where there has been—

(A) made against an officer or servant any order of detention, supervision, restricted residence, banishment or deportation; or

(B) imposed on an officer or servant any form of restriction or supervision by bond or otherwise,

under any law relating to the security of Malaysia or any part of Malaysia, prevention of crime, preventive detention, restricted residence, banishment, immigration, or protection of women and girls or children;

(d) may provide for the interdiction with reduced emoluments of an officer or servant during the pendency of a criminal proceeding against him with the view to his dismissal or reduction in rank; and

(e) may provide for the suspension without emoluments of an officer or servant—

(i) where the officer or servant has been convicted by a criminal court; or

(ii) where an order of detention or restriction has been imposed on the officer or servant; and

- (f) may provide for the procedure for the hearing of an appeal by the Disciplinary Appeal Board established under section 33.

33. (1) A decision of a disciplinary committee shall be appealable to the Disciplinary Appeal Board which shall consist of the following members:

Disciplinary
Appeal
Board.

- (a) the Yang di-Pertua, of the Majlis, who shall be the Chairman of the Disciplinary Appeal Board and who shall have casting vote; and
- (b) two other members of the Majlis, not being members of the disciplinary committee whose decision is the subject-matter of the appeal, to be appointed by the Chairman of the Disciplinary Appeal Board with the approval of the Majlis for the purpose of the appeal.

(2) When the Disciplinary Appeal Board considers an appeal, a member of the disciplinary committee against whose decision the appeal is made shall not be present or in any way participate in any proceedings relating to that appeal.

(3) The Disciplinary Appeal Board may confirm, reverse or vary the decision of disciplinary committee.

34. (1) A person who is or was in the employment of the Majlis may be surcharged if it appears to the Majlis that the person—

Imposition
of surcharge.

- (a) has failed to collect money owing to the Majlis for the collection of which he is or was responsible;
- (b) is or was responsible for any improper payment of money from the Majlis for any payment of money which is not duly approved;
- (c) is or was responsible, directly or indirectly, for any deficiency in, or for the destruction of, any money, store or other property of the Majlis;

(d) has failed to make any payment, or is or was responsible for any delay in the payment from the Majlis, of any money to any person to whom such payment is due under any law, or under any contract, agreement or arrangement entered into between that person and the Majlis; or

(e) being or having been an accounting officer, fails or has failed to keep proper accounts or records.

(2) In this section, “accounting officer” includes an officer who is charged with—

(a) the duty of collecting, receiving or accounting for, or who in fact collects, receives or accounts for, any money of the Majlis;

(b) the duty of disbursing, or who does in fact disburse, any money of the Majlis; or

(c) the duty of receiving, keeping in custody, disposing of or accounting for, any store and property of the Majlis who in fact receives, holds, disposes or accounts for such store and property.

Show cause
notice before
surcharge.

35. The Majlis shall, before a person is surcharged, serve on him a written notice calling on him to show cause why he should not be surcharged.

Amount of
surcharge.

36. If a satisfactory explanation is not received within fourteen days from the date a notice is served on a person under section 35, the Majlis may—

(a) in the case of any of the acts or omissions mentioned in paragraphs 34(1)(a), (b) and (c), surcharge against the person a sum not exceeding the amount not collected, or of the improper payment made, or of the value of the deficiency in the property or of the property destroyed; and

(b) in the case of any of the acts or omissions mentioned in paragraphs 34(1) (d) and (e), surcharge against the person such sum as the Majlis thinks fit.

37. The Majlis shall notify the person surcharged in respect of any surcharge made under section 35. Notification of surcharge.

38. Notwithstanding sections 36 and 37, the Majlis may at any time withdraw any surcharge in respect of which a satisfactory explanation has been received or if it otherwise appears that no surcharge should have been made, and the Majlis shall forthwith notify the person surcharged of the withdrawal. Withdrawal of surcharge.

39. The amount of any surcharge made under section 36 and not withdrawn under section 38 shall be a debt due to the Majlis from the person surcharged and may be sued for and recovered in any court at the suit of the Majlis and may also, if the Majlis directs, be recovered by deduction— Recovery of surcharge.

(a) from the salary of the person surcharged; or

(b) from the pension of the person surcharged,

by equal monthly installments not exceeding one-fourth of the total monthly salary or pension, as the case may be, of that person.

40. In making any regulations under this Part, the Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, adopt with such modifications as it deems fit any regulations, policies, circulars and directives enacted or issued by the Federal Government or State Government. Majlis may adopt regulations, etc.

41. The proceedings of the Majlis shall be kept secret and no member or servant thereof shall disclose or divulge to any person other than the Yang di-Pertuan Agong or member of Secrecy.

the State Executive Council responsible for Islamic religious affairs or any member of the Majlis any matter that has arisen at any meeting unless he is expressly authorized by the Majlis.

Public
servant.
[Act 574].

42. Every member, officer and servant of the Majlis shall be deemed to be a public servant within the meaning of the Penal Code

Majlis may
determine its
own
procedure.

43. Subject to the other provisions of this Enactment, the Majlis may determine all questions relating to its own procedure and practice.

PART III

THE APPOINTMENT OF THE MUFTI, AUTHORITY IN RELIGIOUS MATTERS, THE *FATWA* COMMITTEE AND *FATWA* RELATING TO MATTERS OF NATIONAL INTEREST

Appoint-
ment of
Mufti and
Deputy
Mufti.

44. (1) The Yang di-Pertuan Agong, on the advice of the State Executive Council, may appoint any fit and proper person to be the Mufti and Deputy Mufti for the State of Penang.

(2) The appointment of the Mufti and Deputy Mufti shall be published in the *Gazette*.

(3) Upon the commencement of this section, the person who is the Mufti and Deputy Mufti for the State of Penang immediately before the commencement of this section shall be deemed to have been appointed under this section as a Mufti and Deputy Mufti for the State of Penang and shall continue to hold such appointment.

Functions of
the Mufti.

45. The Mufti shall aid and advise the Yang di-Pertuan Agong in respect of all matters of *Hukum Syarak*, and in all such matters shall be the chief authority in the State of Penang after the Yang di-Pertuan Agong, except where otherwise provided in this Enactment.

46. (1) There shall be a committee known as the *Fatwa* *Fatwa*
Committee. Committee.

(2) The Committee shall consist of—

- (a) the Mufti, as Chairman;
- (b) the Deputy Mufti;
- (c) two members of the Majlis nominated by the Majlis;
- (d) not less than two persons and not more than seven fit and proper persons appointed by the Mufti; and
- (e) an officer of the Mufti's Department as secretary.

(3) Any person who, before the commencement of this section, was a member of the Jawatankuasa Syariah Committee established under the previous Enactment shall, subject to subsection (4), be deemed to have been nominated or appointed as a member of the *Fatwa* Committee and shall be a member of the *Fatwa* Committee until the expiry of his term of appointment under the previous Enactment.

(4) Subsection (3) shall not apply to any person, except the Mufti and Deputy Mufti, who was an ex-officio member of the Jawatankuasa Syariah Committee mentioned in subsection (3).

(5) The *Fatwa* Committee may, subject to this Enactment determine all questions relating to its procedure and practice.

47. Subject to section 51, the *Fatwa* Committee shall, on the direction of the Yang di-Pertuan Agong, and may on its own initiative or on the request of any person by letter addressed to the Mufti, prepare *fatwa* on any unsettled or controversial question of or relating to *Hukum Syarak*. Power of the
Fatwa
Committee
to prepare a
fatwa.

Procedure in making a *fatwa*.

48. (1) Before a *Fatwa* Committee makes a *fatwa*, the Mufti may cause any study or research to be carried out as directed by him and a working paper to be prepared.

(2) Whenever the Committee proposes to make a *fatwa*, the Mufti shall call a meeting of the *Fatwa* Committee for the purpose of discussing the proposed *fatwa*.

(3) After a *fatwa* is prepared by the *Fatwa* Committee, the Mufti shall, on behalf and in the name of the *Fatwa* Committee, make recommendation to the Yang di-Pertuan Agong for his assent for the publication of the *fatwa* in the *Gazette*.

(4) When a *fatwa* has been assented to by the Yang di-Pertuan Agong, the *Fatwa* Committee shall inform the State Government of the *fatwa* and thereafter shall cause the *fatwa* to be published in the *Gazette*.

(5) A *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under this section.

(6) A *fatwa* shall be published in the national language in the *Rumi* script, but the text of the *fatwa* in the *Jawi* script may also be published.

(7) Any statement made by the *Fatwa* Committee shall not be taken to be a *fatwa* unless such statement is published in the *Gazette* in accordance with subsection (4).

A *fatwa* published in the *Gazette* is binding.

49. (1) Upon its publication in the *Gazette*, a *fatwa* shall be binding on every Muslim in the State of Penang as a dictate of his religion and it shall be his religious duty to abide by and uphold the *fatwa*, unless he is permitted by *Hukum Syarak* to depart from the *fatwa* in matters of personal observance.

(2) A *fatwa* shall be recognised by all courts in the State of Penang of all matters laid down therein.

50. (1) A *Fatwa* Committee may amend, modify or revoke any *fatwa* that has been published in the *Gazette* under this Enactment or under the previous Enactment.

Amendment,
modification
or
revocation
of *fatwa*.

(2) An amendment, modification or revocation of a *fatwa* shall be deemed to be a *fatwa* and the provisions of section 48, except subsection 48(5), shall apply thereto.

(3) An amendment, modification or revocation of a *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under subsection (1).

51. (1) Notwithstanding the powers of the *Fatwa* Committee under section 47, whenever it appears to the *Fatwa* Committee that a *fatwa* proposed to be made is related to matters affecting national interest, the *Fatwa* Committee shall adjourn its discussions on the proposed *fatwa*.

Fatwa which
relates to
matters of
national
interest.

(2) The *Fatwa* Committee may make recommendation to the Yang di-Pertuan Agong for his assent to refer the proposed *fatwa* to the National *Fatwa* Committee, through the Conference of Rulers.

(3) Without prejudice to the generality of subsection (1), a *fatwa* shall be deemed to be related to matters affecting national interest if the question is related to any matter, policy, programme or activity which directly affect the interest of the Federal Government, a State Government or any of its ministries, departments or agencies.

(4) If the Yang di-Pertuan Agong gives his assent under subsection (2), the *Fatwa* Committee shall, before the *fatwa* is referred to the National *Fatwa* Committee, inform the State Government of the reference.

(5) When a proposed *fatwa* has been referred to the National *Fatwa* Committee, the Committee shall present its advice and recommendations to the Conference of Rulers in on the matter.

(6) If the National *Fatwa* Committee advises or recommends that the proposed *fatwa* be made, with or without any modification as it may recommend, or advises or recommends another *fatwa* on the same matter and the Conference of Rulers have agreed with the advice and recommendation of the National *Fatwa* Committee, the *Fatwa* Committee shall consider the advice and recommendation and thereupon may cause the *fatwa* according to such advice and recommendation to be published in the *Gazette* without any amendment or modification, and the provision of section 48, except subsection 48(7), shall apply thereto.

(7) A *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under this section.

Adoption of
advice and
recommen-
dation of
National
Fatwa
Committee.

52. (1) The *Fatwa* Committee shall adopt any advice and recommendation of the National *Fatwa* Committee which affects any act or observance which has been agreed upon by the Conference of Rulers as an act or observance which extends to the Federation as a whole pursuant to Article 38(2)(b) of the Federal Constitution.

(2) The advice or recommendation adopted by virtue of subsection (1) shall be deemed to be a *fatwa* and section 48, except subsection 48(5), shall apply thereto.

(3) A *fatwa* published in the *Gazette* shall be accompanied by a statement that the *fatwa* is made under this section.

Request for
opinion of
Fatwa
Committee.

53. If in any court other than a Syariah Court any question on *Hukum Syarak* calls for a decision, the Court may request for the opinion of the *Fatwa* Committee on the question, and the Mufti may certify the opinion of the *Fatwa* Committee to the requesting court.

Qaul
muktamad to
be followed.

54. (1) In issuing any *Fatwa* under section 48, or certifying an opinion under section 53, the *Fatwa* Committee shall ordinarily follow the *qaul muktamad* (accepted views) of the *Mazhab Syafie*.

(2) If the *Fatwa* Committee is of the opinion that following the *qaul muktamad* of the *Mazhab Syafie* will lead to a situation which is repugnant to public interest, the *Fatwa* Committee may follow the *qaul muktamad* of the *Mazhab Hanafi, Maliki or Hambali*.

(3) If the *Fatwa* Committee is of the opinion that none of the *qaul muktamad* of the four *Mazhabs* may be followed without leading to a situation which is repugnant to public interest, the *fatwa* Committee may make the *Fatwa* according to *ijtihad* without being bound by the *qaul muktamad* of any of the four *Mazhabs*.

PART IV
SYARIAH COURTS

55. (1) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Majlis, may by notification in the *Gazette* constitute Syariah Subordinate Courts for the State of Penang at such places as he considers fit.

Establish-
ment of
Syariah
Courts.

(2) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Majlis, may by notification in the *Gazette* constitute a Syariah High Court for the State of Penang.

(3) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Majlis, may by notification in the *Gazette* constitute a Syariah Appeal Court for the State of Penang.

(4) The Yang di-Pertuan Agong on the recommendation of the Chief Syarie Judge, may prescribe in writing a code of ethics which must be observed by all Syarie Judges and Syariah Appeal Court Judges.

56. (1) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the State Executive Council, may appoint a Chief Syarie Judge.

Appoint-
ment of
Chief Syarie
Judge.

(2) A person is qualified for appointment under subsection (1) if he—

(a) is a citizen; and

- (b) has for a period of not less than ten years before his appointment, been a Judge of the Syariah High Court or a *Kadhi* or a Registrar or a Syariah Prosecutor of a State or sometimes one and sometimes another.

(3) The person who, immediately before the commencement of this section, was holding the post of Chief Syarie Judge under the previous Enactment and was performing judicial functions shall, on the commencement of this section, continue to hold office as the Chief Syarie Judge as if he had been appointed under subsection (1).

(4) The appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

Appoint-
ment of
Syariah
Appeal
Court
Judges.

57. (1) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Chief Syarie Judge, may appoint seven Muslims to constitute a standing panel of Syariah Appeal Court Judges.

(2) A person who is appointed under subsection (1) shall hold office for a period of three years and is eligible for reappointment.

(3) Every appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

Appoint-
ment of
Syariah
High Court
Judges.

58. (1) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Chief Syarie Judge, may appoint Syariah High Court Judges.

(2) A person is qualified for appointment under subsection (1) if—

(a) he is a citizen; and

(b) he—

- (i) has for a period of not less than ten years before his appointment, been a Judge of a Syariah Subordinate Court or a *Kadhi* or a Registrar or a Syariah Prosecutor of a State or sometimes one and sometimes another; or

- (ii) has for a period of not less than ten years before his appointment been a *Peguan Syariah* of a State or at any time before that in any State.

(3) A person who, immediately before the commencement of this section, was holding the post of Syariah High Court Judge under the previous Enactment and was performing judicial functions shall, on the commencement of this section, continue to hold office as a Syariah High Court Judge as if he had been appointed under subsection (1).

(4) Every appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

59. (1) The Yang di-Pertuan Agong on the recommendation of the Chief Syariah Judge, may appoint from amongst members of the general public service of the Federation Syariah Subordinate Court Judges.

Appoint-
ment of
Syariah
Subordinate
Court
Judges.

(2) Every appointment under subsection (1) shall be published in the *Gazette*.

60. The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Chief Syariah Judge, may appoint from amongst members of the general public service of the Federation a Chief Registrar of the Syariah Appeal Court, a Registrar of the Syariah High Court and Assistant Registrars of the Syariah Subordinate Courts.

Registrars.

61. (1) A Syariah High Court shall have jurisdiction throughout the State of Penang and shall be presided over by a Syariah High Court Judge.

Jurisdiction
of Syariah
High Court.

(2) Notwithstanding subsection (1), the Chief Syariah Judge may sit as a Syariah High Court Judge and preside over such Court.

(3) The Syariah High Court shall—

- (a) in its criminal jurisdiction, try any offence committed by a Muslim and punishable under this Enactment, Islamic Family Law Enactment (State of Penang) 2004 or under any other written law for the time being in force which prescribes offences and may impose any punishment provided for such offences; and
- (b) in its civil jurisdiction, hear and determine all actions and proceedings if all the parties to the actions or proceedings are Muslims and the actions or proceedings relate to—
 - (i) betrothal, marriage, *ruju'*, divorce, annulment of marriage (*fasakh*), *nusyuz*, or judicial separation (*faraq*) or any other matter relating to the relationship between husband and wife;
 - (ii) any disposition of or claim to property arising out of any of the matters set out in subparagraph (i);
 - (iii) the maintenance of dependants, legitimacy, or guardianship or custody (*hadhanah*) of infants;
 - (iv) the division of, or claims to, *harta sepencarian*;
 - (v) wills or gifts made while in a state of *marad-al-maut*;
 - (vi) gifts inter vivos, or settlements made without adequate consideration in money or money's worth by a Muslim;
 - (vii) *wakaf* or *nazr*;

- (viii) division and inheritance of testate or intestate property;
- (ix) the determination of the persons entitled to share in the estate of a deceased Muslim or the shares to which such persons are respectively entitled;
- (x) a declaration that a person is no longer a Muslim;
- (xi) a declaration that a deceased person was a Muslim or otherwise at the time of his death; and
- (xii) other matters in respect of which jurisdiction is conferred by any written law.

62. (1) A Syariah Subordinate Court shall have jurisdiction throughout the State of Penang and shall be presided over by a Judge of the Syariah Subordinate Court.

Jurisdiction
of Syariah
Subordinate
Court.

(2) The Syariah Subordinate Court shall—

- (a) in its criminal jurisdiction, try any offence committed by a Muslim under this Enactment, Islamic Family Law Enactment (State of Penang) 2004 or any other written law which prescribes offences against the precepts of the religion of Islam for which the punishment provided by such Enactment or other written law does not exceed three thousand ringgit, or imprisonment for a term of two years or both, and may impose any punishment provided for such offences; and
- (b) in its civil jurisdiction, hear and determine all such actions and proceedings as a Syariah High Court is authorised to hear and determine, if the amount or

value of the subject matter in dispute does not exceed one hundred thousand ringgit or is not capable of estimation in terms of moneys (not including claims of *hadhanah* or *harta sepencarian*).

(3) The Yang di-Pertuan Agong may from time to time by order published in the *Gazette* extend the jurisdiction of the Syariah Subordinate Courts.

Appeals to
Syariah
High Court.

63. (1) An appeal shall lie to the Syariah High Court from any decision of a Syariah Subordinate Court—

(a) in its criminal jurisdiction, by the prosecutor or by the person convicted, and such appeal may be against an acquittal, a conviction or a sentence or any of them; and

(b) in its civil jurisdiction—

(i) by any person aggrieved by the decision, if the amount claimed is not less than one thousand ringgit;

(ii) in all cases involving any decision as to personal status, by any person aggrieved by the decision; and

(iii) in all cases relating to maintenance of dependants, by any person aggrieved by the decision; but no appeal shall lie against a decision made by consent; and

(c) in any other case, if the Syariah High Court gives leave to appeal.

(2) In any appeal, the Syariah High Court may—

(a) in a criminal matter, dismiss the appeal, convict and sentence the appellant, order the trial Court to call for the defence or make further inquiry, enhance or alter the nature of the sentence, order a retrial, or alter or reverse any order of the trial Court; and

- (b) in a civil matter, confirm, reverse or vary the decision of the trial Court, exercise any such powers as the trial Court could have exercised, make such order as the trial Court ought to have made, or order a retrial.

64. (1) An appeal or application for leave to appeal under paragraph 63(1)(c) shall be made to the Syariah High Court in such manner as may be prescribed, but in any event within fourteen days from the date of the judgement, order or decision in respect of which the decision was made or, in the event that the applicant was not on that date aware thereof and could not by the exercise of reasonable diligence have become so aware, within fourteen days from the date such judgement, order, or decision came to his knowledge.

Application
for leave to
appeal.

(2) The Syariah High Court, on hearing any application for leave to appeal, may on special ground extend the time for appealing, notwithstanding that it may have expired.

65. If in the course of any proceedings relating to the administration or distribution of the estate of the deceased Muslim, any Court or authority, other than the Syariah High Court or a Syariah Subordinate Court, is under a duty to determine—

Inheritance
certificates.

- (a) the persons entitled to share in the estate; or
- (b) the shares to which such persons are respectively entitled,

the Syariah Court may, on the application of any person who claims to be a beneficiary or his representative, and on payment of the prescribed fee, certify the facts found by it and its opinion as to the persons who are entitled to share in the estate and as to shares to which they are respectively entitled.

66. (1) The Syariah High Court shall have supervisory and revisionary jurisdiction over all Syariah Subordinate Courts and may, if it appears desirable in the interest of justice, either

Supervisory
and
revisionary
jurisdiction
of Syariah
High Court.

of its own motion or at the instance of any party or person interested, at any stage in any matter or proceeding, whether civil or criminal, in any Syariah Subordinate Court, call for and examine any records thereof and may give such directions as justice may require.

(2) Whenever the Syariah High Court calls for the records under subsection (1), all proceedings in the Syariah Subordinate Court on the matter or proceeding in question shall be stayed pending further order of the Syariah High Court.

Jurisdiction
of Syariah
Appeal
Court.

67. (1) The Syariah Appeal Court shall have jurisdiction to hear and determine any appeal against any decision made by the Syariah High Court in the exercise of its original jurisdiction.

(2) When an appeal from a decision of a Syariah Subordinate Court has been determined by the Syariah High Court, the Syariah Appeal Court may on the application of any party grant leave for the determination by itself of any question of law of public interest which has arisen in the course of the appeal and the determination of which by the Syariah High Court has affected the result of the appeal.

(3) When leave has been granted by the Syariah Appeal Court it shall hear and determine the question allowed to be referred for its determination and make such order as the Syariah High Court might have made and as it considers just for the disposal of the appeal.

Supervisory
and
revisionary
jurisdiction
of Syariah
Appeal
Court.

68. (1) The Syariah Appeal Court shall have supervisory and revisionary jurisdiction over the Syariah High Court and may, if it appears desirable in the interest of justice, either on its own motion or at the instance of any party or person interested, at any stage in any matter or proceeding, whether civil or criminal, in the Syariah High Court, call for and examine any records of such matter or proceeding and may give such directions as justice may require.

(2) Whenever the Syariah Appeal Court calls for the records of any matter or proceeding under subsection (1), all proceedings in the Syariah High Court on the matter or proceeding shall be stayed pending the further order of the Syariah Appeal Court.

69. (1) An appeal in the Syariah Appeal Court shall be heard and disposed of by a chairman and two other Judges of the Syariah Appeal Court as the Chief Syarie Judge may determine from amongst the members of the standing panel of Syariah Appeal Court Judges appointed under section 57.

Composition
of Syariah
Appeal
Court.

(2) Notwithstanding section 55, the Chief Syarie Judge may appoint any Judge of the Syariah High Court to be a member of the Syariah Appeal Court for any particular proceeding if the Chief Syarie Judge considers it desirable to do so.

(3) The Chief Syarie Judge shall be the chairman for every proceeding of the Syariah Appeal Court, except—

- (a) if the appeal before the Syariah Appeal Court is against the decision of the Chief Syarie Judge who sat as a Judge of the Syariah High Court; or
- (b) if the Chief Syarie Judge is unable to be the chairman for any other reason,

the Chief Syarie Judge shall appoint the most senior of the Syariah Appeal Court Judges to be chairman.

70. The appeal shall be decided in accordance with the majority opinion of the Syariah Appeal Court.

Decision
by the
majority.

71. (1) If, in the course of any proceeding in an appeal or at any time before the judgement is delivered, any Syariah Appeal Court Judge hearing the proceeding is unable, through illness or any other cause, to attend and complete the

Continuation
of
proceedings
in Syariah
Appeal
Court not-
withstanding
absence of
Judge.

proceeding or otherwise exercise his function as a Judge of that Court, then, if both parties consent, the hearing shall continue and judgement or reserved judgement, as the case may be, shall be given by the remaining two Judges of the Court, and for the purposes of the appeal the Court shall be deemed to have been properly constituted.

(2) In any such case as is mentioned in subsection (1), if there is no unanimous decision by both of the remaining Judges, the appeal shall be re-heard.

(3) If under subsection (1) both parties do not give their consent, or more than one Judge are unable, through illness or any other cause, to attend and complete the proceeding or otherwise exercise their functions as Judges of that Court, the appeal shall be re-heard.

Open Court. **72.** (1) All trials in the Syariah Court shall, subject to any other written law and subsection (2), be open to the public.

(2) Notwithstanding subsection (1), a Court may order that the whole or any part of any proceeding before it be held *in camera* if it is satisfied that such order would be in the interest of justice and propriety.

Language. **73.** The Malay language shall be the language for all proceedings in the Syariah Court and all documents and notes of proceedings may be in the *rumi* or *jawi* script.

Jurisdiction does not extend to non-Muslims. **74.** No decision of the Syariah Appeal Court, Syariah High Court or Syariah Subordinate Court shall involve the right or the property of a non-Muslim.

Reciprocal action. **75.** (1) Where a Syariah Court in any State in Malaysia issues a warrant or summons, as the case may be, under the provisions of any law in force in that State, to be executed or served on any person who is or believed to be in the State of Penang, any Syarie Judge may endorse the warrant or

summons with his signature and the warrant or summons may be executed or served on such person as if the warrant or summons had been issued by a Syariah Court in the State of Penang according to the provisions of this Enactment.

(2) Where a Syariah Court in the State of Penang issues a warrant authorising the arrest of any person, or summons calling any person to appear in a Syariah Court, and such person is or is believed to be in other State in Malaysia and such warrant or summons are executed or served on such person in accordance with any law in force in that State, the warrant or summons shall for the purpose of this Enactment be deemed to have been duly executed or served as if the execution or service had been effected in the State of Penang.

(3) Where a Syariah Court in any State in Malaysia makes an order or a judgement under the provisions of any law in force in that State against a person and such person is or is believed to be in the State of Penang, a Syarie Judge, if satisfied that the order or judgement was duly issued by a competent Syariah Court in any State in Malaysia, may endorse the order or judgement and such order or judgement may be executed or served, as the case may be, as if it had been an order or a judgement lawfully made by any Syariah Court in the State of Penang according to the provisions of this Enactment.

76. (1) No Syariah Appeal Court Judge or Syarie Judge shall be liable to be sued in any Syariah or Civil Court for any act done or ordered to be done by him in the discharge of his judicial duty whether or not within the limits of his jurisdiction, nor shall any order for cost be made against him, provided that at the time he in good faith believed himself to have jurisdiction to do or order the act complained of.

Protection of
Judges,
Court
officials, etc.

(2) No officer of any Court or other person bound to execute the lawful warrant or order of a Syariah Appeal Court Judge or a Syarie Judge shall be liable to be sued in any Syariah or Civil Court for the execution of such warrant or order.

Rules
Committee
of the
Syariah
Courts.

77. (1) There shall be a Rules Committee of the Syariah Court for the making of rules on the procedure of the Syariah Court of Appeal, Syariah High Court and Syariah Subordinate Court.

(2) The Rules Committee of the Syariah Courts shall consists of—

- (a) the Chief Syarie Judge, as chairman;
- (b) the State Legal Adviser or his representative; and
- (c) the following persons appointed by the Chief Syarie Judge:
 - (i) a Syariah Appeal Court Judge;
 - (ii) a Syariah High Court Judge;
 - (iii) a Syariah Subordinate Court Judge;
 - (iv) a *Peguam Syarie*; and
 - (v) a legal officer serving with the Legal Aid Bureau established under the Legal Aid Act 1971.

[Act 26].

(3) The Chief Registrar of the Syariah Appeal Court shall be the Secretary to the Rules Committee of the Syariah Court and shall be responsible to carry out the decisions of the Committee.

(4) The Rules Committee of the Syariah Courts may determine its procedure.

(5) All rules made by the Rules Committee of the Syariah Courts shall be published in the *Gazette*.

PART V

PROSECUTION AND REPRESENTATION

78. (1) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Majlis, may appoint a qualified person from the general public service of the Federation to be the Chief Syarie Prosecutor.

Chief Syarie
Prosecutor
and Syariah
Prosecutors.

(2) The Chief Syarie Prosecutor shall have power exercisable at his discretion to institute, conduct or discontinue any proceeding for an offence before any Syariah Court.

(3) The Majlis, may appoint fit and proper persons from amongst the members of the general public service of the Federation to be Syarie Prosecutors.

(4) Syarie Prosecutors shall act under the general control and direction of the Chief Syarie Prosecutor and may exercise all or any of the rights and powers vested in or exercisable by the Chief Syarie Prosecutor, except rights and powers expressed to be exercisable by the Chief Syarie Prosecutor personally.

79. The Majlis may appoint from amongst the members of the general public service of the Federation a Chief Religious Enforcement Officer and Religious Enforcement Officers to carry out the investigation of offences under this Enactment or under any other written law which prescribes offences against the precepts of the religion of Islam.

Religious
Enforcement
Officers.

80. (1) Subject to subsections (2), (3) and (4), the Majlis may admit any person having sufficient knowledge of Islamic Law to be *Peguam Syarie* to represent parties in any proceeding before a Syariah Court.

*Peguam
Syarie.*

(2) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, make regulations to—

(a) provide for the procedure, qualification and fees for the admission of *Peguam Syarie*; and

(b) regulate, control and supervise the conduct of *Pegulam Syarie*.

(3) Notwithstanding subsection (1)—

(a) any member of the Judicial and Legal Service; or

(b) any person appointed under section 3 of the Legal Aid Act 1976,

[Act 166].
[Cap. 2].
[Cap. 3].

may act as *Pegulam Syarie* representing any party to any proceeding in a Syariah Court if the party could have been represented by him in the Civil Court by virtue of the Legal Profession Act 1976 [or the Advocates Ordinance of Sabah or the Advocates Ordinance of Sarawak] without such member or person having admitted as an advocate or solicitor under that Act or Ordinance.

(4) Notwithstanding subsections (1) and (2), any person who has been admitted as *Pegulam Syarie* under any written law in force in any State in Malaysia shall be admitted as a *Pegulam Syarie* for the State of Penang on application being made by him to the Majlis accompanied by evidence of his admission as a *Pegulam Syarie* in that other State.

(5) A person who, immediately before the commencement of this section, was admitted as a *Pegulam Syarie* under the previous Enactment shall, subject to this Enactment, be deemed to have been admitted to be a *Pegulam Syarie* and shall be entitled to appear in any Syariah Court on behalf of any party to any proceedings before the Syariah Court.

(6) Notwithstanding anything contained in any other written law, no person, other than a *Pegulam Syarie* or a person mentioned in subsection (3), shall be entitled to appear in any Syariah Court on behalf of any party to any proceedings before it.

PART VI

FINANCE

Baitulmal and Financial Procedure of the Majlis

81. (1) A fund known as the Baitulmal is hereby established. Establishment of Baitulmal.

(2) The Baitulmal shall consist of all moneys and property, movable or immovable, which by *Hukum Syarak* or under this Enactment or regulations or rules made thereunder accrue, or are contributed by any persons, to the Baitulmal.

(3) All moneys and property in the Baitulmal shall be vested in the Majlis which shall administer all such moneys and property in accordance with regulations made under this Enactment.

(4) Notwithstanding the regulations referred to in subsection (3), any investment, assets or funds vested in the Majlis may be sold, realised and disposed of, and the proceeds thereof may be invested from time to time in any investments authorized by any written law for the time being in force for the investment of trust funds and *Hukum Syarak*.

(5) Subject to the provisions of this Enactment, the Majlis, with the approval of Yang di-Pertuan Agong, may make regulations for the collection, administration and distribution of all of the property of the Baitulmal.

82. (1) The Majlis shall prepare and submit to Yang di-Pertuan Agong, not later than the thirty first day of October in each year, estimates of all income and expenditure of the Majlis, including the estimates of all property and disposables in kind, in respect of the ensuing year. Estimates of income and expenditure.

(2) The Yang di-Pertuan Agong on the advice of the State Executive Council, may approve such estimates or may direct that the estimates be amended.

(3) Estimates which have been amended, with or without amendments under subsection (2), shall be published in the *Gazette*.

(4) The Majlis may at any time submit to the Yang di-Pertuan Agong supplementary estimates of expenditure in respect of the current year, or, at any time prior to the thirty first day of March in any year, in respect of the preceding year, and the estimates may be approved or amended, and shall be published, in accordance with subsections (2) and (3).

(5) No money shall be expended, or property disposed of in kind, except in accordance with such estimates as are provided for in this section and upon a voucher signed by the Yang di-Pertua or any officer of the Majlis or any other officer authorized by the Yang di-Pertua.

Expenses of
the Majlis.

83. All costs, charges and expenses of administering the property and assets vested in the Majlis, including the cost of maintenance and repair of any immovable property, the salaries and allowances payable to any officer or member of the Majlis in respect of his services as a servant, officer or member of the Majlis, shall be paid out of the property and assets of the Baitulmal.

Bank
accounts.

84. (1) The Majlis may operate such account or accounts as it may deem proper with any bank of its choice.

(2) Payments by Majlis of amounts exceeding five hundred ringgit shall be made by cheques.

(3) All moneys received by or for the Majlis shall be paid into a bank account of the Majlis in the manner provided in the Financial Procedure of the Majlis.

(4) Cheques drawn on any bank account of the Majlis shall be signed by the Yang di-Pertua or by any officer or member of the Majlis or any other officer authorized by the Yang di-Pertua.

85. The provisions of the Statutory Bodies (Accounts and Annual Reports) Act 1980 shall apply to the Majlis and to any corporation established under this Enactment.

Accounts and annual reports.
[Act 240].

Zakat and Fitrah

86. Majlis is empowered to collect *zakat and fitrah* due from every Muslim person in the State of Penang in accordance with Hukum Syarak on behalf of the Yang di-Pertuan Agong.

Power of Majlis to collect *zakat* and *fitrah*.

87. (1) The Majlis with the consent of the Yang di-Pertuan Agong may make regulations to supervise all matters pertaining to collection, administration and division of *zakat and fitrah*.

Power to make regulations.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing, Majlis may make regulations to—

- (a) determine from time to time the rate of value for *zakat and fitrah* payable by every Muslim in the State of Penang;
- (b) create procedures on collection of *zakat and fitrah*;
- (c) appoint *amil*s to collect *zakat and fitrah*; and
- (d) create penalties and provide punishment for matters in relation to the collection and delivery of all proceeds of *zakat and fitrah*.

88. (1) Any person may appeal to the Majlis against any claim on payment of *zakat* or *fitrah* made on him.

Appeal.

(2) Majlis shall consider the appeal and may order that the person pay the amount of *zakat* or *fitrah* claimed on him, or any lesser amount as the Majlis deems fit, or may order that the person is not required to pay *zakat* or *fitrah*, or either one of it in a particular year or years.

(3) The decision of the Majlis towards the appeal shall be conclusive and shall not be questioned in any court.

Wakaf, Nazr and Trust

Majlis to be sole trustee of *wakaf*, *nazr* and trusts.

89. Notwithstanding any provision to the contrary contained in any instrument or declaration creating, governing or affecting it, the Majlis shall be the sole trustee of—

- (a) all *wakaf*, whether *wakaf am* or *wakaf khas*;
- (b) all *nazr am*; and
- (c) all trusts of every description creating any charitable trust for the support and promotion of the religion of Islam or for the benefit of Muslims in accordance with *Hukum Syarak*,

to the extent of any property affected by the *wakaf*, *nazr am* or trust and situated in the State of Penang.

Vesting of *wakaf*, *nazr* and trust property in Majlis.

90. All property subject to section 89 shall without any conveyance, assignment or transfer, and, in the case of immovable property, upon registration under the written law relating to land, vest in the Majlis, for the purpose of the *wakaf*, *nazr am* or trust affecting the property.

Restriction on creation of charitable trusts.

91. (1) Whether or not made by way of will or death-bed gift, no *wakaf* or *nazr* made after the commencement of this section and involving more than one-third of the property of the person making the *wakaf* or *nazr* shall be valid in respect of the excess beyond such one-third.

(2) Every *wakaf khas* or *nazr* made after the commencement of this section shall be null and void unless—

- (a) the Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Majlis, has expressly sanctioned and validated the *wakaf khas* or *nazr*, or

(b) the *wakaf khas* or *nazr* made while the maker was seriously ill and the maker subsequently dies of such illness and was made in writing by an instrument executed by him and witnessed by two adult Muslims living in the same *kariah masjid* as the maker.

(3) This section shall not operate to render valid any will, death-bed gift, *wakaf* or *nazr* which is invalid under the provisions of *Hukum Syarak*.

(4) Any *wakaf* or *nazr* which is valid in accordance with the previous Enactment shall remain valid for the purpose of this Enactment.

92. (1) The income received by the Majlis from a *wakaf khas* shall be applied by it in accordance with the lawful provisions of such *wakaf khas*. Income from *wakaf* and *nazr*.

(2) The income of every *wakaf khas* and of every *nazr am* shall be paid into and form part of the Baitulmal.

93. (1) Subject to subsections (2) and (3), the capital property and assets affected by any lawful *wakaf* or *nazr am* shall not form part of the Baitulmal, but shall be applied in pursuance of such *wakaf* or *nazr am* and held as segregated funds. Capital of *wakaf* and *nazr*.

(2) If due to lapse of time or change of circumstances it is no longer possible beneficially to carry out the exact provisions of any *wakaf* or *nazr am*, the Majlis shall prepare a scheme for the application of the property and assets affected thereby in a manner as closely as may be analogous to that required by the terms of such *wakaf* or *nazr am*, and shall apply the property and assets accordingly.

(3) Notwithstanding subsection (2), the Majlis may, with the approval in writing of the Yang di-Pertuan Agong, direct that the property and assets referred to in subsection (2) shall be added to and form part of the Baitulmal.

(4) If the terms of any *wakaf* or *nazr am* are such that no method of application of the capital property or assets affected thereby is specified, or it is uncertain from such terms in what manner the capital property or assets should be applied, the Majlis may direct that such capital property and assets shall be added to and form part of the Baitulmal.

(5) All instruments creating, evidencing or affecting any *wakaf* or *nazr am*, together with any documents of title or other securities relating thereto, shall be held and retained by the Majlis.

Construction of instruments on *wakaf* and *nazr*.

94. If in the opinion of the Majlis the meaning or effect of any instrument or declaration creating or affecting any *wakaf* or *nazr* is obscure or uncertain, the Majlis may refer the matter to the *Fatwa* Committee for its opinion as to the meaning or effect of the instrument or declaration, and shall act on any opinion so given by the Committee.

Publication of list of *wakaf*, *nazr* and trust property.

95. As soon as possible after the thirty first day of December in every year the Majlis shall prepare, issue and publish in the *Gazette* a list of all properties, investments and assets vested in the Majlis, subject to any trust, *wakaf* or *nazr* and not forming part of the Baitulmal.

PART VII

MOSQUES

Majlis to be sole trustee of mosque and related land.

96. (1) Notwithstanding any provision to the contrary in any written instrument, the Majlis shall be the sole trustee of all mosques in the State of Penang.

(2) Every mosque, together with the land on which it stands and any land which is appurtenant to and used for the purposes of the mosque, other than State land or land reserved for a public purpose, shall, upon registration under the written law relating to land, and without any conveyance, assignment or transfer, vest in the Majlis for the purposes of this Enactment.

97. (1) No person shall, without the permission in writing of the Majlis, erect any building to be used or use or cause to be used any building for purposes which may only be carried on in or by a mosque.

Restriction
on
establish-
ment of
mosques and
penalty.

(2) Any person who contravene the provisions of subsection (1) shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding three thousand ringgit or to imprisonment for term not exceeding one year or to both.

98. (1) The Majlis may at any time—

Establish-
ment of
mosques.

(a) permit a building to be erected for use as a mosque;

(b) permit the use of any building as a mosque; or

(c) prescribe any *surau*, *madrasah* or other building to be a mosque.

(2) The Majlis shall not give its permission or make a prescription under subsection (1) unless the site of the building to be used as mosque has been made a *wakaf* in perpetuity.

(3) The Majlis may, by notification in the *Gazette* determine or alter the boundaries of any *kariah masjid*.

99. (1) The Majlis shall ensure that all mosques in the State of Penang are kept in a proper state of repair and that the compounds thereof are maintained in a proper state of cleanliness.

Maintenance
of mosques
and their
compounds.

(2) The Majlis may raise and apply, or authorize the raising and application of, special funds for the purpose of such repairs and maintenance, or may defray the cost of such repairs and maintenance from the Baitulmal.

(3) The *Jawatankuasa Kariah* shall promptly inform the Majlis of any want of repair in his mosque, and shall inspect or supervise any repairs as agent for and on behalf of the Majlis.

(4) No material alteration to the structure of a mosque shall be made without the written permission of the Majlis.

(5) The Majlis may direct a *Jawatankuasa Kariah* to keep the mosque for which it is responsible in a proper state of repair.

Appoint-
ment of
Pegawai
Masjid.

100. (1) For every mosque in the State of Penang there shall be appointed one or several *Imam, Bilal, and Pembantu Bilal*.

(2) For every mosque that is determined by the Yang di-Pertuan Agong on the advice of the Majlis and the State Executive Council, the *Imam, Bilal* and *Pembantu Bilal* shall be appointed from amongst members of the State public service or the general public service of the Federation.

(3) For every mosque that is not determined under subsection (2) the Majlis shall appoint the *Imam* and *Bilal* from amongst the *ahli kariah* of the mosque.

(4) The *Pembantu Bilal* of the mosque shall be appointed from amongst the *ahli kariah* of a mosque.

(5) Upon the commencement of this section, every person who, immediately before the commencement of this section, was the *Imam, Bilal* or *Pembantu Bilal* of mosques appointed under the previous Enactment shall be deemed to have been duly appointed under this section to be the *Imam, Bilal* or *Pembantu Bilal* respectively of the mosques and shall, subject to section 101, continue to hold office as the *Imam, Bilal* or *Pembantu Bilal* of such mosque.

Tauliah of
Pegawai
Masjid.

101. (1) Every person appointed by the Majlis to be a *Pegawai Masjid*, including every person deemed to have been so appointed under subsection 100(5), shall be given a *tauliah* by the Majlis.

(2) Every *Pegawai Masjid* shall have such powers and duties as may be set out in the regulations made under this Enactment and in his *tauliah*.

102. (1) The appointment of a *Pegawai Masjid* other than the *Imam*, *Bilal* and *Pembantu Bilal* of a mosque determined under subsection 100(2) or deemed to be appointed under subsection 100(5) as a *Pegawai Masjid*, may be terminated by written notice from the Majlis.

Tenure of
office of
*Pegawai
Masjid*.

(2) No *Pegawai Masjid* appointed or deemed to be appointed under subsection 100(5) shall remain in office after reaching the age of sixty years:

Provided that the Majlis may, if it deems fit, appoint any person to be a *Pegawai Masjid* notwithstanding that he has attained the age of sixty years or extend the tenure of office of the *Pegawai Masjid* who has attained the age of sixty years.

(3) The Secretary shall inform the Majlis of any disgraceful conduct on the part of any *Pegawai Masjid*, whether in relation to his duties as *Pegawai Masjid* or otherwise and to make any reasonable recommendations.

103. In the performance of their duties, the *Imam*, *Bilal* and *Pembantu Bilal* shall be subject to the control and direction of the Majlis.

Control and
direction of
*Pegawai
Masjid*.

104. (1) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong make regulations for—

*Jawatan-
kuasa
Kariah*.

(a) the establishment of a *Jawatankuasa Kariah* for a *kariah masjid*;

(b) prescribing the manner in which the members of the *Jawatankuasa Kariah* shall be appointed; and

(c) prescribing the functions of the *Jawatankuasa Kariah*.

(2) The *Jawatankuasa Kariah* of a *kariah masjid*, together with the *Pegawai Masjid*, shall—

- (a) be responsible for the proper conduct and good order of the mosque and all Muslim burial grounds within the *kariah masjid*;
- (b) be responsible for the good conduct of the *anak kariah* in matters relating to the religion of Islam; and
- (c) give due and prompt information to the Majlis of all matters arising in the *kariah masjid* that require the attention of the Majlis.

Exemption
of mosques.

105. The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong by notification in the *Gazette* exempt any mosque from all or any of the provisions of this Part.

PART VIII

CHARITABLE COLLECTIONS

Charitable
collections.

106. (1) Majlis may collect, or by an authorization letter issued by the Majlis, authorize any person or body of persons, on such terms as the Majlis deems fit, to collect moneys or other contributions for any charitable purpose for the support and promotion of the religion of Islam or for the benefit of Muslims in accordance with *Hukum Syarak*.

(2) It shall be deemed to be a term of every authorization granted under subsection (1) that the grantee of such authorization and all other person authorized thereby to collect moneys or other contribution shall—

- (a) issue in respect of every sum so collected a serially numbered receipt in the prescribed form;
- (b) keep true and full accounts of all sums so collected and of the disposal thereof with all proper vouchers;

- (c) produce on demand the counterfoils of such receipts and all such accounts and vouchers for inspection and audit by the Majlis;
 - (d) apply and dispose of all sums so collected in accordance with the terms of such authorization or, if no method for the disposal of the sums is expressly authorized by the authorization letter, pay and account for the sums to the Baitulmal.
- (3) Moneys collected pursuant to this section may be applied for any purpose specified by the Majlis, and if there is no purpose so specified, shall form part of the Baitulmal.
- (4) No person shall make or take part in any collection of money for any purpose as mentioned in subsection (1) except with the express authority of the Majlis or by virtue of an authorization letter under subsection (1).
- (5) Any person who contravenes subsection (4) shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

PART IX

CONVERSION TO THE RELIGION OF ISLAM

- 107.** (1) The following requirements shall be complied with for a valid conversion of a person to the religion of Islam—
- (a) the person must utter in reasonably intelligible Arabic the two clauses of the Affirmation of Faith;
 - (b) at the time of uttering the two clauses of the Affirmation of Faith the person must be aware that they mean “I bear witness that there is no God but Allah and I bear witness that the Prophet Muhammad S.A.W. is the Messenger of Allah”; and

Require-
ments for
conversion
to the
religion of
Islam.

(c) the utterance must be made of the person's own free will.

(2) A person who is incapable of speech may, for the purpose of fulfilling the requirement of paragraph (1)(a), utter the two clauses of the Affirmation of Faith by means of signs that convey the meaning specified in paragraph (1)(b).

Moment of conversion to the religion of Islam.

108. A person is converted to the religion of Islam and becomes a Muslim as soon as he finished uttering the two clauses of the Affirmation of Faith provided that the requirements of section 107 are fulfilled; and that person shall thereupon be referred to as a *mualaf*.

Duties and obligations of a *mualaf*.

109. From the moment of his conversion, a *mualaf* becomes subject to the same duties and obligations as any other Muslim.

Registrar of *Mualafs*.

110. The Majlis shall appoint a Registrar of *Mualafs* to maintain a Register of *Mualafs* in the prescribed form for the registration of *mualaf*.

Registration of *Mualafs*.

111. (1) A person who has converted to the religion of Islam may apply to the Registrar in the prescribed form for registration as a *mualaf*.

(2) If the Registrar is satisfied that the requirements of section 107 have been fulfilled in respect of the applicant, the Registrar may register the applicant's conversion to the religion of Islam by entering in the Register of *Mualafs* the name of the applicant and other particulars as indicated in the Register of *Mualafs*.

(3) The Registrar shall also determine the date of conversion to the religion of Islam of the applicant and enter the date in the Register of *Mualafs*.

(4) In order to satisfy himself of the fact and date of conversion to the religion of Islam by the applicant, and the other particulars to be entered in the Register of *Mualafs*, the

Registrar may make such inquiries and call for such evidence as he considers necessary; but this subsection shall not be construed as precluding the Registrar from relying solely on the words of the applicant as far as the fact and date of conversion are concerned.

(5) If the Registrar is not satisfied that the requirements of section 107 have been fulfilled in respect of the applicant, he may permit the applicant to utter, in his presence or in the presence of any of his officers, the two clauses of the Affirmation of Faith in accordance with the requirements of section 107.

112. (1) The Registrar shall furnish every person whose conversion to the religion of Islam has been registered a Certificate of Conversion to the Religion of Islam in the prescribed form.

Certificates
of
Conversion
to the
Religion of
Islam.

(2) A Certificate of Conversion to Religion of Islam shall be conclusive proof of the facts stated in the Certificate.

113. (1) A person who has converted to the religion of Islam and has been registered in the Register of *Mualafs* shall, for the purposes of any Federal or State law, and for all time, be treated as a Muslim.

Recognition
of *mualafs*
as Muslims.

(2) A person whose conversion to the religion of Islam has been registered under any law of any State shall, for all purposes in the State of Penang and for the purposes of implementing the provisions of any law in the State of Penang, be treated as a Muslim.

114. If any question arises as to whether a person is a *mualaf*, and the person is not registered in the Register of *Mualafs* or under any law of any State as a *mualaf*, that question shall be decided on the merits of the case in accordance with section 107.

Determina-
tion whether
a non-
registered
person is a
mualaf.

Offence of giving false information.

115. Any person who, in an application for registration under section 111, or in response to any request for information or evidence made by the Registrar under that section, wilfully furnishes to the Registrar any false or misleading information or evidence shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding one thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Power to make regulations.

116. The Majlis may make regulations for the carrying into effect of the provisions of this Part.

Capacity to convert to the Religion of Islam.

117. For the purpose of this Part, a person who is not a Muslim may convert to the religion of Islam if he is of sound mind and—

(a) has attained the age of eighteen years; or

(b) if he has not attained the age of eighteen years, his parent or guardian consents to his conversion.

PART X

ISLAMIC RELIGIOUS EDUCATION

Islamic Religious Teaching Supervisory Committee.

118. (1) The Majlis shall appoint a committee known as the Religious Teaching Supervisory Committee, which shall consist of—

(a) the Mufti, as a Chairman; and

(b) not less than three and not more than seven persons with appropriate experience, knowledge and expertise.

(2) The Majlis shall be responsible for implementing the decisions of the Committee.

(3) The Religious Teaching Supervisory Committee shall have power to grant a *tauliah* for the purpose of the teaching of the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam and to withdraw such *tauliah*.

(4) The Majlis may make regulations providing for—

- (a) the procedure, requirements and other matters relating to the granting of a *tauliah* under this section, including the fees chargeable;
- (b) the procedure of the Islamic Religious Teaching Supervisory Committee; and
- (c) the allowance to be paid to the members of the Committee.

119. (1) Any person who teaches the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam without a *tauliah* granted under section 118 shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three years or to both.

Offence of teaching the Religion of Islam or any aspect of the Religion of Islam without a *tauliah*.

(2) Subsection (1) shall not apply to—

- (a) any person or class of person exempted by the Majlis under section 121 of this Enactment; or
- (b) any person who teaches the religion of Islam or any aspect of the religion of Islam in his own residence to members of his own household only.

120. Subject to the Control of Islamic Religious Schools Enactment (Penang) 1989 the Majlis shall have power to register Islamic Religious schools in the State of Penang.

Religious schools.
[Enactment No. 1 of 1989]

121. The Majlis may exempt any person or class of persons from any provisions of this Part.

Exemption.

PART XI

GENERAL

General
power to
make
regulations.

122. (1) The Majlis, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, may make regulations, which shall be published in the *Gazette*, for carrying into effect the provisions of this Enactment.

(2) Without prejudice to the generality of powers conferred under subsection (1), regulations may be made to provide for—

- (a) the procedure of the Majlis, the form and method of executing instruments by the Majlis, and the appointment of officers of the Majlis;
- (b) the fees to be paid in respect of any act or thing done under or in pursuance of this Enactment, and the method of collecting and disposing of such fees;
- (c) the appointment of committees of the Majlis and their powers, duties, and procedure;
- (d) the forms, registers, books of account, reports, accounts, estimates, and other documents to be used in respect of any act or thing done under or in pursuance of this Enactment.
- (e) the conduct of any charitable collection and the disposal of its proceeds;
- (f) the conduct of any mosque or *surau* or burial ground and all matters relating thereto;
- (g) the powers and duties of any *Pegawai Masjid*;
- (h) the determination and amendment of the boundaries of a *kariah masjid*;

- (i) the care and instruction of *mualafs*, and the method of registering *mualafs*;
- (j) subject to the Control of Islamic Religious schools Enactment (Penang) 1989, the administration of Islamic schools and activities relating to the teaching of the religion of Islam; and
- (k) other matters necessary for the implementation of the provisions of this Enactment.

123. (1) All rules, proclamations, orders, notices, forms, authorization letters and appointments issued or made under or by virtue of any written law repealed by virtue of this Enactment shall remain in force, in so far as they are not inconsistent with this Enactment, until revoked or replaced by regulations, rules, proclamations, orders, notices, forms, authorization letters or appointments issued or made under this Enactment.

Savings and transitional.

(2) On the coming into force of this Enactment, all the powers of the Courts constituted under the previous Enactment shall be taken over or exercised by the Courts constituted under this Enactment and any reference in any written law or otherwise to the Courts constituted under the previous Enactment shall be deemed to be a reference to the Courts constituted under this Enactment.

124. (1) The Administration of Islamic Religious Affairs Enactment of the State of Penang 1993 is repealed.

Repeal.
[Enactment
No. 7 of
1993].

(2) Where any case or matter before any court is pending on the coming into force of this Enactment, the provisions of this Enactment shall apply in respect of the proceeding of such case or matter to the extent that it causes no injustice.

FIRST SCHEDULE

[Subsection 2(3)]

ARABIC SCRIPT FOR CERTAIN WORDS AND EXPRESSIONS

Faraq	—	فرق
Fasakh	—	فسخ
<i>Fatwa</i>	—	فتوي
Hadith	—	حديث
Hukum Syarak	—	حكم شرع
Ijtihad	—	إجتهد
Kariah	—	قرية
Nas	—	نص
Naqib	—	ناقب
Nazr	—	نزر
Qaul muhtamad	—	قول معتمد
Quran	—	القرآن
Ratib	—	راتيب
Syariah	—	شرعية

SECOND SCHEDULE

[Subsection 8(3)]

1. Nothing in section 8 shall be deemed to authorize the Majlis to make an order to establish any corporation having any duty, power or right which is not within the duties, powers or rights of the Majlis under this Enactment.
2. Subject to the other provisions of this Enactment, any order made under section 8 shall be binding on the corporation in respect of which it was made and shall have effect for all purposes as if it had been enacted in this Enactment.
3. The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong at any time amend, revoke or add to any order made in respect of any corporation under section 8.
4. The Majlis shall keep a register of all corporations established by it under section 8 and such register together with copies of all orders made

under that section shall be open to public inspection at such place or places and at such times as it may prescribe.

5. (1) The Majlis may, with the approval of the Yang di-Pertuan Agong, by order published in the *Gazette*, direct that any corporation established by it shall be wound-up and dissolved.

(2) Upon the dissolution of any corporation under this paragraph, the assets of the corporation, after payment of all liabilities, shall be transferred to and be vested in the Majlis.

(3) The winding-up of a corporation under this paragraph shall be conducted in such manner as the Majlis may prescribe.

6. Every corporation established under section 8—

- (a) shall be a body corporate by such name as the Majlis shall give to it;
- (b) shall have perpetual succession;
- (c) may sue and be sued in the name given by the Majlis; and
- (d) for the purpose of furthering or fulfilling its functions may—
 - (i) enter into contracts;
 - (ii) hold and deal in or with any movable or immovable property; and
 - (iii) do all other matters and things incidental or appertaining to a body corporate not inconsistent with the provisions of this Enactment.

subject to such restrictions as may be prescribed by the Majlis in each case.

7. (1) Every corporation shall have a corporate seal, which shall bear such device as the corporation, with the approval of the Majlis, may approve, and such seal may from time to time be broken, changed, altered and made anew by the corporation with the approval of the Majlis.

(2) Until a seal is provided by a corporation under this paragraph, a stamp bearing the name of the corporation may be used as a common seal.

(3) The common seal, or the stamp referred to in subparagraph (2), shall be in the custody of such person as the corporation shall direct and shall be authenticated by that person; and all deeds, documents and other instruments purporting to be sealed with such seal, authenticated as aforesaid, shall until the contrary is proved be deemed to have been validly executed.

(4) Any document or instrument which if executed by a person not being a body corporate would not be required to be under seal may in like manner be executed by the corporation.

(5) The seal of every corporation shall be officially and judicially noticed.

Passed in the State Legislative Assembly on the 13 day of October 2004.

KASIM BIN MD. ISA
Clerk of the Legislative Assembly
Penang

[JKNPP/(S)/01/13/1. PU/PP 3359]

ENAKMEN UNDANG-UNDANG KELUARGA ISLAM (NEGERI PULAU PINANG) 2004

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN 1

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
2. Tafsiran
3. Kecualian prerogatif
4. Pemakaian
5. Kriteria untuk memutuskan sama ada seseorang itu orang Islam
6. Perkahwinan sah yang masih berterusan hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini dan boleh dibubarkan hanya di bawah Enakmen ini

BAHAGIAN II

PERKAHWINAN

7. Orang yang boleh mengahwinkan perkahwinan
8. Umur minimum untuk perkahwinan
9. Pertalian yang melarang perkahwinan
10. Orang dari agama lain
11. Perkahwinan tak sah
12. Perkahwinan yang tidak boleh didaftarkan
13. Persetujuan dikehendaki
14. Perkahwinan seseorang perempuan
15. Pertunangan

Permulaan Kepada Perkahwinan

Seksyen

16. Permohonan untuk kebenaran berkahwin
17. Mengeluarkan kebenaran berkahwin
18. Rujukan kepada dan tindakan oleh Hakim Syarie
19. Kebenaran perlu sebelum akad nikah
20. Tempat perkahwinan
21. Mas kahwin dan pemberian
22. Catatan dalam Daftar Perkahwinan
23. Poligami
24. Akad nikah perkahwinan di Kedutaan-Kedutaan Malaysia, dsb., di luar negeri

BAHAGIAN III

PENDAFTARAN PERKAHWINAN

25. Pendaftaran
26. Surat perakuan nikah dan surat perakuan ta'liq
27. Melaporkan perkahwinan yang tak sah atau menyalahi undang-undang
28. Pelantikan Ketua Pendaftar, Pendaftar, Timbalan dan Penolong Pendaftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju' Orang Islam
29. Buku dan Daftar hendaklah disimpan mengenai semua perkahwinan
30. Salinan catatan hendaklah dihantar kepada Ketua Pendaftar
31. Pendaftaran perkahwinan yang diakadnikahkan di luar negeri oleh orang yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang
32. Daftar yang tidak diakui di sisi undang-undang
33. Pendaftaran sukarela perkahwinan orang Islam yang diakadnikahkan dahulunya di bawah mana-mana undang-undang
34. Efek pendaftaran di sisi undang-undang

BAHAGIAN IV

PENALTI DAN PELBAGAI PERUNTUKAN BERHUBUNGAN DENGAN AKAD
NIKAH DAN PENDAFTARAN PERKAHWINAN

Seksyen

35. Tidak hadir di hadapan Pendaftar dalam masa yang ditetapkan
36. Pelanggaran terhadap seksyen 32
37. Gangguan terhadap perkahwinan
38. Akuan atau pernyataan palsu untuk mendapatkan perkahwinan
39. Akad nikah perkahwinan yang tidak dibenarkan
40. Kesalahan-kesalahan berhubungan dengan akad nikah perkahwinan
41. Kebenaran untuk mendakwa
42. Membetulkan kesilapan
43. Pemeriksaan Daftar Perkahwinan dan indeks perkahwinan
44. Bukti

BAHAGIAN V

PEMBUBARAN PERKAHWINAN

45. Takat kuasa untuk membuat sesuatu perintah
46. Pertukaran agama
47. Perceraian dengan talaq atau dengan perintah
48. Timbangtara oleh Hakam
49. Perceraian khul' atau cerai tebus talaq
50. Perceraian di bawah ta'liq atau janji
51. Perceraian dengan li'an
52. Hidup semula sebagai suami isteri atau ruju'
53. Perintah untuk membubarkan perkahwinan atau untuk fasakh

190 PULAU PINANG NO. 5 TAHUN 2004

Seksyen

54. Anggapan mati
55. Penyenggaraan Daftar Perceraian dan Pembatalan
56. Pendaftaran perceraian
57. Pendaftaran perceraian di luar Mahkamah
58. Mut'ah atau pemberian saguhati kepada perempuan yang diceraikan tanpa sebab yang patut
59. Hak terhadap mas kahwin, dsb., tidak akan tersentuh

BAHAGIAN VI

NAFKAH ISTERI, ANAK DAN LAIN-LAIN

60. Kuasa Mahkamah memerintah nafkah bagi isteri, dan efek nusyuz
61. Kuasa Mahkamah untuk memerintah nafkah bagi seseorang tertentu
62. Pentaksiran nafkah
63. Kuasa Mahkamah untuk memerintahkan cagaran diberi bagi nafkah
64. Mengkompaun nafkah
65. Lamanya tempoh perintah nafkah
66. Hak terhadap nafkah atau pemberian selepas perceraian
67. Kuasa Mahkamah untuk mengubah perintah nafkah
68. Kuasa mahkamah untuk mengubah perjanjian nafkah
69. Nafkah yang kena dibayar di bawah perintah Mahkamah tidak boleh dipindahkan hakmiliknya
70. Menuntut tunggakan nafkah
71. Nafkah sementara
72. Hak tempat tinggal
73. Kewajipan menanggung nafkah anak
74. Kuasa Mahkamah memerintahkan nafkah bagi kanak-kanak

Seksyen

75. Kuasa bagi Mahkamah memerintahkan cagaran bagi nafkah seseorang anak
76. Kuasa bagi Mahkamah mengubah perintah mengenai penjagaan atau nafkah seseorang anak
77. Kuasa bagi Mahkamah mengubah perjanjian penjagaan atau nafkah seseorang anak
78. Menuntut tunggakan nafkah seseorang anak
79. Kewajipan menanggung nafkah seseorang kanak-kanak yang diterima sebagai ahli keluarga
80. Lamanya tempoh perintah bagi nafkah anak
81. Kewajipan menanggung nafkah anak-anak tak sahtaraf

BAHAGIAN VII

PENJAGAAN

Hadhanah atau Penjagaan Kanak-Kanak

82. Orang yang berhak menjaga kanak-kanak
83. Kelayakan-kelayakan yang perlu untuk penjagaan
84. Bagaimana hak penjagaan hilang
85. Lamanya penjagaan
86. Penjagaan anak-anak tak sahtaraf
87. Kuasa Mahkamah membuat perintah mengenai penjagaan
88. Perintah tertakluk kepada syarat-syarat

Penjagaan ke atas Orang Dan Harta

89. Orang yang berhak kepada penjagaan
90. Kuasa ke atas harta tak alih dan harta alih
91. Pelantikan penjaga-penjaga oleh Mahkamah
92. Pelantikan ibu sebagai penjaga melalui wasiat

192 PULAU PINANG NO. 5 TAHUN 2004

Seksyen

93. Penjaga bersama dengan ibu
94. Perubahan kuasa penjaga harta
95. Pemecatan penjaga
96. Cagaran hendaklah diberi
97. Had kuasa bagi penjaga yang dilantik oleh Mahkamah
98. Penjaga tidak boleh memberi akuan penyelesaian mengenai harta modal
99. Penjaga boleh menanggung kanak-kanak daripada pendapatan
100. Perintah khas mengenai harta kecil
101. Permohonan untuk mendapatkan pendapat, dsb.
102. Perintah larangan oleh Mahkamah
103. Penjaga bagi anak yatim
104. Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang nasihat pegawai-pegawai kebajikan, dsb.
105. Kuasa Mahkamah untuk menghalang anak dibawa keluar dari Malaysia

Relif-Relif Lain

106. Kuasa bagi Mahkamah membatalkan dan manahan perpindahan-perpindahan yang dimaksudkan untuk mengecewakan tuntutan-tuntutan nafkah
107. Perintah tegahan
108. Perintah tegahan melupuskan harta sepencarian

BAHAGIAN VIII

PELBAGAI

109. Pengiktirafan perkahwinan orang Islam yang dilakukan di luar Negeri Pulau Pinang
110. Pengiktirafan perkahwinan-perkahwinan yang dilakukan di Kedutaan-Kedutaan, dsb., di Negeri Pulau Pinang

Kesahtarafan Anak

Seksyen

111. Siapakah yang dikaitkan sebagai bapa
112. Kelahiran lebih empat tahun selepas pembubaran perkahwinan
113. Kelahiran selepas pengisytiharan bahawa 'iddah telah tamat
114. Persetubuhan syubhah
115. Syarat-syarat bagi pengakuan yang sah
116. Anggapan daripada pengakuan boleh dipatahkan
117. Pengakuan oleh perempuan yang sedang dalam 'iddah
118. Mengakui seorang lain sebagai ibu atau bapa
119. Pengakuan lain daripada sebagai anak, ibu atau bapa
120. Pengakuan tidak boleh dibatalkan

Perintah Supaya Hidup Bersama Semula

121. Permohonan oleh isteri yang ditinggal langsung

Pembahagian Harta Sepencarian

122. Kuasa Mahkamah memerintah pembahagian harta sepencarian

Rayuan

123. Rayuan

BAHAGIAN IX

PENALTI

124. Poligami tanpa kebenaran Mahkamah
125. Perceraian di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah
126. Tidak membuat laporan
127. Meninggal langsung isteri
128. Menganiaya isteri atau suami

194 PULAU PINANG No. 5 TAHUN 2004

Seksyen

- 129. Tidak memberi keadilan yang sewajarnya kepada isteri
- 130. Isteri tidak menurut perintah
- 131. Percubaan menjadi murtad untuk membatalkan perkahwinan
- 132. Persetubuhan luar nikah antara orang yang bercerai
- 133. Kecuaian dengan sengaja untuk mematuhi perintah
- 134. Percubaan dan subahat

BAHAGIAN X

AM

- 135. Kuasa bagi membuat kaedah-kaedah
- 136. Pemansuhan

JADUAL

PULAU PINANG

ENAKMEN No. 5 tahun 2004

DIPERKENANKAN

(MOHOR KERAJAAN)

**TUN DATO' SERI UTAMA
(DR.) HAJI ABDUL RAHMAN
BIN HAJI ABBAS
*Yang di-Pertua Negeri***

*6 Ramadan 1425
20 Oktober 2004*

Suatu Enakmen bagi meminda dan menyatukan peruntukan-peruntukan Undang-Undang Keluarga Islam mengenai perkahwinan, perceraian, nafkah, penjagaan dan perkara-perkara lain berkaitan dengan kehidupan keluarga.

[]

DIPERUNDANGKAN oleh Kuasa Undangan Negeri Pulau Pinang seperti berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

1. (1) Enakmen ini bolehlah dinamakan Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004.

Tajuk
ringkas dan
permulaan
kuat kuasa.

(2) Enakmen ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Yang di-Pertuan Agong melalui pemberitahuan dalam *Warta*.

2. (1) Dalam Enakmen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

Taksiran.

“anak dara” ertinya seorang perempuan yang belum pernah bersetubuh, sama ada sudah berkahwin atau belum;

“baligh” ertinya umur baligh mengikut Hukum Syarak;

“balu” ertinya perempuan yang suaminya telah mati;

“bermastautin” ertinya tinggal tetap atau pada kelazimannya bermukim dalam sesuatu kawasan yang tertentu;

“darar syarie” ertinya bahaya, mengikut kebiasaan yang diakui oleh Hukum Syarak, yang menyentuh isteri mengenai agama, nyawa, tubuh badan, akal fikiran, maruah atau harta benda;

“duda” ertinya lelaki yang isterinya telah mati;

“Enakmen Pentadbiran” ertinya Enakmen Pentadbiran Agama Islam (Negeri Pulau Pinang) 2004;

“fasakh” ertinya pembubaran nikah disebabkan oleh sesuatu hal keadaan yang diharuskan oleh Hukum Syarak mengikut seksyen 53;

“Hakim Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Rayuan Syariah yang dilantik di bawah subseksyen 57(1), Enakmen Pentadbiran;

“Hakim Syarie” atau “Hakim” ertinya seseorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang dilantik di bawah subseksyen 58(1) atau subseksyen 59(1) Enakmen Pentadbiran;

“harta sepencarian” ertinya harta yang diperolehi bersama oleh suami isteri semasa perkahwinan berkuat kuasa mengikut syarat-syarat yang ditentukan oleh Hukum Syarak;

“Hukum Syarak” ertinya Hukum Syarak mengikut Mazhab Shafie atau mengikut mana-mana satu Mazhab Maliki, Hanafi atau Hambali;

“iqrar” ertinya suatu pengakuan yang dibuat oleh seseorang, secara bertulis atau lisan atau dengan isyarat, menyatakan bahawa ia mempunyai kewajipan atau tanggungan terhadap seseorang lain berkenaan dengan sesuatu hak;

“janda” ertinya perempuan yang telah bernikah dan diceraikan setelah bersetubuh;

“kariah masjid”, berhubungan dengan sesuatu masjid, ertinya kawasan, yang sempadannya ditetapkan di bawah subseksyen 98(3) Enakmen Pentadbiran;

“Ketua Pendaftar” ertinya Ketua Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju’ Orang Islam yang dilantik di bawah seksyen 28;

“Ketua Pendakwa Syarie” ertinya Ketua Pendakwa Syarie yang dilantik di bawah subseksyen 78(1) Enakmen Pentadbiran;

“Kitabiyah” ertinya—

- (a) seorang perempuan dari keturunan Bani Ya’qub; atau
- (b) seorang perempuan Nasrani dari keturunan orang-orang Nasrani sebelum Nabi Muhammad menjadi Rasul; atau
- (c) seorang perempuan Yahudi dari keturunan orang-orang Yahudi sebelum Nabi Isa menjadi Rasul;

“Mahkamah Syariah” atau “Mahkamah” ertinya Mahkamah Tinggi Syariah atau Mahkamah Rendah Syariah, mengikut mana-mana yang berkenaan, yang ditubuhkan di bawah subseksyen 55(1) atau 55(2) Enakmen Pentadbiran;

“Mahkamah Rayuan Syariah” ertinya Mahkamah Rayuan Syariah yang ditubuhkan di bawah subseksyen 55(3) Enakmen Pentadbiran;

“Majlis” ertinya Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang yang ditubuhkan di bawah subseksyen 4(1) Enakmen Pentadbiran;

“mas kahwin” ertinya pembayaran kahwin yang wajib dibayar di bawah Hukum Syarak oleh suami kepada isteri pada masa perkahwinan diakadnikahkan, sama ada berupa wang yang sebenarnya dibayar atau diakui sebagai hutang dengan atau tanpa cagaran, atau berupa sesuatu yang menurut Hukum Syarak, dapat dinilai dengan wang;

“mut’ah” ertinya bayaran saguhati yang diberi dari segi Hukum Syarak kepada isteri yang diceraikan;

“nasab” ertinya keturunan yang berasaskan pertalian darah yang sah;

“Peguam Syarie” ertinya orang yang diterima menjadi Peguam Syarie di bawah seksyen 80 Enakmen Pentadbiran;

“pemberian” ertinya pemberian sama ada dalam bentuk wang atau benda-benda yang diberikan oleh suami kepada isteri pada masa perkahwinan;

“Pendaftar” ertinya Pendaftar Kanan Perkahwinan, Perceraian dan Ruju’ Orang Islam yang dilantik di bawah seksyen 28, dan termasuk Pendaftar dan Penolong Pendaftar;

“persetubuhan syubhah” ertinya persetubuhan yang dilakukan di atas anggapan sah akad nikah akan tetapi sebenarnya akad itu tidak sah (fasid) atau persetubuhan yang berlaku secara tersilap dan termasuk mana-mana persetubuhan yang tidak dihukum Had dalam Islam;

“ruju’” ertinya perkembalian kepada nikah yang asal;

“sesusuan” ertinya penyusuan bayi dengan perempuan yang bukan ibu kandungnya sekurang-kurangnya sebanyak lima kali yang mengenyangkan dalam masa umurnya dua tahun ke bawah;

“ta’liq” ertinya lafaz perjanjian yang dibuat oleh suami selepas akad nikah mengikut Hukum Syarak dan peruntukan Enakmen ini;

“tak sahtaraf”, berhubung dengan seseorang anak, ertinya dilahirkan di luar nikah dan bukan anak dari persetubuhan syubhah;

“tarikh yang ditetapkan” ertinya tarikh yang ditetapkan di bawah seksyen 1 untuk mula berkuatkuasanya Enakmen ini;

“thayyib” ertinya perempuan yang pernah bersetubuh;

“wali Mujbir” ertinya bapa atau datuk sebelah bapa dan ke atas;

“wali Raja” ertinya wali yang ditauliahkan oleh Yang di-Pertuan Agong, dalam hal Wilayah Persekutuan, Melaka, Pulau Pinang, Sabah dan Sarawak, atau oleh Raja, dalam hal mana-mana Negeri lain, untuk mengahwinkan perempuan yang tidak mempunyai wali dari nasab;

(2) Semua perkataan dan ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini dan yang tidak ditakrifkan dalam Enakmen ini tetapi ditakrifkan dalam Akta Tafsiran 1948 dan 1967 *[Akta 388]*. hendaklah mempunyai erti yang diberi kepadanya masing-masing oleh Akta itu setakat yang erti sedemikian tidak bercanggah dengan Hukum Syarak.

(3) Bagi mengelakkan keraguan tentang identiti atau pentafsiran perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan yang digunakan dalam Enakmen ini yang disenaraikan dalam Jadual, rujukan bolehlah dibuat kepada skrip bahasa Arab bagi perkataan-perkataan dan ungkapan-ungkapan itu yang ditunjukkan bersestentangan dengannya dalam Jadual itu.

(4) Yang di-Pertuan Agong boleh dari semasa ke semasa meminda, memotong daripada, atau menambah kepada, Jadual itu.

3. Tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Enakmen ini boleh mengurangkan atau menyentuh hak-hak dan kuasa-kuasa prerogatif Yang di-Pertuan Agong sebagai Ketua Agama Islam dalam Negeri Pulau Pinang sebagaimana yang ditetapkan dan dinyatakan dalam Perlembagaan Negeri Pulau Pinang. *Kecualian prerogatif.*

4. Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dengan nyata *Pemakaian.* selainnya, Enakmen ini terpakai bagi semua orang Islam yang tinggal dalam Negeri Pulau Pinang dan bagi semua orang Islam yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang tetapi tinggal di luar Negeri itu.

5. Jika bagi maksud-maksud Enakmen ini timbul apa-apa soal tentang sama ada seseorang itu orang Islam, soal itu hendaklah diputuskan mengikut kriterium reputasi am, tanpa membuat apa-apa percubaan untuk mempersoalkan keimanan, kepercayaan, kelakuan, perangai, watak, perbuatan atau kemungkiran orang itu. *Kriterium bagi memutuskan sama ada seseorang itu orang Islam.*

Perkahwinan sah yang masih berterusan hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini dan boleh dibubarkan hanya di bawah Enakmen ini.

6. (1) Tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini boleh menyentuh sahnya sesuatu perkahwinan yang telah diakadnikahkan di bawah mana-mana undang-undang di mana-mana jua pun sebelum tarikh yang ditetapkan.

(2) Perkahwinan sedemikian, jika sah di bawah undang-undang yang di bawahnya ia telah diakadnikahkan, hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini.

(3) Tiap-tiap perkahwinan sedemikian, melainkan jika tidak diakui di bawah undang-undang yang dibawahnya ianya telah diakadnikahkan, hendaklah berterusan sehingga dibubarkan—

- (a) dengan kematian salah seorang daripada pihak yang berkahwin itu;
- (b) dengan apa-apa talaq sebagaimana yang dilafazkan di bawah Enakmen ini;
- (c) dengan perintah Mahkamah yang layak berbidang kuasa; atau
- (d) dengan perisytiharan pembatalan yang dibuat oleh Mahkamah yang layak berbidang kuasa.

BAHAGIAN II

PERKAHWINAN

Orang yang boleh mengakadnikahkan perkahwinan.

7. (1) Sesuatu perkahwinan di Negeri Pulau Pinang hendaklah mengikut peruntukan Enakmen ini dan hendaklah diakadnikahkan mengikut Hukum Syarak oleh—

- (a) wali di hadapan Pendaftar;
- (b) wakil wali di hadapan dan dengan kebenaran Pendaftar; atau
- (c) Pendaftar sebagai wakil wali.

(2) Jika sesuatu perkahwinan itu melibatkan seorang perempuan yang tiada mempunyai wali dari nasab, mengikut Hukum Syarak, perkahwinan itu hendaklah diakadnikahkan hanya oleh wali Raja.

8. Tiada sesuatu perkahwinan boleh diakadnikahkan di bawah Enakmen ini jika lelaki itu berumur kurang daripada lapan belas tahun atau perempuan itu berumur kurang daripada enam belas tahun kecuali jika Hakim Syarie telah memberi kebenarannya secara bertulis dalam hal keadaan tertentu.

Umur minimum untuk perkahwinan.

9. (1) Tiada seseorang lelaki atau perempuan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh, oleh sebab nasab, berkahwin dengan—

Pertalian yang melarang perkahwinan.

- (a) ibunya atau bapanya;
- (b) neneknya atau datuknya hingga ke atas, sama ada dari sebelah bapa atau dari sebelah ibu;
- (c) anak perempuannya atau anak lelakinya dan cucu perempuannya atau cucu lelakinya hingga ke bawah;
- (d) saudara perempuan atau saudara lelaki seibu sebapa, saudara perempuan atau saudara lelaki sebapa, dan saudara perempuan atau saudara lelaki seibu;
- (e) anak perempuan atau anak lelaki kepada saudara lelaki atau saudara perempuan hingga ke bawah;
- (f) ibu saudara atau bapa saudara sebelah bapanya hingga ke atas; dan
- (g) ibu saudara atau bapa saudara sebelah ibunya hingga ke atas.

(2) Tiada seseorang lelaki atau perempuan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh, oleh sebab pertalian kahwin, berkahwin dengan—

- (a) ibu mertuanya atau bapa mertuanya hingga ke atas;
- (b) ibu tirinya atau bapa tirinya, iaitu isteri bapanya atau suami ibunya;
- (c) nenek tirinya atau datuk tirinya, iaitu isteri kepada datuknya atau suami kepada neneknya, sama ada dari sebelah bapa atau sebelah ibu;
- (d) menantunya, lelaki atau perempuannya; dan
- (e) anak perempuan tirinya atau anak lelaki tirinya hingga ke bawah daripada isteri atau suami yang perkahwinan telah disatukan.

(3) Tiada seseorang lelaki atau perempuan, mengikut mana-mana yang berkenaan, boleh, oleh sebab sesusuan, berkahwin dengan mana-mana perempuan atau lelaki yang ada hubungan dengannya melalui penyusuan di mana, jika hubungan itu adalah melalui kelahiran dan bukan melalui penyusuan, perempuan atau lelaki itu tetap dilarang berkahwin dengannya oleh sebab nasab atau pertalian kahwin.

(4) Tiada seseorang lelaki boleh mempunyai lebih dari satu isteri pada satu masa jika isteri-isteri itu adalah bertalian antara satu sama lain melalui nasab, pertalian kahwin, atau sesusuan yang mana perkahwinan antara mereka tidak sah mengikut Hukum Syarak.

Orang dari
agama lain.

10. (1) Tiada seseorang lelaki boleh berkahwin dengan seseorang bukan Islam kecuali seorang Kitabiyah.

(2) Tiada seseorang perempuan boleh berkahwin dengan seseorang bukan Islam.

Perkahwinan
tak sah.

11. Sesuatu perkahwinan adalah tak sah melainkan jika cukup semua syarat yang perlu, menurut Hukum Syarak, untuk menjadikannya sah.

12. (1) Sesuatu perkahwinan yang bersalahan dengan Enakmen ini tidak boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini. Perkahwinan yang tidak boleh didaftarkan.

(2) Walau apa pun subseksyen (1) dan tanpa menjejaskan subseksyen 40(2), sesuatu perkahwinan yang telah diupacarkan berlawanan dengan mana-mana peruntukan Bahagian ini tetapi sebaliknya sah mengikut Hukum Syarak boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini dengan perintah daripada Mahkamah.

13. Sesuatu perkahwinan adalah tidak diakui dan tidak boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini melainkan kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu telah bersetuju terhadapnya, dan sama ada—

Persetujuan dikehendaki.

(a) wali pihak perempuan telah bersetuju terhadap perkahwinan itu mengikut Hukum Syarak; atau

(b) Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat di mana pihak perempuan itu bermastautin atau seseorang yang diberi kuasa secara am atau khas bagi maksud itu oleh Hakim Syarie itu telah, selepas penyiasatan wajar di hadapan semua pihak yang berkenaan, memberi persetujuannya terhadap perkahwinan itu diadnikahkan oleh wali Raja mengikut Hukum Syarak, persetujuan tersebut boleh diberi jika perempuan tiada mempunyai wali dari nasab mengikut Hukum Syarak atau jika wali tidak dapat ditemui atau jika wali enggan memberikan persetujuannya tanpa sebab yang mencukupi.

14. (1) Tiada seseorang perempuan boleh, dalam masa perkahwinannya dengan seorang lelaki berterusan, berkahwin dengan seseorang lelaki lain. Perkahwinan seseorang perempuan.

(2) Jika perempuan itu adalah seorang janda—

(a) tertakluk kepada perenggan (c), dia tidak boleh, pada bila-bila masa sebelum tamat tempoh 'iddahnya yang dikira mengikut Hukum Syarak, berkahwin dengan mana-mana orang lain seseorang melainkan kepada lelaki yang akhir dia telah bercerai;

- (b) dia tidak boleh berkahwin melainkan dia telah mengemukakan—
- (i) suatu surat perakuan cerai yang sah yang dikeluarkan di bawah undang-undang yang pada masa itu berkuat kuasa;
 - (ii) suatu salinan yang diperakui bagi catatan yang berkaitan dengan penceraian dalam daftar penceraian yang berkenaan; atau
 - (iii) suatu perakuan, yang boleh diberi atas permohonannya selepas penyiasatan yang wajar oleh Hakim Syarie yang mempunyai bidangkuasa di tempat di mana permohonan itu dibuat, yang bermaksud bahawa dia adalah seorang janda; dan
- (c) jika perceraian itu adalah dengan ba-in kubra, iaitu tiga talaq, dia tidak boleh berkahwin semula dengan suaminya yang dahulu itu, melainkan dia telah berkahwin dengan sah dengan seorang lain dan dia telah disetubuhi oleh seorang lain itu dalam perkahwinan itu dan perkahwinan itu dibubarkan kemudiannya dengan sah dan setelah habis ‘iddahnya.
- (3) Jika perempuan itu mendakwa telah bercerai sebelum dia telah disetubuhi oleh suaminya dalam perkahwinan itu, dia tidak boleh, dalam masa ‘iddah perceraian biasa, berkahwin dengan mana-mana orang selain daripada suaminya yang dahulu itu, kecuali dengan kebenaran Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat pengantin perempuan itu bermastautin.
- (4) Jika perempuan itu adalah seorang balu—
- (a) dia tidak boleh berkahwin dengan mana-mana orang pada bila-bila masa sebelum tamat tempoh ‘iddahnya yang dikira mengikut Hukum Syarak; dan
 - (b) dia tidak boleh berkahwin melainkan dia telah mengemukakan surat perakuan kematian suaminya atau dengan cara lain membuktikan kematian suaminya.

15. Jika seseorang telah mengikat suatu pertunangan mengikut Hukum Syarak, sama ada secara lisan atau secara bertulis, dan sama ada secara bersendirian atau melalui seorang perantaraan, dan kemudiannya enggan berkahwin dengan pihak yang satu lagi itu tanpa apa-apa sebab yang sah manakala pihak yang satu lagi bersetuju berkahwin dengannya, maka pihak yang mungkir adalah bertanggung memulangkan pemberian-pemberian pertunangan, jika ada, atau nilainya dan membayar apa-apa wang yang telah dibelanjakan dengan suci hati oleh atau untuk pihak yang satu lagi untuk membuat persediaan bagi perkahwinan itu, dan yang demikian boleh dituntut melalui tindakan dalam Mahkamah.

Pertunangan.

Permulaan Kepada Perkahwinan

16. (1) Apabila dikehendaki untuk mengakadnikahkan sesuatu perkahwinan dalam Negeri Pulau Pinang tiap-tiap satu pihak kepada perkahwinan yang dicadangkan itu hendaklah memohon dalam borang yang ditetapkan untuk kebenaran berkahwin kepada Pendaftar bagi kariah masjid di mana pihak perempuan itu bermastautin.

Permohonan untuk kebenaran berkahwin.

(2) Jika pihak lelaki bermastautin di kariah masjid yang berlainan daripada kariah masjid pihak perempuan, atau bermastautin di mana-mana Negeri, permohonannya hendaklah mengandungi atau disertai dengan kenyataan Pendaftar bagi kariah masjidnya atau oleh pihak berkuasa yang hak bagi Negeri itu, mengikut mana yang berkenaan, yang bermaksud bahawa sejauh yang dapat dipastikan perkara-perkara yang disebut dalam permohonan itu adalah benar.

(3) Permohonan tiap-tiap satu pihak hendaklah disampaikan kepada Pendaftar sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum tarikh yang dicadangkan bagi perkahwinan itu, tetapi Pendaftar boleh membenarkan masa yang lebih singkat dalam mana-mana kes tertentu.

(4) Permohonan kedua-dua pihak hendaklah dianggap sebagai suatu permohonan bersama.

Mengeluarkan
kebenaran
berkahwin.

17. Tertakluk kepada seksyen 18, Pendaftar, apabila berpuas hati tentang kebenaran perkara-perkara yang disebut dalam permohonan itu, tentang sahnyanya perkahwinan yang dicadangkan itu, dan, jika pihak lelaki itu sudah berkahwin, bahawa kebenaran yang dikehendaki oleh seksyen 23 telah diberi, hendaklah, pada bila-bila masa selepas permohonan itu dan setelah dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan kepada pemohon kebenarannya untuk berkahwin dalam borang yang ditetapkan.

Rujukan
kepada dan
tindakan
oleh Hakim
Syarie.

18. (1) Dalam mana-mana kes berikut, iaitu—

- (a) jika salah satu pihak kepada perkahwinan yang dicadangkan itu adalah di bawah umur yang dinyatakan dalam seksyen 8;
- (b) jika pihak perempuan adalah seorang janda yang tersabit oleh subseksyen 14(3); atau
- (c) jika pihak perempuan tidak mempunyai wali dari nasab, mengikut Hukum Syarak,

maka Pendaftar hendaklah, sebagai ganti bertindak di bawah seksyen 17, merujuk permohonan itu kepada Hakim Syarie yang mempunyai bidang kuasa di tempat perempuan itu bermastautin.

(2) Hakim Syarie, apabila berpuashati tentang kebenaran perkara-perkara yang disebut dalam permohonan itu dan tentang sahnyanya perkahwinan yang dicadangkan itu dan bahawa kes itu adalah kes yang mewajarkan pemberian kebenaran bagi maksud-maksud seksyen 8, atau kebenaran bagi maksud-maksud subseksyen 14(3), atau persetujuannya terhadap perkahwinan itu diakadnikahkan oleh wali raja bagi maksud-maksud perenggan 13(b), mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah, pada bila-bila masa selepas permohonan itu dirujuk kepada dan setelah dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan kepada pemohon kebenarannya untuk berkahwin dalam borang yang ditetapkan.

19. Tiada sesuatu perkahwinan boleh diakadnikahkan melainkan suatu kebenaran berkahwin telah diberi—

Kebenaran
perlu
sebelum
akad nikah.

- (a) oleh Pendaftar di bawah seksyen 17 atau oleh Hakim Syarie di bawah seksyen 18, jika perkahwinan itu melibatkan seorang perempuan yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang; atau
- (b) oleh pihak berkuasa yang hak bagi sesuatu Negeri, jika perkahwinan itu melibatkan seorang perempuan yang bermastautin di Negeri itu.

20. (1) Tiada sesuatu perkahwinan boleh diakadnikahkan kecuali dalam kariah masjid di mana pihak perempuan bermastautin, tetapi Pendaftar atau Hakim Syarie yang memberi kebenaran berkahwin di bawah seksyen 17 atau 18 boleh memberi kebenaran untuk perkahwinan itu diakadnikahkan di tempat lain, sama ada dalam Negeri Pulau Pinang atau dalam mana-mana Negeri.

Tempat
perkahwinan.

(2) Kebenaran di bawah subseksyen (1) bolehlah dinyatakan dalam kebenaran berkahwin yang diberi di bawah seksyen 17 atau 18.

(3) Walau apa pun peruntukan subseksyen (1), sesuatu perkahwinan itu bolehlah diakadnikahkan dalam kariah masjid yang lain daripada kariah masjid di mana pihak perempuan bermastautin jika—

- (a) dalam hal di mana perempuan itu bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang, kebenaran berkahwin mengenai perkahwinan itu telah diberi di bawah seksyen 17 atau 18 dan kebenaran untuk perkahwinan itu diakadnikahkan dalam kariah masjid yang lain itu telah diberi di bawah subseksyen (1); atau
- (b) dalam hal di mana perempuan itu bermastautin dalam sesuatu Negeri, kebenaran berkahwin mengenai perkahwinan itu dan kebenaran untuk perkahwinan itu diakadnikahkan dalam kariah masjid yang lain itu telah diberi oleh pihak berkuasa yang hak bagi Negeri itu.

Mas kahwin
dan
pemberian.

21. (1) Mas kahwin hendaklah biasanya dibayar oleh pihak lelaki atau wakilnya kepada pihak perempuan atau wakilnya di hadapan orang yang mengakadnikahkan perkahwinan itu dan sekurang-kurangnya dua orang saksi lain.

(2) Pendaftar hendaklah, mengenai tiap-tiap perkahwinan yang hendak didaftarkan olehnya, menentu dan merekodkan—

(a) nilai dan butir-butir lain mas kahwin;

(b) nilai dan butir-butir lain apa-apa pemberian;

(c) nilai dan butir-butir lain apa-apa bahagian mas kahwin atau pemberian atau kedua-duanya yang telah dijanjikan tetapi tidak dijelaskan pada masa akadnikah itu, dan tarikh yang dijanjikan untuk penjelasan; dan

(d) butir-butir apa-apa cagaran yang diberi bagi menjelaskan mas kahwin atau pemberian.

Catatan
dalam Daftar
Perkahwinan.

22. (1) Selepas sahaja akad nikah sesuatu perkahwinan dilakukan, Pendaftar hendaklah mencatatkan butir-butir yang ditetapkan dan ta'liq yang ditetapkan atau ta'liq lain bagi perkahwinan itu di dalam Daftar Perkahwinan.

(2) Catatan itu hendaklah diakusaksi oleh pihak-pihak kepada perkahwinan itu, oleh wali, dan dua orang saksi, selain daripada Pendaftar, yang hadir semasa perkahwinan itu diakadnikahkan.

(3) Catatan itu hendaklah kemudiannya ditandatangani oleh Pendaftar itu.

Poligami.

23. (1) Tiada seorang pun lelaki semasa wujudnya suatu perkahwinan boleh, kecuali dengan mendapat kebenaran terlebih dahulu secara bertulis daripada Mahkamah, membuat akad nikah perkahwinan yang lain dengan perempuan lain.

(2) Tiada perkahwinan yang diakadnikahkan tanpa kebenaran di bawah subseksyen (1) boleh didaftarkan di bawah Enakmen ini melainkan jika Mahkamah berpuashati

bahawa perkahwinan sedemikian adalah sah mengikut Hukum Syarak dan Mahkamah telah memerintah supaya perkahwinan itu didaftarkan tertakluk kepada seksyen 124.

(3) Subseksyen (1) terpakai bagi perkahwinan dalam Negeri Pulau Pinang seseorang lelaki yang bermastautin dalam atau di luar Negeri Pulau Pinang dan perkahwinan di luar Negeri Pulau Pinang seseorang lelaki yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang.

(4) Permohonan untuk kebenaran hendaklah dikemukakan kepada Mahkamah mengikut cara yang ditetapkan dan hendaklah disertai dengan suatu iqrar menyatakan alasan-alasan mengapa perkahwinan yang dicadangkan itu dikatakan patut atau perlu, pendapatan pemohon pada masa itu, butir-butir komitmennya dan kewajipan kewangan dan tanggungan yang patut ditentukan, bilangan orang tanggungannya, termasuk orang yang akan menjadi orang tanggungannya berikutan dengan perkahwinan yang dicadangkan itu, dan sama ada izin atau pandangan isteri atau isteri-isterinya yang sedia ada telah diperolehi atau tidak terhadap perkahwinannya yang dicadangkan itu.

(5) Apabila menerima permohonan itu, Mahkamah hendaklah memanggil pemohon, isteri atau isteri-isterinya yang sedia ada, bakal isteri, wali kepada bakal isteri, jika ada, dan mana-mana orang lain yang difikirkan oleh Mahkamah boleh memberi maklumat mengenai perkahwinan yang dicadangkan itu supaya hadir apabila permohonan itu didengar, yang hendaklah dilakukan dalam Mahkamah tertutup, dan Mahkamah boleh memberi kebenaran yang dipohon itu jika berpuas hati—

(a) bahawa perkahwinan yang dicadangkan itu adalah patut atau perlu, memandang kepada, antara lain, hal-hal keadaan yang berikut, iaitu, kemandulan, keuzuran jasmani, tidak layak daripada segi jasmani untuk persetubuhan, sengaja ingkar mematuhi perintah untuk pemulihan hak-hak persetubuhan, atau gila di pihak isteri atau isteri-isteri yang sedia ada;

- (b) bahawa pemohon mempunyai kemampuan yang membolehkan dia menanggung, sebagaimana dikehendaki oleh Hukum Syarak, semua isteri dan orang tanggungannya, termasuk orang yang akan menjadi orang tanggungannya berikutan dengan perkahwinan yang dicadangkan itu;
 - (c) bahawa pemohon akan berupaya memberi layanan adil kepada semua isterinya mengikut dikehendaki Hukum Syarak; dan
 - (d) bahawa perkahwinan yang dicadangkan tidak akan menyebabkan darar syari'e kepada isteri atau isteri-isteri yang sedia ada.
- (6) Satu salinan permohonan di bawah subseksyen (4) dan iqrar yang dikehendaki oleh subseksyen itu hendaklah disampaikan bersama dengan surat panggilan ke atas tiap-tiap isteri yang sedia ada dan perempuan yang bakal dikahwini.
- (7) Mana-mana pihak yang terkilan atau tidak puas hati dengan apa-apa keputusan Mahkamah boleh merayu terhadap keputusan itu mengikut cara yang diperuntukkan di bawah Enakmen Tatacara Mal Mahkamah Syariah (Negeri Pulau Pinang) 2004.
- (8) Mana-mana orang yang membuat akad nikah bersalahan dengan subsekyen (1) hendaklah membayar dengan serta merta semua jumlah mas kahwin dan pemberian yang kena dibayar kepada isteri atau isteri-isteri yang sedia ada, dan jika jumlah itu tidak dibayar sedemikian, boleh dituntut sebagai hutang.
- (9) Tatacara bagi akad nikah dan pendaftaran sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini hendaklah serupa dalam semua perkara dengan yang dipakai bagi perkahwinan-perkahwinan lain yang diakadnikahkan dan didaftarkan dalam Negeri Pulau Pinang di bawah Enakmen ini.
- (10) Tiap-tiap Mahkamah yang memberi kebenaran atau memerintahkan supaya perkahwinan itu didaftarkan di bawah seksyen ini, hendaklah mempunyai kuasa atas permohonan mana-mana pihak kepada perkahwinan itu—

- (a) untuk menghendaki seseorang lelaki untuk membuat pembayaran nafkah kepada isteri atau isteri-isteri yang sedia ada; atau
 - (b) untuk memerintahkan supaya apa-apa aset yang telah diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagikan.
- 24.** (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), perkahwinan boleh diakadnikahkan mengikut Hukum Syarak oleh Pendaftar yang dilantik di bawah subseksyen 28(3) di Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul Malaysia di mana-mana negara yang telah tidak memberitahu Kerajaan Malaysia tentang bantahannya terhadap pengakadnikahan perkahwinan di Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul itu.
- Akad nikah perkahwinan di Kedutaan-kedutaan Malaysia, dsb., di luar negeri.
- (2) Sebelum mengakadnikahkan sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini, Pendaftar hendaklah berpuashati—
- (a) bahawa satu atau kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu adalah pemastautin Negeri Pulau Pinang;
 - (b) bahawa tiap-tiap satu pihak mempunyai keupayaan untuk berkahwin mengikut Hukum Syarak dan Enakmen ini; dan
 - (c) bahawa jika salah satu pihak bukan pemastautin Negeri Pulau Pinang, perkahwinan yang dicadangkan itu jika diakadnikahkan, akan dikira sebagai sah di tempat di mana pihak itu bermastautin.
- (3) Tatacara bagi akad nikah dan pendaftaran perkahwinan di bawah seksyen ini hendaklah serupa dalam semua perkara dengan yang dipakai bagi perkahwinan-perkahwinan lain yang diakadnikahkan dan didaftarkan dalam Negeri Pulau Pinang di bawah Enakmen ini seolah-olah Pendaftar yang dilantik untuk sesuatu negara asing adalah seorang Pendaftar untuk Negeri Pulau Pinang.

BAHAGIAN III

PENDAFTARAN PERKAHWINAN

- Pendaftar. **25.** Perkahwinan selepas tarikh yang ditetapkan tiap-tiap orang yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang dan perkahwinan tiap-tiap orang yang tinggal di luar negeri tetapi bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang hendaklah didaftarkan mengikut Enakmen ini.
- Surat
perakuan
nikah dan
surat
perakuan
ta'liq. **26.** (1) Selepas mendaftarkan sesuatu perkahwinan dan selepas dibayar kepadanya fi yang ditetapkan, Pendaftar hendaklah mengeluarkan surat perakuan nikah dalam borang yang ditetapkan kepada kedua-dua pihak bagi perkahwinan itu.
- (2) Pendaftar hendaklah juga, selepas dibayar fi yang ditetapkan, mengeluarkan suatu surat perakuan ta'liq dalam borang yang ditetapkan kepada tiap-tiap satu pihak bagi perkahwinan itu.
- Melaporkan
perkahwinan
yang tak sah
atau
menyalahi
undang-
undang. **27.** Adalah menjadi kewajipan tiap-tiap orang untuk melaporkan kepada Pendaftar tentang hal keadaan sesuatu kes yang mana dia berpendapat bahawa mana-mana dikatakan sesuatu perkahwinan adalah tak sah atau bahawa sesuatu perkahwinan yang kena didaftarkan telah diakadnikahkan bersalahan dengan Enakmen ini.
- Pelantikan
Ketua
Pendaftar,
Pendaftar,
Timbalan
dan
Penolong
Pendaftar
Perkahwinan,
Perceraian,
dan Ruju'
Orang
Islam. **28.** (1) Yang di-Pertuan Agong boleh melantik mana-mana pegawai awam yang berkeelayakan untuk menjadi Ketua Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam bagi maksud Enakmen ini, yang mana adalah berkuasa menjalankan penyeliaan dan kawalan ke atas Pendaftar-Pendaftar dan pendaftaran perkahwinan, perceraian dan ruju' di bawah Enakmen ini.
- (2) Yang di-Pertuan Agong boleh melantik beberapa orang yang berkeelayakan sebagaimana yang perlu, untuk menjadi Pendaftar Kanan, Pendaftar, atau Penolong Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam bagi mana-mana kariah masjid dalam Negeri Pulau Pinang sebagaimana yang ditentukan dalam pelantikan itu.

(3) Yang di-Pertuan Agong boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, melantik mana-mana anggota staf diplomatik Malaysia di mana-mana negara untuk menjadi Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam bagi maksud Enakmen ini di negara itu.

(4) Tiap-tiap orang yang dilantik di bawah subseksyen (2) yang bukan pegawai awam hendaklah disifatkan sebagai pegawai awam bagi maksud-maksud Kanun Keseksaan.

[Akta 574].

29. Tiap-tiap Pendaftar hendaklah menyimpan suatu Daftar Perkahwinan dan buku-buku sebagaimana yang ditetapkan oleh Enakmen ini atau oleh kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini, dan tiap-tiap perkahwinan yang diakadnikahkan dalam Negeri Pulau Pinang hendaklah didaftarkan dengan sewajarnya oleh Pendaftar dalam Daftar Perkahwinannya.

Buku dan Daftar hendaklah disimpan mengenai semua perkahwinan.

30. (1) Tiap-tiap Pendaftar hendaklah, dengan seberapa segera yang praktik selepas akhir tiap-tiap satu bulan, menyerahkan kepada Ketua Pendaftar suatu salinan tiap-tiap catatan yang diperakui benar dan ditandatangani olehnya yang telah dibuat dalam Daftar Perkahwinan.

Salinan-salinan catatan hendaklah dihantar kepada Ketua Pendaftar.

(2) Semua salinan itu hendaklah disimpan oleh Ketua Pendaftar mengikut apa-apa cara sebagaimana yang ditetapkan dan hendaklah menjadi Daftar Perkahwinan Ketua Pendaftar.

31. (1) Jika seseorang yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang telah berkahwin di luar negeri dengan sah mengikut Hukum Syarak, bukannya satu perkahwinan yang didaftarkan di bawah seksyen 24; maka orang itu hendaklah, dalam masa enam bulan selepas tarikh perkahwinan itu, hadir dihadapan Pendaftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' Orang Islam yang berhampiran sekali atau yang terdapat dengan paling senang di luar negeri untuk mendaftarkan perkahwinan itu, dan perkahwinan itu, setelah didaftarkan, hendaklah disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini.

Pendaftaran perkahwinan yang diakadnikahkan di luar negeri oleh orang yang bermastautin dalam Negeri Pulau Pinang.

(2) Jika sebelum tamat tempoh enam bulan itu, salah satu atau kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu dijangkakan akan kembali ke Negeri Pulau Pinang dan perkahwinan itu belum didaftarkan di luar negeri, maka pendaftaran perkahwinan itu hendaklah dibuat dalam masa enam bulan selepas salah satu atau kedua-dua pihak itu mula-mula sampai di Negeri Pulau Pinang dengan cara pihak itu atau kedua-dua pihak itu hadir di hadapan mana-mana Pendaftar dalam Negeri Pulau Pinang dan—

- (a) mengemukakan kepada Pendaftar itu surat perakuan perkahwinan atau apa-apa keterangan, sama ada lisan atau dokumentar, yang boleh memuaskan hati Pendaftar bahawa perkahwinan itu telah berlaku;
- (b) memberi apa-apa butir sebagaimana yang dikehendaki oleh Pendaftar untuk pendaftaran sewajarnya perkahwinan itu; dan
- (c) memohon dalam borang yang ditetapkan supaya perkahwinan itu didaftarkan dan menandatangani akuan di dalamnya.

(3) Pendaftar boleh mengecualikan satu daripada pihak-pihak itu daripada hadir jika dia berpuas hati bahawa ada sebab yang baik dan cukup bagi pihak itu tidak hadir dan dalam hal yang demikian catatan dalam Daftar Perkahwinan hendaklah termasuk suatu pernyataan tentang sebab pihak itu tidak hadir.

(4) Selepas sahaja pendaftaran sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini, satu salinan catatan dalam Daftar Perkahwinan yang diperakui dan ditandatangani oleh Pendaftar hendaklah diserahkan atau dihantar kepada suami dan satu salinan lagi kepada isteri, dan satu lagi salinan yang diperakui hendaklah dihantar, dalam tempoh sebagaimana yang ditetapkan, kepada Ketua Pendaftar yang hendaklah menyebabkan semua salinan yang diperakui itu dijilid bersama untuk menjadi Daftar Perkahwinan Orang Islam Luar Negeri.

(5) Jika pihak-pihak kepada sesuatu perkahwinan yang dikehendaki didaftarkan di bawah seksyen ini tidak hadir di hadapan Pendaftar dalam tempoh yang dinyatakan dalam subseksyen (1), perkahwinan itu boleh, atas permohonan kepada Pendaftar, didaftarkan kemudian setelah dibayar apa-apa penalti yang ditetapkan.

32. Tiada seseorang, lain daripada Pendaftar yang dilantik di bawah seksyen 28, boleh—

Daftar yang tidak diakui di sisi undang-undang.

- (a) menyimpan apa-apa buku yang mana adalah atau yang berupa sebagai suatu daftar yang disimpan mengikut Enakmen ini; atau
- (b) mengeluarkan kepada seseorang apa-apa dokumen yang mana adalah atau yang berupa sebagai suatu salinan perakuan perkahwinan atau perakuan perkahwinan yang didaftarkan oleh Pendaftar.

33. (1) Walau apa pun peruntukan seksyen 6 dan seksyen 31, pihak-pihak kepada sesuatu perkahwinan mengikut Hukum Syarak yang diakadnikahkan di bawah mana-mana undang-undang sebelum atau selepas tarikh yang ditetapkan boleh, jika perkahwinan itu belum didaftarkan, memohon pada bila-bila masa kepada Pendaftar dalam borang yang ditetapkan untuk didaftarkan perkahwinan itu.

Pendaftaran sukarela perkahwinan orang Islam yang diakadnikahkan dahulunya di bawah mana-mana undang-undang.

(2) Pendaftar boleh menghendaki pihak-pihak kepada perkahwinan itu hadir di hadapannya dan mengemukakan apa-apa keterangan mengenai perkahwinan itu, sama ada lisan atau dokumentar, dan memberi apa-apa butir lain sebagaimana yang dikehendaki olehnya.

(3) Pendaftar boleh, setelah puas hati tentang kebenaran pernyataan-pernyataan yang terkandung dalam permohonan itu, mendaftarkan perkahwinan itu dengan mencatatkan butir-butir mengenainya dalam Daftar Perkahwinan yang ditetapkan bagi maksud ini.

(4) Catatan perkahwinan dalam Daftar Perkahwinan itu hendaklah ditandatangani oleh Pendaftar yang membuat catatan itu dan oleh kedua-dua pihak kepada perkahwinan itu, jika dapat hadir, jika tidak, oleh mana-mana satu pihak yang hadir di hadapan Pendaftar.

(5) Selepas perkahwinan itu didaftarkan, satu salinan catatan dalam Daftar Perkahwinan yang diperakui dan ditandatangani oleh Pendaftar dan dimeterai dengan meterai jawatannya hendaklah diserahkan atau dihantar kepada suami dan satu salinan lagi kepada isteri dan satu salinan ketiga hendaklah dihantar kepada Ketua Pendaftar.

(6) Pendaftar tidak boleh mendaftarkan sesuatu perkahwinan di bawah seksyen ini jika dia berpuas hati bahawa perkahwinan itu adalah tidak diakui di bawah Enakmen ini.

Efek
pendaftaran
di sisi
undang-
undang.

34. Tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini atau dalam kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini boleh ditafsirkan sebagai menjadikan diakui atau tidak diakui sesuatu perkahwinan semata-mata oleh sebab ia telah didaftarkan atau tidak didaftarkan, yang mana, sebaliknya, adalah tidak diakui atau diakui.

BAHAGIAN IV

PENALTI DAN PELBAGAI PERUNTUKAN BERHUBUNGAN DENGAN AKAD NIKAH DAN PENDAFTARAN PERKAHWINAN

Tidak hadir
di hadapan
Pendaftar
dalam masa
yang
ditetapkan.

35. Jika seseorang yang dikehendaki oleh seksyen 31 hadir di hadapan seorang Pendaftar, tidak berbuat demikian dalam masa yang ditetapkan, maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Pelanggaran
terhadap
seksyen 32.

36. Seseorang yang melanggar seksyen 32 adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau penjara tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu; dan bagi kesalahan kali

kedua atau yang kemudiannya hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

37. Kecuali jika dibenarkan oleh Hukum Syarak, seseorang yang menggunakan apa-apa kekerasan atau ugutan— Gangguan terhadap perkahwinan.

- (a) untuk memaksa seseorang berkahwin bertentangan dengan kemahuannya; atau
- (b) untuk menahan seseorang lelaki yang telah mencapai umur lapan belas tahun atau seseorang perempuan yang telah mencapai umur enam belas tahun dari berkahwin dengan sahnya,

adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

38. Jika seseorang, bagi maksud mendapatkan suatu perkahwinan dilakukan di bawah Enakmen ini, sengaja membuat sesuatu akuan, atau pernyataan yang palsu, maka orang itu adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi dua ribu ringgit atau penjara tidak melebihi setahun atau kedua-duanya denda dan penjara itu. Akuan atau pernyataan palsu untuk mendapatkan perkahwinan.

39. Seseorang yang mengakadnikahkan atau berbuat sesuatu yang berupa sebagai mengakadnikahkan sesuatu perkahwinan manakala dia tidak diberi kuasa di bawah Enakmen ini, adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu. Akad nikah perkahwinan yang tidak dibenarkan.

40. (1) Seseorang yang dengan diketahuinya mengakadnikahkan atau berbuat sesuatu yang berupa sebagai mengakadnikahkan atau menjalankan upacara sesuatu perkahwinan— Kesalahan-kesalahan berhubung dengan akad nikah perkahwinan.

- (a) tanpa ada kebenaran berkahwin sebagaimana dikehendaki oleh seksyen 19; atau

- (b) selain daripada di hadapan sekurang-kurangnya dua orang saksi yang boleh dipercayai di samping orang yang mengakadnikahkan perkahwinan itu,

adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Seseorang yang berkahwin atau berbuat sesuatu yang berupa sebagai berkahwin atau yang menjalani sesuatu cara perkahwinan dengan sesiapa jua berlawanan dengan mana-mana peruntukan Bahagian II adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Kebenaran
untuk
mendakwa.

41. Tiada pendakwaan bagi sesuatu kesalahan di bawah seksyen 35 hingga 40 boleh dimulakan kecuali dengan kebenaran bertulis daripada Ketua Pendakwa Syarie.

Membetulkan
kesilapan.

42. (1) Jika Pendaftar berpuas hati melalui akuan berkanun atau selainnya bahawa sesuatu catatan berhubungan dengan sesuatu perkahwinan adalah silap pada bentuk atau isinya, dia boleh, di hadapan orang-orang yang bernikah itu, atau, jika mereka tidak ada, di hadapan dua orang saksi yang boleh dipercayai, membetulkan kesilapan itu dengan memotong catatan itu dan membuat catatan yang betul dan dia hendaklah selepas itu menyebabkan catatan dalam Daftar Perkahwinan tempatan dibetulkan mengikut cara yang sama.

(2) Pendaftar hendaklah menandatangani dan mentarikhkan pembetulan yang dibuat dalam perakuan perkahwinan itu dan dalam Daftar Perkahwinan tempatan itu.

(3) Tiap-tiap catatan yang dibuat di bawah subseksyen (1) hendaklah diakusaksi oleh saksi-saksi yang di hadapannya catatan itu telah dibuat.

(4) Suatu salinan pembetulan itu yang diperakui hendaklah dihantar dengan segera kepada Ketua Pendaftar supaya suatu pembetulan yang serupa dibuat dalam Daftar Perkahwinannya.

43. (1) Tiap-tiap Daftar Perkahwinan dan indeks perkahwinan yang disimpan oleh Ketua Pendaftar atau Pendaftar di bawah Enakmen ini hendaklah terbuka untuk diperiksa oleh mana-mana orang setelah dibayar fi yang ditetapkan.

Pemeriksaan
Daftar
Perkahwinan
dan indeks
perkahwinan.

(2) Ketua Pendaftar atau Pendaftar, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah, setelah dibayar fi yang ditetapkan, memberi suatu salinan catatan dalam Daftar Perkahwinan dan indeks, yang diperakui dengan tandatangan dan meterai jawatan Ketua Pendaftar atau Pendaftar itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, kepada seseorang yang menghendakinya.

44. Tiap-tiap Daftar Perkahwinan yang disimpan oleh Ketua Pendaftar atau Pendaftar di bawah Enakmen ini dan sesuatu salinan apa-apa catatan di dalamnya, yang diperakui dengan tandatangan dan meterai jawatannya sebagai suatu salinan atau cabutan yang benar, adalah menjadi keterangan *prima facie* dalam semua mahkamah dan tribunal mengenai tarikh-tarikh dan perbuatan-perbuatan yang terkandung atau dinyatakan dalam Daftar Perkahwinan, salinan atau cabutan itu.

Bukti.

BAHAGIAN V

PEMBUBARAN PERKAHWINAN

45. Kecuali sebagaimana diperuntukkan selainnya dengan nyata, tiada apa-apa jua dalam Enakmen ini membolehkan Mahkamah membuat sesuatu perintah perceraian atau perintah mengenai perceraian atau membenarkan seseorang suami melafazkan talaq kecuali—

Takat kuasa
untuk
membuat
sesuatu
perintah.

- (a) jika perkahwinan itu telah didaftarkan atau disifatkan sebagai didaftarkan di bawah Enakmen ini; atau
- (b) jika perkahwinan itu telah dilangsungkan mengikut Hukum Syarak; dan
- (c) jika pemastautin salah satu pihak kepada perkahwinan pada masa permohonan itu diserahkan adalah dalam Negeri Pulau Pinang.

Pertukaran
agama.

46. (1) Jika salah satu pihak kepada sesuatu perkahwinan itu murtad atau memeluk sesuatu kepercayaan lain daripada Islam, maka perbuatan yang demikian tidak boleh dengan sendirinya berkuatkuasa membubarkan perkahwinan itu melainkan dan sehingga disahkan sedemikian oleh Mahkamah.

(2) Jika salah satu pihak kepada sesuatu perkahwinan bukan Islam memeluk agama Islam, maka perbuatan yang demikian tidak boleh dengan sendirinya berkuatkuasa membubarkan perkahwinan itu melainkan dan sehingga disahkan sedemikian oleh Mahkamah.

Perceraian
dengan talaq
atau dengan
perintah.

47. (1) Seseorang suami atau seseorang isteri yang hendak bercerai hendaklah menyerahkan suatu permohonan untuk perceraian kepada Mahkamah dalam borang yang ditetapkan, disertai dengan suatu akuan yang mengandungi—

- (a) butir-butir mengenai perkahwinan itu dan nama, umur dan jantina anak-anak, jika ada, hasil dari perkahwinan itu;
- (b) butir-butir mengenai fakta-fakta yang memberi bidang kuasa kepada Mahkamah di bawah seksyen 45;
- (c) butir-butir mengenai apa-apa prosiding yang dahulu mengenai hal ehwal suami isteri antara pihak-pihak itu, termasuk tempat prosiding itu;
- (d) suatu pernyataan tentang sebab-sebab hendak bercerai;
- (e) suatu pernyataan tentang sama ada apa-apa, dan, jika ada, apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk mencapai perdamaian;
- (f) syarat apa-apa perjanjian berkenaan dengan nafkah dan tempat kediaman bagi isteri dan anak-anak dari perkahwinan itu, jika ada, peruntukan bagi pemeliharaan dan penjagaan anak-anak dari

perkahwinan itu, jika ada, dan pembahagian apa-apa aset yang diperolehi melalui usaha bersama pihak-pihak itu, jika ada, atau, jika tiada, sesuatu persetujuan tersebut telah tercapai, cadangan pemohon mengenai hal-hal itu; dan

(g) butir-butir mengenai perintah yang diminta.

(2) Selepas menerima sesuatu permohonan untuk perceraian, Mahkamah hendaklah menyebabkan suatu saman diserahkan kepada pihak yang satu lagi itu bersama dengan satu salinan permohonan itu dan akuan yang dibuat oleh pemohon, dan saman itu hendaklah mengarahkan pihak yang satu lagi itu hadir di hadapan Mahkamah untuk membolehkan Mahkamah menyiasat sama ada pihak yang satu lagi itu bersetuju atau tidak terhadap perceraian itu.

(3) Jika pihak yang satu lagi itu bersetuju terhadap perceraian itu dan Mahkamah berpuas hati selepas penyiasatan yang wajar bahawa perkahwinan itu telah pecah belah dengan tak dapat dipulihkan, maka Mahkamah hendaklah menasihatkan suami supaya melafazkan satu talaq di hadapan Mahkamah.

(4) Mahkamah hendaklah merekodkan hal satu talaq itu, dan hendaklah menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(5) Jika pihak yang satu lagi tidak bersetuju terhadap perceraian itu atau jika Mahkamah berpendapat bahawa ada kemungkinan yang munasabah bagi suatu perdamaian antara pihak-pihak itu, Mahkamah hendaklah dengan seberapa segera yang boleh melantik suatu jawatankuasa pendamai terdiri daripada seorang Pegawai Agama sebagai Pengerusi dan dua orang lain, seorang untuk bertindak bagi pihak suami dan seorang lagi bagi isteri, dan merujuk kes itu kepada jawatankuasa itu.

(6) Pada melantik dua orang itu di bawah subseksyen (5), Mahkamah hendaklah, jika boleh, memberi keutamaan kepada saudara-saudara karib pihak-pihak itu yang tahu akan hal keadaan kes itu.

(7) Mahkamah boleh memberi arahan kepada jawatankuasa pendamai itu tentang hal menjalankan perdamaian itu dan ia hendaklah menjalankannya mengikut arahan-arahan itu.

(8) Jika jawatankuasa itu tidak dapat bersetuju atau jika Mahkamah tidak berpuas hati tentang cara ia menjalankan perdamaian itu, Mahkamah boleh memecat jawatankuasa itu dan melantik jawatankuasa lain bagi menggantikannya.

(9) Jawatankuasa itu hendaklah berusaha mencapai perdamaian dalam tempoh enam bulan dari tarikh ia dibentuk atau dalam tempoh yang lebih lama mengikut sebagaimana yang dibenarkan oleh Mahkamah.

(10) Jawatankuasa itu hendaklah meminta pihak-pihak itu hadir dan hendaklah memberi tiap-tiap seorang daripada mereka peluang untuk didengar dan boleh mendengar mana-mana orang lain dan membuat apa-apa penyiasatan yang difikirkannya patut dan boleh, jika ia fikirkan perlu, menangguhkan prosidingnya dari semasa ke semasa.

(11) Jika jawatankuasa pendamai itu tidak dapat mencapai perdamaian dan tidak dapat memujuk pihak-pihak itu supaya hidup semula bersama sebagai suami isteri, jawatankuasa itu hendaklah mengeluarkan suatu perakuan tentang hal yang demikian itu dan boleh melampirkan pada perakuan itu apa-apa syor yang difikirkannya patut berkenaan dengan nafkah dan penjagaan anak-anak belum dewasa daripada perkahwinan itu, jika ada, berkenaan dengan pembahagian harta, dan berkenaan dengan hal-hal lain berhubung dengan perkahwinan itu.

(12) Tiada seseorang Peguam Syarie boleh hadir atau bertindak bagi mana-mana pihak dalam sesuatu prosiding di hadapan sesuatu jawatankuasa pendamai dan tiada sesuatu pihak boleh diwakili oleh mana-mana orang, selain daripada seorang ahli keluarganya yang karib, tanpa kebenaran jawatankuasa pendamai itu.

(13) Jika jawatankuasa itu melaporkan kepada Mahkamah bahawa perdamaian telah tercapai dan pihak-pihak itu telah hidup semula bersama sebagai suami isteri, Mahkamah hendaklah menolak permohonan untuk perceraian itu.

(14) Jika jawatankuasa itu mengemukakan kepada Mahkamah suatu perakuan bahawa ia tidak dapat mencapai perdamaian dan tidak dapat memujuk pihak-pihak itu supaya hidup semula bersama sebagai suami isteri, Mahkamah hendaklah menasihatkan suami yang berkenaan itu melafazkan satu talaq di hadapan Mahkamah, dan jika Mahkamah tidak dapat mendapatkan suami itu hadir di hadapan Mahkamah untuk melafazkan satu talaq atau jika suami itu enggan melafazkan satu talaq, maka Mahkamah hendaklah merujuk kes itu kepada Hakam untuk tindakan menurut seksyen 48.

(15) Kehendak subseksyen (5) tentang rujukan kepada suatu jawatankuasa pendamai tidak terpakai dalam sesuatu kes—

- (a) di mana pemohon mengatakan bahawa dia telah ditinggal langsung oleh pihak yang satu lagi itu dan tidak tahu di mana pihak yang satu lagi itu berada;
- (b) di mana pihak yang satu lagi itu bermastautin di luar Semenanjung Malaysia dan dia tidak mungkin masuk ke dalam bidang kuasa Mahkamah yang berkenaan itu dalam masa enam bulan selepas tarikh permohonan itu;
- (c) di mana pihak yang satu lagi itu sedang dipenjara selama tempoh tiga tahun atau lebih;
- (d) di mana pemohon mengatakan bahawa pihak yang satu lagi itu sedang mengidap penyakit otak yang tak boleh sembuh; atau
- (e) di mana Mahkamah berpuas hati bahawa ada hal keadaan yang luar biasa yang menyebabkan rujukan kepada suatu jawatankuasa pendamai tidak praktik.

(16) Sesuatu talaq raj'i yang dilafazkan oleh suami melainkan diruju' lebih awal, sama ada secara nyata atau tafsiran, atau dengan perintah daripada Mahkamah, tidak boleh berkuatkuasa untuk membubarkan perkahwinan itu sehingga habisnya tempoh 'iddah.

(17) Jika isteri hamil pada masa talaq itu dilafazkan atau pada masa perintah itu dibuat, talaq atau perintah itu tidak boleh berkuatkuasa untuk membubarkan perkahwinan itu sehingga berakhir kehamilan itu.

Timbangtara
oleh Hakam.

48. (1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa perkelahian (*shiqaq*) sentiasa berlaku antara pihak-pihak kepada suatu perkahwinan, Mahkamah boleh melantik, mengikut Hukum Syarak, dua orang penimbangtara atau Hakam untuk bertindak bagi pihak suami dan isteri itu masing-masingnya.

(2) Pada melantik Hakam di bawah subseksyen (1), Mahkamah hendaklah, jika boleh, memberi keutamaan kepada saudara-saudara karib pihak-pihak itu yang tahu akan hal keadaan kes itu.

(3) Mahkamah boleh memberi arahan-arahan kepada Hakam tentang hal menjalankan penimbangtaraan dan mereka hendaklah menjalankannya mengikut arahan-arahan itu dan Hukum Syarak.

(4) Jika Hakam tidak dapat bersetuju, atau jika Mahkamah tidak puas hati dengan cara mereka menjalankan penimbangtaraan itu, Mahkamah boleh memecat mereka dan melantik Hakam lain bagi menggantikan mereka.

(5) Hakam hendaklah berusaha untuk mendapatkan kuasa penuh daripada prinsipal mereka masing-masing dan boleh, jika kuasa mereka membenarkan, melafazkan satu talaq di hadapan Mahkamah jika dibenarkan sedemikian oleh Mahkamah, dan jika demikian halnya, Mahkamah hendaklah merekodkan lafaz satu talaq itu, dan menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(6) Jika Hakam berpendapat bahawa pihak-pihak itu patut bercerai tetapi tidak dapat memerintahkan perceraian oleh kerana sesuatu sebab, Mahkamah hendaklah melantik Hakam lain dan hendaklah memberi kepada mereka kuasa untuk memerintahkan perceraian dan hendaklah, jika mereka berbuat

demikian, merekodkan perintah itu dan menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(7) Melainkan jika dia adalah anggota keluarga terdekat pihak itu, maka tiada seorang pun atau Peguam Syarie boleh dibenarkan hadir atau mewakili mana-mana pihak di hadapan Hakam.

49. (1) Jika suami tidak bersetuju menjatuhkan talaq dengan kerelaannya sendiri, tetapi pihak-pihak itu bersetuju bercerai dengan cara penebusan atau cerai tebus talaq, Mahkamah hendaklah, selepas jumlah bayaran tebus talaq dipersetujui oleh pihak-pihak itu, mengarahkan suami itu melafazkan perceraian dengan cara penebusan, dan perceraian itu adalah *ba-in-sughra* atau tak boleh dirujukkan.

Perceraian khul' atau cerai tebus talaq.

(2) Mahkamah hendaklah merekodkan cerai tebus talaq itu dengan sewajarnya dan menghantarkan satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(3) Jika jumlah bayaran tebus talaq tidak dipersetujui oleh pihak-pihak itu, Mahkamah boleh mentaksirkan jumlah itu mengikut Hukum Syarak dengan memberi pertimbangan kepada taraf dan sumber kewangan pihak-pihak itu.

(4) Jika suami tidak bersetuju bercerai dengan cara penebusan atau tidak hadir di hadapan Mahkamah sebagaimana diarahkan, atau jika Mahkamah berpendapat bahawa ada kemungkinan yang munasabah bagi suatu perdamaian, Mahkamah hendaklah melantik suatu jawatankuasa pendamai sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 47 dan seksyen itu hendaklah dipakai sewajarnya.

50. (1) Seseorang perempuan yang bersuami boleh, jika berhak mendapat perceraian menurut syarat-syarat perakuan ta'liq yang dibuat selepas berkahwin, memohon kepada Mahkamah untuk menetapkan bahawa perceraian yang demikian telah berlaku.

Perceraian di bawah ta'liq atau janji.

(2) Mahkamah hendaklah memeriksa permohonan itu dan membuat suatu penyiataan mengenai sahnyanya perceraian itu dan, jika berpuas hati bahawa perceraian itu adalah sah mengikut Hukum Syarak, hendaklah mengesahkan dan merekodkan perceraian itu dan menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

Perceraian
dengan li'an.

51. (1) Jika pihak-pihak kepada sesuatu perkahwinan telah mengangkat sumpah dengan cara li'an mengikut Hukum Syarak di hadapan Hakim Syarie, apabila penghakiman, maka Hakim Syarie itu hendaklah memerintahkan mereka difarakkan dan dipisahkan dan hidup berasingan selama-lamanya.

(2) Mahkamah hendaklah merekodkan perceraian dengan li'an itu dengan sewajarnya dan menghantar satu salinan rekod itu kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar bagi pendaftaran.

Hidup
semula
sebagai
suami isteri
atau ruju'.

52. (1) Dalam seksyen ini "talaq raj'i" ertinya perceraian dengan satu atau dua talaq yang tidak diikuti dengan habis 'iddah; dan "bersekedudukan semula" ertinya hidup semula sebagai suami isteri dalam tempoh sebelum perceraian menjadi tak boleh dirujukkan.

(2) Jika, selepas sesuatu talaq raj'i, persekedudukan semula berlaku dengan persetujuan bersama, pihak-pihak itu hendaklah melaporkan hal persekedudukan semula itu dan butir-butir lain yang berkaitan kepada Pendaftar bagi kariah masjid di mana mereka bermastautin.

(3) Pendaftar hendaklah membuat apa-apa penyiataan yang perlu dan, jika berpuas hati bahawa persekedudukan semula telah berlaku mengikut Hukum Syarak, hendaklah mendaftarkan persedudukan semula itu dengan membuat suatu endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian, jika perceraian itu telah didaftarkan olehnya, dan hendaklah meminta pihak-pihak itu menyerahkan kepadanya surat perakuan cerai yang berkaitan dan hendaklah mengeluarkan kepada mereka surat perakuan persekedudukan semula dalam borang yang ditetapkan.

(4) Pendaftar hendaklah juga menyerahkan satu salinan surat perakuan persekedudukan semula itu kepada Ketua Pendaftar yang mana hendaklah mendaftarkan persekedudukan semula itu dengan membuat suatu endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian yang disimpan olehnya.

(5) Mana-mana pihak kepada suatu perkahwinan yang tidak melaporkan hal persekedudukan semula sebagaimana dikehendaki oleh subsekyen (2) adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(6) Jika perceraian itu tidak didaftarkan oleh Pendaftar yang kepadanya laporan di bawah subsekyen (2) itu dibuat, dia hendaklah merekodkan dalam surat perakuan cerai nombor siri dan butir-butir surat perakuan persekedudukan semula itu dan hendaklah menghantar surat perakuan cerai itu kepada Pendaftar yang telah mengeluarkannya bersama dengan satu salinan surat perakuan persekedudukan semula itu, dan Pendaftar yang satu lagi itu hendaklah selepas itu mendaftarkan persekedudukan semula itu dengan membuat suatu endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian dan hendaklah menyerahkan salinan surat perakuan persekedudukan semula itu kepada Ketua Pendaftar yang mana hendaklah mendaftarkan persekedudukan semula itu dengan membuat endorsmen pada catatan berhubungan dengan perceraian itu dalam Daftar Perceraian yang disimpan olehnya.

(7) Jika talaq raj'i telah berlaku tanpa diketahui oleh isteri, suami tidak boleh menghendaki atau meminta isteri supaya bersekedudukan semula dengannya tanpa menzahirkan kepadanya fakta perceraian itu.

(8) Jika selepas talaq raj'i suami melafazkan rujuk dan isteri telah bersetuju terhadap rujuk itu, isteri boleh, atas permohonan suami, diperintah oleh Mahkamah supaya hidup semula sebagai suami isteri, melainkan jika isteri itu menunjukkan sebab-sebab yang baik, mengikut Hukum Syarak

sebaliknya, dan, jika demikian halnya, Mahkamah hendaklah melantik suatu jawatankuasa pendamai sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 47, dan seksyen itu hendaklah dipakai sewajarnya.

(9) Jika selepas talaq raj'i suami melafazkan rujuk tetapi telah tidak bersetuju terhadap rujuk itu kerana sebab-sebab yang dibenarkan oleh Hukum Syarak, dia tidak boleh diperintah oleh Mahkamah supaya hidup semula sebagai suami isteri, tetapi Mahkamah hendaklah melantik suatu jawatankuasa pendamai sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 47, dan seksyen itu hendaklah dipakai sewajarnya.

Perintah
untuk
membubarkan
perkahwinan
atau untuk
fasakh.

53. (1) Seseorang perempuan atau lelaki, mengikut mana-mana yang berkenaan, berkahwin mengikut Hukum Syarak adalah berhak mendapat suatu perintah untuk membubarkan perkahwinan atau untuk fasakh atas satu atau lebih daripada alasan-alasan yang berikut, iaitu—

- (a) bahawa tempat di mana beradanya suami atau isteri telah tidak diketahui selama tempoh lebih daripada satu tahun;
- (b) bahawa suami telah cuai atau telah tidak mengadakan peruntukan bagi nafkahnya selama tempoh tiga bulan;
- (c) bahawa suami atau isteri telah dihukum penjara selama tempoh tiga tahun atau lebih;
- (d) bahawa suami atau isteri telah tidak menunaikan, tanpa sebab yang munasabah, kewajipan perkahwinannya (nafkah batin) selama tempoh satu tahun;
- (e) bahawa suami telah mati pucuk pada masa perkahwinan dan masih lagi sedemikian dan isteri tidak tahu pada masa perkahwinan bahawa suami telah mati pucuk;
- (f) bahawa suami atau isteri telah gila selama tempoh dua tahun atau sedang mengidap penyakit kusta atau vitiligo atau sedang mengidap penyakit kelamin dalam keadaan boleh berjangkit;

- (g) bahawa isteri, setelah dikahwinkan oleh wali Mujbirnya sebelum dia mencapai umur baligh, menolak perkahwinan itu sebelum mencapai umur lapan belas tahun, dan dia belum disetubuhi oleh suaminya itu;
- (h) bahawa suami atau isteri menganiayai isteri atau suaminya iaitu, antara lain—
 - (i) lazim menyakiti atau menjadikan kehidupannya menderita disebabkan oleh kezaliman atau kelakuan aniaya;
 - (ii) berkawan dengan perempuan-perempuan atau lelaki jahat atau hidup berperangai keji mengikut Hukum Syarak;
 - (iii) cuba memaksa isteri hidup secara lucah;
 - (iv) melupuskan harta isteri atau suami atau melarang isteri atau suami itu daripada menggunakan hak-haknya di sisi undang-undang terhadap harta itu;
 - (v) menghalang isteri atau suami daripada menunaikan atau menjalankan kewajipan atau amalan agamanya;
 - (vi) jika suami mempunyai isteri lebih daripada satu, dia tidak melayani isteri yang berkenaan secara adil mengikut kehendak-kehendak Hukum Syarak;
- (i) bahawa walau pun empat bulan berlalu tetapi isteri masih belum disetubuhi oleh kerana suami bersengaja enggan mensetubuhinya atau isteri enggan disetubuhi;
- (j) bahawa isteri tidak izin akan perkahwinan itu atau izinnya tidak sah, sama ada oleh sebab paksaan, kesilapan, ketidaksempurnaan akal, atau hal keadaan lain yang diakui oleh Hukum Syarak;

[Ordinan
31/52].

(k) bahawa pada masa perkahwinan itu isteri, sungguh pun berkebolehan memberi izin yang sah, adalah seorang yang sakit otak, sama ada berterusan atau berselangan, dalam erti Ordinan Sakit Otak 1952 dan sakit otaknya adalah dari suatu jenis atau setakat yang menjadikannya tidak layak untuk berkahwin; atau

(l) apa-apa alasan lain yang diiktiraf sebagai sah bagi membubarkan perkahwinan atau bagi fasakh di bawah Hukum Syarak.

(2) Mana-mana orang yang berkahwin mengikut Hukum Syarak adalah berhak mendapatkan perintah bagi pembubaran perkahwinan atau fasakh atas alasan bahawa isteri menjadi tak upaya yang menghalang persetubuhan.

(3) Tiada sesuatu perintah boleh dibuat atas alasan dalam perenggan (1)(c) sehingga hukuman itu telah dikemukakan dan suami atau isteri telahpun menjalani satu tahun dari hukuman itu.

(4) Sebelum membuat suatu perintah atas alasan dalam perenggan (1)(e) Mahkamah hendaklah, atas permohonan suami, membuat suatu perintah menghendaki suami memuaskan hati Mahkamah dalam tempoh satu tahun dari tarikh perintah itu bahawa dia tidak lagi mati pucuk, dan jika suami memuaskan hati Mahkamah sedemikian dalam tempoh itu, tiada sesuatu perintah boleh dibuat atas alasan itu.

(5) Tiada sesuatu perintah boleh dibuat atas mana-mana alasan dalam subseksyen (1) jika suami memuaskan hati Mahkamah bahawa isteri, dengan mengetahui bahawa adalah terbuka kepadanya untuk mendapatkan perkahwinan itu ditolak, telah bertingklaku terhadap suaminya dengan cara yang menyebabkan suami mempercayai dengan munasabah bahawa isteri tidak akan menolak perkahwinan itu, dan bahawa adalah tidak adil kepada suami jika dibuat perintah itu.

54. (1) Jika suami mana-mana perempuan telah mati, atau dipercayai telah mati, atau telah tidak didengar perkhabaran mengenainya bagi suatu tempoh empat tahun atau lebih, dan hal keadaan adalah sebegitu hingga dia patut, bagi maksud membolehkan perempuan itu berkahwin semula, dianggap mengikut Hukum Syarak sebagai telah mati, maka Mahkamah boleh, di atas permohonan perempuan itu dan selepas apa-apa siasatan yang wajar, mengeluarkan dalam bentuk yang ditetapkan, suatu perakuan menganggap kematian suami itu dan Mahkamah boleh di atas permohonan perempuan itu membuat perintah bagi pembubaran perkahwinan atau fasakh sebagaimana diperuntukkan di bawah seksyen 53.

Anggapan
mati.

(2) Suatu perakuan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) hendaklah disifatkan sebagai perakuan kematian suami itu dalam erti perenggan 14(4)(b).

(3) Dalam hal keadaan yang disebut dalam subseksyen (1), seseorang perempuan adalah tidak berhak berkahwin semula tanpa suatu perakuan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1), walaupun Mahkamah Tinggi mungkin telah memberi kebenaran menganggap suami itu telah mati.

(4) Perakuan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) hendaklah didaftarkan seolah-olah perakuan itu telah mewujudkan perceraian.

55. (1) Tiap-tiap Pendaftar dan juga Ketua Pendaftar hendaklah masing-masing menyenggara suatu Daftar Perceraian dan Pembatalan dan hendaklah serta-merta mencatatkan di dalamnya butir-butir yang ditetapkan mengenai semua perintah perceraian dan pembatalan yang dihantar kepadanya di bawah subseksyen (2) dan mengenai semua perintah perceraian dan pembatalan yang dipohon di bawah subseksyen (3) untuk didaftarkan.

Penyeng-
gaan Daftar
Perceraian
dan
Pembatalan.

(2) Tiap-tiap Mahkamah yang memberi dan merekodkan sesuatu perintah perceraian atau pembatalan atau yang membenarkan dan merekodkan sesuatu talaq atau apa-apa bentuk perceraian lain hendaklah serta-merta menghantar satu salinan rekod itu yang diperakui kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar untuk didaftarkan.

(3) Jika sesuatu perkahwinan yang diakadnikahkan dalam Negeri Pulau Pinang adalah dibubarkan atau dibatalkan dengan suatu perintah Mahkamah yang layak berbidang kuasa di luar Negeri Pulau Pinang, salah satu daripada pihak-pihak itu boleh memohon kepada Pendaftar yang berkenaan itu dan Ketua Pendaftar bagi pendaftaran perintah itu, dan Pendaftar yang berkenaan dan Ketua Pendaftar, apabila berpuas hati bahawa perintah itu adalah satu perintah yang patut diiktiraf sebagai sah bagi maksud-maksud undang-undang dalam Negeri Pulau Pinang hendaklah mendaftar perintah itu.

(4) Jika sesuatu lafaz talaq di hadapan Mahkamah atau sesuatu perintah perceraian atau pembatalan, di mana jua telah diberi, telah membubarkan sesuatu perkahwinan yang telah diakadnikahkan dalam Negeri Pulau Pinang dan telah didaftarkan di bawah Enakmen ini atau di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berkuatkuasa sebelum Enakmen ini, Pendaftar yang berkenaan dan Ketua Pendaftar hendaklah, apabila mendaftarkan talaq atau perintah itu, mengarahkan supaya catatan mengenai perkahwinan itu dalam Daftar Perkahwinan ditandakan dengan perkataan “dibubarkan” dan dengan rujukan mengenai perbicaraan dalam mana talaq itu telah dilafazkan atau perintah itu telah dibuat.

(5) Apabila mendaftarkan sesuatu talaq atau perintah perceraian atau pembatalan itu dan apabila dibayar kepadanya fi yang ditetapkan, Ketua Pendaftar hendaklah mengeluarkan perakuan cerai dan pembatalan dalam borang yang ditetapkan kepada kedua-dua pihak itu.

Pendaftaran
perceraian.

56. Tiada lafaz talaq atau perintah perceraian atau pembatalan boleh didaftarkan melainkan Ketua Pendaftar berpuas hati bahawa Mahkamah telah membuat perintah muktamad berhubung dengannya.

Pendaftaran
perceraian di
luar
Mahkamah.

57. (1) Walau apapun seksyen 55, seseorang lelaki yang telah menceraikan isterinya dengan lafaz talaq di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah, hendaklah dalam masa tujuh hari dari pelafazan talaq itu melaporkan kepada Mahkamah.

(2) Mahkamah hendaklah mengadakan siasatan untuk memastikan sama ada talaq yang telah dilafazkan itu adalah sah mengikut Hukum Syarak.

(3) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa talaq yang telah dilafazkan itu adalah sah mengikut Hukum Syarak, maka Mahkamah hendaklah, tertakluk kepada seksyen 125—

- (a) membuat perintah membenarkan perceraian dengan talaq;
- (b) merekodkan perceraian itu; dan
- (c) menghantar salinan rekod itu kepada Pendaftar yang berkenaan dan kepada Ketua Pendaftar bagi pendaftaran.

58. Sebagai tambahan kepada haknya untuk memohon nafkah, seseorang perempuan yang telah diceraikan tanpa sebab yang patut oleh suaminya boleh memohon mut'ah atau pemberian saguhati kepada Mahkamah, dan Mahkamah boleh, selepas mendengar pihak-pihak itu dan apabila berpuas hati bahawa perempuan itu telah diceraikan tanpa sebab yang patut, memerintahkan suami membayar sejumlah wang yang wajar dan patut mengikut Hukum Syarak.

Mut'ah atau pemberian saguhati kepada perempuan yang diceraikan tanpa sebab yang patut.

59. Tiada apa-apa jua yang terkandung dalam Enakmen ini boleh menyentuh apa-apa hak yang mungkin ada pada seseorang isteri di bawah Hukum Syarak atau mas kahwinnya dan pemberian kepadanya atau apa-apa bahagian daripadanya apabila perkahwinannya dibubarkan.

Hak terhadap mas kahwin, dsb., tidak akan tersentuh.

BAHAGIAN VI

NAFKAH ISTERI, ANAK DAN LAIN-LAIN

60. (1) Tertakluk kepada Hukum Syarak, Mahkamah boleh memerintahkan seseorang lelaki membayar nafkah kepada isteri atau bekas isterinya.

Kuasa Mahkamah memerintah nafkah bagi isteri, dan efek nusyuz.

(2) Tertakluk kepada Hukum Syarak dan pengesahan Mahkamah, seseorang isteri tidaklah berhak mendapat nafkah apabila dia nusyuz atau enggan dengan tidak berpatutan menurut kemahuan atau perintah sah suaminya, iaitu, antara lain—

- (a) apabila dia menjauhkan dirinya daripada suaminya;
- (b) apabila dia meninggalkan rumah suaminya bertentangan dengan kemahuan suaminya; atau
- (c) apabila dia enggan berpindah bersama suaminya ke suatu rumah atau tempat lain,

tanpa apa-apa sebab yang sah mengikut Hukum Syarak.

(3) Selepas sahaja isteri itu bertaubat dan menurut kemahuan dan perintah sah suaminya, maka isteri itu tidaklah lagi menjadi nusyuz.

Kuasa
Mahkamah
untuk
memerintah
nafkah bagi
seseorang
tertentu.

61. Mahkamah boleh memerintahkan mana-mana orang yang bertanggung tentang hal itu mengikut Hukum Syarak supaya membayar nafkah kepada seorang lain jika dia tak upaya, sepenuhnya atau sebahagiannya, daripada mencari punca pendapatan oleh sebab kerosakan otak atau jasmani atau tidak sihat dan Mahkamah berpuas hati bahawa memandang kepada kemampuan orang yang pertama tersebut itu adalah munasabah memerintahkan sedemikian.

Pentaksiran
nafkah.

62. Pada menentukan jumlah sesuatu nafkah yang hendak dibayar, Mahkamah hendaklah mengasaskan pentaksirannya terutama sekali atas kemampuan dan keperluan pihak-pihak itu, dengan mengira kadar nafkah itu berbanding dengan pendapatan orang yang terhadapnya perintah itu dibuat.

Kuasa
Mahkamah
untuk
memerintah-
kan cagaran
diberi bagi
nafkah.

63. Mahkamah boleh, apabila menentukan nafkah, memerintahkan orang yang bertanggung membayar nafkah itu supaya memberi cagaran bagi kesemua atau apa-apa bahagiannya dengan meletakkan apa-apa harta pada pemegang-pemegang amanah dengan amanah supaya membayar nafkah itu atau sebahagiannya daripada pendapatan harta itu.

Mengkom-
paun
nafkah.

64. Sesuatu perjanjian untuk membayar, dengan wang atau harta lain, wang pokok bagi menjelaskan segala tuntutan nafkah masa hadapan tidak boleh berkuat kuasa sehingga ia

telah diluluskan, dengan atau tanpa syarat-syarat oleh Mahkamah, tetapi apabila diluluskan sedemikian, hendaklah menjadi suatu pembelaan yang memadai terhadap apa-apa tuntutan nafkah.

65. Kecuali jika sesuatu perintah nafkah dinyatakan sebagai selama sesuatu tempoh yang lebih singkat atau telah dibatalkan, dan tertakluk kepada seksyen 66, sesuatu perintah nafkah hendaklah tamat apabila mati orang yang kena membayar nafkah itu atau apabila mati orang yang berhak menerima nafkah itu menurut perintah yang telah dibuat itu, mengikut mana yang lebih awal.

Lamanya tempoh perintah nafkah.

66. (1) Hak bagi seseorang isteri yang telah bercerai untuk menerima nafkah daripada suaminya yang dahulu di bawah sesuatu perintah Mahkamah hendaklah terhenti apabila tamat tempoh 'iddah atau apabila isteri menjadi nusyuz.

Hak terhadap nafkah atau pemberian selepas perceraian.

(2) Hak isteri yang diceraikan untuk menerima pemberian daripada suaminya yang dahulu di bawah sesuatu perjanjian hendaklah terhenti di atas perkahwinan semula isteri itu.

67. Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah, atau boleh pada bila-bila masa membatalkan, sesuatu perintah nafkah yang masih berkuatkuasa, sama ada bercagar atau tak bercagar, atas permohonan orang yang berhak menerima atau yang kena membayar nafkah itu menurut perintah yang telah dibuat itu, jika Mahkamah berpuas hati, bahawa perintah itu telah diasaskan atas sesuatu salah pernyataan atau kesilapan fakta atau jika sesuatu perubahan matan telah berlaku tentang hal keadaan.

Kuasa Mahkamah untuk mengubah perintah nafkah.

68. Tertakluk kepada seksyen 64, Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah syarat-syarat sesuatu perjanjian tentang nafkah yang dibuat antara suami dan isteri sama ada dibuat sebelum atau selepas tarikh yang ditetapkan, jika Mahkamah berpuas hati bahawa sesuatu perubahan matan telah berlaku tentang hal keadaan, walau apa pun peruntukan yang berlawanan dalam perjanjian itu.

Kuasa Mahkamah untuk mengubah perjanjian nafkah.

Nafkah yang kena dibayar di bawah perintah Mahkamah tidak boleh dipindahkan hakmilik-nya.

69. Nafkah yang kena dibayar kepada seseorang di bawah sesuatu perintah Mahkamah tidak boleh diserahkan atau dipindahmilik atau kena ditahan, diasingkan, atau dikenakan levi untuk, atau berkenaan dengan, apa-apa hutang atau tuntutan.

Menuntut tunggakan nafkah.

70. (1) Tunggakan nafkah yang tak bercagar, boleh dituntut sebagai suatu hutang daripada pihak yang mungkir itu dan, jika tunggakan itu terkumpul kena dibayar sebelum suatu perintah penerimaan dibuat terhadap pihak yang mungkir itu, tunggakan itu boleh dibuktikan dalam kebankrapannya dan, jika tunggakan itu terkumpul kena dibayar sebelum dia mati, tunggakan itu hendaklah menjadi suatu hutang yang kena dibayar daripada harta pusakanya.

(2) Tunggakan nafkah yang tak bercagar yang terkumpul kena dibayar sebelum orang yang berhak kepadanya itu mati boleh dituntut sebagai suatu hutang oleh wakil diri di sisi undang-undang orang itu.

Nafkah sementara.

71. (1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa terdapat alasan-alasan untuk membayar nafkah, Mahkamah boleh membuat suatu perintah terhadap suami bagi membayar nafkah sementara yang akan berkuatkuasa dengan serta-merta dan terus berkuatkuasa sehingga perintah Mahkamah dibuat atas permohonan untuk nafkah.

(2) Suami boleh melaraskan nafkah sementara yang dibayar dengan amaun yang diperintah supaya dibayar untuk nafkah di bawah perintah Mahkamah, dengan syarat bahawa amaun yang diterima oleh isteri, setelah ditolak apa-apa potongan, adalah cukup untuk keperluan asasny.

Hak tempat tinggal.

72. (1) Seseorang perempuan yang diceraikan adalah berhak tinggal di rumah di mana dia biasa tinggal semasa dia berkahwin selagi suami tidak mendapatkan tempat tinggal lain yang sesuai untuk isteri.

(2) Hak tempat tinggal yang diperuntukkan dalam subsekyen (1) akan terhenti—

- (a) jika tempoh ‘iddah telah tamat;
- (b) jika tempoh penjagaan anak telah tamat;
- (c) jika perempuan itu telah berkahwin semula; atau
- (d) jika perempuan itu telah bersalah melakukan perbuatan yang memberahikan secara terbuka (*fahisyah*),

dan sesudah itu suami boleh memohon kepada Mahkamah supaya dikembalikan rumah itu kepadanya.

73. (1) Kecuali jika sesuatu perjanjian atau sesuatu perintah Mahkamah memperuntukkan selainnya, maka adalah menjadi kewajipan seseorang lelaki menanggung nafkah anaknya, sama ada anak itu berada dalam jagaannya atau dalam jagaan seseorang lain, sama ada dengan mengadakan bagi mereka tempat tinggal, pakaian, makanan, perubatan dan pelajaran sebagaimana yang munasabah memandang kepada kemampuan dan taraf kehidupannya atau dengan membayar kosnya.

Kewajipan
menanggung
nafkah anak.

(2) Kecuali seperti tersebut di atas, adalah menjadi kewajipan seseorang yang bertanggung di bawah Hukum Syarak, supaya menanggung nafkah atau memberi sumbangan kepada nafkah kanak-kanak jika bapa kanak-kanak itu telah mati atau tempat di mana bapanya berada tidak diketahui atau jika dan setakat mana bapanya tidak berupaya menanggung nafkah mereka.

74. (1) Mahkamah boleh pada bila-bila masa memerintahkan seorang lelaki membayar nafkah untuk faedah mana-mana anaknya—

Kuasa
Mahkamah
memerintah-
kan nafkah
bagi kanak-
kanak.

- (a) jika dia telah enggan atau cuai mengadakan peruntukan dengan munasabah bagi anaknya itu;
- (b) jika dia telah meninggalkan langsung isterinya dan anaknya itu adalah dalam jagaan isterinya;

- (c) dalam masa menanti keputusan sesuatu prosiding hal-ehwal suami isteri;
- (d) apabila membuat atau selepas daripada membuat suatu perintah meletakkan anak itu dalam jagaan seseorang lain; atau
- (e) apabila memberi kebenaran kepada lelaki itu untuk berpoligami di bawah seksyen 23.

(2) Mahkamah adalah juga berkuasa memerintahkan seseorang yang bertanggung di bawah Hukum Syarak supaya membayar atau memberi sumbangan terhadap nafkah seseorang anak jika Mahkamah berpuas hati bahawa memandang kepada kemampuannya adalah munasabah bagi Mahkamah memerintahkan sedemikian.

(3) Sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) atau (2) boleh mengarahkan supaya pembayaran dibuat kepada orang yang menjaga atau memelihara dan mengawal anak itu atau kepada pemegang amanah bagi anak itu.

Kuasa bagi Mahkamah memerintahkan cagaran bagi nafkah seseorang anak.

75. (1) Mahkamah boleh, apabila memerintah pembayaran nafkah untuk faedah seseorang anak, memerintahkan orang yang bertanggung membayar nafkah itu supaya memberi cagaran bagi kesemua atau sebahagian daripadanya dengan meletakkan apa-apa harta pada pemegang-pemegang amanah dengan amanah supaya membayar nafkah itu atau sebahagiannya daripada pendapatan harta itu.

(2) Kemungkinan mematuhi perintah menghendaki orang yang bertanggung membayar nafkah itu meletakkan apa-apa harta pada pemegang amanah bagi maksud subseksyen (1) boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Kuasa bagi Mahkamah mengubah perintah mengenai penjagaan atau nafkah seseorang anak.

76. Mahkamah boleh, atas permohonan seseorang yang ada mempunyai kepentingan, pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah, atau boleh pada bila-bila masa membatalkan, sesuatu perintah mengenai penjagaan atau nafkah seseorang anak, jika Mahkamah berpuas hati bahawa

perintah itu telah diasaskan atas sesuatu salah pernyataan atau kesilapan fakta atau jika sesuatu perubahan matan telah berlaku tentang hal keadaan.

77. Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa mengubah syarat-syarat sesuatu perjanjian berhubung dengan penjagaan atau nafkah seseorang anak, sama ada perjanjian itu dibuat sebelum atau selepas tarikh yang ditetapkan, walau apa pun peruntukan yang berlawanan dalam perjanjian itu, jika Mahkamah berpuas hati bahawa adalah munasabah dan untuk kebajikan anak itu berbuat demikian.

Kuasa bagi Mahkamah mengubah perjanjian penjagaan atau nafkah seseorang anak.

78. Seksyen 71 hendaklah dipakai, dengan pindaan yang sesuai dan mengikut Hukum Syarak, bagi perintah-perintah mengenai pembayaran nafkah untuk faedah seseorang anak.

Menuntut tunggakan nafkah seseorang anak.

79. (1) Jika seseorang lelaki telah menerima seseorang kanak-kanak yang bukan anaknya sebagai seorang ahli keluarganya, maka adalah menjadi kewajipannya menanggung nafkah kanak-kanak itu semasa dia masih seorang kanak-kanak, setakat mana bapa dan ibu kanak-kanak itu tidak berbuat demikian, dan Mahkamah boleh membuat apa-apa perintah yang perlu bagi memastikan kebajikan kanak-kanak itu.

Kewajipan menanggung nafkah kanak-kanak yang diterima sebagai ahli keluarga.

(2) Kewajipan yang ditanggungkan oleh subseksyen (1) hendaklah terhenti jika kanak-kanak itu dibawa balik sama ada oleh bapa atau ibunya.

(3) Apa-apa wang yang dibelanjakan oleh seseorang lelaki pada menanggung nafkah seseorang kanak-kanak sebagaimana dikehendaki oleh subseksyen (1) boleh dituntut daripada bapa atau ibu kanak-kanak itu.

80. Kecuali—

Lamanya tempoh perintah bagi nafkah anak.

(a) jika sesuatu perintah mengenai nafkah seseorang anak dinyatakan sebagai selama tempoh yang lebih singkat;

(b) jika sesuatu perintah itu telah dibatalkan; atau

(c) jika sesuatu perintah itu dibuat untuk—

- (i) seseorang anak perempuan yang belum berkahwin atau yang, oleh sebab sesuatu hilang upaya daripada segi otak atau jasmani, tidak berkebolehan menanggung nafkah dirinya; atau
- (ii) seorang anak lelaki yang, oleh sebab sesuatu hilang upaya daripada segi otak atau jasmani, tidak berkebolehan menanggung nafkah dirinya,

perintah nafkah hendaklah tamat apabila anak itu mencapai umur lapan belas tahun, tetapi Mahkamah boleh atas permohonan oleh anak itu atau oleh seseorang lain, melanjutkan perintah nafkah itu supaya meliputi apa-apa tempoh tambahan yang difikirkannya munasabah, bagi membolehkan anak itu mengikuti pelajaran atau latihan lanjut atau lebih tinggi.

Kewajipan menanggung nafkah anak-anak tak sahtaraf.

81. (1) Jika seseorang perempuan cuai atau enggan menanggung nafkah seseorang anaknya yang tak sahtaraf yang tidak berupaya menanggung nafkah dirinya, melainkan seorang anak yang dilahirkan akibat rogol, Mahkamah boleh, apabila hal itu dibuktikan dengan sewajarnya, memerintahkan perempuan itu memberi apa-apa elaun bulanan yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah.

(2) Elaun bulanan di bawah seksyen ini hendaklah kena dibayar dari tarikh bermulanya kecuaian atau keengganan menanggung nafkah itu atau dari sesuatu tarikh yang kemudian mengikut sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu.

BAHAGIAN VII

PENJAGAAN

Hadhanah atau Penjagaan Kanak-Kanak

Orang yang berhak menjaga kanak-kanak.

82. (1) Tertakluk kepada seksyen 83, ibu adalah yang paling berhak daripada segala orang bagi menjaga anak kecilnya dalam masa ibu itu masih dalam perkahwinan dan juga selepas perkahwinannya dibubarkan.

(2) Jika Mahkamah berpendapat bahawa ibu adalah hilang kelayakan di bawah Hukum Syarak daripada mempunyai hak terhadap hadhanah atau penjagaan anaknya, maka hak itu, tertakluk kepada subseksyen (3), hendaklah berpindah kepada salah seorang yang berikut mengikut susunan keutamaan yang berikut, iaitu—

- (a) nenek sebelah ibu hingga ke atas;
- (b) bapa;
- (c) nenek sebelah bapa hingga ke atas;
- (d) kakak atau adik perempuan seibu sebapa;
- (e) kakak atau adik perempuan seibu;
- (f) kakak atau adik perempuan sebapa;
- (g) anak perempuan dari kakak atau adik perempuan seibu sebapa;
- (h) anak perempuan dari kakak atau adik perempuan seibu;
- (i) anak perempuan dari kakak atau adik perempuan sebapa;
- (j) emak saudara sebelah ibu;
- (k) emak saudara sebelah bapa;
- (l) waris lelaki yang boleh menjadi warisnya sebagai ‘asabah atau residuari:

Dengan syarat penjagaan orang demikian tidak menjejaskan kebajikan kanak-kanak itu.

(3) Tiada seseorang lelaki berhak terhadap penjagaan seseorang kanak-kanak perempuan melainkan lelaki itu adalah seorang muhrim, iaitu, dia mempunyai pertalian dengan kanak-kanak perempuan itu dalam mana dia dilarang berkahwin dengannya.

(4) Tertakluk kepada seksyen 83 dan 85, jika ada beberapa orang daripada keturunan atau peringkat yang sama, kesemuanya sama berkelayakan dan bersetuju menjaga kanak-kanak itu, penjagaan hendaklah diamanahkan kepada orang yang mempunyai sifat-sifat paling mulia yang menunjukkan perasaan paling kasih sayang kepada kanak-kanak itu, dan jika kesemuanya sama mempunyai sifat-sifat kemuliaan, maka yang tertua antara mereka adalah berhak mendapat keutamaan.

Kelayakan-kelayakan yang perlu untuk penjagaan.

83. Seseorang yang mempunyai hak mendidik seseorang kanak-kanak, adalah berhak menjalankan hak terhadap hadhanah jika—

- (a) dia adalah seorang Islam;
- (b) dia adalah sempurna akal;
- (c) dia berumur yang melayakkan dia memberi kepada kanak-kanak itu jagaan dan kasih sayang yang mungkin diperlukan oleh kanak-kanak itu;
- (d) dia berkelakuan baik daripada segi akhlak Islamiah; dan
- (e) dia tinggal di tempat di mana kanak-kanak itu tidak mungkin menghadapi apa-apa akibat buruk daripada segi akhlak atau jasmani.

Bagaimana hak penjagaan hilang.

84. Hak seseorang perempuan terhadap hadhanah adalah hilang—

- (a) jika perempuan itu berkahwin dengan seseorang yang tidak mempunyai pertalian dengan kanak-kanak itu yang orang itu dilarang berkahwin dengan kanak-kanak itu, jika penjagaannya dalam hal sedemikian akan menjejaskan kebajikan kanak-kanak itu tetapi haknya untuk penjagaan akan kembali semula jika perkahwinan itu dibubarkan;
- (b) jika perempuan itu berkelakuan buruk secara keterlaluan dan terbuka;

- (c) jika perempuan itu menukar permastautinannya dengan tujuan untuk mencegah bapa kanak-kanak itu daripada menjalankan pengawasan yang perlu ke atas kanak-kanak itu, kecuali bahawa seseorang isteri yang bercerai boleh mengambil anaknya sendiri ke tempat lahir isteri itu;
- (d) jika perempuan itu *murtad*; atau
- (e) jika perempuan itu mencuaikan atau menganiaya kanak-kanak itu.

85. (1) Hak hadinah bagi menjaga seseorang kanak-kanak adalah tamat setelah kanak-kanak itu mencapai umur tujuh tahun, jika kanak-kanak itu lelaki, dan umur sembilan tahun, jika kanak-kanak itu perempuan, tetapi Mahkamah boleh, atas permohonan hadinah, membenarkan dia menjaga kanak-kanak itu sehingga kanak-kanak itu mencapai umur sembilan tahun, jika kanak-kanak itu lelaki, dan umur sebelas tahun, jika kanak-kanak itu perempuan.

Lamanya penjagaan.

(2) Setelah tamatnya hak hadinah, penjagaan adalah turun kepada bapa, dan jika kanak-kanak itu telah mencapai umur kecerdikan (*mumaiyiz*), maka kanak-kanak itu adalah berhak memilih untuk tinggal dengan sama ada ibu atau bapanya, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainnya.

86. Penjagaan kanak-kanak tak sahtaraf adalah semata-mata pada ibu dan saudara mara ibu.

Penjagaan anak-anak tak sahtaraf.

87. (1) Walau apa pun peruntukan seksyen 83, Mahkamah boleh pada bila-bila masa dengan perintah memilih untuk meletakkan seseorang kanak-kanak dalam jagaan salah seorang daripada orang-orang yang tersebut di dalam seksyen itu atau, jika ada hal keadaan yang luar biasa yang menyebabkan tidak diingini bagi kanak-kanak itu diamanahkan kepada salah seorang daripada orang-orang itu, Mahkamah boleh dengan perintah meletakkan kanak-kanak itu dalam jagaan mana-mana orang lain atau mana-mana persatuan yang tujuan-tujuannya adalah termasuk kebajikan kanak-kanak.

Kuasa Mahkamah membuat perintah mengenai penjagaan.

(2) Untuk memutuskan dalam jagaan siapakah seseorang kanak-kanak patut diletakkan, pertimbangan yang utama ialah kebajikan kanak-kanak itu dan, tertakluk kepada pertimbangan itu, Mahkamah hendaklah memberi perhatian kepada—

(a) kemahuan-kemahuan ibu bapa kanak-kanak itu; dan

(b) kemahuan-kemahuan kanak-kanak itu, jika dia telah meningkat umur dapat menyatakan sesuatu pendapatnya sendiri.

(3) Adalah menjadi suatu anggapan yang boleh dipatahkan bahawa adalah untuk kebaikan seseorang kanak-kanak dalam masa dia kecil supaya berada bersama ibunya, tetapi pada memutuskan sama ada anggapan itu dipakai bagi fakta-fakta sesuatu kes tertentu, Mahkamah hendaklah memberi perhatian kepada tidak baiknya mengganggu kehidupan seseorang kanak-kanak dengan bertukar-tukarnya jagaan.

(4) Jika ada dua orang atau lebih kanak-kanak daripada sesuatu perkahwinan, Mahkamah tidaklah terikat meletakkan kedua-dua atau kesemuanya dalam jagaan orang yang sama tetapi hendaklah menimbangkan kebajikan tiap-tiap seorangnya secara berasingan.

(5) Mahkamah boleh, jika perlu, membuat perintah interim untuk menempatkan kanak-kanak itu dalam penjagaan mana-mana orang atau institusi atau persatuan dan perintah itu hendaklah serta-merta dikuatkuasakan dan terus dikuatkuasakan sehingga Mahkamah membuat perintah bagi penjagaan itu.

Perintah
tertakluk
kepada
syarat-
syarat.

88. (1) Sesuatu perintah jagaan boleh dibuat tertakluk kepada apa-apa syarat yang difikirkan oleh Mahkamah patut dikenakan dan, tertakluk kepada syarat-syarat itu, jika ada, yang dipakai dari semasa ke semasa, perintah itu adalah menghakkan orang yang diberi jagaan itu untuk memutuskan semua soal berhubungan dengan pendidikan dan pelajaran kanak-kanak itu.

(2) Tanpa menyentuh keluasan subseksyen (1), sesuatu perintah jagaan boleh—

- (a) mengandungi syarat-syarat tentang tempat di mana kanak-kanak itu akan tinggal dan cara pelajarannya;
- (b) mengadakan peruntukan bagi kanak-kanak itu berada bagi sementara dalam pemeliharaan dan kawalan seseorang yang lain daripada orang yang diberi jagaan itu;
- (c) mengadakan peruntukan bagi kanak-kanak itu melawat ibu atau bapa yang tidak diberi jagaan atau seseorang daripada keluarga ibu dan bapa yang telah mati atau tidak diberi jagaan pada mana-mana masa dan bagi apa-apa tempoh sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah;
- (d) memberi ibu atau bapa yang tidak diberi jagaan atau seseorang daripada keluarga ibu atau bapa yang telah mati atau tidak diberi jagaan hak untuk berjumpa dengan kanak-kanak itu pada mana-mana masa dan dengan seberapa kerap yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah; atau
- (e) melarang orang yang diberi jagaan itu daripada membawa kanak-kanak itu keluar dari Malaysia.

Penjagaan ke atas Orang dan Harta

89. (1) Sungguh pun hak terhadap hadhanah atau penjagaan anak mungkin terletak pada seseorang lain, bapa adalah penjaga hakiki yang pertama dan utama bagi diri dan harta anaknya yang belum dewasa, dan apabila bapa telah mati, maka hak di sisi undang-undang bagi menjaga anaknya itu adalah turun kepada salah seorang yang berikut mengikut susunan keutamaan yang berikut, iaitu—

Orang yang
berhak
kepada
penjagaan.

- (a) datuk lelaki di sebelah bapa;
- (b) wasi yang dilantik menurut wasiat bapa;

- (c) wasi kepada wasi bapa;
- (d) wasi datuk lelaki di sebelah bapa;
- (e) wasi kepada wasi datuk di sebelah bapa,

dengan syarat bahawa dia adalah seorang Islam, seorang dewasa, adalah siuman, dan boleh dipercayai.

(2) Bapa adalah sentiasa mempunyai kuasa paling luas untuk membuat melalui wasiat apa-apa perkiraan yang difikirkannya baik sekali berhubung dengan penjagaan anaknya yang masih kanak-kanak dan berhubung dengan hal memperlindungi kepentingan-kepentingan mereka, dengan syarat bahawa dia adalah siuman sepenuhnya.

(3) Subseksyen (1) tidaklah terpakai jika terma-terma dan syarat-syarat bagi surat cara yang meletakkan harta pada kanak-kanak itu dengan nyata tidak membenarkan orang yang tersebut didalamnya daripada menjalankan apa-apa kuasa ke atas harta itu, dan dalam hal yang demikian Mahkamah hendaklah melantik seorang penjaga bagi harta kanak-kanak itu.

(4) Bagi maksud penjagaan ke atas diri dan harta, seseorang hendaklah disifatkan sebagai kanak-kanak melainkan dia telah genap umur lapan belas tahun.

Kuasa ke
atas harta
tak alih dan
harta alih.

90. (1) Berkenaan dengan harta tak alih, seseorang penjaga di sisi undang-undang tidak mempunyai apa-apa kuasa untuk menjual, kecuali dalam hal-hal yang berikut, iaitu—

- (a) jika, dengan menjual harta itu kepada orang luar, dia boleh mendapat harga sekurang-kurangnya dua kali ganda harga harta itu;
- (b) jika kanak-kanak itu tidak mempunyai apa-apa mata pencarian lain, dan penjualan itu adalah benar-benar perlu untuk menanggung nafkahnya, dan kanak-kanak itu tidak mempunyai apa-apa harta lain;

- (c) jika harta itu perlu dijual bagi maksud menjelaskan hutang pewasiat, yang tidak dapat diselesaikan jika harta itu tidak dijual;
- (d) jika ada sesuatu peruntukan am dalam wasiat pewasiat itu yang tidak dapat dikuatkuasakan dengan tidak dijual harta itu;
- (e) jika pendapatan yang terkumpul daripada harta pesaka itu tidak mencukupi untuk membayar perbelanjaan yang telah dilakukan dalam menguruskannya dan untuk membayar hasil tanah;
- (f) jika harta itu sedang diancam bahaya yang akan menyebabkannya menjadi musnah atau binasa oleh kerana reput;
- (g) jika harta itu ada dalam tangan orang yang tidak berhak kepadanya, dan penjaga itu ada sebab bagi mengkhawatiri bahawa tidak ada peluang bagi mendapatkan pemulihan yang saksama; atau
- (h) dalam sesuatu hal lain, jika harta itu benar-benar perlu dijual atas alasan-alasan lain yang dibenarkan oleh Hukum Syarak dan penjualan itu adalah nyata atau jelas sekali untuk faedah kanak-kanak itu.

(2) Berkenaan dengan harta alih, seseorang penjaga di sisi undang-undang adalah mempunyai kuasa menjual atau menyandarkan barang-barang dan harta-benda kanak-kanak itu, jika dia berkehendakkan keperluan-keperluan yang mustahak, seperti makanan, pakaian dan asuhan; dan jika harta alih seseorang kanak-kanak adalah dijual dengan ikhlas dan jujur bagi sesuatu balasan yang memadai dengan tujuan untuk melaburkan hasil jualan itu dengan selamat dan untuk memperolehi pendapatan tambahan, maka penjualan harta itu hendaklah dikira sebagai sah.

91. (1) Jika tidak ada penjaga-penjaga di sisi undang-undang, maka kewajipan bagi melantik seseorang penjaga untuk melindungi dan memelihara harta kanak-kanak itu adalah terletak ke atas Mahkamah, dan pada membuat sesuatu

Pelantikan
penjaga-
penjaga oleh
Mahkamah.

pelantikan Mahkamah hendaklah terutama sekali memberi pertimbangan-pertimbangan kepada kebajikan kanak-kanak itu.

(2) Pada menimbangkan apakah akan menjadi kebajikan bagi kanak-kanak itu, Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang umur dan jantina kanak-kanak itu, watak dan kebolehan penjaga yang dicadangkan itu dan bagaimana karibnya persaudaraannya dengan kanak-kanak itu kemahuan-kemahuan, jika ada, ibu bapanya yang telah mati dan apa-apa hubungan penjaga yang dicadangkan itu yang sedia ada dan yang dahulu dengan kanak-kanak itu atau hartanya, dan jika kanak-kanak itu telah mencapai umur membolehkannya untuk membuat sesuatu pilihan yang bijak, maka Mahkamah boleh menimbangkan pilihannya itu.

Pelantikan
ibu sebagai
penjaga
melalui
wasiat.

92. Seseorang ibu yang beragama Islam boleh dilantik dengan sah menjadi wasi bagi bapa, dan dalam hal yang demikian ibu itu boleh menjalankan kuasa-kuasanya sebagai penjaga melalui wasiat atau, jika tidak ada seorang penjaga di sisi undang-undang, dia boleh dilantik sebagai penjaga di sisi undang-undang oleh Mahkamah, tetapi jika dia tidak dilantik sebagai demikian maka dia tidak boleh membuat apa-apa urusan mengenai harta kanak-kanak itu.

Penjaga
bersama
dengan ibu.

93. Jika Mahkamah melantik ibu menjadi penjaga, Mahkamah boleh juga melantik seorang lain menjadi penjaga sama ada bagi diri dan harta kanak-kanak itu, atau salah seorang daripada mereka, untuk bertindak bersama dengan ibu itu.

Perubahan
kuasa
penjaga
harta.

94. Pada melantik seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak, Mahkamah boleh, dengan perintah, menentukan, menyekat, atau memperluaskan kuasa penjaga berhubungan dengannya, setakat mana yang perlu bagi kebajikan kanak-kanak itu.

Pemecatan
penjaga.

95. Mahkamah boleh pada bila-bila masa dan dari semasa ke semasa memecat seseorang penjaga, sama ada seorang ibu bapa atau orang lain dan sama ada dia adalah penjaga bagi diri atau harta kanak-kanak, dan boleh melantik seorang lain menjadi penjaga untuk menggantikannya.

96. (1) Jika seseorang dilantik oleh Mahkamah menjadi penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak maka dia hendaklah, melainkan jika Mahkamah memerintahkan selainya, memberi cagaran dengan nilai sebanyak mana yang ditetapkan bagi melaksanakan kewajipan-kewajipan sebagai penjaga dengan sewajarnya.

Cagaran
hendaklah
diberi.

(2) Cagaran itu hendaklah diberi mengikut cara yang ditetapkan pada masa itu dalam hal penerima-penerima yang dilantik oleh Mahkamah; dan penjaga yang dilantik itu hendaklah mengemukakan akaun-akaunnya pada tempoh-tempoh yang diperintahkan, dan hendaklah membayar apa-apa baki yang diperakui kena dibayar olehnya ke dalam Mahkamah mengikut cara yang ditetapkan bagi penerima-penerima.

97. (1) Seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak yang dilantik oleh Mahkamah tidak boleh, tanpa kebenaran Mahkamah—

Had kuasa
bagi penjaga
yang dilantik
oleh
Mahkamah.

(a) menjual, menggadaikan, menggadai janji, menukar, ataupun dengan cara lain melepaskan milik mana-mana harta alih atau harta tak alih kanak-kanak itu; atau

(b) memajakkan mana-mana tanah kepunyaan kanak-kanak itu selama tempoh lebih dari satu tahun.

(2) Apa-apa pelupusan harta seseorang kanak-kanak yang dilakukan bersalahan dengan seksyen ini boleh diisytiharkan sebagai tak sah, dan atas pengisytiharan itu Mahkamah boleh membuat apa-apa perintah yang pada pendapatnya perlu untuk mengembalikan harta yang dilupuskan itu kepada kanak-kanak itu.

(3) Mahkamah tidak boleh membuat apa-apa perintah di bawah subseksyen (2) melainkan jika perlu atau baik bagi kepentingan kanak-kanak itu.

98. Seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak yang dilantik oleh Mahkamah tidak boleh, melainkan jika Mahkamah memerintah sebaliknya dalam apa-apa hal, diberi

Penjaga
tidak boleh
memberi
akuan
penyelesaian
mengenai
harta modal.

kuasa untuk memberi akuan penyelesaian yang sewajarnya bagi apa-apa legasi atau apa-apa wang modal lain yang kena dibayar kepada atau boleh diterima oleh kanak-kanak itu.

Penjaga
boleh
menanggung
kanak-kanak
daripada
pendapatan.

99. (1) Seseorang penjaga bagi harta seseorang kanak-kanak yang dilantik oleh Mahkamah boleh membuat peruntukan yang berpatutan daripada pendapatan harta itu untuk menanggung nafkah dan pelajaran kanak-kanak itu, memandangkan kepada taraf kehidupan kanak-kanak itu; tetapi tiada apa-apa jumlah wang lebih daripada tiga ratus ringgit sebulan boleh digunakan sedemikian tanpa kebenaran Mahkamah.

(2) Jika pendapatan daripada harta kanak-kanak itu yang adalah dalam tangan penjaga itu tidak mencukupi bagi maksud itu, atau jika wang adalah dikehendaki untuk kemajuan kanak-kanak itu, maka Mahkamah boleh memerintahkan supaya peruntukan bagi maksud itu diadakan daripada harta modal kanak-kanak itu dan, bagi maksud itu, Mahkamah boleh membenarkan apa-apa bahagian daripada harta kanak-kanak itu dijual, digadaikan, atau digadai janji dan boleh memberi apa-apa arahan mengenainya sebagaimana yang perlu bagi kepentingan kanak-kanak itu.

Perintah
khas
mengenai
harta kecil.

100. (1) Jika memandangkan kepada taraf kehidupan kanak-kanak itu dan kepada nilai hartanya dan juga kepada segala hal keadaan kes yang berkenaan, adalah didapati bermanfaat supaya harta modal kanak-kanak itu digunakan bagi menanggung nafkah, pelajaran, atau kemajuannya dengan cara yang boleh mengelakkan belanja bagi membuat permohonan kepada Mahkamah, maka Mahkamah, daripada melantik seorang penjaga bagi harta kanak-kanak itu, boleh memerintahkan supaya segala harta kanak-kanak itu, daripada apa jua jenis pun, diletakkan dalam tangan seseorang yang akan dilantik oleh Mahkamah, dengan kuasa penuh untuk membuat apa-apa urusan dan untuk menggunakan harta itu bagi maksud yang tersebut di atas menurut budi bicaranya sendiri bebas daripada apa-apa kawalan; dan dalam hal yang demikian resit daripada orang yang dilantik itu adalah menjadi akuan penyelesaian yang sewajarnya bagi sesiapa jua yang membuat apa-apa pembayaran atau pindahmilik apa-apa harta kepadanya bagi pihak kanak-kanak itu.

(2) Mana-mana orang yang dilantik di bawah subseksyen (1) boleh diperintahkan oleh Mahkamah supaya mengemukakan suatu akaun mengenai urusan-urusan yang dibuat olehnya mengenai estet kanak-kanak itu.

(3) Mahkamah boleh, kerana sesuatu sebab yang memadai, membatalkan apa-apa perintah, atau memansuhkan apa-apa pelantikan, yang dibuat di bawah subseksyen (1), dan boleh melantik seorang lain dengan memberi kepadanya kuasa yang sama atau apa-apa kuasa yang lebih besar atau lebih kecil yang difikirkannya patut, atau boleh melantik seorang penjaga bagi harta kanak-kanak itu.

101. Seseorang penjaga boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan pendapat, nasihat, atau budi bicaranya atas apa-apa soal mengenai pengurusan atau pentadbiran harta kanak-kanak itu.

Permohonan
untuk
mendapatkan
pendapat,
dsb.

102. (1) Walau apa pun peruntukan-peruntukan seksyen 91, Mahkamah boleh, jika ia fikirkan perlu berbuat demikian, membuat suatu perintah melarang bapa atau datuk lelaki di sebelah bapa seorang kanak-kanak atau wasi-wasi mereka masing-masing daripada—

Perintah
larangan
oleh
Mahkamah.

(a) menjual, menggadaikan, menggadai janji, menukar, ataupun dengan cara lain melepaskan milik mana-mana harta alih atau harta tak alih kanak-kanak itu; atau

(b) memajakkan mana-mana tanah kepunyaan kanak-kanak itu selama tempoh lebih dari satu tahun,

tanpa mendapat kebenaran terlebih dahulu dari Mahkamah.

(2) Apa-apa pelupusan harta seseorang kanak-kanak bersalahan dengan perintah itu boleh diisytiharkan sebagai tak sah, dan atas pengisytiharan itu Mahkamah boleh membuat apa-apa perintah yang difikirkannya perlu untuk mengembalikan harta yang dilupuskan itu kepada estet kanak-kanak itu.

(3) Mahkamah tidak boleh membuat apa-apa perintah di bawah subseksyen (2) melainkan jika perlu atau baik bagi kepentingan kanak-kanak itu.

Penjaga bagi
anak yatim.

[Akta 611].

103. Jika bapa dan datuk lelaki seseorang kanak-kanak telah mati tanpa melantik seorang penjaga melalui wasiat, mana-mana penghulu, pegawai polis yang berpangkat tidak rendah daripada Sarjan, mana-mana orang yang menjaga kanak-kanak itu, atau mana-mana orang yang ada mempunyai kuasa seorang Pelindung di bawah Akta Kanak-Kanak 2001, boleh menyebabkan kanak-kanak itu dibawa ke hadapan Mahkamah dan Mahkamah boleh melantik seorang penjaga sama ada bagi diri dan harta kanak-kanak itu, atau salah satu daripadanya.

Mahkamah
hendaklah
mengambil
perhatian
tentang
nasihat
pegawai-
pegawai
kebajikan
dsb.

104. Apabila menimbangkan apa-apa soal berhubung dengan penjagaan atau nafkah seseorang kanak-kanak, Mahkamah hendaklah, bila-bila juga praktik, menerima nasihat seseorang, sama ada pegawai awam atau tidak, yang terlatih atau berpengalaman dalam kebajikan kanak-kanak tetapi Mahkamah tidaklah terikat untuk menuruti nasihat itu.

Kuasa
Mahkamah
untuk
menghalang
anak dibawa
keluar dari
Malaysia.

105. (1) Mahkamah boleh, atas permohonan bapa atau ibu seseorang anak—

(a) jika keputusan sesuatu perbicaraan hal-ehwal suami isteri belum selesai; atau

(b) jika, di bawah sesuatu perjanjian atau di bawah perintah Mahkamah, hanya ibu sahaja atau bapa sahaja ada mempunyai jagaan atas anak itu manakala yang satu lagi itu tidak ada mempunyai jagaan,

mengeluarkan suatu injunksi menyekat pihak yang satu lagi itu daripada membawa anak itu keluar dari Malaysia atau Mahkamah boleh membenarkan anak itu dibawa keluar dari Malaysia sama ada tanpa syarat atau tertakluk kepada apa-apa syarat atau akujanji yang difikirkan patut oleh Mahkamah.

(2) Mahkamah boleh, atas permohonan seseorang yang ada mempunyai kepentingan, mengeluarkan suatu injunksi menyekat seseorang, lain daripada orang yang ada mempunyai jagaan atas kanak-kanak itu, daripada membawa seseorang kanak-kanak keluar dari Malaysia.

(3) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Relif-Relif Lain

106. (1) Jika—

- (a) sesuatu perbicaraan hal-ehwal suami isteri belum selesai di Mahkamah;
- (b) sesuatu perintah telah dibuat di bawah seksyen 58, 60 atau 74 dan belum lagi dibatalkan; atau
- (c) nafkah kena dibayar di bawah sesuatu perjanjian kepada atau untuk faedah seorang isteri atau isteri yang dahulu atau anak,

Kuasa bagi Mahkamah membatalkan dan menahan perpindahan-perpindahan yang di-maksudkan untuk mengecewakan tuntutan-tuntutan nafkah.

Mahkamah adalah berkuasa atas permohonan—

- (i) jika ia berpuas hati bahawa apa-apa perpindahan harta telah dilakukan oleh suami atau suami yang dahulu atau isteri atau isteri yang dahulu atau ibu atau bapa bagi orang yang telah membuat atau yang bagi pihaknya telah dibuat permohonan itu, dalam masa tiga tahun sebelumnya, dengan tujuan di pihak orang yang melakukan perpindahan itu hendak mengurangkan kemampuannya membayar nafkah atau kemampuan suami itu membayar mut'ah atau hendak menghalangi isterinya atau suaminya daripada apa-apa hak berhubungan dengan harta itu, tertakluk kepada subseksyen (2), menghendaki orang yang membuat perpindahan itu membatalkan perpindahan itu; dan

- (ii) jika ia berpuas hati bahawa sesuatu perpindahan harta dicadang hendak dilakukan dengan sesuatu tujuan yang demikian, memberi suatu injunksi tegahan perpindahan itu.

- (2) Bagi maksud-maksud seksyen ini—

“harta” ertinya apa-apa jenis harta, alih atau tak alih, dan termasuklah wang;

“perpindahan” termasuklah sesuatu penjualan, pemberian, pajakan, gadai janji, atau apa-apa transaksi lain yang dengannya pemunyaan atau pemilikan harta itu adalah dipindahmilik atau dibebankan tetapi tidak termasuk sesuatu perpindahan yang dilakukan kerana wang atau sesuatu bernilai wang kepada atau untuk faedah seseorang yang bertindak dengan suci hati dan dengan tidak mengetahui tujuan perpindahan itu dilakukan.

- (3) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Perintah
tegahan.

107. (1) Mahkamah adalah berkuasa dalam masa perbicaraan hal-ehwal suami isteri masih belum selesai atau pada atau selepas pemberian sesuatu perintah perceraian, fasakh, atau pembatalan, memerintahkan mana-mana orang menahan dirinya daripada mengganggu atau mencerooboh; dengan apa-apa cara pun ke atas suami atau isteri atau bekas suami atau bekas isterinya.

- (2) Kemungkiran mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen ini boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan terhadap Mahkamah.

Perintah
tegahan
melupuskan
harta
sepencarian.

108. (1) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak kepada perkahwinan—

- (a) jika sesuatu prosiding hal-ehwal suami isteri masih belum selesai di Mahkamah; dan

- (b) dalam prosiding tersebut Mahkamah boleh membuat perintah di bawah seksyen 122,

mengeluarkan suatu perintah tegahan, menahan suami atau isteri, mengikut mana-mana yang berkenaan, daripada melupuskan apa-apa harta yang telah diperolehi secara bersama semasa perkahwinan mereka berkuatkuasa jika Mahkamah berpuas hati adalah difikirkan perlu untuk berbuat demikian.

(2) Kemungkinan mematuhi sesuatu perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) boleh dikenakan hukuman sebagai suatu penghinaan kepada Mahkamah.

BAHAGIAN VIII

PELBAGAI

109. Sesuatu perkahwinan orang Islam yang diakadnikahkan di luar Negeri Pulau Pinang, lain daripada perkahwinan yang diakadnikahkan di sesuatu Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul Malaysia di bawah seksyen 24 hendaklah diiktiraf sebagai sah bagi segala maksud Enakmen ini jika—

Pengiktirafan perkahwinan orang Islam yang dilakukan di luar Negeri Pulau Pinang.

- (a) perkahwinan itu telah diakadnikahkan mengikut cara yang dikehendaki atau dibenarkan oleh undang-undang tempat di mana ia telah diakadnikahkan;
- (b) tiap-tiap satu pihak itu ada mempunyai, pada masa perkahwinannya itu, keupayaan berkahwin di bawah undang-undang tempat bermastautinnya; dan
- (c) jika salah satu pihak itu adalah seorang pemastautin di Negeri Pulau Pinang, kedua-dua pihak ada mempunyai keupayaan berkahwin mengikut Enakmen ini.

110. Sesuatu perkahwinan orang Islam yang bukan warganegara Malaysia yang dilakukan di sesuatu Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul negara asing di Negeri Pulau Pinang hendaklah diiktirafkan sebagai sah bagi segala maksud Enakmen ini jika—

Pengiktirafan perkahwinan-perkahwinan yang dilakukan di Kedutaan-Kedutaan, dsb., di Negeri Pulau Pinang.

- (a) perkahwinan itu telah diakadnikahkan mengikut cara yang dikehendaki atau dibenarkan oleh undang-undang negara Kedutaan, Suruhanjaya Tinggi, atau Pejabat Konsul itu, atau mengikut cara yang dibenarkan di bawah Enakmen ini;
- (b) tiap-tiap satu pihak itu ada mempunyai, pada masa perkahwinannya itu, keupayaan berkahwin di bawah undang-undang tempat bermastautinnya; dan
- (c) jika salah satu pihak itu adalah seorang pemastautin di Negeri Pulau Pinang, kedua-dua pihak ada mempunyai keupayaan berkahwin mengikut Enakmen ini.

Kesahtarafan Anak

Siapakah yang dikaitkan sebagai bapa.

111. Jika seseorang perempuan yang berkahwin dengan seseorang lelaki melahirkan seorang anak lebih daripada enam bulan qamariah dari tarikh perkahwinannya itu atau dalam masa empat tahun qamariah selepas perkahwinannya itu dibubarkan sama ada oleh sebab kematian lelaki itu atau oleh sebab perceraian, dan perempuan itu pula tidak berkahwin semula, maka lelaki itu hendaklah disifatkan sebagai bapa anak itu, tetapi lelaki itu boleh, dengan cara li'an atau kutukan, menafikan anak itu sebagai anaknya di hadapan Mahkamah.

Kelahiran lebih empat tahun selepas pembubaran perkahwinan.

112. Jika anak itu dilahirkan lebih daripada empat tahun qamariah selepas perkahwinan itu dibubarkan sama ada oleh sebab kematian lelaki itu atau oleh sebab perceraian, lelaki itu tidak boleh disifatkan sebagai bapa anak itu melainkan jika lelaki itu atau mana-mana warisnya menegaskan bahawa anak itu adalah anak lelaki itu.

Kelahiran selepas pengisytiharan bahawa 'iddah telah tamat.

113. Jika seorang perempuan, yang tidak berkahwin semula, membuat suatu pengisytiharan bahawa tempoh 'iddahnya telah tamat, sama ada 'iddah itu adalah oleh sebab kematian atau perceraian, dan perempuan itu kemudiannya melahirkan seorang anak, maka suami perempuan itu tidak boleh disifatkan sebagai bapa anak itu melainkan jika anak itu telah dilahirkan

kurang daripada empat tahun qamariah dari tarikh perkahwinan itu dibubarkan oleh sebab kematian suaminya itu atau oleh sebab perceraian.

114. Jika seorang lelaki melakukan persetubuhan syubhah dengan seorang perempuan, dan kemudiannya perempuan itu melahirkan seorang anak dalam tempoh antara enam bulan qamariah hingga empat tahun qamariah selepas persetubuhan itu, maka lelaki itu hendaklah disifatkan sebagai bapa anak itu.

Persetubuhan syubhah.

115. Jika seseorang lelaki mengaku seorang lain, sama ada dengan nyata atau dengan tersirat, sebagai anaknya yang sah, lelaki itu hendaklah disifatkan sebagai bapa anak itu jika, syarat-syarat yang berikut dipenuhi, iaitu—

Syarat-syarat bagi pengakuan yang sah.

- (a) tiada seseorang lain disifatkan sebagai bapa anak itu;
- (b) perbezaan antara umur lelaki itu dengan umur anak itu memunasabahkan pertalian antara mereka sebagai bapa dan anak;
- (c) jika anak itu telah akil baligh, di mana dia boleh membuat keputusan, anak itu telah mempersetujui tentang dia diakui sebagai anak;
- (d) lelaki dan ibu anak itu mungkin boleh disatukan dengan sah dalam perkahwinan pada masa pembenihan;
- (e) pengakuan itu bukannya cuma mengakui anak itu sebagai anaknya, bahkan mengakui anak itu sebagai anak sahtarafnya;
- (f) lelaki itu adalah berkeupayaan membuat kontrak;
- (g) pengakuan itu dibuat dengan tujuan semata-mata untuk memberi taraf kesahtarafan; atau
- (h) pengakuan itu adalah jelas maksudnya dan anak itu adalah diakui sebagai anak kandungnya.

Anggapan
daripada
pengakuan
boleh
dipatahkan.

116. Anggapan yang berbangkit daripada pengakuan yang dibuat oleh seseorang bahawa dia adalah bapa kepada seseorang yang diakuinya sebagai anak boleh dipatahkan hanya dengan—

- (a) penolakan di pihak orang yang telah diakui sebagai anak itu;
- (b) bukti bahawa perbezaan umur antara pihak yang mengaku dan pihak yang diakui adalah sebegitu kecil, atau bahawa umur pihak yang diakui adalah sebegitu tinggi, hingga menyebabkan pertalian yang dikatakan itu mustahil dari segi fizikal;
- (c) bukti bahawa pihak yang diakui itu adalah sebenarnya anak seorang lain; atau
- (d) bukti bahawa ibu anak itu tidak mungkin menjadi isteri yang sah kepada pihak yang mengaku pada masa percantuman benih anak itu.

Pengakuan
oleh
perempuan
yang sedang
dalam
'iddah.

117. Jika orang yang membuat pengakuan itu adalah seorang perempuan yang berkahwin atau yang sedang dalam 'iddah, suami perempuan itu tidak boleh disifatkan sebagai bapa kepada orang yang diakui itu melainkan jika pengakuan perempuan itu disahkan oleh suaminya itu atau disahkan dengan keterangan.

Mengakui
seorang lain
sebagai ibu
atau bapa.

118. Jika seseorang mengakui seorang lain sebagai bapa atau ibunya, maka pengakuan itu, jika disetujui atau disahkan oleh orang yang diakui itu, sama ada dalam masa hayat atau selepas kematian orang yang mengakui itu, adalah menjadi suatu perkeluargaan yang sah, setakat mana perhubungan di antara bapa atau ibu dengan anak itu sahaja, dengan syarat bahawa memandangkan kepada umur orang yang membuat pengakuan dan umur orang yang diakui itu maka adalah munasabah orang yang diakui itu menjadi ibu atau bapa kepada orang yang mengakui sedemikian.

Pengakuan
lain daripada
sebagai
anak, ibu
atau bapa.

119. Jika seseorang mengakui seorang lain sebagai seorang keluarga, selain sebagai seorang anak, ibu, atau bapa, pengakuan itu tidak boleh menyentuh mana-mana orang lain melainkan orang lain itu mengesahkan pengakuan itu.

120. Sesudah sahaja pengakuan atau pengesahan dibuat tentang pertalian sebagai bapa dan anak atau tentang perkeluargaan atau perhubungan, maka pengakuan atau pengesahan itu tidak boleh dibatalkan.

Pengakuan tidak boleh dibatalkan.

Perintah supaya Hidup Bersama Semula

121. Jika seseorang telah tidak lagi hidup bersama dengan isterinya mengikut cara yang dikehendaki oleh Hukum Syarak, isteri itu boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan perintah supaya orang itu hidup bersama semula dengan isterinya.

Permohonan oleh isteri yang ditinggal langsung.

Pembahagian Harta Sepencarian

122. (1) Mahkamah adalah mempunyai kuasa, apabila membenarkan lafaz talaq atau apabila membuat suatu perintah perceraian untuk memerintah supaya apa-apa aset yang diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset yang diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara pihak-pihak itu.

Kuasa Mahkamah memerintah pembahagian harta sepencarian.

(2) Pada menjalankan kuasa yang diberi oleh subseksyen (1), Mahkamah hendaklah mengambil perhatian tentang—

- (a) takat sumbangan-sumbangan yang telah dibuat oleh tiap-tiap satu pihak dalam bentuk wang, harta, atau usaha ke arah memperolehi aset-aset itu;
- (b) apa-apa hutang yang terhutang oleh salah satu pihak yang telah dilakukan bagi manfaat bersama mereka;
- (c) keperluan-keperluan anak-anak yang belum dewasa dari perkahwinan itu, jika ada,

dan, tertakluk kepada pertimbangan-pertimbangan itu, Mahkamah hendaklah membuat pembahagian yang sama banyak.

(3) Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa, apabila membenarkan lafaz talaq atau apabila membuat perintah perceraian, memerintah supaya apa-apa aset yang diperolehi dalam masa perkahwinan dengan usaha tunggal satu pihak kepada perkahwinan itu dibahagi antara mereka atau supaya aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara pihak-pihak itu.

(4) Pada menjalankan kuasa yang diberi oleh subseksyen (3), Mahkamah hendaklah memberi perhatian kepada—

(a) takat sumbangan-sumbangan yang telah dibuat oleh pihak, yang tidak memperoleh aset itu, kepada kebajikan keluarga dengan memelihara rumahtangga atau menjaga keluarga;

(b) keperluan-keperluan anak-anak yang belum dewasa dari perkahwinan itu, jika ada,

dan tertakluk kepada pertimbangan-pertimbangan itu, Mahkamah boleh membahagikan aset-aset itu atau hasil jualan itu mengikut apa-apa kadar yang difikirkannya munasabah, tetapi, walau bagaimana pun, pihak yang telah memperoleh aset-aset itu dengan usahanya hendaklah menerima suatu kadar yang lebih besar.

(5) Bagi maksud seksyen ini, rujukan-rujukan mengenai aset yang diperoleh dalam masa perkahwinan oleh satu pihak termasuklah aset-aset yang dipunyai oleh satu pihak sebelum perkahwinan itu yang telah dimajukan pada sebahagian besarnya dalam masa perkahwinan itu oleh pihak yang satu lagi itu atau dengan usaha bersama mereka.

Rayuan

Rayuan.

123. Mana-mana orang yang terkilan dengan mana-mana keputusan mana-mana Mahkamah, atau mana-mana Pendaftar di bawah Enakmen ini boleh merayu kepada Mahkamah Rayuan Syariah.

BAHAGIAN IX

PENALTI

124. Jika seseorang lelaki berkahwin lagi di mana-mana tempat dalam masa perkahwinannya yang sedia ada masih berterusan tanpa mendapat kebenaran secara bertulis terlebih dahulu daripada Mahkamah maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Poligami
tanpa
kebenaran
Mahkamah.

125. Jika seseorang lelaki menceraikan isterinya dengan melafazkan talaq dengan apa-apa bentuk di luar Mahkamah dan tanpa kebenaran Mahkamah itu maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Perceraian di
luar
Mahkamah
dan tanpa
kebenaran
Mahkamah.

126. (1) Jika seseorang berkewajipan membuat sesuatu laporan di bawah Enakmen ini dan dia bersengaja cuai atau gagal berbuat demikian maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Tidak
membuat
laporan.

(2) Jika seseorang berkewajipan membuat sesuatu laporan atau dikehendaki mengemukakan sesuatu permohonan di bawah Enakmen ini atau dikehendaki memberi sesuatu maklumat atau menyempurnakan atau menandatangani apa-apa dokumen yang perlu di sisi undang-undang bagi maksud melaksanakan pendaftaran dokumen itu dan dia bersengaja cuai atau gagal membuat laporan itu atau mematuhi kehendak itu maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

127. Jika seseorang telah diperintahkan oleh Mahkamah supaya hidup bersama semula dengan isterinya dan dia bersengaja cuai atau gagal mematuhi perintah itu maka dia adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum

Meninggal
langsung
isteri.

denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Menganiyai isteri atau suami.

128. (1) Seseorang suami atau isteri yang dengan sengaja menganiaya isterinya atau suaminya atau menipu harta isterinya atau suaminya, mengikut mana-mana yang berkenaan, adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Mahkamah boleh, sebagai perintah tambahan, memerintahkan supaya dibayar pampasan bagi harta yang telah ditipu itu.

Tidak memberi keadilan yang sewajarnya kepada isteri.

129. Seseorang yang tidak memberi keadilan sewajarnya kepada isterinya mengikut Hukum Syarak adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

Isteri tidak menurut perintah.

130. Seseorang perempuan yang bersengaja tidak menurut sesuatu perintah yang diberi oleh suaminya yang sah mengikut Hukum Syarak adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ratus ringgit atau, bagi kesalahan kali kedua atau kali kemudiannya, denda tidak melebihi lima ratus ringgit.

Percubaan menjadi murtad untuk membatalkan perkahwinan.

131. Mana-mana orang yang tidak suka akan suami atau isterinya dan dengan perdayaan cuba menjadikan dirinya murtad untuk membatalkan perkahwinannya adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum penjara tidak melebihi setahun.

Persetubuhan luar nikah antara orang yang bercerai.

132. (1) Seseorang lelaki yang, setelah menceraikan dengan sah isterinya, bersekedudukan semula dengannya tanpa terlebih dahulu melafazkan ruju' yang sah adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi lima ratus ringgit atau penjara tidak melebihi tiga bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(2) Jika isterinya itu tidak tahu pada masa persekedudukan semula itu tentang telah berlakunya perceraian itu, maka suami itu adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

(3) Seseorang perempuan yang bersubahat melakukan suatu kesalahan di bawah subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah dihukum denda tidak melebihi satu ribu ringgit atau penjara tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya denda dan penjara itu.

133. (1) Tanpa menjejaskan hak mana-mana orang yang mempunyai kepentingan di bawah mana-mana perintah yang dibuat di bawah Enakmen ini untuk menguatkuasakan perintah di bawah Enakmen ini atau di bawah mana-mana undang-undang lain, Mahkamah yang telah membuat perintah itu, dalam hal kegagalan dengan sengaja untuk mematuhi, boleh, jika perintah sedemikian menghendaki pembayaran apa-apa amaun, mengarahkan amaun yang kena dibayar itu dilevi mengikut cara yang diperuntukkan oleh undang-undang bagi melewi denda yang dikenakan oleh Mahkamah atau boleh menjatuhkan hukuman pemenjaraan kepada orang yang dengan sengaja gagal mematuhi perintah pembayaran tiap-tiap bulan masih belum dibayar, atau, dalam mana-mana hal yang lain, pembayaran satu tahun yang masih belum dibayar.

Kecuaian
dengan
sengaja
untuk
mematuhi
perintah.

(2) Mahkamah boleh—

- (a) jika perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) menetapkan bagi pembayaran dibuat secara bulanan, menghukum orang yang dengan sengaja gagal mematuhi perintah dengan pemenjaraan tidak melebihi satu bulan bagi setiap bayaran bulanan yang masih belum dibayar; dan
- (b) dalam mana-mana hal lain, menghukum orang yang dengan sengaja gagal mematuhi perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1) dengan pemenjaraan tidak melebihi satu tahun bagi mana-mana pembayaran yang masih belum dibayar.

Percubaan
dan subahat.

134. Barangsiapa cuba melakukan, atau bersubahat melakukan, sesuatu kesalahan di bawah Enakmen ini adalah melakukan suatu kesalahan yang boleh dikenakan hukuman sama seperti yang diperuntukkan bagi kesalahan itu.

BAHAGIAN X

AM

Kuasa bagi
membuat
kaedah-
kaedah.

135. (1) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis, boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah untuk mengawal amalan dan tatacara dalam semua perbicaraan hal-ehwal suami isteri di bawah Enakmen ini mengikut sebagaimana yang difikirkannya bermanfaat dan kaedah-kaedah untuk menetap dan mengawal fi dan kos yang kena dibayar dalam semua perbicaraan itu; tertakluk kepadanya itu, semua perbicaraan di bawah Enakmen ini hendaklah dikawal oleh amalan dan tatacara Mahkamah yang ditetapkan oleh Enakmen Pentadbiran, setakat mana amalan dan tatacara itu tidak berlawanan dengan Enakmen ini.

(2) Mengenai amalan dan tatacara dalam perbicaraan hal-ehwal suami isteri yang tidak diperuntukkan dengan nyata dalam Enakmen ini atau dalam apa-apa kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini atau dalam Enakmen Pentadbiran, Mahkamah boleh memakai apa-apa amalan dan tatacara yang difikirkannya wajar bagi mengelakkan ketidakadilan dan bagi menyelesaikan perkara-perkara yang dipersoalkan antara pihak-pihak.

(3) Yang di-Pertuan Agong, atas nasihat Majlis, boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah bagi maksud Enakmen ini dan, tanpa menyentuh keluasan yang tersebut itu, kaedah-kaedah itu boleh mengadakan peruntukan-peruntukan bagi—

- (a) cara bagaimana Pendaftar-Pendaftar Perkahwinan, Perceraian, dan Ruju' Orang Islam hendak menjalankan kuasa-kuasa yang diberi kepada mereka oleh Enakmen ini;

- (b) bentuk Daftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju' dan surat perakuan nikah, perceraian dan ruju' dan cara bagaimana Daftar dan surat perakuan dikehendaki disimpan;
- (c) membekal dan menyimpan dengan selamat Daftar Perkahwinan, Perceraian dan Ruju', buku nota-buku nota Pendaftar dan segala akuan yang dibuat bagi maksud Enakmen ini;
- (d) menyedia dan mengemukakan penyata-penyata perkahwinan, perceraian dan ruju' yang didaftarkan di bawah Enakmen ini;
- (e) bentuk apa-apa perakuan, notis, atau dokumen lain yang dikehendaki bagi maksud melaksanakan Enakmen ini;
- (f) membuat pencarian-pencarian dan memberi salinan-salinan yang diperakui;
- (g) fi yang boleh dikenakan bagi maksud Enakmen ini;
- (h) hukuman kerana melanggar atau gagal mematuhi mana-mana kaedah yang dibuat di bawah Enakmen ini; dan
- (i) perkara-perkara lain bagi maksud melaksanakan Enakmen ini.

136. (1) Enakmen Undang-undang Keluarga Islam (Negeri Pulau Pinang) 1985 adalah dimansuhkan.

Pemansuhan.
[Enakmen
No. 2 tahun
1985.]

(2) Jika mana-mana kes atau perkara belum selesai di hadapan mana-mana Mahkamah apabila mula berkuat kuasanya Enakmen ini, peruntukan Enakmen ini hendaklah terpakai berkenaan dengan prosiding kes atau perkara itu setakat yang ia tidak menyebabkan ketidakadilan.

JADUAL

[Seksyen 2(3)]

BENTUK SKRIP BAHASA ARAB
BAGI PERKATAAN
DAN UNGKAPAN TERTENTU

ba-in kubra	—	بائن كبرى
ba-in sughra	—	بائن صغرى
darar syarie	—	ضرر شرعى
fasakh	—	فسخ
hadhanah	—	حضانة
hadinah	—	حضيّنة
hakam	—	حكم
Hakim Syarie	—	حاكم شرعى
Hukum Syarak	—	حكم شرع
kariah	—	قرية
khul'	—	خلع
li'an	—	لعان
mastautin	—	مستوطن
mumaiyiz	—	مميز
mut'ah	—	متعة
nafkah	—	نفقة
nasab	—	نسب
nusyuz	—	نشوز
persetujuan syubhah	—	فرستوبهن (وطئ) شبهة
qamariah	—	قمرية
ruju'	—	رجوع
shiqaq	—	شقاق
ta'liq	—	تعليق

UNDANG-UNDANG KELUARGA ISLAM
(NEGERI PULAU PINANG)

267

talaq raj'i	—	طلاق رجعي
thayyib	—	ثيب
wali	—	ولي

Diluluskan di dalam Dewan Undangan Negeri pada
13hb Oktober 2004.

KASIM BIN MD. ISA
Setiausaha Dewan Undangan Negeri
Pulau Pinang

[JKNPP/(S)/01/13/1. PU/PP 3359]

ISLAMIC FAMILY LAW (STATE OF PENANG)
ENACTMENT 2004

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

Section

1. Short title and commencement
2. Interpretation
3. Saving of prerogative
4. Application
5. Criterion for deciding whether a person is a Muslim
6. Subsisting valid marriages deemed to be registered under this Enactment and dissoluble only under this Enactment

PART II

MARRIAGE

7. Persons by whom marriages may be solemnized
8. Minimum age for marriage
9. Relationship prohibiting marriage
10. Persons of other religion
11. Void marriages
12. Non-registrable marriages
13. Consent required
14. Marriage of a woman
15. Betrothal

270 PENANG NO. 5 OF 2004

Preliminaries to a Marriage

Section

16. Application for permission to marry
17. Issue of permission to marry
18. Reference to and action by *Syarie* Judge
19. Permission necessary before solemnization
20. Place of marriage
21. *Mas kahwin* and *pemberian*
22. Entry in Marriage Register
23. Polygamy
24. Solemnization of marriages in Malaysian Embassies, *etc.*, abroad

PART III

REGISTRATION OF MARRIAGES

25. Registration
26. Marriage certificate and *ta'liq* certificate
27. Reporting of void or illegal marriages
28. Appointment of Chief Registrar, Registrars, Deputy Registrars and Assistant Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'*
29. Books and Registers to be kept of all marriages
30. Copies of entries to be sent to Chief Registrar
31. Registration of marriage solemnized abroad of a person resident in the State of Penang
32. Unlawful registers
33. Voluntary registration of Muslim marriages previously solemnized under any law
34. Legal effect of registration

PART IV

PENALTIES AND MISCELLANEOUS PROVISIONS
RELATING TO THE SOLEMNIZATION AND REGISTRATION OF MARRIAGES

Section

35. Omission to appear before Registrar within prescribe time
36. Contravention of section 32
37. Interference with marriage
38. False declaration or statement for procuring marriage
39. Unauthorized solemnization of marriage
40. Offences relating to solemnization of marriage
41. Sanction for prosecution
42. Correction of errors
43. Inspection of Marriage Register and index
44. Proof

PART V

DISSOLUTION OF MARRIAGE

45. Extent of power to make any order
46. Change of religion
47. Divorce by *talaq* or by order
48. Arbitration by *Hakam*
49. Divorce by *khul'* or *cerai tebus talaq*
50. Divorce under *ta'liq* or stipulation
51. Divorce by *li'an*
52. Resumption of conjugal relationship or *ruju'*
53. Order for dissolution of marriage or *fasakh*

Section

- 54. Presumption of death
- 55. Maintenance of Register of Divorces and Annulments
- 56. Registration of divorces
- 57. Registration of divorces outside the Court
- 58. *Mut'ah* or consolatory gift to woman divorced without just cause
- 59. Right to *mas kahwin*, etc., not to be affected

PART VI

MAINTENANCE OF WIFE, CHILDREN AND OTHERS

- 60. Power of Court to order maintenance of wife, and the effect of *nusyuz*
- 61. Power of Court to order maintenance of certain persons
- 62. Assessment of maintenance
- 63. Power of Court to order security for maintenance
- 64. Compounding of maintenance
- 65. Duration of orders for maintenance
- 66. Right to maintenance or *pemberian* after divorce
- 67. Power of Court to vary orders for maintenance
- 68. Power of Court to vary agreements for maintenance
- 69. Maintenance payable under order of Court to be inalienable
- 70. Recovery of arrears of maintenance
- 71. Interim maintenance
- 72. Right to accommodation
- 73. Duty to maintain children
- 74. Power of Court to order maintenance for children
- 75. Power of Court to order security for maintenance of a child

Section

- 76. Power of Court to vary order for custody or maintenance of a child
- 77. Power of Court to vary agreement for custody or maintenance of a child
- 78. Recovery of arrears of maintenance of a child
- 79. Duty to maintain child accepted as member of family
- 80. Duration of order for maintenance of a child
- 81. Duty to maintain illegitimate children

PART VII

GUARDIANSHIP

Hadhanah or Custody of Children

- 82. Persons entitled to custody of a child
- 83. Qualifications necessary for custody
- 84. How right of custody is lost
- 85. Duration of custody
- 86. Custody of illegitimate children
- 87. Power of the Court to make order for custody
- 88. Order subject to conditions

Guardianship of Person and Property

- 89. Persons entitled to guardianship
- 90. Power over immovable and movable property
- 91. Appointment of guardians by the Court
- 92. Appointment of mother as testamentary guardian
- 93. Joint guardian with mother
- 94. Variation of power of guardian of property
- 95. Removal of guardian

Section

- 96. Security to be given
- 97. Limitation of powers of guardian appointed by Court
- 98. Guardian may not give discharge for capital property
- 99. Guardian may support minor out of income
- 100. Special order in case of small estate
- 101. Application for opinion, *etc.*
- 102. Prohibition order by Court
- 103. Guardian of orphans
- 104. Court to have regard to advice of welfare officers, *etc.*
- 105. Power of Court to restrain taking of child out of Malaysia

Other Reliefs

- 106. Power of Court to set aside and prevent dispositions intended to defeat claims to maintenance
- 107. Injunction order
- 108. Prohibition order in respect of *harta sepencarian*

PART VIII

MISCELLANEOUS

- 109. Recognition of Muslim marriages contracted outside the State of Penang
- 110. Recognition of marriages contracted in Embassies, *etc.*, in the State of Penang

Legitimacy

- 111. Ascription of paternity
- 112. Birth more than four years after dissolution of marriage
- 113. Birth after declaration of completion of '*iddah*
- 114. *Syubhah* intercourse

Section

- 115. Conditions for valid acknowledgment
- 116. Presumption from acknowledgment rebuttable
- 117. Acknowledgment by a woman in ‘*iddah*
- 118. Acknowledging another as mother or father
- 119. Acknowledgment other than as a child, mother or father
- 120. Acknowledgment irrevocable

Order to Resume Cohabitation

- 121. Application by deserted wife

Distribution of Harta Sepencarian

- 122. Power of Court to order distribution of *harta sepencarian*

Appeals

- 123. Appeals

PART IX

PENALTIES

- 124. Polygamy without Court’s permission
- 125. Divorce outside Court and without Court’s permission
- 126. Failure to report
- 127. Desertion of wife
- 128. Ill-treatment of spouse
- 129. Failure to give proper justice to wife
- 130. Disobedience by wife
- 131. Attempt to be *murtad* to annul marriage
- 132. Illicit intercourse between divorced persons

Section

133. Wilful neglect to comply with order

134. Attempts and abetment

PART X

GENERAL

135. Power to make rules

136. Repeal

SCHEDULE

PENANG

ENACTMENT No. 5 of 2004

I ASSENT

(STATE SEAL)

TUN DATO' SERI UTAMA
(DR.) HAJI ABDUL RAHMAN
BIN HAJI ABBAS
Yang di-Pertua Negeri

20 October 2004
6 Ramadan 1425

An Enactment to amend and consolidate provisions of the
Islamic Family Law in respect of marriage, divorce,
maintenance, guardianship, and other matters connected
with family life.

[]

ENACTED by the Legislature of the State of Penang as
follows:

PART I

PRELIMINARY

1. (1) This Enactment may be cited as the Islamic Family
Law (State of Penang) Enactment 2004.

Short title
and
commence-
ment.

(2) This Enactment shall come into operation on a date to
be appointed by the Yang di-Pertuan Agong by notification in
the *Gazette*.

2. (1) In this Enactment, unless the context otherwise
requires—

Interpreta-
tion.

“*anak dara*” means a woman who has not had sexual intercourse, whether she has been married or not;

“*baligh*” means the age of puberty in accordance with *Hukum Syarak*;

“widow” means a woman whose husband has died;

“resident” means permanently living or ordinarily residing in a particular area;

“*darar syarie*” means harm, according to what is normally recognized by *Hukum Syarak*, affecting a wife in respect of religion, life, body, mind, dignity, or property;

“widower” means a man whose wife has died;

“Administration Enactment” means the Administration of the Religion of Islam (State of Penang) Enactment 2004;

“*fasakh*” means the annulment of a marriage by reason of any circumstance permitted by *Hukum Syarak* in accordance with section 53;

“Syariah Appeal Court Judge” means a Syariah Appeal Court Judge appointed under subsection 57(1) Administration Enactment;

“Syarie Judge” or “Judge” means a Judge of the Syariah High Court or the Syariah Subordinate Court, as the case may be, appointed under subsection 58(1) or 59(1) Administration Enactment;

“*harta sepencarian*” means property jointly acquired by husband and wife during the subsistence of marriage in accordance with the conditions stipulated by *Hukum Syarak*;

“*Hukum Syarak*” means Islamic Law according to Mazhab Shafie or according to one of the Mazhab Maliki, Hanafi or Hambali;

“*iqrar*” means an admission made by a person, in writing or orally or by gesture, stating that he is under an obligation or liability to another person in respect of some right;

“*janda*” means a woman who has been married and divorced after consummation of marriage;

“*kariah masjid*” in relation to a mosque, means the area the boundaries of which are determined under subsection 98(3) of the Administration Enactment;

“Chief Registrar” means Chief Registrar of Muslim Marriages, Divorces and *Ruju*’ appointed under section 28;

“Chief Syarie Prosecutor” means the Chief Syarie Prosecutor appointed under section 78(1) of the Administration Enactment;

“*Kitabiyah*” means—

- (a) a woman whose ancestors were from the *Bani Ya’qub*,
or
- (b) a Christian woman whose ancestors were Christians before the prophethood of the Prophet Muhammad;
or
- (c) a Jewess whose ancestors were Jews before the prophethood of the Prophet ‘Isa;

“Syariah Court” or “Court” means the Syariah High Court or the Syariah Subordinate Court, as the case may be, established under subsection 55(1) or 55(2) Administration Enactment;

“Syariah Appeal Court” means the Syariah Appeal Court constituted under subsection 55(3) of the Administration Enactment;

“Majlis” means the Majlis Agama Islam Negeri Pulau Pinang established under subsection 4(1) of the Administration Enactment;

“*mas kahwin*” means the obligatory marriage payment due under *Hukum Syarak* by the husband to the wife at the time the marriage is solemnized, whether in the form of money actually paid or acknowledged as a debt with or without security, or in the form of something that, according to *Hukum Syarak*, is capable of being valued in terms of money;

“*mut’ah*” means a consolatory gift which is given according to *Hukum Syarak*, to a wife who is divorced;

“*nasab*” means descent based on lawful blood relationship;

“*Peguam Syarie*” means a person who is admitted to be a Peguam Syarie under section 80 of the Administration Enactment;

“*pemberian*” means a gift whether in the form of money or things given by a husband to a wife at the time of the marriage;

“Registrar” means the Senior Registrar of Muslim Marriages, Divorces and *Ruju*’ appointed under section 28, and includes a Registrar and an Assistant Registrar;

“*syubhah* intercourse” means intercourse performed on erroneous impression that the marriage was valid when in fact the marriage was not valid (*fasid*) or intercourse by mistake and includes any intercourse not punishable by *Had* in Islam;

“*ruju*” means a return to the original marriage state;

“fosterage” means the suckling of a baby up to sufficiency by a woman who is not its natural mother for at least five times during the first two years of the baby’s life;

“appointed date” means the date appointed under section 1 for the coming into operation of this Enactment;

“*ta’liq*” means a promise expressed by the husband after the solemnization of marriage in accordance with *Hukum Syarak* and the provisions of this Enactment;

“illegitimate” in relation to a child, means born out of wedlock but not as a result of *syubhah* intercourse;

“*thayyib*” means a woman who has had sexual intercourse;

“*wali Mujbir*” means the father or paternal grandfather and above;

“*wali Raja*” means a *wali* authorized by the Yang di-Pertuan Agong, in the case of the Federal Territories, Malacca, Penang, Sabah and Sarawak, or by the Ruler in the case of any other State, to give away in marriage a woman who has no *wali* from *nasab*;

(2) All words and expressions used in this Enactment and not herein defined but defined in the Interpretation Acts 1948 [Act 388].

and 1967 shall have the meanings assigned thereto to the extent that such meanings do not conflict with *Hukum Syarak*.

(3) For the avoidance of doubt as to the identity or interpretation of the words and expression used in this Enactment that are listed in the Schedule, reference may be made to the Arabic script for those words and expressions shown against them in the Schedule.

(4) The Yang di-Pertuan Agong may from time to time amend, delete from or add to the Schedule.

3. Nothing contained in this Enactment shall derogate or affect the prerogative rights and powers of the Yang di-Pertuan Agong as the Head of the religion of Islam in the State of Penang as declared and set forth in the Constitution of the State of Penang.

Saving of prerogative.

4. Save as otherwise expressly provided, this Enactment shall apply to all Muslims living in the State of Penang and to all Muslims resident in the State of Penang who are living outside the State.

Application.

5. If for the purposes of this Enactment any question arises as to whether a person is a Muslim, that question shall be decided according to the criterion of general reputation, without making any attempt to question the faith, beliefs, conduct, behaviour, character, acts, or omissions of that person.

Criterion for deciding whether a person is a Muslim.

6. (1) Nothing in this Enactment shall affect the validity of any marriage solemnized under any law wheresoever prior to the appointed date.

Subsisting valid marriages deemed to be registered under this Enactment and dissoluble only under this Enactment.

(2) Such marriage, if valid under the law under which it was solemnized, shall be deemed to be registered under this Enactment.

(3) Every such marriage, unless void under the law under which it was solemnized, shall continue until dissolved—

(a) by the death of one of the parties to the marriage;

- (b) by such *talaq* as may be pronounced under this Enactment;
- (c) by order of a Court of competent jurisdiction; or
- (d) by a declaration of nullity made by a Court of competent jurisdiction.

PART II

MARRIAGE

Persons by whom marriages may be solemnized.

7. (1) A marriage in the State of Penang shall be in accordance with the provisions of this Enactment and shall be solemnized in accordance with *Hukum Syarak* by—

- (a) the *wali* in the presence of the Registrar;
- (b) the representative of the *wali* in the presence and with the permission of the Registrar; or
- (c) the Registrar as the representative of the *wali*.

(2) Where a marriage involves a woman who has no *wali* from *nasab*, in accordance with *Hukum Syarak*, the marriage shall be solemnized only by the *wali Raja*.

Minimum age for marriage.

8. No marriage may be solemnized under this Enactment where either the man is under the age of eighteen or the woman is under the age of sixteen except where the Syarie Judge has granted his permission in writing in certain circumstances.

Relationship prohibiting marriage.

9. (1) No man or woman, as the case may be, shall, on the ground of *nasab*, marry—

- (a) his mother or her father;
- (b) his grandmother or her grandfather upwards whether on the side of his or her father or mother;

- (c) his daughter or her son and his granddaughter or her grandson and his or her descendants;
 - (d) his sister or her brother of the same parents, his sister or her brother of the same father, and his sister or her brother of the same mother;
 - (e) the daughter or son of his brother or sister, or the son of her brother or sister and the descendants of the brother or sister;
 - (f) his aunt or her uncle on his or her father's side and her or his ascendants; and
 - (g) his aunt or her uncle on his or her mother's side and her or his ascendants.
- (2) No man or woman, as the case may be, shall, on the ground of affinity, marry—
- (a) his mother-in-law or her father-in-law and his or her ascendants of his wife;
 - (b) his stepmother or her stepfather, being his father's wife or her mother's husband;
 - (c) his stepgrandmother or her stepgrandfather, being the wife of his grandfather or the husband of her grandmother, whether on the side of the father or the mother;
 - (d) his daughter-in-law or her son-in-law; and
 - (e) his stepdaughter or her stepson and the descendants of a wife or a husband with whom the marriage has been consummated.
- (3) No man or woman, as the case may be, shall, on the ground of fosterage, marry any woman or any man connected with him or her through some act of suckling where, if the

connection had been through an act of procreation and not through fosterage, the woman or man would have been within the prohibited degrees of nasab or affinity.

(4) No man shall have two wives at any one time who are so related to each other by nasab, affinity, or fosterage which marriage between them would have been illegal according to *Hukum Syarak*.

Persons of
other
religion.

10. (1) No man shall marry a non-Muslim, except a *Kitabiyah*.

(2) No woman shall marry a non-Muslim.

Void
marriages.

11. A marriage shall be void unless all conditions necessary, according to *Hukum Syarak* for the validity thereof are satisfied.

Non-
registrable
marriages.

12. (1) A marriage in contravention of this Enactment shall not be registrable under this Enactment.

(2) Notwithstanding subsection (1) and without prejudice to subsection 40(2), a marriage which has been solemnized contrary to any provision of this Part but is otherwise valid according to *Hukum Syarak* may be registered under this Enactment with an order from the Court.

Consent
required.

13. A marriage shall not be recognized and shall not be registered under this Enactment unless both parties to the marriage have consented thereto, and either—

(a) the *wali* of the woman has consented thereto in accordance with *Hukum Syarak*; or

(b) the Syarie Judge having jurisdiction in the place where the woman is resident or a person generally or specially authorized for that purpose by the Syarie Judge has, after due inquiry in the presence of all parties concerned, granted his consent to the

marriage being solemnized by the Wali Raja in accordance with *Hukum Syarak*; such consent may be given wherever there is no *wali* by *nasab* in accordance with *Hukum Syarak* or if the *wali* cannot be found or where the *wali* refuses his consent without sufficient reason.

14. (1) No woman shall, during the subsistence of her marriage to a man, be married to any other man. Marriage of a woman.

(2) Where the woman is a *janda*—

(a) subject to paragraph (c), she shall not, at any time prior to the expiry of her period of ‘*iddah*, which shall be calculated in accordance with *Hukum Syarak*, be married to any person other than to the man from whom she was last divorced;

(b) she shall not be married unless she has produced—

(i) a certificate of divorce lawfully issued under the law for the time being in force;

(ii) a certified copy of the entry relating to her divorce in the appropriate register of divorce; or

(iii) a certificate, which may, upon her application, be granted after due inquiry by the Syarie Judge having jurisdiction in the place where the application is made, to the effect that she is a *janda*; and

(c) if the divorce was by *ba-in kubra*, that is to say three *talaq*, she shall not be remarried to her previous husband, unless she has been lawfully married to some other person and the marriage has been consummated and later lawfully dissolved and the period of ‘*iddah* has expired.

(3) If the woman alleges she was divorced before the marriage had been consummated, she shall not during the ordinary period of '*iddah* for a divorce, be married to any person other than her previous husband, except with the permission of the Syarie Judge having jurisdiction in the place where she is resident.

(4) Where the woman is a widow—

- (a) she shall not be married to any person at any time prior to the expiration of the period of '*iddah*, which shall be calculated in accordance with *Hukum Syarak*; and
- (b) she shall not be married unless she has produced a certificate of the death of the late husband or otherwise proved his death.

Betrothal.

15. If any person has, either orally or in writing, and either personally or through an intermediary, entered into a betrothal in accordance with *Hukum Syarak*, and subsequently refuses without lawful reason to marry the other party, the other party being willing to marry, the party in default shall be liable to return the betrothal gifts, if any, or the value thereof and to pay whatever moneys have been expended in good faith by or for the other party in preparation for the marriage, and the same be recovered by action in the Court.

Preliminaries to a Marriage

Application
for
permission
to marry.

16. (1) Whenever it is desired to solemnize a marriage in the State of Penang each of the parties to the intended marriage shall apply in the prescribed form for permission to marry to the Registrar for the *kariah masjid* in which the woman is resident.

(2) If the man is resident in a *kariah masjid* different from that of the woman or is resident in any State, his application shall bear or be accompanied by a statement of the Registrar

of his *kariah masjid* or by the proper authority of the State, as the case may be, to the effect that as far as it can be ascertained the matters stated in the application are true.

(3) The application of each party must be delivered to the Registrar at least seven days before the proposed date of marriage, but the Registrar may allow a shorter period in any particular case.

(4) The applications of the parties shall be treated as a joint application.

17. Subject to section 18, the Registrar, on being satisfied of the truth of the matters stated in the application, of the legality of the intended marriage, and, where the man is already married, that the permission required by section 23 has been granted, shall, at any time after the application and upon payment of the prescribed fee, issue to the applicants his permission to marry in the prescribed form.

Issue of permission to marry.

18. (1) In any of the following cases, that is to say—

Reference to an action by Syarie Judge.

(a) where either of the parties to the intended marriage is below the age specified in section 8;

(b) where the woman is a *janda* to whom subsection 14 (3) applies; or

(c) where the woman has no *wali* from *nasab*, according to *Hukum Syarak*,

the Registrar shall, instead of acting under section 17, refer the application to the Syarie Judge having jurisdiction in the place where the woman is resident.

(2) The Syarie Judge on being satisfied of the truth of the matters stated in the application and the legality of the intended marriage and that the case is one that merits the giving of permission for the purposes of section 8, or

permission for the purposes of subsection 14(3), or his consent to the marriage being solemnized by *wali Raja* for the purposes of paragraph 13(b), as the case may be, shall, at any time after reference of the application to him and upon payment of the prescribed fee, issue to the applicants his permission to marry in the prescribed form.

Permission
necessary
before
solemniza-
tion.

19. No marriage shall be solemnized unless permission to marry has been given—

- (a) by the Registrar under section 17 or by the Syarie Judge under section 18, where the marriage involves a woman resident in the State of Penang; or
- (b) by the proper authority of a State, where the marriage involves a woman resident in that State.

Place of
marriage.

20. (1) No marriage shall be solemnized except in the *kariah masjid* in which the woman is resident, but the Registrar or Syarie Judge giving permission to marry under section 17 or 18 may give permission for the marriage to be solemnized elsewhere, whether in the State of Penang or in any other State.

(2) A permission under subsection (1) may be expressed in the permission to marry given under section 17 or 18.

(3) Notwithstanding subsection (1), a marriage may be solemnized in a *kariah masjid* other than that where the woman is resident if—

- (a) in a case where the woman is resident in the State of Penang, a permission for the marriage to be solemnized in that *kariah masjid* has been given under section 17 or 18 and the permission for the solemnization of the marriage in another *kariah masjid* has been given under subsection (1); or

- (b) in a case where the woman is resident in a State, a permission to marry and a permission for the marriage to be solemnized in another *kariah masjid* have been given by the proper authority of that State.

21. (1) The *mas kahwin* shall ordinarily be paid by the man or his representative to the woman or her representative in the presence of the person solemnizing the marriage and at least two other witnesses. *Mas kahwin and pemberian.*

(2) The Registrar shall, in respect of every marriage to be registered by him, ascertain and record—

- (a) the value and other particulars of the *mas kahwin*;
- (b) the value and other particulars of any *pemberian*;
- (c) the value and other particulars of any part of the *mas kahwin* or *pemberian* or both that was promised but not paid at the time of the solemnization of the marriage, and the promised date of payment; and
- (d) particulars of any security given for the payment of any *mas kahwin* or *pemberian*.

22. (1) Immediately after the solemnization of a marriage, the Registrar shall enter the prescribed particulars and the prescribed or other *ta'liq* of the marriage in the Marriage Register. Entry in Marriage Register.

(2) The entry shall be attested to by the parties to the marriage, by the *wali*, and by two witnesses other than the Registrar, present at the time the marriage is solemnized.

(3) The entry shall then be signed by the Registrar.

23. (1) No man during the subsistence of a marriage shall, except with the prior permission in writing of the Court, contract another marriage with another woman. Polygamy.

(2) No marriage contracted without the permission under subsection (1) shall be registered under this Enactment unless the Court is satisfied that the marriage is valid according to *Hukum Syarak* and the Court has ordered the marriage to be registered subject to section 124.

(3) Subsection (1) applies to the marriage in the State of Penang of a man who is resident within or outside the State of Penang and to the marriage outside the State of Penang of a man resident in the State of Penang.

(4) An application for permission shall be submitted to the Court in the prescribed manner and shall be accompanied by an *iqrar* stating the grounds on which the proposed marriage is alleged to be just or necessary, the present income of the applicant, particulars of his commitments and his ascertainable financial obligations and liabilities, the number of his dependants, including persons who would be his dependants as a result of the proposed marriage, and whether the consent or views of the existing wife or wives on the proposed marriage have been obtained.

(5) On receipt of the application, the Court shall summon the applicant, his existing wife or wives, the woman to be wedded, the *wali* of the woman to be wedded, if any, and other persons who in the opinion of the Court may provide information relating to the proposed marriage to be present at the hearing of the application, which shall be *in camera*, and the Court may grant the permission applied for if satisfied—

- (a) that the proposed marriage is just or necessary, having regard to, among others, the following circumstances, that is to say, sterility, physical infirmity, physical unfitness for conjugal relations, wilful avoidance of an order for restitution of conjugal rights, or insanity on the part of the existing wife or wives;

- (b) that the applicant has such means as to enable him to support, as required by *Hukum Syarak*, all his wives and dependants including persons who would be his dependants as a result of the proposed marriage;
 - (c) that the applicant would be able to accord fair treatment to all his wives as required by *Hukum Syarak*; and
 - (d) that the proposed marriage would not cause *darar syarie* to the existing wife or wives.
- (6) A copy of the application under subsection (4) and of the *iqrar* required by that subsection shall be served together with the summons on each existing wife and the woman to be wedded.
- (7) Any party aggrieved by or dissatisfied with any decision of the Court may appeal against the decision in the manner provided in the Syariah Civil Procedure (State of Penang) Enactment 2004.
- (8) Any person who contracts a marriage in contravention of subsection (1) shall pay immediately the entire amount of the *mas kahwin* and *pemberian* due to the existing wife or wives, which amount if not so paid, shall be recoverable as a debt.
- (9) The procedure for solemnization and registration of a marriage under this section shall in all respects be similar to that applicable to other marriages solemnized and registered in the State of Penang under this Enactment.
- (10) Every Court that grants the permission or orders the marriage to be registered under this section shall have the power on the application by any party to the marriage—
- (a) to require a man to pay maintenance to his existing wife or wives; or

- (b) to order the division between the parties of the marriage of any assets acquired by them during the marriage by their joint efforts or the sale of any such assets and the division of the proceeds of the sale.

Solemniza-
tion of
marriages in
Malaysian
Embassies,
etc., abroad.

24. (1) Subject to subsection (2), a marriage may be solemnized in accordance with *Hukum Syarak* by the Registrar appointed under subsection 28 (3) at the Malaysian Embassy, High Commission, or Consulate in any country that has not notified the Government of Malaysia of its objection to solemnization of marriages at such Embassy, High Commission, or Consulate.

(2) Before solemnizing a marriage under this section, the Registrar shall be satisfied—

- (a) that one or both of the parties to the marriage are residents of the State of Penang;
- (b) that each party has the capacity to marry according to *Hukum Syarak* and this Enactment; and
- (c) that, where either party is not a resident of the State of Penang, the proposed marriage, if solemnized, will be regarded as valid in the place where that party is resident.

(3) The procedure for the solemnization and registration of a marriage under this section shall be similar in all respects to that applicable to other marriages solemnized and registered in the State of Penang under this Enactment as if the Registrar appointed for a foreign country were a Registrar for the State of Penang.

PART III

REGISTRATION OF MARRIAGES

Registration.

25. The marriage after the appointed date of every person resident in the State of Penang and the marriage of every person living abroad who is resident in the State of Penang shall be registered in accordance with this Enactment.

26. (1) Upon registering any marriage and upon payment to him of the prescribed fees, the Registrar shall issue marriage certificates in the prescribed form to both parties to the marriage.

Marriage certificate and *ta'liq* certificate.

(2) The Registrar shall also, upon payment of the prescribed fees, issue a *ta'liq* certificate in the prescribed form to each of the parties to the marriage.

27. It shall be the duty of every person to report to the Registrar the circumstances of any case in which it appears to him that any alleged marriage was void or that any registrable marriage was solemnized in contravention of this Enactment.

Reporting of void or illegal marriages.

28. (1) The Yang di-Pertuan Agong may appoint any qualified public officer to be the Chief Registrar of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* for the purposes of this Enactment, who shall have general supervision and control over Registrars and the registration of marriages, divorces, and *ruju'* under this Enactment.

Appointment of Chief Registrar, Registrars, Deputy Registrars and Assistant Registrars of Muslim Marriages, Divorces and *Ruju'*.

(2) The Yang di-Pertuan Agong may appoint so many qualified persons as may be necessary, to be Senior Registrars, Registrars, or Assistant Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* for such *kariah masjid* in the State of Penang as may be specified in the appointments.

(3) The Yang di-Pertuan Agong may, by notification in the *Gazette*, appoint any member of the diplomatic staff of Malaysia in any country to be the Registrar of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* for the purposes of this Enactment in that country.

(4) Every person appointed under subsection (2) who is not a public officer shall be deemed to be a public officer for the purposes of the Penal Code.

[Act 574].

Books and Registers to be kept of all marriages.

29. Every Registrar shall keep a Marriage Register and such books as are prescribed by this Enactment or rules made under this Enactment, and every marriage solemnized in the State of Penang shall be duly registered by the Registrar in his Marriage Register.

Copies of entries to be sent to Chief Registrar.

30. (1) Every Registrar shall, as soon as practicable after the end of each month, deliver to the Chief Registrar a true copy certified under his hand of every entry made in the Marriage Register.

(2) All such copies shall be kept by the Chief Registrar in such manner as may be prescribed and shall constitute the Marriage Register of the Chief Registrar.

Registration of marriage solemnized abroad of a person resident in the State of Penang.

31. (1) Where any person who is a resident of the State of Penang has solemnized a valid marriage according to *Hukum Syarak* abroad, not being a marriage registered under section 24, the person shall, within six months after the date of the marriage, appear before the nearest or most conveniently available Registrar of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* abroad in order to register the marriage, and the marriage, upon being registered, shall be deemed to be registered under this Enactment.

(2) Where before the expiry of the period of six months, either one or both parties to the marriage is contemplating returning to the State of Penang and the marriage has not been registered abroad, registration of the marriage shall be effected within six months after either one or both of the parties first arrived in the State of Penang by the party or both parties appearing before any Registrar in the State of Penang and—

- (a) producing to the Registrar the certificate of marriage or such evidence, either oral or documentary, as may satisfy the Registrar that the marriage did take place;
- (b) furnishing such particulars as may be required by the Registrar for the due registration of the marriage; and

(c) applying in the prescribed form for the registration of the marriage and subscribing the declaration therein.

(3) The Registrar may dispense with the appearance of one of the parties if he is satisfied that there exists good and sufficient reason for the absence of the party and in that case the entry in the Marriage Register shall include a statement of the reason for the absence.

(4) Upon the registration of a marriage under this section, a certified copy of the entry in the Marriage Register signed by the Registrar shall be delivered or sent to the husband and another copy to the wife, and another certified copy shall be sent, within such period as may be prescribed, to the Chief Registrar who shall cause all such certified copies to be bound together to constitute the Foreign Muslim Marriages Register.

(5) Where the parties to a marriage required to be registered under this section have not appeared before a Registrar within the period specified in subsection (1), the marriage may, upon application to the Registrar, be registered later on payment of such penalty as may be prescribed.

32. No person other than a Registrar appointed under section 28, shall— Unlawful registers.

(a) keep any book that is or purports to be a register kept in accordance with this Enactment; or

(b) issue to any person any document that is or purports to be a copy of a certificate of a marriage or a certificate of marriage registered by the Registrar.

33. (1) Notwithstanding sections 6 and 31, the parties to any marriage according to *Hukum Syarak* solemnized under any law prior to or after the appointed date may, if the marriage has not been registered, apply at any time to a Registrar in the prescribed form for registration of the marriage. Voluntary registration of Muslim marriages previously solemnized under any law.

(2) The Registrar may require the parties to the marriage to appear before him and to produce such evidence of the marriage, either oral or documentary, and to furnish such other particulars as may be required by him.

(3) The Registrar may, on being satisfied of the truth of the statements contained in the application, register the marriage by entering the particulars thereof in the Marriage Register prescribed for this purpose.

(4) The entry of the marriage in the Marriage Register shall be signed by the Registrar making the entry and by both parties to the marriage, if available, or otherwise, by whichever party who appears before the Registrar.

(5) Upon the registration of the marriage, a certified copy of the entry in the Marriage Register signed by the Registrar and sealed with his seal of office shall be delivered or sent to the husband and another copy to the wife and a third shall be sent to the Chief Registrar.

(6) The Registrar shall not register a marriage under this section if he is satisfied that the marriage is void under this Enactment.

Legal effect
of
registration.

34. Nothing in this Enactment or rules made under this Enactment shall be construed to render valid or invalid any marriage that otherwise is invalid or valid, merely by reason of its having been or not having been registered.

PART IV

PENALTIES AND MISCELLANEOUS PROVISIONS RELATING TO THE SOLEMNIZATION AND REGISTRATION OF MARRIAGES

Omission to
appear
before
Registrar
within
prescribe
time.

35. Any person who, being required by section 31 to appear before a Registrar, fails to do so within the prescribed time, commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

36. Any person who contravenes section 32 commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding three months or with both such fine and imprisonment; and for a second or subsequent offence shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Contraven-
tion of
section 32.

37. Unless permitted under *Hukum Syarak*, any person who uses any force or threat—

Interference
with
marriage.

(a) to compel a person to marry against her or his will;
or

(b) to prevent a man who has attained the age of eighteen years or a woman who has attained the age of sixteen years from solemnizing a valid marriage,

commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

38. Any person who for the purpose of procuring any marriage under this Enactment intentionally makes any false *iqrar* or statement commits an offence and shall be punished with fine not exceeding two thousand ringgit or with imprisonment not exceeding one year or with both such fine and imprisonment.

False
declaration
or statement
for
procuring
marriage.

39. Any person who, not being authorized thereto under this Enactment, solemnizes or purports to solemnize any marriage, commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding two thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Unautho-
rized
solemniza-
tion of
marriage.

Offences relating to solemnization of marriage.

40. (1) Any person who knowingly solemnizes or purports to solemnize, or officiates at, a marriage—

(a) without there being a permission to marry as required by section 19; or

(b) otherwise than in the presence of at least two credible witnesses other than the person solemnizing the marriage,

commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(2) Any person who marries, or purports to marry, or goes through a form of marriage with, any person contrary to any of the provisions of Part II commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Sanction for prosecution.

41. No prosecution for an offence under sections 35 to 40 shall be instituted except with the sanction in writing of the Chief Syarie Prosecutor.

Correction of errors.

42. (1) If the Registrar is satisfied by statutory declaration or otherwise that any entry relating to a marriage is erroneous in form or substance, he may, in the presence of the persons married, or, if they are absent, in the presence of two credible witnesses, correct the error by ruling through the entry and making the correct entry and he shall thereupon cause the entry in the local Marriage Register to be corrected in the same manner.

(2) The Registrar shall sign and date the correction made in the certificate of marriage and the local Marriage Register.

(3) Every entry made under subsection (1) shall be attested by the witnesses in whose presence it was made.

(4) A certified copy of the correction shall be sent forthwith to the Chief Registrar for a similar correction to be made in his Marriage Register.

43. (1) Every Marriage Register and index kept by the Chief Registrar or Registrar under this Enactment shall be open to inspection by any person upon payment of the prescribed fee. Inspection of Marriage Register and index.

(2) The Chief Registrar or Registrar, as the case may be, shall, upon payment of the prescribed fee, furnish to any person requiring it a copy of the entry in the Marriage Register and index, certified under the hand and seal of office of the Chief Registrar or Registrar, as the case may be.

44. Every Marriage Register kept by the Chief Registrar or Registrar under this Enactment and any copy of any entry therein, certified under his hand and seal of office to be a true copy or extract, shall be *prima facie* evidence in all courts and tribunals of the dates and acts contained or set out in the Marriage Register, copy or extract. Proof.

PART V

DISSOLUTION OF MARRIAGE

45. Save as is otherwise expressly provided, nothing in this Enactment shall authorize the Court to make an order of divorce or an order pertaining to a divorce or to permit a husband to pronounce a *talaq* except— Extent of power to make any order.

- (a) where the marriage has been registered or is deemed to be registered under this Enactment; or
- (b) where the marriage was solemnized in accordance with *Hukum Syarak*; and
- (c) where the residence of either of the parties to the marriage at the time when the application is presented is in the State of Penang.

Change of
religion.

46. (1) The *murtad* by either party to a marriage or his or her conversion to a faith other than Islam shall not by itself operate to dissolve the marriage unless and until so confirmed by the Court.

(2) The conversion to Islam by either party to a non-Muslim marriage shall not by itself operate to dissolve the marriage unless and until so confirmed by the Court.

Divorce by
talaq or by
order.

47. (1) A husband or a wife who desires divorce shall present an application for divorce to the Court in the prescribed form, accompanied by a declaration containing—

- (a) particulars of the marriage and the names, ages and sex of the children, if any, of the marriage;
- (b) particulars of the facts giving the Courts jurisdiction under section 45;
- (c) particulars of any previous matrimonial proceedings between the parties, including the place of the proceedings;
- (d) a statement as to the reasons for desiring divorce;
- (e) a statement as to whether any, and if so, what steps had been taken to effect reconciliation;
- (f) the terms of any agreement regarding maintenance and habitation of the wife and the children of the marriage, if any, the care and custody of the children of the marriage, if any, and the division of any assets acquired through the joint effort of the parties, if any, or, where no such agreement has been reached, the applicant's proposals regarding those matters; and
- (g) particulars of the order sought.

(2) Upon receiving an application for divorce, the Court shall cause a summon to be served on the other party together with a copy of the application and declaration made by the applicant, and the summons shall direct the other party to appear before the Court so as to enable it to inquire whether or not the other party consents to the divorce.

(3) If the other party consents to the divorce and the Court is satisfied after due inquiry and investigation that the marriage has irretrievably broken down, the Court shall advise the husband to pronounce one *talaq* before the Court.

(4) The Court shall record the fact of the pronouncement of one *talaq*, and shall send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(5) Where the other party does not consent to the divorce or it appears to the Court that there is reasonable possibility of a reconciliation between the parties, the Court shall as soon as possible appoint a conciliatory committee consisting of a Religious Officer as Chairman and two other persons, one to act for the husband and the other for the wife, and refer the case to the committee.

(6) In appointing the two persons under subsection (5), the Court shall, where possible, give preference to close relatives of the parties having knowledge of the circumstances of the case.

(7) The Court may give directions to the conciliatory committee as to the conduct of the conciliation and it shall conduct it in accordance with such directions.

(8) If the committee is unable to agree or if the Court is not satisfied with its conduct of the conciliation, the Court may remove the committee and appoint another committee in its place.

(9) The committee shall endeavour to effect reconciliation within a period of six months from the date of it being constituted or such further period as may be allowed by the Court.

(10) The committee shall require the attendance of the parties and shall give each of them an opportunity of being heard and may hear such other persons and make such inquiries as it thinks fit and may, if it considers it necessary, adjourn its proceedings from time to time.

(11) If the conciliatory committee is unable to effect reconciliation and is unable to persuade the parties to resume their conjugal relationship, it shall issue a certificate to that effect and may append to the certificate such recommendations as it thinks fit regarding maintenance and custody of the minor children of the marriage, if any, regarding division of property, and regarding other matters related to the marriage.

(12) No *Peguam Syarie* shall appear or act for any party in any proceeding before a conciliatory committee and no party shall be represented by any person, other than a member of his or her family, without the leave of the conciliatory committee.

(13) Where the committee reports to the Court that reconciliation has been effected and the parties have resumed their conjugal relationship, the Court shall dismiss the application for divorce.

(14) Where the committee submits to the Court a certificate that it is unable to effect reconciliation and to persuade the parties to resume the conjugal relationship, the Court shall advise the husband to pronounce one *talaq* before the Court, and where the Court is unable to procure the presence of the husband before the Court to pronounce one *talaq* or where the husband refuses to pronounce one *talaq*, the Court shall refer the case to the *Hakam* for action according to section 48.

(15) The requirement of subsection (5) as to reference to a conciliatory committee shall not apply in any case—

- (a) where the applicant alleges that he or she has been deserted by and does not know the whereabouts of the other party;
- (b) where the other party is residing outside Peninsular Malaysia and it is unlikely that he or she will be within the jurisdiction of the Court within six months after the date of the application;
- (c) where the other party is imprisoned for a term of three years or more;
- (d) where the applicant alleges that the other party is suffering from incurable mental illness; or
- (e) where the Court is satisfied that there are exceptional circumstances which make reference to a conciliatory committee impracticable.

(16) A *talaq raj'i* pronounced by a husband unless revoked earlier, either expressly or constructively, or by an order of the Court, shall not operate to dissolve the marriage until the expiry of the '*iddah*' period.

(17) If the wife is pregnant at the time the *talaq* is pronounced or the order is made, the *talaq* or the order shall not be effective to dissolve the marriage until the pregnancy ends.

48. (1) If satisfied that there are constant quarrels (*shiqaq*) between the parties to a marriage, the Court may appoint in accordance with *Hukum Syarak* two arbitrators or *Hakam* to act for the husband and wife respectively. Arbitration by *Hakam*.

(2) In appointing the *Hakam* under subsection (1), the Court shall, where possible, give preference to close relatives of the parties having knowledge of the circumstances of the case.

(3) The Court may give directions to the *Hakam* as to the conduct of the arbitration and they shall conduct it in accordance with such directions and *Hukum Syarak*.

(4) If the *Hakam* are unable to agree, or if the Court is not satisfied with the way they are conducting the arbitration, the Court may remove them and appoint other *Hakam* in their place.

(5) The *Hakam* shall endeavor to obtain from their respective principals full authority, and may, if their authority extends so far, pronounce one *talaq* before the Court, if permitted by the Court, and in that event the Court shall record that pronouncement of one *talaq*, and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(6) If the *Hakam* are of the opinion that the parties should be divorced but are unable for any reason to order a divorce, the Court shall appoint other *Hakam* and shall confer on them authority to order a divorce and shall, if they do so, record the order and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(7) Unless he is a close member of the family of the parties, no person or *Peguan Syarie* shall be allowed to be present or represent any of the parties in the presence of the *Hakam*.

Divorce by
khul' or
cerai tebus
talaq.

49. (1) Where the husband does not agree to voluntarily pronounce a *talaq*, but the parties agree to a divorce by redemption or *cerai tebus talaq*, the Court shall, after the amount of the payment of *tebus talaq* is agreed upon by the parties, cause the husband to pronounce a divorce by redemption, and such divorce is *ba-in sughra* or irrevocable.

(2) The Court shall record the *cerai tebus talaq* accordingly and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and the Chief Registrar.

(3) Where the amount of the payment of *tebus talaq* is not agreed upon by the parties, the Court may assess, in accordance with *Hukum Syarak*, the amount, having regard to the status and the means of the parties.

(4) Where the husband does not agree to a divorce by redemption or does not appear before the Court as directed or where it appears to the Court that there is a reasonable possibility of a reconciliation, the Court shall appoint a conciliatory committee as provided under section 47 and that section shall apply accordingly.

50. (1) A married woman may, if entitled to a divorce in pursuance of the terms of a *ta'liq* certificate made upon a marriage, apply to the Court to declare that such divorce has taken place. Divorce under *ta'liq* or stipulation.

(2) The Court shall examine the application and make an inquiry into the validity of the divorce and shall, if satisfied that the divorce is valid according to *Hukum Syarak*, confirm and record the divorce and send one certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

51. (1) Where the parties to a marriage have taken oath by way of *li'an* according to *Hukum Syarak* before a Syarie Judge, upon judgment, the Syarie Judge shall order them to be *farak* and be separated and to live apart forever. Divorce by *li'an*.

(2) The Court shall record the divorce by *li'an* accordingly and send a certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

52. (1) In this section “revocable divorce” means a divorce by one or two *talaq* which is not followed by completion of ‘*iddah*’; and “recohabit” means to resume conjugal relations within the period before the divorce has become irrevocable. Resumption of conjugal relationship or *ruju'*.

(2) If, after a revocable divorce, recohobitation takes place by mutual consent, the parties shall within seven days report the fact of recohobitation and other relevant particulars to the Registrar for the *kariah masjid* in which they are resident.

(3) The Registrar shall make such inquiry as may be necessary and, if satisfied that recohobitation has taken place in accordance with *Hukum Syarak*, shall register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce, if the divorce was registered by him, and shall require the parties to deliver to him the relevant certificates of divorce and shall issue to them certificates of recohobitation in the prescribed form.

(4) The Registrar shall also deliver a copy of the certificate of recohobitation to the Chief Registrar who shall register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce kept by him.

(5) Any party to a marriage who fails to report the fact of recohobitation as required by subsection (2) commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(6) If the divorce was not registered by the Registrar to whom the report under subsection (2) is made, he shall record on the certificates of divorce the serial number and particulars of the certificates of recohobitation and shall forward the certificates of divorce to the Registrar by whom they were issued together with a copy of the certificates of recohobitation, and the other Registrar shall thereupon register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce and shall deliver the copy of the certificate of recohobitation to the Chief Registrar who shall register the recohobitation by endorsement upon the entry relating to that divorce in the Register of Divorce kept by him.

(7) If a revocable divorce has taken place without the knowledge of the wife, the husband shall not require or request the wife to rehabit with him without disclosing to her the fact of the divorce.

(8) If after a revocable divorce the husband pronounces a *ruju'* and the wife has consented to the *ruju'*, she may, on the application of the husband, be ordered by the Court to resume conjugal relations, unless she shows good cause to the contrary, according to *Hukum Syarak*, in which case the Court shall appoint a conciliatory committee as provided under section 47, and that section shall apply accordingly.

(9) If after a revocable divorce the husband pronounces a *ruju'* but the wife has not consented to the *ruju'* for reasons allowed by *Hukum Syarak*, she shall not be ordered by the Court to resume conjugal relations, but the Court shall appoint a conciliatory committee as provided under section 47, and that section shall apply accordingly.

53. (1) A woman or man, as the case may be, married in accordance with *Hukum Syarak* shall be entitled to obtain an order for the dissolution of marriage or *fasakh* on any one or more of the following grounds, namely—

Order for
dissolution
of marriage
or *fasakh*.

- (a) that the whereabouts of the husband or wife have not been known for a period of more than one year;
- (b) that the husband has neglected or failed to provide for her maintenance for a period of three months;
- (c) that the husband or wife has been sentenced to imprisonment for a period of three years or more;
- (d) that the husband or wife has failed to perform, without reasonable cause, his marital obligations (*nafkah batin*) for a period of one year;

- (e) that the husband was impotent at the time of marriage and remains so and she was not aware at the time of the marriage that he was impotent;
- (f) that the husband or wife has been insane for a period of two years or is suffering from leprosy or vitiligo or is suffering from a venereal disease in a communicable form;
- (g) that she, having been given in marriage by her *wali Mujbir* before she attained the age of *baligh* repudiated the marriage before attaining the age of eighteen years, the marriage not having been consummated;
- (h) that the husband or wife treats her or him with cruelty, that is to say, *inter alia*—
 - (i) habitually assaults her or him or makes her or his life miserable by cruelty or conduct;
 - (ii) associates with women or men of evil reputation or leads what, according to *Hukum Syarak*, is an infamous life;
 - (iii) forces the wife to lead an immoral life;
 - (iv) disposes of her or his property or prevents her or him from exercising her or his legal rights over it;
 - (v) obstructs her or him in the observance of her religious obligations or practice; or
 - (vi) if he has more wives than one, does not treat her equitably in accordance with the requirements of *Hukum Syarak*;

- (i) that even after the lapse of four months the marriage has still not been consummated owing to the wilful refusal of the husband or wife to consummate it;
- (j) that she did not consent to the marriage or her consent was not valid, whether in consequence of duress, mistake, unsoundness of mind, or any other circumstance recognized by *Hukum Syarak*;
- (k) that at the time of the marriage she, though capable of giving a valid consent, was whether continuously or intermittently, a mentally disordered person within the meaning of the Mental Disorders Ordinance 1952, or the mental disorder was of such a kind or to such an extent as to render her unfit for marriage; or [Ordinance 31/52].
- (l) any other ground that is recognised as valid for dissolution of marriages or *fasakh* under *Hukum Syarak*.

(2) Any person married in accordance with *Hukum Syarak* shall be entitled to obtain an order for the dissolution of marriage or *fasakh* on the ground that the wife is incapacitated which prevents sexual intercourse.

(3) No order shall be made on the ground in paragraph (1)(c) until the sentence has become final and the husband or wife has already served one year of the sentence.

(4) Before making an order on the ground in paragraph (1)(e) the Court shall, on application by the husband, make an order requiring the husband to satisfy the Court within a period of one year from the date of the order that he has ceased to be impotent, and if the husband so satisfies the Court within that period, no order shall be made on that ground.

(5) No order shall be made on any of the grounds in subsection (1) if the husband satisfies the Court that the wife, with knowledge that it was open to her to have the marriage repudiated, so conducted herself in relation to the husband as to lead the husband reasonably to believe that she would not seek to do so, and that it would be unjust to the husband to make the order.

Presumption
of death.

54. (1) If the husband of any woman has died, or is believed to have died, or has not been heard of for a period of four years or more, and the circumstances are such that he ought, for the purpose of enabling the woman to remarry, to be presumed in accordance with *Hukum Syarak* to be dead, the Court may, on the application of the woman and after such inquiry as may be proper, issue in the prescribed form a certificate of presumption of death of the husband and the Court may on the application of the woman make an order for the dissolution of marriage or *fasakh* as provided for under section 53.

(2) A certificate issued under subsection (1) shall be deemed to be a certificate of the death of the husband within the meaning of paragraph 14(4)(b).

(3) In the circumstances mentioned in subsection (1), a woman shall not be entitled to remarry in the absence of a certificate issued under subsection (1), notwithstanding that the High Court may have given leave to presume the death of the husband.

(4) A certificate issued under subsection (1) shall be registered as if it effected a divorce.

Maintenance
of Register
of Divorces
and
Annulments.

55. (1) Every Registrar as well as the Chief Registrar shall each maintain a Register of Divorces and Annulments and shall forthwith enter therein the prescribed particulars of all orders of divorce and annulment sent to him under subsection (2) and of all orders of divorce and annulment for the registration of which application is made under subsection (3).

(2) Every Court that grants and records an order of divorce or annulment or that permits and records any *talaq* or any other form of divorce shall forthwith send one certified copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

(3) Where a marriage that is solemnized in the State of Penang is dissolved or annulled by an order of a Court of competent jurisdiction outside the State of Penang, either of the parties may apply to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration of the order, and the appropriate Registrar and the Chief Registrar, on being satisfied that the order is one that should be recognized as valid for the purposes of the law in the State of Penang, shall register the order.

(4) Where a pronouncement of *talaq* before the Court or an order of divorce or annulment, wherever granted, has dissolved a marriage that was solemnized in the State of Penang and has been registered under this Enactment or any written law in force before this Enactment, the appropriate Registrar and the Chief Registrar shall, on registering the *talaq* or order, cause the entry relating to that marriage in the Marriage Register to be marked with the word “Dissolved” and a reference to the proceedings in which the *talaq* was pronounced or the order was made.

(5) Upon registering the *talaq* or order of divorce or annulment and upon payment to him of the prescribed fees, the Chief Registrar shall issue the divorce or annulment certificates in the prescribed form to both parties.

56. No pronouncement of *talaq* or order of divorce or annulment shall be registered unless the Chief Registrar is satisfied that the Court has made a final order relating to it.

Registration
of divorces.

57. (1) Notwithstanding section 55, a man who has divorced his wife by the pronouncement of *talaq* outside the Court and without the permission of the Court, shall within seven days of the pronouncement of the *talaq* report to the Court.

Registration
of divorces
outside the
Court.

(2) The Court shall hold an inquiry to ascertain whether the *talaq* that was pronounced is valid according to *Hukum Syarak*.

(3) If the Court is satisfied that the *talaq* pronounced is valid according to *Hukum Syarak*, the Court shall, subject to section 125—

- (a) make an order approving the divorce by *talaq*;
- (b) record the divorce; and
- (c) send a copy of the record to the appropriate Registrar and to the Chief Registrar for registration.

Mut'ah or consolatory gift to woman divorced without just cause.

58. In addition to her right to apply for maintenance, a woman who has been divorced without just cause by her husband may apply to the Court for *mut'ah* or a consolatory gift, and the Court may, after hearing the parties and upon being satisfied that the woman has been divorced without just cause, order the husband to pay such sum as may be fair and just according to *Hukum Syarak*.

Right to *mas kahwin*, etc., not to be affected.

59. Nothing contained in this Enactment shall affect any right that a married woman may have under *Hukum Syarak* or her *mas kahwin* and *pemberian* or any part thereof on the dissolution of her marriage.

PART VI

MAINTENANCE OF WIFE, CHILDREN AND OTHERS

Power of Court to order maintenance of wife, and the effect of *nusyuz*.

60. (1) The court may, subject to *Hukum Syarak*, order a man to pay maintenance to his wife or former wife.

(2) Subject to *Hukum Syarak* and confirmation by the Court, a wife shall not be entitled to maintenance when she is *nusyuz* or unreasonably refuses the lawful wishes or commands of her husband, that is to say, *inter alia*—

- (a) when she withholds her association with her husband;
- (b) when she leaves her husband's home against his will; or
- (c) when she refuses to move with him to another home or place,

without any valid reason according to *Hukum Syarak*.

(3) As soon as the wife repents and obeys the lawful wishes and commands of her husband, she ceases to be nusyuz.

61. The Court may order any person liable thereto according to *Hukum Syarak*, to pay maintenance to another person where he is incapacitated, wholly or partially, from earning a livelihood by reason of mental or physical injury or ill-health and the Court is satisfied that having regard to the means of the first-mentioned person it is reasonable so to order.

Power of Court to order maintenance of certain persons.

62. In determining the amount of any maintenance to be paid, the Court shall base its assessment primarily on the means and needs of the parties, regardless of the proportion the maintenance bears to the income of the person against whom the order is made.

Assessment of maintenance.

63. The Court may, when awarding maintenance, order the person liable to pay the maintenance to secure the whole or any part of it by vesting any property in trustees upon trust to pay the maintenance or a part thereof out of the income from the property.

Power of Court to order security for maintenance.

64. An agreement for the payment, in money or other property, of a capital sum in settlement of all future claims to maintenance shall not be effective until it has been approved, with or without conditions, by the Court, but when so approved shall be a good defence to any claim for maintenance.

Compounding of maintenance.

Duration of orders for maintenance.

65. Except where an order for maintenance is expressed to be for any shorter period or is rescinded, and subject to section 66, an order for maintenance shall expire on the death of the person against whom or in whose favour the order was made, whichever is the earlier.

Right to maintenance or *pemberian* after divorce.

66. (1) The right of a divorced wife to receive maintenance from her former husband under any order of Court shall cease on the expiry of the period of '*iddah*' or on the wife being nusyuz.

(2) The right of a divorced wife to receive a *pemberian* from her former husband under an agreement shall cease on her remarriage.

Power of Court to vary orders for maintenance.

67. The Court may at any time and from time to time vary, or may at any time rescind, any subsisting order for maintenance, whether secured or unsecured, on the application of the person in whose favour or against whom the order was made, where it is satisfied that the order was based on any misrepresentation or mistake of fact or where there has been any material change in the circumstances.

Power of Court to vary agreements for maintenance.

68. Subject to section 64, the Court may at any time and from time to time vary the terms of any agreement as to maintenance made between husband and wife, whether made before or after the appointed date, where it is satisfied that there has been any material change in the circumstances, notwithstanding any provision to the contrary in the agreement.

Maintenance payable under order of Court to be inalienable.

69. Maintenance payable to any person under any order of Court shall not be assignable or transferable or liable to be attached, sequestered, or levied upon for, or in respect of, any debt or claim.

Recovery of arrears of maintenance.

70. (1) Arrears of unsecured maintenance shall be recoverable as a debt from the defaulter and, where they accrued due before the making of a receiving order against the

defaulter, shall be provable in his bankruptcy and, where they accrued due before his death, shall be a debt due from his estate.

(2) Arrears of unsecured maintenance that accrued due before the death of the person entitled thereto shall be recoverable as a debt by the legal personal representatives of the person.

71. (1) Where the Court is satisfied that there are grounds for payment of maintenance, the Court may make an order against the husband for payment of interim maintenance to take effect at once and to be in force until an order of Court is made on the application for maintenance.

Interim
mainte-
nance.

(2) The husband may adjust the interim maintenance paid against the amount ordered to be paid for maintenance under the order of the Court, provided that the amount received by the wife, after any deduction, is sufficient for her basic needs.

72. (1) A divorced woman is entitled to stay in the home where she used to live when she was married, for so long as the husband is not able to get other suitable accommodation for her.

Right to
accommoda-
tion.

(2) The right to accommodation provided in subsection (1) shall cease—

- (a) if the period of *'iddah* has expired;
- (b) if the period of guardianship of the children has expired;
- (c) if the woman has remarried; or
- (d) if the woman has been guilty of open lewdness (*fahisyah*),

and thereupon the husband may apply to the Court for the return of the home to him.

Duty to
maintain
children.

73. (1) Except where an agreement or order of Court otherwise provides, it shall be the duty of a man to maintain his children, whether they are in his custody or the custody of any other person, either by providing them with such accommodation, clothing, food, medical attention, and education as are reasonable having regard to his means and station in life or by paying the cost thereof.

(2) Except as aforesaid, it shall be the duty of a person liable under *Hukum Syarak* to maintain or contribute to the maintenance of children if their father is dead or his whereabouts are unknown or if and so far as he is unable to maintain them.

Power of
Court to
order
maintenance
for children.

74. (1) The Court may at any time order a man to pay maintenance for the benefit of any child of his—

- (a) if he has refused or neglected to provide reasonably for his child;
- (b) if he has deserted his wife and the child is in her charge;
- (c) during the pendency of any matrimonial proceedings;
- (d) when making or subsequent to the making of an order placing the child in the custody of any other person;
or
- (e) when permitting him to solemnize another marriage under section 23.

(2) The Court shall have the corresponding power to order a person liable under *Hukum Syarak*, to pay or contribute towards the maintenance of a child where it is satisfied that having regard to his means it is reasonable so to order.

(3) An order under subsection (1) or (2) may direct payment to the person having custody or care and control of the child or to the trustee for the child.

75. (1) The Court may, when ordering the payment of maintenance for the benefit of any child, order the person liable to pay the maintenance to secure the whole or any part of it by vesting any property in trustees upon trust to pay the maintenance or a part thereof out of the income from the property.

Power of Court to order security for maintenance of a child.

(2) Failure to comply with the order requiring the person liable to vest any property in trustees for the purpose of subsection (1) shall be punishable as a contempt of Court.

76. The Court may, on the application of any interested person, at any time and from time to time vary, or at any time rescind, any order for the custody or maintenance of a child, where it is satisfied that the order was based on any misrepresentation or mistake of fact or where there has been any material change in the circumstances.

Power of Court to vary order for custody or maintenance of a child.

77. The Court may at any time and from time to time vary the terms of any agreement relating to the custody or maintenance of a child, whether such agreement was made before or after the appointed date, notwithstanding any provision to the contrary in the agreement, where it is satisfied that it is reasonable and for the welfare of the child so to do.

Power of Court to vary agreement for custody or maintenance of a child.

78. Section 71 shall apply, *mutatis mutandis* and according to *Hukum Syarak*, to orders for the payment of maintenance for the benefit of a child.

Recovery of arrears of maintenance of a child.

79. (1) Where a man has accepted a child who is not his child as a member of his family, it shall be his duty to maintain the child while he or she remains a child, so far as the parents of the child fail to do so, and the Court may make such orders as may be necessary to ensure the welfare of the child.

Duty to maintain child accepted as member of family.

(2) The duty imposed by subsection (1) shall cease if the child is taken back by either of his or her parents.

(3) Any sum expended by a man in maintaining a child as required by subsection (1) shall be recoverable from the father or mother of the child.

Duration of
order for
maintenance
of a child.

80. Except—

- (a) where an order for the maintenance of a child is expressed to be for any shorter period;
- (b) where any such order has been rescinded; or
- (c) where any such order is made in favour of—
 - (i) a daughter who has not been married or who is, by reason of some mental or physical disability, incapable of maintaining herself; or
 - (ii) a son who is, by reason of some mental or physical disability, incapable of maintaining himself,

the order for maintenance shall expire on the attainment by the child of the age of eighteen years, but the Court may, on application by the child or any other person, extend the order for maintenance to cover such further period as it thinks reasonable, to enable the child to pursue further or higher education or training.

Duty to
maintain
illegitimate
children.

81. (1) If a woman neglects or refuses to maintain her illegitimate child who is unable to maintain himself or herself, other than a child born as a result of rape, the Court, upon proof thereof, may order the woman to make such monthly allowance as the Court thinks reasonable.

(2) A monthly allowance under this section shall be payable from the date of commencement of the neglect or refusal to maintain or from such later date as may be specified in the order.

PART VII

GUARDIANSHIP

Hadhanah or Custody of Children

82. (1) Subject to section 83, the mother shall be of all persons the best entitled to the custody of her infant children during the connubial relationship as well as after its dissolution.

Persons
entitled to
custody of a
child.

(2) Where the Court is of the opinion that the mother is disqualified under *Hukum Syarak* from having the right to *hadhanah* or custody of her children, the right shall, subject to subsection (3), pass to one of the following persons in the following order of preference, that is to say—

- (a) the maternal grandmother, how-high-soever;
- (b) the father;
- (c) the paternal grandmother, how-high-soever;
- (d) the full sister;
- (e) the uterine sister;
- (f) the sanguine sister;
- (g) the full sister's daughter;
- (h) the uterine sister's daughter;
- (i) the sanguine sister's daughter;
- (j) the maternal aunt;
- (k) the paternal aunt;
- (l) the male relatives who could be their heirs as *asabah* or residuaries;

Provided that the custody of such person does not affect the welfare of the child.

(3) No man shall have a right to the custody of a female child unless he is a *muhrim*, that is to say, he stands to her within the prohibited degrees of relationship.

(4) Subject to section 83 and 85, where there are several persons of the same line or degree, all equally qualified and willing to take charge of the child, the custody shall be entrusted to the one most virtuous who shows the greatest tenderness to the child, and where all are equally virtuous, then the senior among them in age shall have the priority.

Qualifica-
tions
necessary
for custody.

83. A person to whom belongs the right of upbringing of a child, shall be entitled to exercise the right of *hadhanah* if—

- (a) she is a Muslim;
- (b) she is of sound mind;
- (c) she is of an age that qualifies her to bestow on the child the care, love, and affection that the child may need;
- (d) she is of good conduct from the standpoint of Islamic morality; and
- (e) she lives in a place where the child may not undergo any risk morally or physically.

How right of
custody is
lost.

84. The right of *hadhanah* of a woman is lost—

- (a) by her marriage with a person not related to the child within the prohibited degrees if her custody in such case will affect the welfare of the child but her right to custody will revert if the marriage is dissolved;
- (b) by her gross and open immorality;

(c) by her changing her residence so as to prevent the father from exercising the necessary supervision over the child, except that a wife who is divorced may take her own child to her birth-place;

(d) by being a *murtad*; or

(e) by her neglect of or cruelty to the child.

85. (1) The right of the *hadinah* to the custody of a child terminates upon the child attaining the age of seven years, in the case of a male, and the age of nine years, in the case of a female, but the Court may, upon application of the *hadinah*, allow her to retain the custody of the child until attainment of the age of nine years, in the case of a male, and the age of eleven years, in the case of a female.

Duration of custody.

(2) After termination of the right of the *hadinah*, the custody devolves upon the father, and if the child has reached the age of discernment (*mumaiyiz*), he or she shall have the choice of living with either of the parents, unless the Court otherwise orders.

86. The custody of illegitimate children appertains exclusively to the mother and her relations.

Custody of illegitimate children.

87. (1) Notwithstanding section 83, the Court may at any time by order choose to place a child in the custody of any one of the persons mentioned therein or, where there are exceptional circumstances making it undesirable that the child be entrusted to any one of those persons, the Court may by order, place the child in the custody of any other person or of any association the objects of which include child welfare.

Power of the Court to make order for custody.

(2) In deciding in whose custody a child should be placed, the paramount consideration shall be the welfare of the child and, subject to that consideration, the Court shall have regard to—

- (a) the wishes of the parents of the child; and
- (b) the wishes of the child, where he or she is of an age to express an independent opinion.

(3) It shall be a rebuttable presumption that it is for the good of a child during his or her infancy to be with his or her mother, but in deciding whether that presumption applies to the facts of any particular case, the Court shall have regard to the undesirability of disturbing the life of a child by changes of custody.

(4) Where there are two or more children of a marriage, the Court shall not be bound to place both or all in the custody of the same person but shall consider the welfare of each independently.

(5) The Court may, if necessary, make an interim order to place the child in the custody of any person or institution or association and the order shall forthwith be enforced and continue to be enforced until the Court makes an order for the custody.

Order
subject to
conditions.

88. (1) An order for custody may be made subject to such conditions as the Court thinks fit to impose and, subject to such conditions, if any, as may from time to time apply, shall entitle the person given custody to decide all questions relating to the upbringing and education of the child.

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1), an order for custody may—

- (a) contain conditions as to the place where the child is to live and as to the manner of his or her education;
- (b) provide for the child to be temporarily in the care and control of some person other than the person given custody;

- (c) provide for the child to visit a parent deprived of custody or any member of the family of a parent who is dead or has been deprived of custody at such times and for such periods as the Court considers reasonable;
- (d) give a parent deprived of custody or any member of the family of a parent who is dead or has been deprived of custody the right of access to the child at such times and with such frequency as the Court considers reasonable; or
- (e) prohibit the person given custody from taking the child out of Malaysia.

Guardianship of Person and Property

89. (1) Although the right to *hadhanah* or the custody of the child may be vested in some other person, the father shall be the first and primary natural guardian of the person and property of his minor child, and where he is dead, the legal guardianship devolves upon one of the following persons in the following order of preference, that is to say—

Persons
entitled to
guardian-
ship.

- (a) the father's father;
- (b) the executor appointed by the father's will;
- (c) the father's executor's executor;
- (d) the father's father's executor;
- (e) the father's father's executor's executor,

provided that he is a Muslim, an adult, sane and worthy of trust.

(2) The father shall have, at all times, the amplest power to make by will such dispositions as he thinks best relative to the guardianship of his minor children and the protection of their interests, provided that he is in full possession of his senses.

(3) Subsection (1) shall not apply where the terms and conditions of the instrument vesting the property in the minor expressly exclude the persons mentioned therein from exercising guardianship over the property, and in that case the Court shall appoint a guardian of the property of the minor.

(4) A person shall, for the purposes of guardianship of person and property, be deemed to be a minor unless he or she has completed the age of eighteen years.

Power over
immovable
and movable
property.

90. (1) As regards immovable property, a legal guardian shall have no power to sell, except in the following cases, that is to say—

- (a) where at least double the price of the property may be obtained by him from a stranger by the sale of the property;
- (b) where the minor has no other means of livelihood, and the sale is absolutely necessary for his maintenance, and the minor has no other property;
- (c) where the property is required to be sold for the purpose of paying off the debts of the testator, which cannot otherwise be liquidated;
- (d) where there are some general provisions in the will of the testator that cannot be carried into effect without the sale of the property;
- (e) where the income accruing from the estate is insufficient to defray the expenditure incurred in its management and the payment of the land revenue;

- (f) where the property is in imminent danger of being destroyed or lost by decay;
- (g) where the property is in the hands of a usurper, and the guardian has reason to fear that there is no chance of fair restitution; or
- (h) in any other case where it is absolutely necessary to sell the property on other grounds permitted by *Hukum Syarak* and the sale is to the manifest or evident advantage of the minor.

(2) As regards movable property, a legal guardian shall have power to sell or pledge the goods and chattels of the minor, if he is in need of imperative necessities, such as food, clothing, and nursing; and where the movable property of a minor is sold *bona fide* for an adequate consideration, with the object of investing the proceeds safely and for an increased income, its sale shall be held valid.

91. (1) In the absence of the legal guardians, the duty of appointing a guardian for the protection and preservation of the minor's property shall be upon the Court, and in making an appointment the Court shall be guided chiefly by considerations of the minor's welfare.

Appoint-
ment of
guardians by
the Court.

(2) In considering what will be for the welfare of the minor, the Court shall have regard to the age and sex of the minor, the character and the capacity of the proposed guardian and his nearness of relationship to the minor, the wishes, if any, of the deceased parents; and any existing or previous relations of the proposed guardian with the minor or his property, and where the minor is old enough to form an intelligent preference, the Court may consider that preference.

92. A mother who is a Muslim, may be validly appointed executrix of the father, and in that case she may exercise the powers as a testamentary guardian, or in the absence of a legal

Appoint-
ment of
mother as
testamentary
guardian.

guardian, she may be appointed legal guardian by the Court, but in the absence of such appointment she shall not deal with the minor's property.

Joint
guardian
with mother.

93. Where the Court appoints the mother to be guardian, the Court may also appoint some other persons to be guardian of the minor's person and property, or either of them, to act jointly with the mother.

Variation of
power of
guardian of
property.

94. The Court may, in appointing any guardian of a minor's property, by order define, restrict, or extend the power and authority of the guardian in relation thereto, to such extent as is necessary for the welfare of the minor.

Removal of
guardian.

95. The Court may at any time and from time to time remove any guardian, whether a parent or otherwise and whether of the person or the property of the minor and may appoint another person to be guardian in his place.

Security to
be given.

96. (1) Where a person is appointed by the Court to be the guardian of a minor's property he shall, unless the Court otherwise orders, give security in such sum as may be appointed for the due performance of his duties as guardian.

(2) Such security shall be given in the manner prescribed for the time being in the case of receivers appointed by the Court; and the guardian appointed shall render his accounts at such periods as may be ordered, and shall pay in any balance certified to be due from him into Court in the manner prescribed in the case of receivers.

Limitation
of powers of
guardian
appointed by
Court.

97. (1) A guardian of the property of a minor appointed by the Court shall not, without the leave of the Court—

(a) sell, charge, mortgage, exchange, or otherwise part with the possession of any movable property or immovable property of the minor; or

(b) lease any land belonging to the minor for a term exceeding one year.

(2) Any disposal of a minor's property in contravention of this section may be declared void and on such declaration the Court may make such order as appears requisite for restoring to the minor's estate the property disposed of.

(3) The Court shall not make any order under subsection (2) unless it is necessary or advisable in the interests of the minor.

98. A guardian of the property of a minor appointed by the Court shall not, unless in any case the Court otherwise orders, be empowered to give a good discharge for any legacy or other capital moneys payable to or receivable by the minor.

Guardian may not give discharge for capital property.

99. (1) A guardian of the property of a minor appointed by the Court may make reasonable provision out of the income of the property for his maintenance and education, having regard to his station in life; but no sum exceeding three hundred ringgit per month may be so applied without the leave of the Court.

Guardian may support minor out of income.

(2) Where the income of the minor's property in the hands of the guardian is insufficient for such purpose, or money is required for the minor's advancement, the Court may order the provision for such purpose be made out of the capital of the minor's property, and for such purpose may authorize the sale, charge, or mortgage of any part of the minor's property and give such directions in regard thereto as may be necessary in the interests of the minor.

100. (1) If it appears that, having regard to the station in life of a minor and to the value of his property and to all the circumstances of the case, it would be expedient that the capital property of the minor be made available for his maintenance, education, or advancement in such manner as to avoid the expense of making application to the Court, the Court may, instead of appointing a guardian of the property of the minor, order that all the property of the minor, of

Special order in case of small estate.

whatsoever description, be placed in the hands of a person to be appointed by the Court, with full power to deal with and apply the property for the purpose aforesaid in his sole and uncontrolled discretion; and in that case the receipt of the person appointed shall be a good discharge to any person making any payment or transfer of any property to him on behalf of the minor.

(2) Any person appointed under subsection (1) may be ordered by the Court to render an account of his dealings with the minors' estate.

(3) The Court may for any sufficient reason discharge any order, or revoke any appointment, made under subsection (1), and may appoint another person with the same power or such greater or lesser power as may appear advisable, or may appoint a guardian of the minor's property.

Application
for opinion,
etc.

101. Any guardian may apply to the Court for its opinion, advice, or discretion on any question respecting the management or administration of the minor's property.

Prohibition
order by
Court.

102. (1) Notwithstanding the provisions of section 91, the Court may, where it considers it necessary so to do, make an order prohibiting the father of a minor or the father's father or their respective executors or their respective executors' executors from—

(a) selling, charging, mortgaging, exchanging, or otherwise parting with the possession of any movable or immovable property of the minor; or

(b) leasing any land belonging to the minor for a term exceeding one year,

without the prior leave of the Court.

(2) Any disposal of a minor's property in contravention of the order may be declared void, and on such declaration the Court may make such order as appears requisite for restoring to the minor's estate the property disposed of.

(3) The Court shall not make any order under subsection (2) unless it is necessary or advisable in the interests of the minor.

103. Where the father and the grandfather of a minor have died without appointing a testamentary guardian, any penghulu, police officer not below the rank of Sergeant, any person having the custody of the minor, or any person with the powers of a Protector under the Child Protection Act 2001, may cause the minor to be taken before the Court and the Court may appoint a guardian of the minor's person and property or either of them.

Guardian of orphans.

[Act 611].

104. When considering any question relating to the custody or maintenance of any child, the Court shall, whenever it is practicable, take the advice of some person, whether or not a public officer, who is trained or experienced in child welfare but shall not be bound to follow the advice.

Court to have regard to advice of welfare officers, etc.

105. (1) The Court may on the application of the father or mother of a child—

Power of Court to restrain taking of child out of Malaysia.

(a) where any matrimonial proceeding is pending; or

(b) where, under any agreement or order of Court, one parent has custody of the child to the exclusion of the other,

issue an injunction restraining the other parent from taking the child out of Malaysia or may give leave for the child to be taken out of Malaysia either unconditionally or subject to such conditions or such undertaking as the Court thinks fit.

(2) The Court may, on the application of any interested person, issue an injunction restraining any person, other than a person having custody of the child, from taking a child out of Malaysia.

(3) Failure to comply with an order made under this section shall be punishable as a contempt of Court.

Other Reliefs

Power of Court to set aside and prevent dispositions intended to defeat claims to maintenance.

106. (1) Where—

- (a) any matrimonial proceeding is pending;
- (b) an order has been made under section 58, 60 or 74 and has not been revoked; or
- (c) maintenance is payable under any agreement to or for the benefit of a wife or former wife or child,

the Court shall have power on application—

- (i) if it is satisfied that any disposition of property has been made, by the husband or former husband or by the wife or former wife or parent of the person by or on whose behalf the application is made, within the preceding three years, with the object on the part of the person making the disposition of reducing his or her means to pay maintenance or his means to pay mut'ah or of depriving his wife or her husband of any rights in relation to the property, subject to subsection (2), to require the person making the disposition to revoke the disposition; and
- (ii) if it is satisfied that any disposition of property is intended to be made with any such object, to grant an injunction preventing the disposition.

(2) For the purpose of this section—

“property” means property of any nature, movable or immovable, and includes money.

“disposition” includes a sale, gift, lease, mortgage, or any other transaction whereby ownership or possession of the property is transferred or encumbered but does not include a disposition made for money or money's worth to or in favor of a person acting in good faith and in ignorance of the object with which the disposition is made;

(3) Failure to comply with an order made under this section shall be punishable as a contempt of Court.

107. (1) The Court shall have power during the pendency of any matrimonial proceedings or on or after the grant of an order of divorce, *fasakh*, or annulment, to order any person to refrain from disturbing or trespassing; in whatsoever manner on his or her spouse or former spouse.

Injunction order.

(2) Failure to comply with an order made under this section shall be punishable as a contempt of Court.

108. (1) The Court may, on the application of any party to a marriage—

Prohibition order in respect of *harta sepencarian*.

(a) where any matrimonial proceeding is pending in the Court; and

(b) in such proceeding the Court may make an order under section 122,

make an order prohibiting the wife or husband, as the case may be, from disposing of any property jointly acquired during the subsistence of their marriage if the Court is satisfied that it is necessary to do so.

(2) Failure to comply with an order made under subsection (1) shall be punishable as a contempt of Court.

PART VIII

MISCELLANEOUS

109. A Muslim marriage solemnized outside the State of Penang other than a marriage solemnized in a Malaysian Embassy, High Commission, or Consulate under section 24 shall be recognized as valid for all purposes of this Enactment if—

Recognition of Muslim marriages contracted outside the State of Penang.

(a) it was solemnized in a form required or permitted by the law of the place where it was solemnized;

- (b) each of the parties had, at the time of the marriage, capacity to marry under the law of the place of his or her residence; and
- (c) where either of the parties is a resident of the State of Penang, both parties had capacity to marry according to this Enactment.

Recognition of marriages contracted in Embassies, etc., in the State of Penang.

110. A Muslim marriage of persons who are not Malaysian citizens solemnized in any foreign Embassy, High Commission, or Consulate in the State of Penang shall be recognized as valid for all purposes of this Enactment if—

- (a) it was solemnized in a form required or permitted by the law of the country whose Embassy, High Commission, or Consulate it is, or in a form permitted under this Enactment;
- (b) each of the parties had, at the time of the marriage, capacity to marry under the law of the place of his or her residence; and
- (c) where either of the parties is a resident of the State of Penang, both parties had capacity to marry according to this Enactment.

Legitimacy

Ascription of paternity.

111. Where a child is born to a woman who is married to a man more than six *qamariah* months from the date of the marriage or within four *qamariah* years after dissolution of the marriage either by the death of the man or by divorce, and the woman not having remarried, the *nasab* or paternity of the child is established in the man, but the man may, by way of *li'an* or imprecation, disavow or disclaim the child before the Court.

Birth more than four years after dissolution of marriage.

112. Where the child is born more than four *qamariah* years after the dissolution of the marriage either by the death of the man or by divorce, the paternity of the child shall not be established in the man unless he or any of his heirs asserts that the child is his issue.

113. Where a woman, not having remarried, makes a declaration that the period of *'iddah* has been completed, whether the period is for death or divorce, and she is subsequently delivered of a child, the paternity of the child shall not be ascribed to her husband unless the child was born less than four *qamariah* years from the date of the dissolution of the marriage either by the death of the husband or by divorce.

Birth after declaration of completion of *'iddah*.

114. Where a man has *syubhah* sexual intercourse with a woman, and she is subsequently delivered of a child between the period of six *qamariah* months to four *qamariah* years after the intercourse, the paternity of the child shall be ascribed to the man.

Syubhah intercourse.

115. Where a man acknowledges another, either expressly or impliedly, as his lawful child, the paternity of the child shall be established in the man, if the following conditions are fulfilled, that is to say—

Conditions for valid acknowledgment.

- (a) the paternity of the child is not established in any one else;
- (b) the ages of the man and the child are such that filial relationship is possible between them;
- (c) where the child is of discreet age, the child has acquiesced in the acknowledgment;
- (d) the man and mother of the child could have been lawfully joined in marriage at the time of conception;
- (e) the acknowledgment is not merely that the child is his child, but that the child is his legitimate child;
- (f) the man is competent to make a contract;
- (g) the acknowledgment is with the distinct intention of conferring the status of legitimacy; or

(h) the acknowledgment is definite and the child is acknowledged to be the child of his body.

Presumption
from
acknowledg-
ment
rebuttable.

116. The presumption of paternity arising from acknowledgment may only be rebutted by—

- (a) disclaimer on the part of the person acknowledged;
- (b) proof of such proximity of age, or seniority of the acknowledgee, as would render the alleged relationship physically impossible;
- (c) proof that the acknowledgee is in fact the child of some other person; or
- (d) proof that the mother of the acknowledgee could not possibly have been the lawful wife of the acknowledgor at the time when the acknowledgee could have been conceived.

Acknow-
ledgment by
a woman in
'iddah.

117. Where the acknowledgor is a woman who is married or who is observing the 'iddah, the paternity of the person acknowledged shall not be ascribed to her husband unless her acknowledgment is confirmed by him or by evidence.

Acknowledging
of another as
mother or
father.

118. Where a person acknowledges another as his father or mother, the acknowledgment, if assented to or confirmed by the acknowledgee, whether during the lifetime or after the decease of the acknowledgor, shall constitute a valid relationship, in so far as the parties themselves are concerned, provided that the ages of the acknowledgor and the acknowledgee are such that filial relationship is possible between them.

Acknow-
ledgment
other than as
a child,
mother or
father.

119. Where a person acknowledges another as a relation, other than as a son, mother, or father, the acknowledgment shall not affect any other person unless that other person confirms the acknowledgment.

120. Once an acknowledgment or confirmation has been made in respect of paternity or relationship, the acknowledgment or confirmation shall become irrevocable.

Acknowledgment irrevocable.

Order to Resume Cohabitation

121. Where a person has ceased to cohabit with his wife in a manner required by *Hukum Syarak*, the wife may apply to the Court for an order that the person resume cohabitation with her.

Application by deserted wife.

Distribution of Harta Sepencarian

122. (1) The Court shall have power, when permitting the pronouncement of *talaq* or when making an order of divorce, to order the distribution between the parties of any assets acquired by them during their marriage by their joint efforts or the sale of any such assets and the division between the parties of the proceeds of sale.

Power of Court to order distribution of *harta sepencarian*.

(2) In exercising the power conferred by subsection (1), the Court shall have regard to—

- (a) the extent of the contributions made by each party in money, property, or labour towards acquiring the assets;
- (b) any debts owing by either party that were contracted for their joint benefit;
- (c) the needs of the minor children of the marriage, if any,

and, subject to those considerations, the Court shall make distribution of equal proportions.

(3) The Court shall have power, when permitting the pronouncement of *talaq* or when making an order of divorce, to order the assets acquired during the marriage by the sole efforts of one party to the marriage to be distributed between them or that the assets be sold the proceeds of sale be distributed between them or for any such assets be sold and the proceeds of sale be distributed between the parties.

(4) In exercising the powers conferred by subsection (3), the Court shall have regard to—

- (a) the extent of the contributions made by the party, who did not acquire the assets, to the welfare of the family by caring for the home or caring for the family;
- (b) the needs of the minor children of the marriage, if any,

and, subject to those considerations, the Court may divide the assets or the proceeds of sale in such proportions as the Court deems reasonable, but in any case the party by whose efforts the assets were acquired shall receive a greater proportion.

(5) For the purposes of the section, references to assets acquired during a marriage by one party include assets owned before the marriage by one party that have been substantially improved during the marriage by the other party or by their joint efforts.

Appeals

Appeals. **123.** Any person aggrieved by any decision of any Court, or any Registrar under this Enactment may appeal to the Syariah Appeal Court.

PART IX

PENALTIES

Polygamy without Court's permission. **124.** Any man who, during the subsistence of a marriage, contracts another marriage in any place without the prior permission in writing of the Court commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Divorce outside Court and without Court's permission. **125.** Any man who divorces his wife by the pronouncement of *talaq* in any form outside the Court and without the permission of the Court commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

126. (1) Whoever, being under a duty to report under this Enactment, wilfully neglects or fails to do so commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Failure to report.

(2) Whoever, being under a duty to report or being required to submit an application under this Enactment or being required to furnish any information or to execute or sign any document lawfully necessary for the purpose of effecting registration thereof, wilfully neglects or fails to report or to comply with the requirement commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

127. Any person who, having been ordered by the Court to resume cohabitation with his wife, wilfully fails or neglects to comply with the order commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Desertion of wife.

128. (1) Any husband or wife who ill-treats his wife or her husband or cheats his wife or her husband of her or his property, as the case may be, commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

111-treatment of spouse.

(2) The Court may, as an additional order, direct the cheated property to be compensated.

129. Any person who fails to give proper justice to his wife according to *Hukum Syarak* commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Failure to give proper justice to wife.

130. Any woman who wilfully disobeys any order lawfully given by her husband according to *Hukum Syarak* commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one hundred ringgit or, in the case of a second or subsequent offence, with a fine not exceeding five hundred ringgit.

Disobedience by wife.

Attempt to
be *murtad* to
annul
marriage.

131. Any person who dislikes his or her spouse and by deception attempt to makes himself or herself *murtad* in order to annul his or her marriage commits an offence and shall be punished with imprisonment not exceeding one year.

Illicit
intercourse
between
divorced
persons.

132. (1) Any man who, having lawfully divorced his wife, resumes cohabitation with her without having pronounced a lawful *ruju*’ commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding five hundred ringgit or with imprisonment not exceeding three months or with both such fine and imprisonment.

(2) If his wife was not at the time of resumption of cohabitation aware of the occurrence of the divorce, the man commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

(3) Any woman who abets an offence under subsection (1) commits an offence and shall be punished with a fine not exceeding one thousand ringgit or with imprisonment not exceeding six months or with both such fine and imprisonment.

Wilful
neglect to
comply with
order.

133. (1) Without prejudice to the right of any person interested under any order made under this Enactment to enforce the order under this Enactment or under any other law, the Court that made the order, in case of wilful failure to comply therewith, may, where such order requires the payment of any amount, direct the amount due to be levied in the manner by law provided for levying fines imposed by the Court or may sentence the person wilfully failing to comply therewith to imprisonment if the order for each month’s payment remains unpaid, or, in any other case, to one year’s payment remaining unpaid.

(2) The Court may—

(a) if any order made under subsection (1) provides for payment to be made monthly, sentence the person

wilfully failing to comply therewith to imprisonment not exceeding one month for each month's payment remaining unpaid; and

- (b) in any other case, sentence the person wilfully failing to comply with the order made under subsection (1) to imprisonment not exceeding one year for any payment remaining paid.

134. Whoever attempts to commit, or abets the commission of, any offence under this Enactment commits an offence punishable with the same punishment provided for the offence.

Attempts
and
abetment.

PART X

GENERAL

135. (1) Yang di-Pertuan Agong, on the advice of the Majlis, may, by notification in the *Gazette*, make rules regulating the practice and procedure in all matrimonial proceedings under this Enactment as he considers expedient and rules to prescribe and regulate the fees and costs payable on all such proceedings; subject thereto, all proceedings under this Enactment shall be regulated by the practice and procedure of the Court laid down by the Administration Enactment, to the extent that such practice and procedure are not inconsistent with this Enactment.

Power to
make rules.

(2) In matters of practice and procedure in matrimonial proceedings not expressly provided for in this Enactment or in any rules made under this Enactment or in the Administration Enactment, the Court may adopt such practice and procedure as may seem proper for the avoidance of injustice and the disposal of the matters in issue between the parties.

(3) Yang di-Pertuan Agong, on the advice of the Majlis, may, by notification in the *Gazette*, make rules for the purposes of this Enactment and, without prejudice to the generality of the foregoing, such rules may provide for—

- (a) the manner in which the Registrars of Muslim Marriages, Divorces, and *Ruju'* shall exercise the powers conferred on them by this Enactment;
- (b) the form of the Marriage, Divorce and *Ruju'* Registers and of the certificates of marriage, divorce and *ruju'* and the mode in which they are to be kept;
- (c) the supply and safe custody of the Marriage, Divorce and *Ruju'* Registers, the Registrars' notebooks and all declarations made for the purpose of this Enactment;
- (d) the preparation and submission of returns of marriages, divorces, and *ruju'* registered under this Enactment;
- (e) the form of any certificate, notice, or other document for the purpose of implementing this Enactment;
- (f) the making of searches and the giving of certified copies;
- (g) the fees chargeable of the purpose of this Enactment;
- (h) the punishment of any breach or failure to comply with any rules made under this Enactment; and
- (i) other matters for the purpose of carrying out this Enactment.

Repeal.
[Enactment
No. 2 of
1985].

136. (1) The Islamic Family Law (State of Penang) Enactment 1985 is repealed.

(2) Where any case or matter is pending before any Court on the coming into force of this Enactment, the provisions of this Enactment shall apply in respect of the proceeding of such case or matter to the extent that it causes no injustice.

SCHEDULE

[Subsection 2 (3)]

ARABIC SCRIPT FOR CERTAIN WORDS AND EXPRESSIONS

ba-in kubra	—	بائن كبرى
ba-in sughra	—	بائن صغرى
darar syarie	—	ضرر شرعى
fasakh	—	فسخ
hadhanah	—	حضانة
hadinah	—	حضيّنه
hakam	—	حكم
Hakim Syarie	—	حاكم شرعى
Hukum Syarak	—	حكم شرع
kariah	—	قرية
khul'	—	خلع
li'an	—	لعان
mastautin	—	مستوطن
mumaiyiz	—	مميز
mut'ah	—	متعة
nafkah	—	نفقة
nasab	—	نسب
nusyuz	—	نشوز
persetubuhan syubhah	—	فرستوبهن (وطئ) شبهة
qamariah	—	قمرية
ruju'	—	رجوع
shiqaq	—	شقاق
ta'liq	—	تعليق

342

PENANG No. 5 OF 2004

talaq raj'i	—	طلاق رجعي
thayyib	—	ثيب
wali	—	ولي

Passed in the State Legislative Assembly on the 13th day of
October 2004.

KASIM BIN MD. ISA
Clerk of the Legislative Assembly
Penang

[JKNPP/(S)/01/13/1. PU/PP 3359]